

نه ته وهی کورد :

سترابون، هیردوت و گزنفون میژونوسانی یونانی زورجاران ناوی کوردیان بردوه و به دور و دریز قسه یان له نه ته وه و گه لی کورد کردوه.

گزنفون له ۴۰۱ ی به رله زاین له کتیی خویدا: (گه رانه وهی ده ههزار یونانی) له م نه ته وه و گه له ره سه نه ناوی بردوه که چلون گیر و گرفتیان بوسپاکه ی نه و به دیی هیناوه، گزنفون ئەلی پکوردیه کان له ناوچیا و چرئه ژین و هیچ کاتی نه بونه ته، به رده سی خه شایارشاو ئه رمه نی و ئاشوری و له که تیهه کانی پاتشای ئاشوریه کانیشا، به (کردو...) ناوبراون و له کتیی په هله وی: شاره کانی ئیرانیشدا، به کوهیاران، کردو، و اتا: کوردان، ناو براون.

- له ده وره ی ساسانیان کورده کان له زور به ی شهرو جهنگه کانا به شدار بون، له کارنامه ی ئه رده شیر ی پا په کانا جهنگی کورده کان له ته ک پاتشا ساسانیه کانا، شی کراوه ته وه، کورده کان دوا ی دوا برانی حوکومه تی ساسانی له راست عه ره به کانا پیاوانه راوه ستاون و دینی پیروزی ئیسلامیشیان به دل و داو وه رگرتوه، نه ک به زور، به لام باری خویشیان هه ر پاراستوه و رایان گرتوه.

کورده کان له راست هاشا ولی بی به زه ی یانه ی تور که سه لجوقیه کانا له سه ته ی یازده هه می زاینی و هیرشی مه غول (سه ته ی ۱۳) له راست هاشا ولی ته یموره شه له (سه ته ی پانزه هه م) نه به زانه راوستان و سپا خوین خو ره که یان شکاندوه.

له سه ته ی ۱۶ ی زاین له دولای کوردستانا، دو حوکومه تی به وزه دامه زرا له ئیران حوکومه تی سه فه وی و له تورکیه ش حوکومه تی ترکی عوسمانلی، ئەم دو حوکومه ته نیزی که به (۳۰۰) سال جار و بار پیکه وه ئە یان کرده سیمپ سیمپ و جهنگ.

کورده کان، باوه کوله ره گژیا، له ته ک ئاریا: ئیرانییه کانا هاو خوین بون، به لام له به ر زلم و بیدادی میرو پاتشا سه فه وی یه کان و هه روا، له به ر ئه وه ی له سه ر چه ی و ریگای سوننی بون جار جار ته چونه لای عوسمانلییه کان و به دژی سه فه وی یه کان جهنگیان ته کرد.

له سالی ۱۵۱۴ زاین داله جهنگی چالد راناله با شوری گول ئاوی ورمی دا کورده کان چونه یارمه تی تورکه عوسمانلییه کان و سپای شائیسماعیلی سه فه وی یان تیکشکاند، ترکه

عوسمانلییه کان سپای شائیسماعیلی سه فهوی یان تیکشکاند. ترکه عوسمانلییه کان له به رانبه را به لینی سه ر به خوئی ناو خوئی: (خودمختاری) یان به کورده کان دابو به لام جهنگی چالدران به زیانی نه ته وه و گه لی کورد ته ووا و بو، چونکاله دواییدا کوردستان له نیوان تورکییه و ئیرانادابه ش بو، سیبه شی که وته به رده سی تورکی عوسمانلی و یه ک به شی دیکه ی کوردستان که وته سه ر ئیران، سولتان سه لیم و شاهه باس له و بابه ته وه په یمان نامه یان له گه ل یه کا به ست و نه و په یمان نامه، له سالی ۱۶۳۹ زایینی به هوئی شاهه باس سه فهوی و مورادی عوسمانلی یه وه مؤرکرا، به لام کورده کان هم سنوره بندی یه یان قه بول نه کردو له هه ردو حوکومه ت راسان و توانییان له تورکییه و ئیرانا میرنیشینگه لی کوردی به دی بهینن و تاراده یه ک بگه یینه سه ر به خوئی هه ریمی. میرنیشینه کانی موکری و ئه رده لان له کوردستانی ئیرانا تا ئاخر و توخری سه ته ی نوزده هه م به هوئی میر و مه زنه کورده کان به ریوه نه چو، به لام له هه وه لی سه ته ی بیسته ما، حوکومه تی ناوه ندی ئیران کارو نیازی به حوکومه تیکه ی به وزه هه بوتابی وه ی بتوانی گه لاله تالان کارانه که ی خوئی به ری به ریوه. هه روه ها حوکومه ته کانی کوردی گول ئاوی وان و بادینان و هه کاری و دییار به کریش له تورکییه دابه ده س پاتشا زورویژه تور که ته ره سه کانی عوسمانلی له ناو بران و قریان خسته ناو سه روک و بنو که کورده کان، له سه ته ی نوزده هه ما هه رکاتی کورده کان له و حوکومه تانه راده سان و نه یانه ویست خوئیان سه ر به خو، پکه ن، کورده خودان زه وی یه، گه وره کانیا ن نه کرده، هوره، بو کورده، دژ، حوکومه ته دژ کورده کان و کوردیان به کورد نه دابه کوشت.

له سه ته ی بیسته میشا هه ستان و راپه رینی کورده کان که به شیوه ی نیشتمانی تایبته ده سی پیکراوه و هیما نیش به رده وامه، که وته، بهر، ره وتی کیبه رکیبه ئیمپریالیزم، له روژ هه لاتی ناو راستاو خو ره ه لاتی زریه ی مه دی ترانه دا، ئیمپریالیزمه کان له م هه ریمانه دا بو په ره پی دان، به وزه و سود وه رگرتنی خوئیان له و ده مه وه، له مه سه له ی کورد، به فر و فیل که لک وه ره گرن، له مه ولا گه لی کورد، نه شی سیاستی ئیمپریالیزم بناسی و ده سی ره شی ئیمپریالیزم و نوکه ره دروشم داره کان و بی دروشمه کانیا ن جوان بخوئینته وه و خوئی له داوی نه و خوین مژو گه ل دژمنانه پیاریزی تازو و ئاسان بتوانی به مافی خوراوی خوئی بگات که

ماوه‌ی زیاتر له سه‌ت ساڵه‌هه‌وڵی بو‌ته‌داو له‌کاتی را‌په‌رینی شیخ‌عوبه‌یدیلا‌ی شه‌مزینی یه‌وه که به‌دژی قاجاره‌کان ده‌سی پیکردوه‌گه‌لی کورد، توشی سیاسه‌تی توشی ئیمپریالیزم و نوکه‌ره‌کانی بو‌وه، گه‌لی کورد‌ئه‌شی به‌کرده‌وه، کاری، بکات، که، شو‌ر‌شه‌که‌ی سو‌دی گشتی، گشت‌چینه‌ره‌نجبه‌ره‌کانی کورد‌داین بکات و ره‌وتیکی وای هه‌بی به‌درو‌ی زیانی ئیمپریالیزم به‌تایه‌ت ئیمپریالیزم و نوکه‌ره‌کانی ته‌واو‌یت.

ته‌به‌ری ئه‌لی: ئه‌رده‌شیری با‌به‌کان له‌کوردانی با‌زرنگی یا به‌رزنجه‌یه، کوردانی با‌زرنگی یا به‌زرنگی یا با‌زنجان یا بی‌زنجان تا‌ماوه‌یه‌کی زو‌ر دوا‌ی دا‌هاتنی دینی ئیسلام هه‌رله‌فارسا‌ئه‌ژیان. ئیینی خور‌دادو‌ ئیسته‌خ‌ریش زو‌ر به‌دورو‌دریژی له‌گه‌لی کورد‌قه‌سه‌یان کردوه، (که‌ردو) به‌فه‌ت‌ه‌ی کاف له‌ئه‌زمانی ئاشو‌ریدا به‌مانای جه‌نگ ئاو‌ه‌رو‌دلیر و نه‌به‌زه، له‌یه‌کیک له‌که‌تیه‌کانی سه‌رگون پاتشای ئاشو‌را که به‌شیوه‌ی میخی‌نوسراوه (که‌ردو، یا‌کاردو) هه‌ر به‌وما‌نایانه، به‌کار برا‌وه، دور‌نیه (گورد) یش که به‌مانای دلیر و نه‌به‌زه، هه‌رله‌وریشه، بی^۱.

هو‌زی شو‌انکاره

ناسرته‌کمیله‌هومایون له‌ژیر سه‌ردی‌ری ناساندن و ته‌حلیلی: «ده‌فته‌ری دل‌گوشا» دا به‌ناوی ناسیاوی له‌ته‌ک شو‌انکاره‌کاناله‌گو‌واری هونه‌رو مه‌ردوم^۲ - ئه‌نوسی: به‌سه‌رهاتی ئه‌م هو‌زه ئه‌یته‌سیه‌ش:

۱- ده‌وره‌ی یه‌که‌م ئه‌وه‌یه‌که‌هیمان مه‌زنه‌کانی شو‌انکاره‌نه‌چبونه‌جه‌غزی رامیاری و میری یه‌وه، ئه‌و جو‌ره‌بنه‌ماله‌مه‌زنانه‌خو‌یان له‌بنه‌ماله‌ی ئه‌رده‌شیری با‌به‌کان ئه‌زانی و با‌وه‌ریان و ابو‌که‌باو با‌پیرانیان تائه‌سه‌ه‌بودی فارس رو‌یشتبون و دوا‌ی دا‌گیر کرانی ئیران و کوردستان له‌لایه‌ن عه‌ره‌به‌وه، خو‌یان له‌ئیسفه‌ها‌ناشاردبوه‌وه (۱) به‌قه‌سه‌ی ئیینی به‌لخی: بنه‌ماله‌مه‌زنه‌کانی شو‌انکاره (له‌سه‌ره‌تای قه‌رنی شه‌شه‌می کو‌چیا به‌رانبه‌ری قه‌رنی

۱- ئیسته‌خری فه‌سلی فارس، ته‌به‌ری ج ۲ فه‌سلی ساسانیان می‌زوی واژه‌گه‌لی سامی نوسراوی دوکتور ئیسرائیل چاپی میسرلا‌په‌ره‌ی ۴۵ س ۶ - سه‌بک شناسی به‌هارچایی سیه‌م تاران سا‌لی ۱۳۵۰ هه‌تاوی.
۲- ژماره‌ی ۱۸۸ به‌فرانباری سا‌لی ۱۳۳۷ چاپی تاران.

دوازه هه می زایینی) پینج تیره ی گه وره بون، ئیسماعیلیان و رامانیان و کرزوییان و مه سعودیان و شکانیان (۲).

ئیسماعیلیان له هۆزه کانی ترکه وره ترو گرنگترو ناودار تریبون، خوئیان ئه داپال مه نوچیهر.

رامانیانیش له بابته هه بونی داب و ده ستوری هۆزه واری وجهنگ ئاوهری و نه بهزی یه وه زور ناودار بون. ئه وانی تریش له جیگای خوئیانا خودان سامان و ده سه لات و به وزه بون (۳)

له ئاخرو ئوخری حوکومه تی دییاله مه وه، هیزو ده سه لاتی شوانکاره یه له بهاری رامیاری و سیاسییه وه، دیاردی ئه کری، دوا ی چهن شه ر و شور پیک له ده ورانی غه زنه وییانا به شیک ی زور له وه هۆزه له ده وره بوری دارا بگردا نیشته جی ئه بن.

به شی دو ههم: ده وره یه که، هۆزی شوانکاره له سه ر زه وینیکا، به ناوی خوئیان ناوداری میژوی په یائه که ن و که م که م ئه چنه ناو سیاسه ته وه.

حه مدولا موسته وفی قه زوینی له سه ته ی هه شته می کوچی (به رانه بری سه ته ی چوارده هه می زاین) سه رزه وینی شوانکاره به نیوان فارس و کرمان و ناوه ندو پیته ختی ئه وان به شاری (ئیک = ئیج) ئه زانی، ئیسته ه بانات، به رک = (به رگ یافرگ) تاروم، خیره، نه یریز، کرم، رونیز، لارودارا بگرد، دینه ئه ژمار (۴)

ئه و سه رزه وینه له هه ری میکی گه رمییانایه و هه ندی له و جیگایه ئاو و هه واکه ی نه زور گه رم ونه ساردیشه. ئه و سه ر زه وینه چونکا، خاوه نی گه نم و په مو و خورما و کشمیش و میوه ی تربو، له بابته ئابوری یه وه گرینکی یه کی تایه تی به سه ر، زه وینی شوانکاره دابو. حوقوقی دام و ده سگای ئه وان له ده وره ی سه لجو قییانازیاتر له ۲۰۰۰/۰۰۰ به دراوی کاتی نوسراوه - حه مدولا موسته وفی له سالی ۷۴۰ کوچی (به رانه بری ۱۳۴۰ زاین) تا ۱۰۰، ۲۶۶ دیناری نویسه (۵) له وه هریمه پرپیت و به ره که ته دا له روژگاری ده سه لاتی سه لجو قیه کان، به سه ر ئیراناو ئه تابه که کان، به سه ر فاسا، هۆزی شوانکاره وزه و هیزو ناوونیشا نیکیان په یا کردبو و بنکه و قه لآو جیگه و ریگایه کیان بو خوئیان دابین کردبو.

له سالی ۴۸۸ کۆچی (به رانبه‌ری ۱۰۵۵/۵۶ زاین) فَضْلَوَيْه حَسَنويه (کۆری فه‌زل، کۆری عه‌لی، کۆری، حه‌سه‌ن، کۆری ئه‌یوب که‌یه کی‌ک له ئه‌ میرانی ئی‌گ و له هۆزی رامانیان بووه، له مه‌لیک مه‌نسور، کۆری عَزَّالْمَلُوكْ ئه‌بو کالیجا رئاخرین پاشای ئال‌بویه، راسا و به‌ دیل گرتی و به‌ ندی کردو هه‌ریمی فارسیشی هیناژیر رکینی خوی (۶).

فضلویه: له‌ باری رامیاری یه‌وه، وای به‌ باش زانیوه که‌ له‌ ته‌ ک سه‌ لجوقیه‌ کانا به‌ تاییه‌ت (له‌ گه‌ل قاورد، کۆری، جه‌ فری‌بیگ، برای ئه‌لب ئه‌سه‌لان) خوی ری‌ک خات، هه‌ر له‌ به‌ر ئه‌وه‌ سالانه‌ به‌ (۲۷/۰۰۰/۰۰۰) دره‌م هه‌ریمی فارس له‌ دیوانی سه‌ لجوقی ئی‌جاره‌ ئه‌ کات. جاله‌ سایه‌ی دۆستی له‌ گه‌ل ئه‌ لپ ئه‌سه‌لانا، شاری گشناوا یا جشناوا، ئه‌ کاته‌ پینه‌ختی خوی (۷) و که‌م که‌م له‌ سه‌ لجوقیان دور ئه‌ که‌ ویته‌، تا به‌ ئیشاره‌ی خواجه‌ نیزامولمولک هه‌ل ئه‌ کویته‌ سه‌ر ئه‌لب ئه‌سه‌لان و ئه‌ی کوژی و پیسته‌ که‌ی کای تی ئه‌خنی، ئه‌ تا به‌ کانی دوایی ئه‌وه‌ که‌: خمار تگین و جه‌ لاله‌ دین چاولی، له‌ ته‌ ک بنه‌ ماله‌ ی سیاسی شوانکاره‌ کانا، گیره‌ و کیشه‌ یان (۸) هه‌بو... ئه‌مه‌ له‌ سه‌را نسهری چاخنی حوکومه‌ تی ئه‌ تا به‌ کانی فارسا ده‌وامی هه‌بووه. جار جار ئه‌وان و جار جاریش شوانکاره‌ کان پیرو زو سه‌ر که‌ و توبون (۹). قوتبه‌ ددین موباریز کۆری، نظام‌الدین یه‌حیا، جی نیشی فضلویه) میره‌ کوردی بو‌که‌ به‌ داد گه‌ری ولاتی ئاوه‌دان کرده‌وه‌ و زوری له‌ ولاتی تری خسته‌، سه‌رمیری شوانکاره‌ (۱۰) و به‌ ئیلتیماسی کرمانیان یارمه‌ تی دان (۱۱) - وه‌ ئه‌ وه‌ریمه‌ی له‌ چنگ غه‌زان ده‌ره‌ینا، به‌ لأم زوری نه‌خایه‌ن که‌ (نظام‌الدین مه‌حمود و سه‌یفه‌دین محمه‌دی) - برای وایان زور بو‌خه‌لک هینا، کرمانیان و غه‌زان بو‌روخاندنی دام و ده‌سگای شوانکاره‌ کان یه‌کیان گرت و عه‌جه‌مشای کۆری مه‌لیک دیناریان هینا یه‌ سه‌ر کار (۱۲) له‌ سالی ۵۹۹ کۆچی (به‌ رانبه‌ری ۱۲۰۲/۰۳ زاین) ئه‌ تا به‌ ک سه‌عد، کۆری زه‌نگی بو‌تی‌ک خسته‌ وه‌ی هی‌زو وزه‌ی شوانکاره‌ کان له‌ گه‌ل (نظام‌الدین) مه‌حمود - برای یه‌ ک که‌وت و ئه‌مه‌بو سه‌ر که‌وت.

له‌ سالی ۶۲۴ کۆچی (= ۱۲۲۶/۲۷ زاین) قوتبه‌دین موباریزی شوانکاره‌ کۆچی دوای کردو میراتی پاتشای به‌ (مه‌لیک موزه‌فه‌ ره‌دین مه‌حه‌مد) ی کۆری برآ. ئه‌لین ئه‌مه‌ مرو‌ئیکی زانست په‌روه‌رو زانا و شیعر دۆستو شاعیرو قسه‌زان و کارزان و کارکوشته‌و زور شیای

سهرو کایه تی بووه، کاتی له ته ک زانایانا دانه نیشته. مرؤف چهزی ته کرد بنوار پته خو و ئا کارو گفت و لفت و قسه زانی و ههستان و دانیشتنی ته و پیاوه مهزن و مهندو ماقوله (۱۳) سنوری سهرزه وینی شوانکاره له کاتی مهلیک موزه فهزه دین له لای باشوره (جنوب) وه تا هه زیمی هورموزه [خلیج فارس] په ره ی ساندبو. له وکاته دا، ته تابه کی به دهس ته بو به کر، سه عد، کوری، زهنگی بو، که (شیخ مصلح الدین) سه عدی (لری) دیباچه ی گولستانی به ناوی ته و داناو (۱۴) وله م شیعه شدا کارو کرده وی ته و به سود تر له هی ته سکه ندهر ته زانی و ته بیژی:

(ترا سد یا حوج کفر از زراست نه روئین چود یوارا سکندر راست)

ته و دو میره هونه ر دوستانه، واتا: مهلیک موزه فهزه دین محه مه د - ی شوانکاره و ته بو، به کر، سه عد، کوری زهنگی، ههردوکیان له سالی ۶۵۸ کوچی (۱۲۵۹/۶۰ زاین) کوچی دواییان کرده.

دوباره ئاژاوه و نا ئارامی گه رایه وه ناو خاکی فارس و کرمان، مه غوله کان له مه که لکی زوریان وه رگرت. ههلا کوخان قه لای (ئیگ) ی گرت (۱۵) و دوای خراب کردنی ته و قه لایه و قه لاکانی تری شوانکاره کان، قوتبه ددین موباریز (= دوه م) کوری موزه فهزه دینی، کرده میری ته و ناوه و خو ی گه رایه وه.

به شی سیهه م: دهوره یه که، مه غوله کان خو یان به سه ر هه مو، مه لبه نده کانی ئیرانا، داسه پانبو، هه ریمی شوانکاره ش وه ک شوینه کانی تری ئیران، زیانی زوری لیکه و تبو و میره کانی شوانکاره ش، بیونه دهس نیشانی مه غوله کان.

قوتبه ددین موباریز دوه م، ههروه ک فهزله ویه (سه ر بنه ماله ی شو انکاره) دوای ته وه ی هه رساله ولاتی به شهش هه زار دینار زیرله مه غوله کان به ئیجازه گرت، خو ی قه ف کردو وه لایمی ته وانی نه دایه وه، به قسه ی: (نه ته نزی کاتی وه رزی میری کرد. گفی کردو سه ری له ژیری باری هه لاکو هیناده ری) ته م جاره، به راوه ژوی زه مانی - فهزله ویه (گه لی شو انکاره، لیی راسان و له ته ک مناله کانی برا که یا، ته ویان دهس به سه ر نارده، مه ته ریزو ئوردو تا گه بیشته یا ساق (۱۷) و مهلیک نیزامه ددین، حه سه ن - ی - برا که یان کرده میرو جی نیشینی.

مهلیک نیزامه ددین حه سه نیش. له شه‌ری سه لجوق شای فارس له کازرونا، کوژ راو نوسره ته ددین - ی - برای بووه جی نیشی، وه ئه‌ویش به شهر به تی ژارله ناوچو (۱۸) جه لاله ددین ته‌یب شا، له سیانزه سالانه دا له لایهن شوانکاره کانه وه‌بو به‌شا و سیانزه سالیس پاشایی کردو له کاتی ئه‌وا شوانکاره‌ی میسریشی جه مه وه کردو مولک و حوکومه‌تی، ته واوی گیر هیئا (۱۹) کورپکی هه‌بو، به ناوی موزه فهره‌دین محه مه دکه به زور وکارایی زال بو و ده‌سی کرد به گوشت و گوشتاری میرو مه زنانی سه‌ر بزپو و دزیوی ئه وناوه ناوه (۲۰) به لام ئه‌م گوشت و برینه بووه هوئی ئه‌وه خه‌لکی، لی دور که ویته وه له ناو خوینا به تایبته له ته ک مامی دا به هائه ددین ئیسماعیل بیته جه‌نگیان و هه‌ردوکیان به ک له دوی به ک بکه و نه دوای مه غوله کان و له ناوچون.

شازاده کانی تریش، وه ک ناسره ددین مه حمودو براکانی سه‌یفه ددین هه‌زار سه‌یف و غیبا سه ددین محه‌مه‌د (کورپی جه لاله ددین ته‌یب شا) و نیزامه ددین حه سه ن - ی برایسی = (هاوبه شی مولکی براکه‌ی بو) هه رکام ماوه‌یه ک میرییان کرد، به لام نه‌یان، توانیوه وزه‌ی جارانی شوانکاره راگرن.

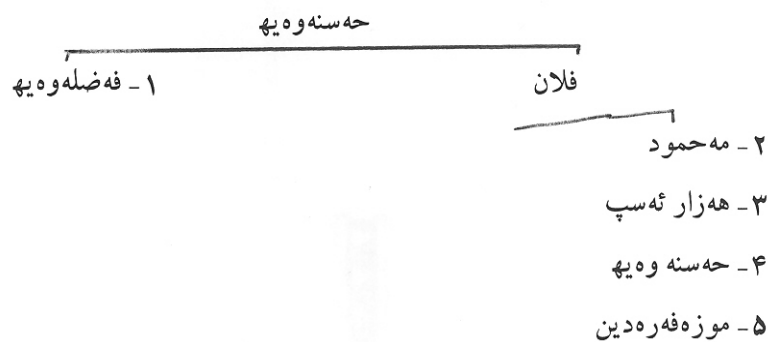
به نی فه‌زله وه‌یه

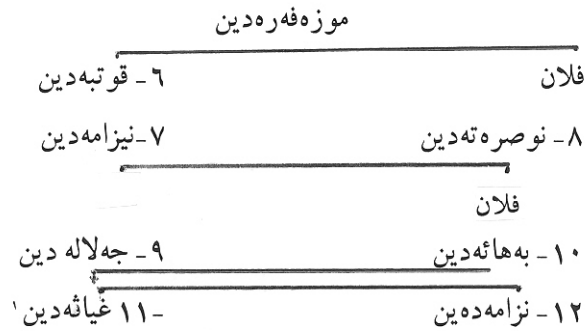
به‌نی فه‌ضلوه‌یهی ئه‌تابه کانی شوانکاره: حه‌مدولای موسته‌فی^۱ ئه‌وانه‌ی به‌ئه‌تا به کانی شوانکاره ناو بردوه.

- ۱- فه‌ضلوه‌یه‌کوری حه‌سنه وه‌یه سالی ۴۴۸ کوچی مانگی
- ۲- نیزا مه‌دین مه‌حمود کوری فلان کوری حه‌سنه وه‌یه
- ۳- هه‌زار ئه‌سپ (موباره‌زه‌وین) کوری مه‌حمود...
- ۴- حه‌سنه وه‌یه سالی ۵۰۵ - ئه‌گونجی که مه‌به‌ست حه‌سه‌ن کوری موباره‌ریز سه‌روکی شوانکاره بی که کوری ئه‌سیر ناوی بردوه.

۱- تاریخی گوزیده ج ۱ پهره‌ی ۴۴۳ و خه‌لیل ئه‌ده‌ه م پهره‌ی ۲۶۴.

- ۵- موزه فەر ه دین کورپ حه سنه وه یه
- ۶- قوتبه دین کورپ موزه فەر ه دین. سالی ۶۵۸. بار تولید به (قوتبه دین کورپ موباره زه دین) ناوی بردوه.
- ۷- نیزامه دین فه ضله وه یه کورپ فلان کورپ موزه فەر ه دین سالی ۶۵۹ - بار تولید به (نیزامه دین فه ضله وه یه کورپ موزه فەر ه دین کورپ موباره زه دین) ناوی بردوه. دیاره کورپانیکی هه بوه ناویان دیار نییه
- ۸- نوصره ته دین ئیبراهیم کورپ فلان کورپ موزه فەر ه دین سالی ۶۶۲.
- ۹- جه لاله دین ته ییب شا کورپ فلان کورپ فلان کورپ موزه فەر ه دین... سالی ۶۶۴ کوچی مانگی.
- ۱۰- به هائه دین کورپ فلان کورپ فلان کورپ موزه فەر ه دین سالی ۶۸۱.
- ۱۱- غیاسه دین کورپ ته ییب شاو برا که ی نیزامه دین به ناو حوکومه تیکی له سالی ۶۸۸ هه بوه - بار تولید (نیزامه دین) ی به کورپ به هائه دین داناوه.
- ۱۲- مه لیک ئه رده شیر (بی ناو نیشان) ماوه ی حوکومه تی که م بوه، سالی ۷۱۳. که به ده سی موباره زه دین محه مه د موزه فەر له سهر کار لاجوه. قسه ی بار تولید (۱۰۳) و مونه جیم باشی جیایی زوره.

سهرچاوه

۱ - عه باس ئيقبال ئاشتيانی - تاريخ مه غول چاپی دوهم لاپه ره ی ۳۸۰ تاران ۱۳۴۱

هه تاوی.

۲ - عه باس ئيقبال فارسنامه لاپه ره ی ۱۳۶ - ۱۳۳ تاران ۱۳۱۳.

۳ - دكتورزه بيحولا سه فا - ميژوی ته دييات له ئيرانا بهرگی يه ك لاپه ره ی ۴۰ تاران

۱۳۳۹.

۴ - سياقی، تاران ۱۳۳۶.

۵ - به م سهر چاوانه ی خواره وه بنواره:

- ئيینی ئه سير - ئه لكامل بهرگی ۱۰ لاپه ره ی ۳۶۲ - شوانكاره.

- لسترنج - جوغرافياي ميژوي سهر زه ويني خيلافه تي شهرقی، ته رجهمه ی مه حمود

عيرفان-تاران ۱۹۵۹. Yule (H) - The Book of ser Marco Polo, 2 ed - London 1874.

۱- سهرچاوه: كوری ئه سير: ئه لكامل له ميژودا.

ميژوی گوزيده. دائره المعارف الاسلاميه - چاپی فرانسه، ماده ی: (شوانكاره).

نه سه بنا مه ی خوله فا و شه هر ياران وسه يری ميژوي روداوه كانی ئيسلامی نوسرا وی زامباو يرو، ته رجهمه ی دوكتور جه واد مه شكور. په ره ی ۳۵۱ و ۳۵۲ چاپی ۱۳۵۶ هه تاوی.

له ئاخريدا زيديو نيشتمانی شوانكاره كه وته دهس روكنه ددين جه سه ن كوری هه زار نه سه ب و تا جه ددين جه مشيد كوری ئيسماعيل، به قسه ی نه ته نزی: (هه رجاره حوكومه ت نه كه وته دهس يه گيكت له و دوانه تا سالی ۷۴۲ كوچی، به رانبه ری ۱۳۴۱/۴۲ - زاین) كه پير حوسين نويان له شيراز ابو، حاجی لون، له هيندوستانه وه له ريگای سيرجانه وه گه رايه وه و نه و دو پاتشامه زنه، كه له بنه ماله و پاتشايانی ساسانی بون، كوشتنی و دو كه لی، له كلی نه و بنه ماله هه ستان (۲۲) ۲۲ - نه ته نزی لاپه ره ی ۹ و ۱۰.

شوانکارا Soncara SHABAUKARA مه قاله ی به که لکی چاپ کراوله دا بیرة المعارف اسلام. و نسخه خه تی مه جمهع الانساب (به قه له می محه مه د، کوری عه لی شوانکاره یی) - له نه نیستیتوی خاوه ر ناسی فهره ه نگستان و عولومی شوره وی (لینینگراد) ژماره ی ۳۷۲).

۶ - ئیقبال ئاشتیانی لاپه ره ی ۳۸۱.

۷ - ئەم شاره که له نیوان داراب و فه ساو نه یریزا بو، له مونته خه ب التواربخ موعینی، نوسراوی موعینه ددین نه ته نزی، به ته سحیح ژان اوین تاران ۱۳۳۶ خوشناوا هاتوو.

۸ - عباس ئیقبال لاپه ره ی ۳۸۱.

۱۰-۱۱-۱۳ - نه ته نزمی (موعینه ددین لاپه ره ی ۳ و ۴).

۱۴ - بوئا گاداری له باری ئەده بی و هونه ری له و هه ریمه داله رۆژگاری شوانکاره کانا، که ته نانه ت له ناو پیاومه زنان و میرمیران و گورزوه شینا نیشا شوینی هه بووه، بنواره سه فا
۴۱ -

ئه مه ش چوارینه یه ک که قوتبه ددین موباریز له شینی غیاسه ددین - ی کوریدا و تویه تی:

(ای جان پدر که آن جهانت خوش باد
رفتی زبرم که جاودانت خوش باد
مسلك بقا را بفنا، بگزیدی
سوری سره کردی که راوانت خوش باد)

بوئواندنی فه زیله تی که ماله ددین ئیسماعیل (کوژ راو له سالی ۶۳۵ و شه وقی دیتنی وی ئە بیژی:

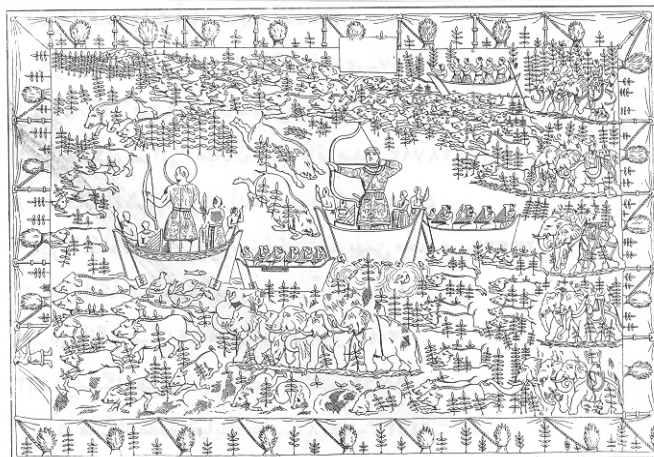
چون نیست مرا بخدمتت روی وصال
سر بر خط دیوان تو دادم مه وصال
گویم فلکا در تو نقصان آید
گر زآنکه رسانیم زمانی بوصول

که ماله ددین له وه لاماده بیژی:

(آنی تو که خورشید سرافکنده تست
هرکوست خداوند هنربنده تست

جویای کمالند بجان خلق جهان

وآنگاه بجان کمال جوینده تست) ♣

سنگ نگاره شکار گرازان در تاق بزرگ

۱- ۱۵- ۱۶- ۱۷- ۱۸- ۱۹- ۲۰- نه ته نزی لاپه‌ره‌ی ۵ و ۶ مه‌لیک موزه فیره‌دین له ته‌مه‌نی نه‌ود ساکی دا له
سالی ۶۵۸ له جه‌نگی مه غولانا شه هیدکرا.

- بوئنا گاداری. زیاتر بنواره تاریخ مه غول ئیقبال و مونتته خب التواریخ موعینی.

۲۲- نه ته نزی لاپه‌ره‌ی ۹ و ۱۰. شه پؤل ♣

کوردی شوانکاره

شوانکاره، هۆریکی کوردی زۆر ئازا و نه به زه و له پینج تیره و هۆز، پیکهاتوو. روژ گاریکک له نیو جهرگه ی فارسدا حوکومه تی سه ربه خو یان هه بو وه و نزیکه ی سه دو په نجاسال ئه و حوکومه ته، هه ر ما وه.

دامه زینه ری حوکومه تی شوانکاره، ئه میر فه ضله وه ی یه، که کوری عه لی کوری حه سه نی ئه ییوبی بو وه، کۆبه ی ماموستا جه میل روژ به یانی - حوکومه تی سوانکاره سالی [۴۲۱ ی مانگی و ریکه وتی ۱۰۳۵ ی زاینی] دامه زرا وه و تا سالی [۷۵۶ ی مانگی و ۱۳۵۵ ی زاینی] هه ر به رده وام بو وه، کورد و کوردستانی ئه مین زه کی ته رجه مه ی محمه د عه لی عه ونی، چاپی به غا، په ره ی ۱۳۷ نه قل له کۆبه ی شه ره فنا مه به کوردی په ره ی ۶۴ چاپی دو ه سالی ۱۹۸۱ ی زاینی تاران چاپخانه ی جه و اهیری.

محهمه د کوری شوانکاره

۶۹۷ کۆچی -

محهمه د کوری عهلی کوری محهمه د له هۆزی کوردانی شوانکاره ی فارسه و یه کییک له نوسه رانی فه صیحی سه ته ی هه شته م که له فه ننی شیعو شاعریدا خو دان هیژو بیری وردو ناسک و جوان بوه و به خاجه (غیاث الدین) کوری ره شیده دین (فه ضل الله) داهه لی و توه وله ماوه ی سالی ۶۹۷ کۆچی مانگی له یه کییک له ناوچه کانی شوا نکاره له دایک بوه و ژبانی خو ی به نوسین و شیعو و تن را بوردوه و له سالی ۷۳۳ کۆچی ده سی کردوه به دانانی میژوی گشتی و له سالی ۷۳۶ کۆچی ته واوی کردوه و دوا ی ته واو کردنی، نه و کتیبه ی پیشکesh به خاجه (غیاث الدین) کردوه که نیشانی نه بوسه عید ئاخو رین پاتشای مه غولی بدا، بلا م بهر له وه نه بوسه عید بی بینی نه بوسه عیدی مه غول نه مر ی و له هه مان ده م و کات داله زیمنی تالان کردنی گهره کی (ربع رشیدی ته وزیر) نوسه ی نه سل ی نه و کتیبه له نیو ده چی و نوسه ر بو جاری دوهم له سالی ۷۴۳ ی مانگی کتیبه که ی خو ی له نوکه وه داته نیته وه به (مجمع الانساب) ناوی نه نی نه مه هه ر نه و کتیبه یه که له و په ری ریک و پیک ی و ره وانی و گونجاوی و خونجاوی دانراوه و میژوی جهانی له سه ره تاوه تا پادشایی نه بو سعیدی مه غولی تیدا نوسراوه

۱- سه رچاوه: میژو لکه ی و یژاوه ری پیران سه عید نه فیسی له سال نامه ی پارس سالی ۱۳۱۷ کۆچی هه تاوی. تاریخی سلیمانی ۲۱۹-۲۲۴ و مشاهیر الکرد ۲۰۱:۲ و Princeton 961 و ایضاح المکنون ۳۷:۱ و ۶۶ و المستدرک علی الکشاف ۳۷۶ و شیخ معروف نو دبی به رزنجی چاپی به غدا نوسراوی مه ولانا شیخ محهمه د خال خوابی پاریزی شیخ محهمه د خال له ۱۹۰۴ زاین له دایک بوه و تائیس تاده ده وانه کتیبه به کوردی و عره بی نوسیوه و له چاپیش دراو ن. نه قل له نه علامی خه بره دین زره کلی چاپی ج ۶ په ۷ په ره ی ۱۰۵ و زه یلی کشف الطنون ج ۱ په ره ی ۳۷ و بهر کولی پینجیه ی قه صده ی بوردی به شیخ مارف نو دبی... وه په ره ی ۵ مجمع الانساب چاپی ۱۳۶۳ چاپی نه میر که بیر- تاران.

به هاشه نگاری

۵۳۳-۶۲۲ کوچی و ۱۱۳۹-۱۲۲۳ زاینی

ئه سه د کورپی به حیا سنجاری (شه نگاری) ئه بو به ره کات کوری موسا کوری مه منصور کوری ئه وڵ عه زیز کوری وه هه ب کوری هبان کوری سوار کورپی ئه و لا کوری ره فیه کوری ره بیعه کوری هبان ی سه لمی سنجاری فه قیهی شافعی شاعیر، بانگ کر او به (به ها).
ئه مزانا کورده زانا به زانستی فیه بوه و له زانستی خیلاییدا ده سی بالایی هه بوه و به کیچ له زانا ناوداره کان بوه و زور ئازا و به جهرگ و زیره ک و نوکته زان بوه و شیعی جوانیشی زوره.
به شیعو تن ناوی داخستوه و به پاتشایانی دا هه ل و توه و جایزه ی لی و ه رگرتون و زور و لا تان گه راوه و له ستایشی گه وره پیاوان دا شیعی زوره و دیوانی شیعی هه یه، یه ک له و قه سیدانه ی و اله ستایشی قازی که ماله دین کورپی شاره زوری دا وتویه تی:

وَهَوَاكُ مَا خَطَرَ السُّلُو بِيَالِه	وَلَأَنْتَ أَعْلَمُ فِي الْغَرَامِ بِحَالِه
وَسْتِي وَشِي وَاشِ إِلَيْكَ بِأَنَّهُ	سَالِ هَوَاكَ فِدَاكَ مِنْ عُدَالِه
رِيَانِ مِنْ مَاءِ الشَّبِيَةِ وَالصَّبَا	شَرِقَتْ مِعَاظُهُ بِطَيْبِ زَلَالِه
تَسْرِي النَّوَظِرُ فِي مِرَاكِبِ حَسَنِه	فَتَكَادُ تَغْرُقُ فِي بَحَارِ جَمَالِه
فَكُنَّا عَيْنَ كَمَالِه فِي نَفْسِيهِ	وَكَفَى كَمَالَ الدِّينِ عَيْنَ كَمَالِه

ئه م زانا گه وره له هه و لیر له ۵۳۳ مانگی و ۱۱۳۹ زاینی له دایک بوه و له ۶۲۲ مانگی و ۱۲۲۹ زاینی له سنجار که سی روژه ری له موسل دوره بارگهی به ره ولای خواتیکناوه ۱.

۱ - سه رچاره: (خ) کتیبیک له ته راجم دا ۳۵ سالی ۷۰۴۳ (چاپی) کوری خه له کان له وه فیات الاعیان فی انباء انباء الزمان ج ۱ په ره ی ۱۹۳ و ۱۹۴ و ۱۹۵ چاپی قاهره، کورپی عیماد: شذرات الذهب ۵: ۱۰۴ ۱۰۴، کورپی که سیر. بیدایه ۱۳: ۱۱۰، یاقوت: معجم البلدان ۳: ۱۵۹ و ۱۶۰، وه ماده ی سنجارو ئه علامی زهر کلی به رگی ۱ چاپی ۶ په ره ی ۳۰۲.

حسَن كامكار:

هونهروه ری ناودار: خوالیخوشبو حه سه ن - ی کامکار:

۱۳۰۲ - ۱۳۷۱/۲/۲۴ ی هه تاوی

حسه ن کامکار، هونه رهنندی بلیمه ت، ئاهه ننگ ساز و موسیقیدانی به ناو بانگی کورد. له ته مه نی ۶۹ سالی دا باروبنه ی ژبانی پیچاوه و دله گه و ره که ی له لیدان که وت. کامکار له (نوسان): خا که لیوه ی سالی ۱۳۰۲ هه تاوی له شاری سنه چاوی به روی ژیندا هه لیئا ته مه نی ۱۲ سال بو له مه دره سه ی موسیقی نیزام دامه زرا و ئه مریکه وته بو به هوئی ئاشنایی له گه لّ سازه جوور به جووره کاندا و وای لیها ت به ئاسانی هه مو سازیکی لیده دا. به لام سازی تاییه تی ویولون بو.

کامکار، بو زوربه ی گوورانی بیژه گه و ره کانی کورد ئاهه نگی دروست کردوه، یان له گه لیاندا سازی لیداوه و له پهروه رده کردیاندا، هه ولّ داوه. گوورانی بیژانی وه ک، حه سه ن زیره ک، نه و به ری، وه له جه وانه کاندا حوسین شریفی، عه بیاس که مه ندی، هه شه ننگ شگرف و... هیندی ئاهه نگی به نرخ ی بو هونه رهنه ندانی فارس لیداوه و فیری کردون.

کامکار، زیاتر له نیو قهرن له پیناوی موسیقی دا چالاکی به نرخ ی نواند وه و توانی هونه رهنه ندان و گوورانی بیژانی گه و ره پهروه رده بکا. ههروه ها موسیقی کوردی به ره و بواری زانستی و عیلمی پال پیوه نا، وه کردی به موسیقی به کی عیلمی و منداله کانی هه مو له ژیر چاوه

دیری باوکی دلسوزیان دا، هه ریه که بون به هونه رهنه ندیکی ناوه به ده روه و هه ر ئیستا له ئیراندا بنه ماله ی کامکاره کان به گه و ره ترین موسقیدان ده ژمیردرین-ئه ندامه هونه رهنه نده کانی ئه و بنه ماله، بریتین له بیژن، هوشه ننگ، په شه ننگ، ئه رژه ننگ، ئه رددوان، ئه رسه لان، قه شه ننگ و ئه رده شیر.

خوالیخوشبو: حه سه ن کامکار له ساله کانی دوایی عومریدا. له شاری سنه بنه که ن بو و به ماله وه هاتوته تاران.

له کاره بنه رته تی و به نرخه کانی کامکار و کورپه کانی زیاد کردنی ده ف به موسیقی ئیرانی بو.

دله گه و ره که ی حه سه ن کامکار له روژی ۱۳۷۱/۲/۲۴ له لیدان کهوت و دنیای بی به قای به ره و باره گای ره حمهت و به زه یی یه زدان به جی هیشته.

گورانی کوردی

گورانی فولکلوری کوردی که تیشکی خستوته سهر هیندی لایه نی ئه و به شه نامویه له فهره نگی گه له که ماندا، به شیوه یه کی ریکو پیک کومه لی لایه ن و لقو پوی گورانی کوردی ده ست نیشان و ساخ کردوته وه، هه رچه ند که م و کورپه که ی زیاتر له وه دایه که له شی کردنه وه و ناساندنی هوره، قه تار، ئه لاوه یسی، سیاچه مانه، لاوک و حه یران بابه ته که ده له نگی و ته نانهت نوسه ره که ی نامویه و بو ئیمه نه ناسراوه، به لام ده گونجی بلین: که بو ناساندنی پتری ئه م به شه پیویسته پسپور و کارزانی کورد بازوومه چه کی لی هه لکه ن و ئه زمون و زانیاری خویان بو ده وله مند کردنی ئه ده ب و هونه ری کوردی تو مار بکه ن، ئه م بابه ته به هه ندی ده ستکاری به وه پیشکه ش به خوینه ران ده کری.

گورانی فولکلوری، که ره سه ته یه کی هه ره بنه رته تی موسیقای فولکلوری به که بریتی به له: ئاواز و گورانی، ئاوازی ئامرازه کان، ئامرازه موسیقاییه کان، له گه ل جوړو و روخسار و ئا کارو

۱ - ئاوازی کوردستان ژوماره ی ۱۷۷ پینجشمه مه ۲۵ ی خه رمانانی ۱۳۷۲ ی هه تاوی و ۲۸ ربیع الاول ۱۴۱۴ ی مانگی و ۱۶ سپتامبر - ی ۱۹۹۳ ی زاینی (شه پول).

خاسیه ته کانی، هر بویه شه فولکلوریست و زانا و پسرپوره کان چ له پروی کو کردنه وه و لیکولینه وه، چ له روی به را ورد کردن و چه سپاندن، چ مه به ستگه لی به نرخ ده خولقینن، باشیش نه زانین به ردی بناغهی چ ژیان و شارستانیہ تیکی ره سن و قایم دائه ریژن و بنیاد نه نین. پهندیکی روسی هه به که ده لی: گورانی، قوولی بیروئه نندیشه و راستی به، له کانی دلّه وه هه لقلولانه، هه ست جولانه، ساکاری وشت ده رختنه، هه مو نه ته وه به کیش گورانی تایه تی خوئی هه به. گورانی ئاوینه ی گیانی گهل و نه ته وه و خه زینه و گهنج و بیرو ئامانجی به تی. خاسیه تی گورانی ناو گهل، له روی باسه وه، نه وه به که له شتی جیا جیا ده دوی و پره له هه ست و خواستی قوول و ده وله مه ند، له گورانی دا هه لچونی ئازایانه و سوژی دل ده بیستری، له لای هه ندی له رونا کبیران چوار چپوه به ک بو گورانی کوردی دانراوه، به پیی رای بیره وه ران و پسروران، گورانی کوردی نه کری، به چهنده به شیک: گورانی - بهیت - لاوک - دیلوک - لاوژه - باریتی - حهیران - قه تار.

ههروه ها به پیی باری گوتن و له بهر روشنایی مهرجه کانی کومه لایه تیش به م جوړه دا به شی ده که ن:

- ۱- گورانی کار: که بریتی به له گورانی: (دروینه - بیرانی - داره وانی - کاروان - شوانی - کاسبکاری).
- ۲- گورانی بوئه کان (موناسبات): ئه لف - گورانی بوک گواستنه وه (سه ماو چوپی - شه واره گرتن).

ب - گورانی پرسه و نازیه تباری

ج - گورانی ئایینی.

۳- گورانی روژانه: که بریتی به له ئه لف - گورانی مندالان.

ب - گورانی لایلا به.

ج - گورانی دلداری که (لاوک - حهیران - گورانی - بهسته) ده گریته وه.

۴- گورانی رامیاری

۵- گورانیه نازاده کان.

(موسیقای شاری و نیشتمانی، گۆرانی تازه) «تومابوای» کورد ناسیش له و باوهره وه یه که گۆرانی کوردی زۆر به ئاههنگ و بانگه و گهلی چهشنی ههیه. گۆرانی وا ههیه، هینی شه وه به روژ ناگوتری. ئه وهی منال ئه یلی، له وهی گهوره و ئافرهت جیایه. ئه وهی پیریکی ئه یلی له وهی گهنجیک ناچی. گۆرانی ناو چیاکان غهیری گۆرانی پیدهشت یا جهنگه ل و روخی روباره کانه. گۆرانی به یانی و نیوه پۆ و پاش نیوه پۆ و ئیواره، هه مان گۆرانی نین و ئه گۆرپین. «سه یدا حاجی جندی پسروری کوردی دانیشتی و لاتی روسیه، گۆرانی کوردی ئه کا به سی بهش: ۱- گۆرانی کار ۲- گۆرانی ئه ئین و دلداری ۳- گۆرانی سروشت. سه یدا جندی له و بروایه ش دایه که هونهری دانانی شیعر له گۆرانی کوردی داگه لی جوهره...، وه کو چوارینه:

(م - م - ن - م) ... هه یه، مه سنه وی و دو به یتی وه کو:

(ر - ر - د - د) ... هه یه دپری یه که م و دو ادیره که ی یه ک قافیه یه، به تایبه تی گهرهات و ته نیا گۆرانی بیژیک گۆرانی که ی وت وه کو: (ی - س - ک - ل - ی) ... ئه مه و شیوازی بانگ کردنیش له م گۆرانیانه دا جوړاو جوړو هه مه رهنگه.. به شیوه یه کی گشتی، پیاوی دلدار به پیتی بانگ کردنی (و) و ژنی دلبر به پیتی بانگ کردنی (ی) بانگ ده کری.. واش ده بی هندی وازه و وشه له سه ره تای گۆرانی دا، پتر له جاری ئه و ترینه وه.. وا ده بی له شیوه ی ته رجیع به ندو ته رکیب به ندا بییت.. جاری واش هه یه، بریتی و تیکه لآوه له دو زمان وه کو: کوردی و فارسی، کوردی و تورکی، کوردی و ئهرمه نی..

ئه و تپانه ی که به تیکرایی له گه ل گۆرانی کوردیشا ئه و تری ئه مانه ن:

(هاهو - هاوو) - (ته و ته و) - (جانی - جانی) - (هاهی) - (ده لی لی لی) - (ده لولولول)
 - (وه یی - وه یی) - (وه یلو - وه یلو) - (وه یدل وه یدل) - (ده یویو) - (های های) - (هیوا هیوا) - (ئه مان ئه مان) - (ئه دن) - (ئاوا) .. گۆرانی و سترانی کوردی به م جوهره دابه ش کراوه:
 ۱- دیلانی: گۆرانی شایی ۲- زیمار: گۆرانی شیوه ۳- نارین: گۆرانی بوکانه یه ۴- دیوروک:
 له گه ل ته مبوردا ده و تری ۵- لاوک: گۆرانی شهرو شوهره ۶- هه یران: گۆرانی دلداری یه. ۷-
 به سته: به هه مو گۆرانی سوکه کانی دلداری ده و تری، به تایبه تی که له پاش مه قامه کان دین ۸-
 مقام: به مقامی روژه لاتی ناوداره و له گه ل هه مو بابه ته شیعریکا ده و تری و گه لی جوړی هه یه

۲۷۴ - باوی کور دهواری

۹ - سوژ: گورانی ثایینی و دهر ویشانه یه ۱۰ - بهند: به و پارچه گورانی یه دهوتری
که له ناو حیکایه ته کوّنه کان داهه یه، ۱۱ - گورانی فولکولوری: که له گونددا زوره، وه ک:

۱ - یه ک هوانراوه وه کو: خوّم و بایه قوش ههر دو هاو دهر دین.

۲ - دو هوّنراوه وه کو: خه وانین نه خه و که ی میون بیدار

گوش بدن وه دهنگک ناله ی دهرده دار

ههر که س خه فته، خه و خه یری بوت

ههر که س بیداره جو خوّم ده یری بوت.

۳ - سیّ هوّنراوه وه کو:

به و بچم نه وه یس پیرویمان

له وه یس بپرسین گونای کیمانه

کرماشان مه چم بیستون رامه

قه تلگای فهرهاد شه و مه نزلگامه

ههر کوره مه چی (الله) یارت بوّ

ئاوه که ی زه مزه م سازگارت بوّ

۴ - چوار هوّنراوه:

من خاتر خوانیم من دهرده دارم

په ژمورده ی روخسار خاله که ی یارم

تاکه ی دانیشم له سای داری بی

تاکه ی بکیشم ره نجی غه ری بی

خوا ی بانی سهر کاریّ پیّم که رده ن

عاجز بوم له گیان رازیم به مه رده ن

له دو ره و هاتم بشناسه ده نگم

توژی غه ری بی نیشنگه له ره نگم

۵- پینج هونراوه وه کو:

تاقه گولّی بوم به سهر یالّه وه

عاجز بوم له دهس بای شه مالّه وه

تاقه گولّی بوم بوّ خوّم ته شنیام

بای شه مالّ دای لّیم له ریشه کنیام

ئه وه من مردم قائم بریاوه

گه لای جوانیه کهم له دار که نیاوه

هه ی داد هه ی بیداد له م بیدادیمه

بی دادیم له دهس شه و ته نیاییمه

هه ی داد هه ی بی داد تا که ی نه کهم ده نگ

گه وه هر فروش بوم مایه م بو به سه نگ

ئه مه و شهش و حهوت و ههشت هونراوهش هه یه که به پیی ئیقاع و ئاوازی گورانیه که

ده گورّی و کورت و دریز ده بیته وه:

۶- شیوه ی پهخشانی هونه ری هه یه، وه کو:

(لاوک - چهیران - هوره ... د.)

۷- به شیکیش هه یه به شیعی هونه ری و کلاسیک، جار جار هیش به شیعی فولکلوری

ئه وتری وه کو:

(مه قام و گورانی تازه)

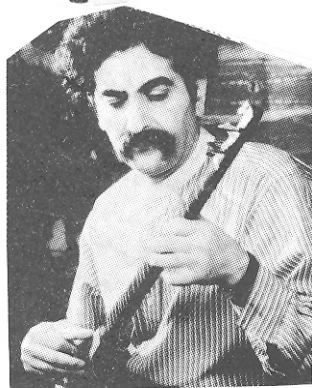
۸- به شیکیش هه یه له شیوه ی شیعی و پهخشان دایه وه کو: (به ندو به یت).

سه رباری ئه مه یش، ئه م هه مو لقانه ده گرّیته خو ی:

۱- گورانی منالان.

۲- گورانی شایی و هه لپه رکّی.

۳- گورانی دلّداری.

- ۴- گۆرانی شیوه‌ن (ئاغا میره - زیمار - چه‌مه‌ری)
- ۵- گۆرانی ئایینی.
- ۶- گۆرانی کچانه یا بالوره.
- ۷- گۆرانی کورانه
- ۸- گۆرانی مندالانی حوجره
- ۹- گۆرانی ره‌مه‌زان
- ۱۰- گۆرانی بوک و زاوا.
- ۱۱- گۆرانی نیشتمانی و سیاسی و شورپ‌شگیرانه.
- ۱۲- گۆرانی و سرود بو مندال و میرمندا لان له فیرگه کان.
- ۱۳- گۆرانی یاده‌نگه و ئاوازی مه‌لود (مه‌لود نامه)
- ۱۴- گۆرانی مه‌نه‌لوج
- ۱۵- گۆرانی قه‌ره‌ج و دو‌مه کان
- ۱۶- گۆرانیه کانی کار که بریتی به له:
- ۱- گۆرانی جوتیاران
- ۲- گۆرانی ده‌ستار، هاره،
- ۳- گۆرانی ئاسیاو
- ۴- گۆرانی ساوار کوتانه‌وه
- ۵- گۆرانی جونی.
- ۶- گۆرانی دروینه.
- ۷- گۆرانی کریکار
- ۸- گۆرانی به‌قال و دیوه‌ره و کوتال فروش
- ۹- گۆرانی راو که‌ران.
- ۱۰- گۆرانی شوان یا گۆرانی دیزه و گۆزه کردن و قورپ‌شیلان، گۆرانی سه‌مه‌نی.

- گۆرانی میلی: نه ته وه بی:

له نیو شارا سەر هه ئه دا و چینیکی ناوه پراستی نیوان جوتیارانی دیی و... چیژی لی
وه رده گرن و له ژیر ته ئسیری فولکلوری خومان و گۆرانی بیگانه دایه... ئاوازه کانیشی
سهرباری تهختی خور هه لاتی و فولکلوری هندی ئامرازی ئه روپایی وه کو: (کلدزیت - ئو
کوردیون - سا کسیفون... تاد) له گه ل گۆرانی چینی په ره سه ندوی بورژوا دا هه یه...

- گۆرانی دانراوه:

شوینی له نیو شار دایه، دانهره که ی دیاره، پتر له سهر نوته ی موسقا تو مار ده کری...
زور جار وه کو گۆرانی فولکلوری له نیو خه لکا بلا و ده بیته وه... به لام ئه م وه کو گۆرانی یه
فولکلوری یه کان نیه و ته مهنی کورته و زو ده بر پته وه یا ئه بی به گۆرانیه کی فولکلوری، بو یی
زانای ناودار: جه میل روژبه یانی له باره ی ناوی گۆرانی کوردی، رایه کی هه یه که ده لی: «...»
رهنگه ناوی هندی له گۆرانی یه کانی کوردی زور کون بن، بو وینه (قه تار) رهنگه له وشه ی
(گاتا) وه رگیرایی و گۆرایی وه له کاتی خویا هه رگاتای پی و ترا بی. هه روا (هۆره) رهنگه گۆرانی
یه کی تایبه تی بو بیته بو ستایشی (ئاهۆره مه زدا)... هه روه ها (که له پوری) رهنگه (که له
ئاهورایی) واته له گۆرانی یه هه لبارده کانی باسی ئاهورا بو بیته. جگه له وه گۆرانی
(خورشیدی) تا ئیستا گه واهه که له کاتی هه لاتی خوردا و تراوه به ناوی نیاز وه، چونکه
به رامبه ر به وه، گۆرانی (خاو کهر) مان هه یه که بو خه و هینان و تراوه هۆره ش زور به جی به که
یه کی بیته له گۆرانی یه تایبه تی یه کانی (ئاهورا مازدا)... یا هه یج نه بی سه رچاوه که ی یه کی ک
بیته له گۆرانی یه ئایینی یه کان. چونکه ئه بی نی ئیستاش (هۆره) هه ر ته نیا هۆره ی ده رویش له ناو
کورددا له ئه مانه هه موی به ناو بانگتره، وه دور نییه (هۆره و ئاهورا و هاوار) له روی واژه یا
زمانه وه، له یه ک سه رچاوه وه هاتبن، وه ئه م وشه و مانایه ته واو له وشه یه کی زمانیکی تری
هیندو ئوروی یه وه نزیکه، که ئه ویش وشه ی (هورا) ی روسی یه که به مانای هاوار یا بلین -
بانگ یا هه تاق - به کار دیت، وه نزیکی ئه و مانا کوردی یانه یه که لاهور ۴۱.

۱ - دور نییه که لهور له (که ل و هور) وه رگیرایی، که ل وه ک که له گا، که ل گامیش، که ل مل: (که ل مل باوام) که ل

گۆرانی بەشیککی هەرە کوۆن و گرننگ و بە نرخە لە بەشە کانی فۆلکلۆری کوردیمان و لەهی میللەتانی تریش، وەسەردەمی پەیدا بونی ئەم هونەرە ئەگەر پێتەووە بوو ئەو کاتە ی کە ئادەمیزاد و بەرەمی مروف فیری زمان گرتن و قسە کردن بوو و بە تیری عەشق و ئەوین کاری پیکراو و نیر و می یان کە وتونە تە ئەوین بازی و خولیای یە کترە وە.

ئەوین گرننگترین هۆی پال پێوەنەر بوو بوو دروست کردنی ئەم هونەرە لە لایەن ئادەمیزادەو، ئەو هەش بە هۆی ئەو هۆی کەوا ئەبیین زۆر بەی زۆریان لەسەر ئەم بابەتە و تراون و لەسەروی هەمو نەریتە کانی تری کوۆمە لایەتیه وە دانراون... جوانی نیشتمان و خوۆرسک و سروشت تارادە یە کی زۆر خوۆیان لە گۆرانیە فۆلکلۆری یە کانماندا ئەنوینن.^۳

بلاو *BLAU* لە بابەت تایبەتیه کانی دەنگ و ئاوازی کوردی و گرینگی ئەوانە زۆری گرینگی پیداون، دەلی: هەژارترین هۆزو عەشیرە ی کورد لە بابەت ئاوازی دلگیر وەبێ نیان، ئاوازی قارەمانانی جهنگی، عومەراگا کە لە (دیادین *DIADIN*) جاری شاد، جاری توند. جاری خەفە تاوەر، مروف سەرسام دەما کە خەلکی لە دەور کوۆ دەبوو وە.

لییارد لە کتیبی نینە و او کە لاوا کانی ئەوئی ج ۱ - پەرە ی ۲۹۲ لە بابەت شیعرو موسیقای کوردی یەزید - ی یەو وە سەیرە، دەلی: لە سەر گوۆری شیخ عادی لە لالەش گوۆیم لە چەن ئاواز

بەواتای قەوی، بەهیز وە بە کینا بە واتای سەرۆک، سەردار و رەئیسش ئەدا. هور سوکە لەی ئاهورا، ئاهورامزدا، (ئاهورمزد) کەوابی: گەل هور بە تیکرا بە واتای مەزن، سەرۆک و سەرداری ئاهورمەزدا پەرستانە (رەئیسێ ئاهورایی یە کان) لە زمانی عەرەبیشدا هور، خور، بوته (هو) دەرۆشی کورد لە کانی هاوار کردن لە خوا دلێ یا (هو، کە دەبی هەر هەمان: (ئاهورا) بی یا کە لهور ئەم هۆزە کوردە، سەربە (کلاهوری پالەوانی فەرمان رەوای پیشوی مازندەران بی کە کە یکاوس ویستی بیخاتە بن فەرمانی خوۆی، شانامە لە چەند جیگەدا ناوی ئەو کلاهوری هیناوە کە دەلی:

کلاهور کە لافاوە بوو لە مهران - هەمونا زی هەر بەو بو مازندەران - کلاهور پەیا بو، وە ک شیرێ نیر - سەری دالە سەر داری ئازاو دلیر - کە پەنجە ی دە پەنجە ی کلاهور پەراند - هەمو نا خوونی وە ک خەزە لوو رەهە لوەراند - کە گاسی یە کانی مازندەران کورد بون و کلاهور دەشی لەوان بویی - کە لورو گوۆران تیرە یە کن و لە تورە مەمی گوۆدەر ز - ی کوری گەشواد - ی کوری گیو، کە ئەو گیو وە زیری کە یکاوس بوو و هەر خوۆی لە حوکم کردنا حیساو بوگە و ئەو گوۆدەر ز - ه دو کوری پە ناوی (گیو و (رەهام یامامەرە هام) هە بوو و لە بنە ماله ی بوختی کوردن - کوۆبە لەسەر شە رەفنامە ی ئەمیر شەرە فنجان بە کوردی پەرە ی ۵۹۵ تا ۵۹۳ وە یادداشتی (شەپۆل).

۲- ئاوینە ژمارە ی ۱- چاپی ۱۳۷۱ پەرە ی ۶۴ - قسە کانی بەرێز نۆرە دین سألەیی و دەس نوسە کانی بەرێز عەبدورەزاق بیمار.

۳- ئاوینە ژمارە ی ۱۱ سالی ۱۳۷۱ - چاپی تاران (شەپۆل).

بوکه (به درژای ته مه نم قهت ده ننگ و ئاوازی ئه و نه خو شم نه بیستوو ه که تائه و راده شوین دانی و دل نشینیش بی) ده نگی خوشی نهی، شمشال له ته ک ده ننگ و ئاوازی ژنان و پیاوان ئاویته بو.

یالاوژه LAWI یا به یتی کورتی غه نایی که قسه له رازو نیازی ئه ویندارو ئه وینگر ده کا، های له یلی، های له یلی... وای له یلی، وای له یلی ئه ری له یلی ده لال... و جار جار هس دنه ده ری راهه ری نه له راست هیر شکاران دا، لاوژه بو جه عفه راغای شکاک که له چه ریق که به ده له دزی له تسه ورز به هو ی و لهعه هه د - ی قاجار کوژراوه^۱، پیاو ده کا به ئاو. بوزکو: عه زیزخان کوری جه عفه راغاو برازای سمکو ی مه زن که موی ته لایی هه بو. یالی جانی لی جانی... سابت کراوه که لاوژه ی کوردی زور به رز تر و ته رز تر له قه سیده ی عه ره به، له سه ره تای سه ته ی ۱۱ ی زاینی عه لی حه ریری له شه مزینان به زمانی کوردی شیعرومه به سستی نوسیوه و دیوانی شیعه کانی به ده س نوس به ده س واسیای نیکتین گه ییوه. مه لا ئه حمه د - جزیری عارفی ره بان ی به شیوه ی غه نایی، شیعی ئه وی له ریزی شاعیرانی بی هاوتا داناوه - فه قی ته یران: چه ریکه و مه نزومه ی ئه سپ - ی ره ش یاشه و دیز، مه لای با ته دانه ری مه نزومه ی دمدم، حه کیم ئه حمه د - خانی دانه ری مه م وزین به شیعر - ی کلاسیکی، عه روزی، یا عه لی ته ره ماخی که له ۱۰۰۰ ی مانگی و ۱۵۹۱ و ۱۵۹۲ ی زاینی کتیبی کوردی نوسیوه و ئیسکه نده رژاباله شاری ئه رزه روم چاوی به و کتیبه که و تووه که ده ستوری زمانی کوردی به ۱۰۰ په ره یه و عه بد ره قیب ئه م ده ستوره ی دیو ۲۰.

یا ئه شعاری کوردی به زاراوه ی لوری و کونی کوردی: بابا تاهیر ۳ ی کورد ۳.

۱- پیشکار: ئوساندار ی ته ورز به قورئان سویند ده خواو قورئان بو جه عفه رانها مور ده کاو به فریودان و سویندی به درو بانگی ده که نه دار حوکومه ی ته ورز و به ره شه کوژی جه عفه راغای چه ریقان کوشت. کورد و کوردستان واسیلی نیکتین ته رجه مه ی محمه د - ی قازی په ره ی ۱۸۶ و ۱۸۷ چاپی ۱۳۶۶ و به بهیت و لاوژه به کوژرانیدا هه لو تراوه. و. نیکتین که زی ۱۲ (شه پۆل).

۲- (ژبناوه ری زانایانی کورد... (شه پۆل).

۳- عوربان په راوه ی کورد و کوردستان نوسراوی واسیلی نیکتین په ره ی ۵۸۰ و ۵۸۱ و... ته رجه مه ی محمه د - ی قازی. ئه بی بلین: شیعی غه نایی کوردی به ئیلهام له ژن ده وتی وه ک لای لایین.

دەنگ و ئاواز یا موسیقی کوردی

کەسایەتی و خوو ئاکارو داب و دەستورو لیها تویە کانی بئەرەتی، وە تەنانەت
خەوش و عەیبگەلی کە دەبیتە هۆی جیایی نەتەووەیک لە نەتەووەیی دیکە، بە نبوغی
ئەو نەتەووە ناو دەنری^(۱)

دەنگ و ئاواز یا موسیقی کوردی

ئاواز، یەکیکە لە هەستە دەروونی یە کانی یە ک نەتەووە، بەشی لە دام و دەزگای
هەناسە کیشانی زۆربەیی گیان لە بەران لە لێو یا دنوک و دندوک تا دورییانی خرخراکە و
قورگ لە تە ک سی پەلاک و ئەندامانی نەفەس کیشان، لە کاتی ئەنجام دانی ئەرکی ژییانی
سەرشانی خۆی، توانایی بە دیهینانی دەنگیشیان هەیه، گشت گیان لە بەرانی کە بە دەم
دەنگ دەردەپرن، خۆی جۆری ئاوازه، ئاوازی قەناری، دیقل (کە لە شیرۆ کە لە باب)،
بولبول، پەپوسلیمانە، کوند، ئەسب، گورگ، گویدریژ، دال، شیر، پلینگ، کتک
(پشیلە)، سەگ، بۆق و سیسر^(۲).

۱- (ویلتیر، پەراوێ فەرھەنگی فەلسەفی، نەقل لە واسیلی نیکیتین، تەرجمەیی محەمەد قازی، کوردو
کوردستان، بلاوکی نیلوفەر - ۱۳۶۶، پەرەیی ۱۵۹). (شەپۆل).

۲- دەنگ: حیلە، لورە، سەر سەر، زریکە، میاو، قەرە، تەپە تەپ، بۆلە بۆل، زرمە زرم، خریمە خریم، بۆرە بۆر،
قیپە قیپ، زریکە زریک، قیژە قیژ، زەر زەر، هاژە هاژ، زەر زری زریزە، مرخە مرخ، قلمە قلم، قلمە قلم، چریکە
چریک، چریکەیی دەنگ و ئاواز، تین چریکاند، شریخە شریخ، شریقە شریق، بروسکە بروسک، خاوە خاوە،
زرنگە زرنگ، ترپە ترپ، هاسکە هاسک، تاسکە تاسک، هەسکە هەسک، هەنسکە هەنسک، قسۆرە قسۆر،
قولتە قولت، پێشم و هۆر، پێزم و هۆر، میزە میز، بریکە بریک، چەقە چەق، شاپە شاپ، قرخە قرخ، فرتە فرت،
گرمە گرم، زرم و کوت، خنکە خنک، چکە چک، تکتە تکت، قرتە قرت، گارە گار، قریشکە قریشک، ئاخ، ئوخ،
ئوخەیی، ئافەرین، هاوار. - هەر و هەر و واژە گەلی وە ک ئافەرین کە واتای فیعل بەدا، شیبە یا شەبیبە جوملەیی
پێ دەلین. ئافەرین یانی پەسەند و ستایشت دەکەم. بەلام ئیسمی سەوت یا ناوی دەنگ تەنیا دەنگی تاییەت بە

دهرپرینی ئه و جوړه ئاوازو دهنگانه له و جوړه گیان له بهرانه، خوئی بو جوړی پیوهندی له ته ک هاونه وعانی خویندایه و له لایه کی دیکه وه نومایشی لیها توویه کانی خوړسکی به له واند، یانی منیش هم... ئه شگونجی بو دهرپرینی عه شق و ئه وین بی یا بینزاری، ناله، دهرپرینی ئیش و دهرد... هر جوړ بی بو دهرپرینی هوئی دل و دهرونه، بی شک، له دنیای خیلقت دا، دهنگ بهر له واژه هاتووه و بیرى مروف زور بهر له وهی واژه گیرینتی، ههروه ک زینده وهی دیکه یا که می سهرکه و توتر له وان، ته نیا به هوئی که رهسته ی تازه وه، رازی دل و دهرونی خوئی هوئیوه ته وه. ئه شگونجی که ئاههنگ گه لی بهر فره، بهر له په یدابوونی یه که م بیژه هه بووه، لام وایه له م دهره دا هه ندی له بزوینه کان که له سهره تایی ترین شکلی ده زگای وتاری به دی دین، له نیو دهنگ و ناله و زانانادا خوئیان نیشان دابی. تاییه تمه ندی شکل و نهرم و شلی ئه م ده زگایه له ئینسان دا بوته هوئی په یدابوونی یه ک دوو پیتی «ب» و «د»، بی دهنگی لیو و دیان، وه بیریش زور به له ز ئه وانه ی سه بت و زه بت کردووه.

به په یدابوونی که لام و پیوهندی بیرو ئه ندیشه سیلوله کانی می شکیش ریگای پی گه یشتنی زیاترو شویندانی موته قابیلی له سهر ئه ندامه کان گرتوته بهر، واژه بیجگه له بایه خی و یژاوه ری و نیشان دان، ساختی ئاههنگ و دهنگی هه یه، نیزامی ته نه فوسی و مه کانیزی ده زگای وتاری، ئه و ساز و ساختی به واژه داوه که به هوئی ئه م تاییه تمه ندی یه، ده توانی له گه ل پاراستنی باری پیته کانی، به وینه ی ئاههنگیش به یان بکری. بوونی واژه له ئاههنگدا پیوهندی میژووی له نیوان ئه و دووانه دا راگرتووه و دهنگ و ئاوازیش به ره می پیوهندی ئه م دووانه یه، ئه بی بزانی موسیقی ره سه نی کوردی، بهر له زمانی کوردی به وینه ی ئاوازی ته نیا هه بووه، پیگه یشتنی دهنگ و ئاوازی کوردی زور به خوړسکی هاتوته پیشه وه، چونکه کورد و خوړسک پیوهندی زور نزیکیان پیکه وه هه یه و ئه و پیوهندی یه ش هه روا به رده وام پارنیزاوه، ئاوازی کوردی، وه لامی ناله و زالهی گیانیه تی که ئازادانه له چیاو کویستانی رهنگین دا ژیاوه و

مروف وه ک: قیژه قیژ یا دهنگی تاییه ت به ئاژال وه ک قاسپه قاسپ یا دهنگی که له ژینگه و خوړسکه دا هه یه. وه ک خسه خش، که و ابو دهنگ له گه ل ناوی دهنگ لینک جیان.

دەژی. دەنگ و ئاوازی کوردی، پەلەوەر، تافگەو سروە ی دەم کەل، لە دل و دەرونی گشتیان، بە تاییە تییکی تاییەت بە خۆیان فیری بوون. خاتو جەمیلە جەلیل، لیکۆلەری کورد لە بەشی شۆرەوی بەروو لە ساڵە کانی ۱۹۸۸ ی زایینی لە سەر دەنگ و ئاوازی کوردی و دانانی نۆت بو ئەوان، دەلی: دەنگ و ئاوازی کوردی، دەنگ دانەوێ ئاهەنگی شاخی رەنگینی کوردستانە. دەنگ و ئاوازی سویند، هی باو باپیرانمانە، هاژە و خوشینی ئاوی چەمە خورین و تافگە پرهاژە و گیشە کانه، کە لیرە و لەوین ئەو ئاقارە، دەبیسری. دەنگی کزەبای سەر دوندی کێو بەرزە کان و دەنگ و ئاوازی بالندەوقاسپە قاسپی کەو. لە بناران و بارەباری مەرۆ بەرغەل، نەعرە ی سواران و ... ئایا ئەمە میژووی زیندووی نەتەوێ کورد نیە؟ ئەم خۆرسک بوونە ی دەنگ و ئاوازی کوردی تەنانەت لە کر و تەوینشدا دەنگی داو تەوێ و خۆی نواندووە.

شیعرو هۆنە لە دانان و سازدانی ئاهەنگ و دەنگ و ئاوازی کوردی، لە دەزگاو شیوێ جیا جیا، چ لاوژە، حەیران، قەتار، بەیت، سیاچەمانە، هۆرە، ئەللاوێسی، بالۆرە و لاواندەنەوێ... (باو کەو لە زۆر بەیاندا ساز توانایی هاویری کردنی لە گەل ئاواز خویندا نیە)، هیچ شوینداناننکی نەبووێ نیه. واژە بە جوړیکی وا لە ئاوازدا دەتوینتەوێ کە زۆر ئاستەمە بدۆزیتەوێ، بڕگە گەلی کۆنی موسیقی کوردی هیمان هەن کە تەنیا بە ساز (و شمشال و...) بە بی دەنگی ئاواز خوین ئە پری بەرپوێ، هەندی لەوانە زۆر کۆن، هەندیکیشیان ریوایەتی گشتی ژبانی کۆمەلایەتی نەتەوێ کوردە، کە بە زمانی خۆیان بە دەنگ و ئاواز دەیلین و دەی خوینن. لە ئاوازی تاییەت بە هەلپەرکی، کە پریکیان بە بی ساز دەخویندرین. ئاهەنگ و بەتالوکە خویندن بە پیوستی هەلپەرکی کەران دەگوردری، کەچی ئەو شیعرا نە دوویات دەبنەوێ.

ئێو کەمی لەم چەند شیعەرە جوانە بیر بکەنەوێ کە حە کیم مەولەوی کورد لە وەلامی ئەحمەد بەگ کۆماسی دا بە زاراوێ کوردی هەورامی لە پەسەندی بوکی کوردی دا فەرموێتی، ئەبێ ئەمەش بلیین: زاراوێ کوردی هەورامی هەر دەلیی خوا بو هۆنە و شیعروتنی بەدیهیناوە و خولقاندوێتی.

زیلە ی گوارە و زرنگە ی زەنگلە ی زەر لەرزە ی نەونەمام، لەرە ی لیمۆ ی تەر

کوردەواری ۲۸۳ / شەپۆل

شەوق زەوق و بەرق فەرق زەر کلاو ورشەو پرشەیی خۆی کولم و بوگلاو
شەقەو تەقەیی گەرم، چەپلەو حیلەیی نەرم چریکەیی وە ناز تریکەیی وە شەرم
سەمای دەسماڵان، رەمای نەوہالان نەمای مەلالان نەمای وەش خالان

دەیی با بزانیین لیکۆلەرانی هەندەران سەبارەت بە دەنگ و ئاوازی کوردی بیروریان
چیە و چلۆنە؟ واسیلی نیکیتین لە پەراوہی کوردو کوردستان^(۱) دەنووسی گشت
جیہانگەران لە بابەت ئاوازی کوردی یەوہ، زۆر بە گەرمی و عەجباتەوہ، یە کسان
قەسەیی لیدە کەن. زۆری لە گۆرائیہ کان بە نۆبە، بە کۆر و گەرە لاوژە دە خویندیری، گۆرائی
دروینەوان لە بابەت فەرہادو شیرین چەند ہونە یەک، لە ئەشعاریی (تاس) کە لۆتکە
لیخۆرە کانی (ونیزی) دەیی خوینن دینیتتەوہ بیر^(۲).

بلاو دەنووسی: بێ ئەنواترین ہۆزەواری کورد، لە بابەت گۆرائی و ئاوازی دلنەواز،

۱- پەرہی ۳۰۱ ی چاپی ۱۳۶۶ تەرجمەیی محەمەدی قازی بە فارسی، دەنووسی: نیکلامار لە کتیبی
خۆیدا (لە بابەت واژەیی چەلەبی، پەرہی ۱۲۷ تا ۱۲۹، واژەیی چەلەبی یانی خودایی، واژە یەکە کوردی،
بەلام تورکیش بە کاری بردووہو لە کوردی وەرگیرتووہ. چەلەب: خودا، نەجیبزادە، خودانی بوت
پەرستان، باش، نیژاد، شازادە، پیر، دەورە گەر، خونیاگەر، گۆرائی بیژ، کوری بەگ، ناغازادە. چەلەبی: نیسمی
مەنسوبی چەلەبە. یەزیدی (ئیزدی - یەزت)، ئیزدی یەکان خودایە کیان بەناوی چەلەب دە پەرست و
عیادە تیان بو دە کرد. ہەندئ دەلین: واژەیی ئاخری (علی اللہی) لە چەلەبی وەرگیراوہ، خوندە کور، یا کوری
خوا بہ کار براوہ. یەزیدی پیوہندی بە (یەزید بن معاویە یا یەزید بن ئەنيسه) نیہ. یەزیدی لە ئیزدی (یەزت)
بە واتای خوا، وەرگیراوہ، چەلەب: کەرستەیی موسیقی: دو سەفحەیی برنجی کە دەیی کوتن بە روی یە کدا،
زانانا، شور، غەوغا، دەنگە دەنگ (سنج). عەشایری کورد کە پەرہوی ئایینی یەزیدی (ئیزدی - یەزت) ن
دوو جۆرن، رەشپۆش، سپی پۆش، لە تیور رەشپۆشان دا رۆحانی سەرہەلدەدا، رەشپۆشان بە چەلەبی ناودار
بوون نەک یەزیدی، ہەرچەند ہەندئ لە رەشپۆشان بەناوی فەقیران دەناسرین کە جۆری مەلای یەزیدی یە.
یەزیدیان بە بیخەوش بوونی خوین و ئەسل و نەسەب و ئەعیان و ئەشرافی خوین دە نازن. ناوی چەلەبی لە
شاری مەہاباد وەک (عبداللہ) چەلەبی ہە یە. تورک چەلەبی لە واتای ئەرباب و خواہن مال بە کار دە پیا،
چەلەبی لە ئاوازی عامیانەیی تورکی و لە وتووێژی عامیانەیی عەرەبی سوری: (سوریہ) ہاتووہ کە دەلین
(چەلەبی، چەلەبی، شامی شومی، مسری حرامی) یانی: (چەلەبی لە تیف و زەریف، شامی (دیمشقی) شوم،
مصری دز). واژەیی چەلەبی کوردی یەو میژوووی کورد لە خۆیدا نیشان دەدا، واسیلی نیکیتین کوردو
کوردستان، تەرجمەیی محەمەد قازی، پەرہی ۳۰۱ و ۵۰۰ تا ۵۰۷ چاپی ۱۳۶۶).

۲- ۳- تاس Tasse شاعیری ئیتالیایی (۱۵۴۴-۱۵۹۵) کە شیعری غینایی و حەماسی وتوہ، جا لە بەر
ئەوہی کەوتە بەر ئازارو شکەنجەیی خۆی کلیسا، لە حالیکە نزیک بە شیتی مرد.

به هونەر زاحاودری، له شوینەیی که هونەر له خوۆرسک و فیتره تی پاک و زولائی ئینسان سهەر چاوهی گرتوه و له هه مو شونی ژبانی مروۆ رهنگ ئەداته وه له گه له عه واتیف و روچ و ههستی مروۆ پوهندی راسته و خوئی ههیه، له بهر ئه وه، به زه مان یامه کانی تایهت کورت نایته وه و ئینسان به درێژایی ته مه نی خوئی، هه میشه له گه له جوانی و هونه ردا ئیش و کاری هه بوه. به لام ته بی بزاین: واتای هونەر چی یه و به چ کاریک دی؟ له ناساندنی هونه ردا ده توانین بیژین: که هونەر، هوپه بو سه بت و زه بتی عه واتیفی ئیلاهی و خودایی و ههستی پاک و بیخه وشیی روچی ئینسانی له قالیکی دیاری کراودا.

ههروه ها هونەر، هوپه بو را که یاندنی ئه م ههسته، له دنیای بیرو میشکه وه، بو دنیای ده ره وه و بو نیو خه لک و کو مه لگای به شه ری.

فیر کردنی ئه وه به خه لک، نه کردنی ئه وه له زه مانیکه وه بو زه مانێ تر، به ته ناسویی که هونەر بتوانی که مالی مه حزی روچی مروفانی له دنیای ده ره وه دا بنوینی و جوان نیشانی بدا، له که مالی خوئی نیریک تر یته وه و به راوه ژوش، هه رچی له مه (عه یه نه ت به خشین به که مالی روحانی مروۆ) فاسیله بگری، بی بایه ختر و بهر ته سکت ئه یته وه که وابو، هونەر هوپه که زور شوینداره بو گووران و گوواندنی ته واوی لایه نه کانی باری ژبان له کو مه لایه تی دا.

هه روا هونەر خییوی ریساله تی مروۆ سازیشه

هونەر به که لک و هه رگرتن له م تایه تیانه ته توانی به ناوی یه کی له شوین دانهرترین و گرینگترین که رهسته، بو عومق به خشین بو نیشاندانی حه قیقه ت و ناسینی مه عارفی ئیسلامی که لکی لی وه ر بگیری.

میژوی ئیسلام و لایه نه جیاوازه کانی رامیاری، کو مه لایه تی خووناکاری «ئه خلاقی» سیره وه وشتی ئه نبیا و پیاوچا کان و خووناکار باشان ههروه ها که سایه تی یه، دینی و رامیاری یه کان به درێژایی میژو ته کری به وینه ی خونجاو، و گونجاو به بیرو رای جیا جیاوه، له قالب و بیچم و دیمه نی هونه ردا نیشان بدرین.

هونەر ته توانی زمانی را که یاندنی حه قایق بی، به تایهت له و شوینانه ی زمان هیزی

به یانی بو نه بی و له ته وسیف و په سن و تیگه یاندنی جوانی روحي ئینسانی و مرو فانی عاجز بن. به لام نه مرو له زور بهی نوخته ی جیهان نه وه ی به ناوی هونه ر هه ل نه داو له فزه زاو هه وای نه خو شی (نو ی بونه وه) و (شارستانی ت) بال و په رپان ده کاته وه، تکنیک و کهره سته ی هونه ره، نه رو ح و حه قیقه تی نه وه، نه خشی تکنیک له هونه ردا ته نیا سه بت و زه بت و نه قلی هونه ره.

دیار و رونه که هه رچی ته کنیک- ی هونه روه ر له یه ک هونه ری قوی تر دا بی له راستیدا نه داو به بیان و ته وصیف و په سنی نه وه هونه روه ره له بابه ت هه سستی خو ی زیاتر و کاملتر نه بی، نه ته وه روژا وایه کان له روی بنه ره تیکی راست و دروست و مو فقه بو فیر کردن و باره یانی تا که تا کی شیاو ته قوییه تی ته کنیک ی پیوه ندی دار یون: ناوداران ی له دنیای هونه ریان هی نیا یه مه یدانه وه، که له باری هیزی به بیان کردن ورونکردنه وه و ته کنیکه وه، بی وینن به لام نه مه به م و اتا یه نیه که هونه ر له روژا و دا گه یشتو ته پله ی که مال وجه مالی خو ی، به لکو له به رانه ردا هه ر نه و نه ته وانه له روانگای ده سما یه ی مه عنوی هونه ر (هه سستی به رزی و عاتیقی) زور له خو ر هه لاتی یه کان کز تر و نرم ترن، هه روا نابی له بیر بکری که هونه ر ته نیا له ته کنیک ساز نه درا وه. به لکو ته کنیک هو یه بو به دی هی نانی قالبی زا هیری هونه ر، نه گه ر هونه روه ری، له بارو بابه تی ته کنیکه وه به ته وای قه وی و له حه دی نه وعی خو ی بی ت، هی مان یه ک هونه روه ر به راستی نایه ته ژماره، چونکا هونه ر ته نیا بریه تی: له صه نعت و ته کنیک و زانست نیه.

هونه ر کو مه له یه که له هه ست و ته کنیک له گه ل صه نعت دایه، ته کنیک نه بی به نو به ی خو ی گو یای هه سستی به دی هی نه ری خو ی بی، نه نا ته کنیک- ی خالس هه رچه نده به رز و له حه دی که مالی خو ی بی، بی رو ح و گیان نه بی، یانی هونه ر نیه، به لکو ته نیا صه نعت ته.

له پیوه ندی له ته ک هونه ردا له دنیای ئیستا که یشتا که نه بی بو تری که ره وشتی که مه کو گه لی هونه ری، ته نات ناودار ترین هونه ر ستانه کانی جیهان له ریشته گه لی جیا جیای هونه ری یان گردو ته پیش بریه تی یه، له گرینگیدان به ته کنیک ی هونه ر، بی نه وه ی به دابین کردنی هه سستی عولوی یانی: ده سما یه ی نه سل ی هونه ر.. سه رنجیکی یان داو له دابین کردنی ده سما یه ی مه عنه وی هونه ر، هه مویان به ته قلید- ی خود به خودی ئی حساسی یه کترین و به په یره وی کردن

لههست و ئیحساسی عادی قوتاییه سه ره تایی و هونه ر خوازه کان له جهه یانی پهروه رده کردن و ته قوییه تی ته کنیکدا ئیکتیفایان کردوه.

بهم جوړه، ته کنیک-ی قهوی تیکه له به فقه قری مه عنه وی (ئیحساسی عولوی: ههستی به رزی) له جیهانی هونه ردا ههروه کو گورزیک بوه که درایتته دهس تا که تاکی ناباش و ناشیاو تا... له حاند سر سورمانی بیرو رای گشتی، که رهسته وده سکر دی خویان نیشان بدهن و سر له خه لک بشیوینن و نه زانانه واداریان بکن به ئافه رین وتن و چه پله ریزان.

به گشتی ئامانجی هونه رچییه؟ هه رچه نده، وه لآمی ورد وراست بهم پرسیا ره، پیوهندی به ناسینی ورود و قولی هونه ر هه یه، به لآم به کورتی ئیشاره و ئاماژه یه ک به ئامانجی هونه ر بوئناسینی پیوهندی هونه ر وچا وورا ورا که یاند زه روری یه، ئامانجه کانی بنه رته تی و گرینگی هونه ری ئه صل و ره سه ن و حسن و حه قیقی بریه تین له:

۱- تیف تیفه و ته لئیفه ی روحی خاوه ن هونه ره که له نه تیژه ی په ره گرتن و قول کردنی ههستی به رزی روچی هونه ر هه له کو مه لدا (چونکا حه قیقه تی روچی هونه ر پیوهندی به روچی هونه ر هه یه).

۲- زیندو کردنه وی عه واتیفی که به وینه ی خو رسک و ته بیعی له نیو مرو فکه لدا به وه دیعه دانریاوه.

۳- به دی هیئانی یه کبون و یه کیه تی روچی له کو مه لدا، به و مه رجه، که هونه ری حاکم له کو مه لدا له کانالی دروسته وه: (ئیحساس و روچی هونه ر هه رانی به رپرس سر چاوه ی گرتی).

۴- بوژانه وی جوانی و زیبای خو رسک و فیتری که له سروشتی مرو فدا دانراوه، به لآم له بیر بریاوه ته وه.

۵- به دی هیئانی ته نه و له واقعیات و حه قایه قی ژیاندا که له سوینگه ی یه ک نه واختی، ماندو کهر بوته مه لال هیته ر که دیاره ئه م جوړه ته نه وعه، ئه بی بو پیگه بین و هه لدانی باری مه عنه وی هونه ر بی.

۶- سه ره نجام هونه ر له پله ی بونی خویدا، جوانی روّحی مروّف له قالب و شکلی مهلموس و بینراودا ساز بوگه و نیشانه کانی خوا باشترو رونا کتر به کوږ و کوّمه ل نیشان نه دا جا دیاره به سه رنج دان به م هیزی نفوزه سه ر سورما نه وه، که له نیو خه لکدا به یانی کردوه، که هونه ر ههروه کو زور به ی په دیده که لی بایه خداری مه وجود له کوږ و کوّمه لگای به شه ریدا، هیچ کاتی له دهس در یژی حاکمانی سته مکار، پاراستراو نه ما گه وه همیشه له خزمه تی حوکه مه تی سته مکار دا بوه و له وه، بو باری ئیستعمار و ئیستعمار ی گه لانی دنیا که لکیان و هر گرتوه.

هونه ر، یه کی له باشتترین و له بارتیرینی که ره سته ی چاوو رای ئیستعمار گه رانه، بو دا سه لماندنی جینایه تیان، نه مروّش له شکلی پیچه له پیچترین دا و به ته کنیک گه لی زور پیشکه و توتر له خزمه تی دیوه زمه کانی خو ره لآت و خو راوادان.

له وشوینهی که هونه ر له گه ل عه واتیف و روّحی مروّف پیوه ندی نیزیکی هه یه به ئاسانی نه توانری له لایه ن حوکه مه ته کانه وه بو را کیشانی خو شه ویستی خه لک و خو کیشانه نیو نه وان که لکی لی و هر بگیردری.

جا له م روه وه زل هیزه کان بو به دی هیانی مه به سستی شومی خو یان له لایه نی جیا جیای فه ره نگی رامیاری، ئابوری و... له هونه ر که لک و هر ده گرن. وله ئا کامدا هم په دیده بایه خداره که نه بو، هو بی بو بیداری و روش و پیشکه وتی مه عنه وی خه لک، نه بیته هو ی مه ست بون و نه حمه ق بونی خه لک و هه روا نه بیته هو ی سه ر گه رمی و سه ر قال بونی دارا و ده وله مه نده کان. باشتترین نمود ی عه ینی هم هونه ره کراوه و گوږ یاوه، هونه ری شاپه سه نه، که هو ی له ناو چونی خو و نه خلاق ی چاک بو.

به گشتی گرینگترین مه سه له یه که له هونه ردا نه بی له بهر چاو بگیردری، ته لئیفی عه واتیف و ته هذیب و باش بونی که یفی هه سستی هونه روه ره، تازه مان ی که هم کاره حه یاتی یه، له چوار چیوه ی هونه ردا له بهر چاو نه گیردری، هونه ر، جیگای نه سل ی خو ی نادوز یته وه.

ئیستا که زانیمان روّحی هونه ر، پیوه ندی به جو ری روّحی و پاکی دل و دهرونی هونه روه- روه هه یه، جا که وایی، نه بی هونه روه ر به دلی پاک و بیداره وه چ له زه مینه ی سینما، ته ئاتر،

راديو، تلويزيون، شيعر و هونه، چريکه و چيروک، نه قاشی، موسیقي، سازو تاواز و... خه ريکی
نوواندنی هونه ريخ

نەو روز ، تازە بونەوہی بیرە وەری گەورە خزما یەتی ئینسان و سروشت و خۆرسکە

گزینگی بەھارو چرۆدانى دوبارە، مزگینی نەو رۆزوھا تەوہی سالی نوئی بەھات ئەدا
لەھەرۆه رزیکدا، لەھەركات و سات و کاوینگیكدا ھەموشتیکدا تازە و نوئی ئەیتەوہ،
ھەرزەمان، دونیا و ئیمە و گشت کایینات لە حالی گۆپان و گۆپیاندان. بە لام، نەورۆز
ئاووھەوایی تری ھەبە، کاتی چرۆدان و گۆل و غونچەدانى دوبارەى خۆرسک و سەرە تاي
کەژى نوئی بونە وەى دوبارەى سروشت و جیھانە.

بە گزینگی نە و رۆز داروگژ و گیا و گۆل نە فەس و ھەوایی تازە ھەل دەمژن و جوان و شاد و
تەر و پاراو و عەتراوی ئەبن، چومەلە و چەم دینە جۆش و خرۆش و مەل و بالندە کان دوای
ماوہ یە ک کز و کەنەفتی و کە سیرەبون، دوبارە بال ئە گرن و دەستە دەستە و پۆل پۆل سترانی
تازەى ژبان دە خوینن، کۆتر دە س دە کا بە گمە گم و کەولە کۆساران دە قاسپیتی و پاساری
لەسەر دار و گۆیسوانان دە جر یۆینی و بولبول لە نیو گۆل دە خوینی و چینە لە ریشەى دل و
دەرون دە کا. رۆزگرو نوری تازە بە سەربانی ژبانى مرۆف دا دە پرژینی و خوین لە شادەماری

ئىنساندا بە خۆرسىك دە گەرى ئۆمۈرگەش و شادئەبىي.

نەورۇز لەھە مو شوئىنىكى زەويدا خۇي دە نوئىنى، ھەست ئە كرى و خوئىشان ئەداو زەوى دەراز ئىتەو و دونيا دەخە ملئىي نەورۇز تايەت بە شوئىنىك لەم گۆي ئەرزە نىيە، ھى فە رھەنگ و مەرامى تايەت نىيە، نە و رۇز جىژنى لە داىك بونى خۆرسكى ئىنسانە. نە و رۇز يادى سەر كە و تنى بەھارە بەسە رساردو سېرى زستاندا، يادگارى زال بونى كاوہ يە بە سەر زوحاكى زالئ و مارزدا، نەورۇز جە ژنى نەتەوہ يى يە، كە ھەمو دە يناسن كە چىيە، نەورۇز ھە موسالىك دە گە رىتەوہ و دە كرىتە جىژن و شادى، ھەمو سالىك. قسەى لىوہ دە كرى، رۇزبان و تووہ و رۇزمان بىستووہ ديارە ئىتر نىيازى بە تە كرار و دوپاتە كردن نىيە؟ چونكا ھە يە، مە گەر خۆت نەو۔ رۇز تە كرار كە يتەوہ؟ جا كە واپى باقسە كردن لە نەو رۇزىش بە تە كرار و چەن پاتە بىسىن. لە زانست و ئەدە بىدا تە كرار بە مەلال ھىنەر و بىئودە دانراوہ، ئە قىل و ئاوەرتە كرار پەسە ند ناكا، بەلام ھەست و ئىحساس، تە كرارى پى خوشە، خۆرسىك و سروش تە كرارى خوش دە وئى، كۆر و كۆمەلگا، نىيازى بە تە كرارە. خوسىك و خۆد كرىد لە تە كرار ساز دراوہ، كۆمەلگا بە تە كرار، ھىزو و زە دە گرى، ئىحساس بە دوپاتە بونەوہ، گىانى وە بە ردى، نەورۇز چىرىكە و چىرۆكى جوانى و خوشىكە، كە لەودا تە بىعەت و خۆرسىك ئىحساس و ھەست و جامىعە و كۆر و كۆمەلگا پىكەوہ دەس بە كارن.

نە و رۇز كە چە ندین سەتە يە ناز و فەخر بە سەر جىژنە كانى دىكەدا ئە كا لە بەر ئەمە يە، كە قەرادا ئىكى دەس كرىدى كۆمەلگە تى، يا يە ك جىژنى داسە پاوى رامبارى نىيە، جە ژنى جىھانە و رۇزى شادى ئەرزە. ئاسمان و رۇز، ھەرواخر مە و چرتە و قرتەى چىرودان و گول و ھەلدان و لە داىك بونى خۆرسىكە و پىر و تەژى يە لە كەف و كولى ھەر سەرە تاو پەيدا بون و بوون و ھاتنە بوون.

بە لام جىژنى ئەم و ئەو، زۆربەى دەم و كات و سات خەلك و ئىنسان لە كارگە، موچە و مەزرا، دەشت و سارا، كوچە و كۆلان و بازار، باغ و باغات و دەشتى كشت و كال دە گىرئە وە ولە نىو تاو لەو ھۆدە و لە ژىر مىچ و پىشتى درگای بە سراودا كۆدە كاتەوہ، قاوہ خانە و

چایی خانه و کافه و کاباره، ژیرزه وی و سالون و خانوبه ره کان لهه وایچی گهرم به نهوت و گاز، روناک به چرای له رزوک به دوکهل، جوان و رهنگین به رهنک و... به لام نه و رۆز له ژیر میچی قورماوی، درگای داخراو، هه وای خه فه، له نیو دیواره به رزو پرله درزه کان که به جالجالو که ته- نراو له شاروله دی له نیومال و له نیو چوار دیواری دل ته نگدا، ده سی مروفده گری به ره و داوینی نازاد و بی که ناری خورسک، رای ده کیچی: که به هارگه رم و به تیشکی رۆز روناک و ته زی به له له رین و له رزین و شادی ئافه رینش و خولقاندن و به دیهینان، رازوه به با و باران، بیینی خوش، پنگه و ئاخه لیوه، لق و پۆپی داخزای باران و بکه وتو، پاک و جوان و دلگیر و... نه و رۆز تازه بونه وهی بیره وهری به کی گه و ره به، بیره وهری خزمایه تی ئینسان و خورسک و ته بیعت، هه موسالیک نه م روله فه راموشکاره، که سه رگه رمی کاری ده س کرد و سازدانی سازدراوی دهس و قه له می خو به تی، دایکی خو ی له بیر نه با ته وه، به هاتنه وه بیرى نه و رۆزی پیروز، ده گه ریته وه داوینی نه و وه کتر بینینه وه نه کاته جیژن.

له گهل نه و داگه بوژیته وه، نه م دیدار و به کتر بینینه ده کاته جه ژن و شادی. رۆله له باوشی دایکدا، خو ی ده بییته وه و دایکیش له که ناری زاروکدا، له شادی و خوشیان چرۆنه دا و نه پشکو ی و خونچه نه دا، رۆندک و سربشکی شادی له لیو نه بار ی، هاواری شادی نه کا و دهس نه کابه گاله گال و چریکه چرین، جوان نه بیته وه و ده چپته وه سه ر دۆخی جارن، ده بوژیته وه و ده ژیتته وه، به دیتنی یوسفی بینا و بیدار نه بیته وه.

شارستانی و زیاری ئیمه هه رچی پینچیده تر و سه نگی تر بی، نیاز به گه رانه وه و ناسینه وهی خورسک له ئینساندا ژیان ی زی تر ده کا و به مجوره به، که نه و رۆز به راوه ژروی داب و ده ستوره- کان که بیر نه بن و ده سوین و ده پوین و بیه و ده نه بن، هیز نه گری و بو چونه نیو دوارو ژ جوان تر و ده رخشان تر نه بی، چونکا نه و رۆز ریگایه که، نه و جه نگی دیرینهی که له رۆزگاری لاتیروا کونفسیوس تازه مانی رو سو و ویلتیر به رده وامه ای کاته ئاشتی و ده سه ملانی.

نه و رۆز ته نیا ههه و مه رجیك بو ئاسوده بون، سهیران و خوش رابو واردن نییه. نیازی زه روری جامیعه، خوراك و ژبانی نه ته وه به کیشه. دنیا یی که له سه رگورپان و گورپان، پسان و تیا چون و پرش و بلا و بونه وه وه له کیس چون ساز دراوه، جیگایه ك که له ودا، نه وه ی سابه و نه گورپ دراو و هه میسه پایه داره، ته نیا گورپان و ته غیر کردن و پایه دار نه بونه، چ شتی ته توانی نه ته وه به ك، کوپ و کومه لگایه ك له راسته رابه ی بی به زه یی رۆزگار، که به سه ر هه موشتدا تی ته پهری و بان و فلیقی ده کاته وه و ئه روا، که هه ر پیگه به ك ده شیکنی و هه ر شیرازه به ك ده پسینی له زه وال بی پاریزی؟

هیچ میله ته تی به به ره به ك و دو به ره شکل و بیچم ناگری، میلهت و نه ته وه کوژ یلکه و کوژیکی پیکه وه لکاوی به ره نه سلی موته والی زور و زه وهنده، به لام زه مان، ئه م تیغه بی روحه پیوهندی به ره کان ده پسینی و فرت و فتی ته کا، له نیوان ئیمه و پیشینا نماندا - ته وانیه که رۆحی جامیعه ی ئیمه و نه ته وه ی ئیمه یان ساز داوه و پیکیان هیناوه - شیوو دۆلیکی ته نگه به ری به ی میژوی قوول کراوه، سه ته خالی به کان، ئیمه ی له وان جیا کردۆته وه، ته نیا داب و ده ستوری باوی کومه لایه تین که، بزله چاوی جه لادی زه مان، ئیمه ی له م دۆله، پرله به ره راته په رینی و له گه ل پیشینانمان، وه له گه ل را بوردوه کانمان ناسیاو ده کا. له دیمه نی پیرۆزی ئه م داب و ده ستوره باوانه دایه که ئیمه بوونی ئه وان له رۆزگاری خو ماندا، له که ناری خو ماندا وه له «نیو خو مانانی خو ماندا» ههستی پی ده که یین و خویشمان له نیو ئه واندا ته بینین. وه جه ژنی نه و رۆز، به کئی له پته وترین و جوانترین باوی ماله باوانه، که وا جوان و باو ماوه.

له و کاته دا که داب و ده ستوری نه و رۆز ده به یین به ریوه، ده لینی: له هه مو نه و رۆز یکدا که هه مو سالیك له م ئاخ و سه رزه وی یه دا ئه یان کرده جه ژن و چراخانیه و شادی، خو مان ده بینین و له م حاله داشانوی تاریک و روناک و رو په ری رهش و سپی میژوی میله ته تی که و نارای ئیمه له راسته چاوماندا لانه درئی، به ریژه ئه روا. ئیمان به وه ی نه و رۆز جه ژنی ئیمه به و باو یا پیرانی ئیمه کردو یا نه ته جیژن، ئه م بیرو را پر هه یجانه . که میشکماندا بیدار ده کاته وه که: به لئ: هه مو سالیك، ته نانهت له و رۆزگاره ی که ئه سکه نده رئه م ئاوو خا که ی ئیمه ی به خوینی

میلله تی ئیمه رهنگین و خویناوی کردوه، له که ناری گپرتی بهردان و سوتانی ئاسه واری و لآتمان، نه ته وهی خویناوی ئیمه زوژ جوان و راز اوه ترو به بیروباوه ری زیاتره وه، جهژنی نه و رۆزیان ده گرت، به لئی: هه موسالیک! ته نانهت ئه و ساله ی که سهر بازانی قوته بیه له سیروان خه لکی نو قم ده کردو موله بیک کوشتاری ده کرد، خاجدار و جه نگیز و ته یموره شه له و تورکاتی وه سمانی و ئاق قویونلو و سه لجوقیان و... خه لکیان ده کوشت، له ئارامبونه وهی غه مگینی شاره زامداره کان له که ناری ئاورگی سارد و سردا، نه و رۆزیان زوژ به گهرم و گورپی ده کرده جیژن.

مئووله «زیرینا ئامیدی» ده گپرتیه وه که له و سهر دهمه ی که عهره بی هیژشکار له قادسییه و نه هاوهند له ژیر تیغی تیژی بی روحمیدا خه لکیان ده گریاندا، کاتی و لاتی ئارام کرده وه و دژو دوژمنانی ره پی نا، هه ره له و سالانه دا و دوايش نه و رۆزیان گرتووه و ئه و سهرده مه یان به رابوردو پیوه ند ئه دا.

نه و رۆز هه موکات و ساتی خو شه و بیست و به ژیر بووه، له چاوی موغاندا، له چاوی مویداندا، له چاوی موسولماناندا، هه مونه و رۆزیان لا خو شه و بیست بووه، به زمانی خو یان، قسه یان لئی کردوه. ته نانهت فه یله سوفان و زانایان و هۆزائفانان و تویانه: «نه و رۆز رۆژی یه که مینی ئافه ریشه، که خودا ده سی کرده ، به خولقاندنی جیهان و له شهش رۆژا یاله شهش ده و ره) له و کاره دابو، له شه شه مین رۆژ دا خولقاندنی جیهان ته واو بوو جاله به ره ئه مه یه که یه که مین رۆژی نه و سان «خا که لیوه» یان، به «هور موزد: خودی» ناو بردوه و ئه و شهش رۆژه یان به پاک و پیرۆز بژاردوه»

چ چریکه و چیرۆکیکی جوانه، جوان تر له واقعیهت! به راستی مه گهر هه مو که سیک ههست ناکا، که یه که مین رۆژی به هار، هه رده لینی یه که مین رۆژی ئافه ریشه. ئه وه نه و رۆز بووه دیاره به هار، به که مین که ژو که شه نه و سان (خا که لیوه) ش یه که مین مانگ و نه و رۆزیش یه که مین رۆژی ئافه ریشه، قهت خوا جیهان و خوژسک و ته بیعه تی له پاینر یا له زمسان یا له هاویندا دهس پی نه کردوه، دیاره یه که مین رۆژی به هار، شیناوه ردی ئاخنی گرتووه به

لیوه وه و شین بووه و رواوه. سیلاو ههستان، قهلهزه ی ئاو، تافگه ی شه تاو، چرو کردنی دار و دهم کردنه وهی خونچه و گول کردنی گول و گیاو شاخه و پویه ی دارو دهوهن له نه و روژدا روی داوه، رواوه، بهردو داری ناوئاو سوواوه.

بی شک، روخ و گیان له م کهزه دا سه ری هه لداوه و عه شق و ئه وین له م روژه دا گووپرواوه و به که مین چار روژ له به که مین نه روژدا گزینگی داوه و زه مان له ته که ئه ودا ده سی پی کردوه. ئیسلامیش رهنگی جوان تری به نه و روژ داوه، شیرازه ی کردوه و ئه وی به پشتیوا نه بی ئه ستور، ئه وی له مه ترسی زه وال له ده ورانی موسولمانی کورده واری و ئیرانیاندا، پاراستوه و رای گرتوه، نه و روژ که له گه ل گیان و خوینی ئیمه تیکلا و بیو و لیکدرا بوو، گیانی نه ته وایه تی له گه ل ناوئیه بیو. به روخ دی نی تازه یش گوچی گرت، داب و ده ستوری نه ته وه بی و نیرادی، له ته که باوه، به دینی پیروزی ئیسلام و قورئان و عه شق و ئه وینی پرهیزی تازه به - ک له دل و هه ناوی ئه م سالی تازه به وانه و روژه هاته وه جیژ نیکی کونی کورده به خوشی و به هاته وه، خه لکی له م ئاو و خا که دا فرجکی گرتبو، گرتی خوارد و پیکه وه پیوه ند دران و پته و بون و پیروژ بون.

نه و روژ - ئه م پیره که گه رد و غوباری چه ندین سه ته له روی نیشتوه - به درژیایی میژوی که و نارای خوئی، روژگاری له که ناری موغاندا، زیکر و ویردی میهر په رستانی خوئی به گوئی خوئی بیستوه: دوای ئه وه له که ناری ئاورگدانی زه رده شتی دا، سرود و سروشی پیروزی مویدان و زه مزه مه ی ئاوئستا و سروشی ئاهور مه زدای به گویدا خوئیندراوه، له وه به دوا به ئایاتی قورئان و زمانی ئه لار: ریزیان بو داناوه، ئیستا سه ره رای ئه وه به نوئیز و دوعا و پارانه و گه کوردی یارسان و دینی کونی کورده واری و عه شق به خواوه ئه وین به حه قیقه ت گیانی تازه ی پی ئه دا.

ئه م پیره خاوه ن پیره وه ری به که له هه مو سه ته به کداوله گه ل هه مو به ره ونه سلیکدا و له ته که هه مو باو با پیرانی ئیمه دا و ئستاوه تا روژگاری ئافسانه بی گو ده رزو گایو میرت «میردی گه ییو» ژیاوه و له گه ل هه مومان بووه، و هه به، ریساله ت و روئی گه و ره ی خوئی له هه موده م و کات و

ساتیکدا زور پر به هیزی خوی و به عشق و نهوین و وه فاداری و خوین گهرمی و ره زاشیرنی
 نه نجام داوه و نهویش سپی کردنه و همگه نگی غم وه لقر چاوی پر چین و چروکه له سیما و
 قیافه ی نه ته وه نه جیب و زولم لیکراوه به که له گهل خوین و ئیسک و پلوسکی خهلکی نه م
 سر زهوی به لا و صهدام لی دراوه له گهل روچی شاد و خوړسک و ته بیعت لیکدراوه و
 گه وره تر له هه موان پیوه ندانی نه سله موته والی به کانی نه م هوژونه ته و نه که له سر چه قی چوار
 ریئی یانی به لا و روداوه ی میژو گیر ساوه و دامه زراوه و هه میسه که و توت به ره یترش و قینی قین
 له دلان و جه لادان و تالانکه ران و هه روا په یمانی به کیه تی به ستن له نیوان هه مو دلای خزم و
 که س و کار که دیواری گرژ و تورپه و بیگانه، چهن دین ده و ران له نیواناندا نه بووه و پروی مه م
 وزین و دولی قوولی فه راموشی جیایی نه خسته نیوانیان.

ئیمه له م کاوه دالم ده م و سانه دالم به که مین ده می ده س پیکردنی سره تای ناهه رینشه دا،
 به که مین روژی خیلقه ته دا، له روژی خوادا له روژی ناگره سوره ی ناهورایی دا، نه و روژی
 پیروز نه که یه جیژن و ناگره هل ده که یه ناگری ناهورایی. له قوولایی و یژدانی خو ماندا به
 پیاوته خه یال له سارای رهش و ده شتی سوتواوی هه له بجه، شاری هیژوشیمای
 کوردستان عبور نه که یه و له هه مو نه و روژگه لی که له ژیر ناسمانی پاک و روژی رونا کدا له
 سر ناخ و خاکی ئیمه که ریزی لی گیراوه و ناگری نه و روژ هه لکراوه له گهل هه مو زاروک و
 کورو کچ و لا و پیروژن و پیوانیکدا که خوئی نه وان به تیوره گماندا نه روا و روچی نه وان له
 دلماندا ته کان ده خوا به شواری ده که یه و به مجوره (بوونی خو مان) به ناو به ک نه ته وه، له نیو
 گژه باو گیژه لوکه ی توند و مره شه بای کوشنده و سوتینر و نال و گوژده ردا خو رانه گرین و
 خولود به گهل نه به خشین و له هیرش می نه م سه ته دا که ئیمه ی له خو مان نامو و «نه بان» کرد بو.

چ چریکه و نه فسانه به کی جوانه، جوان تر له واقعیه ت! به راستی مه گهر هه مو که
 سیک هه ست ناکا، که به که مین روژی به هار، هه رده لپی به که مین روژی ناهه رینشه. نه وه
 نه و روژ بووه، دیاره به هار به که مین که ژو نه و سان «خا که لیو هس» به که مین مانگ و نه و.

رؤزیش یه که مین رؤزی نافه رینشه.

□ نیسلامیش رهنگی جوان تری به نه و رؤز داوه شیرازه ی کرد وه و نهوی به پشتیوانه یی نهستور، نهوی له مه ترسی زه وال له ده و رانی موسولمانی کورده واری و ئیرانیاندا، پاراستوو و رای گر تووه.

□ نه و رؤز ته نیا ده رتانی بو حه سانه وه، سه یران و خو شگوزه رانی نییه نیازی زه روری جامیعه و کو مه لگا خوراکی ژبانی نه ته وه یه کیشه.

له م میعادگه یه دا که هه مو به رهی میژو وه چریکه و چیر و کی میلیله تی حوزور یان هه یه له گهل نه واندا په یمانی وه فا ده به ستین و «نه مانه تی عشق و نهوین» له وان به وه دیعه و نه مانه ت وهرده گرین «قهت نامرین» و «به رده و امی راستین» ی خو مان به ناوی نه ته وه یه ک که له م سارای گه ورگه به شه ریداره گک و ریشه ی له قو ولایی فهره هنگی دارمال له غینا و قیدا سه ت و بیخه وش وجه لال و شکو دا هه یه و له سه ر هیمی «نه سه لته» ی خو یی بون له را گوزاری میژودا راوه ستاوه، له سه ر «رو په رهی جیهان» سه حیفه ی عالم سه بت و زه بتی بکه ین.

□ ته فتازانی له بابی ته کرار داده لئی: ته کرار عه یب و خه وش ی قسه یه مه گه مر له یادی مه حبوبدا، که له ویدا نه ته نیا جایزه که یاد و ناوی نه و ته کرار و دو پاته بکر یته وه، به قسه ش فه زیله ت نه به خشن^۱

وه ره تا گول نه فشانی بکه ین

مامه نه و رؤز!

تو بیه و چریکه، غه مکین و پر هه سته وه

تو بیه و که نینه پاک و پر ده رده وه

۱ - موته وه ل، روژنامه ی اطلاعات صفحه ۶ شه مه ۲۷ اسفند ۷۱ و ۲۴ ره مه زان ۱۴۱۳ و ۱۸ مارس ۱۹۹۳ از
۱- گودهرز - جه مشید: میژوی ته به ری، موعجه مولبولدانی حه مه وی، موروج الذهب نه و رؤزنامه ی حه کیم عومهر - ی
خه پیام.

تو! به و هه لپه رکچی و خه نده وه
 دیو و درنجی خهم له دلّ نه په رپینی
 تو! به و کراسه سور و توزاوی یه وه
 تو! به م رۆمه ته رهش و چرچه وه
 که له بهختی رهشت رهنگک نه داته وه
 رهنگی خهم و په ریشانی له دلّ نه شواته وه
 مامه نه و رۆز له دلّتا خهمی تال و تفته
 خهمی دارمال، دهر وین، جو مان سهخته
 دهنگک دانه وهی پیکه نیسته
 دلّوپه ی رۆندک و فرمیسته
 که له سه ر چاوه ی گیانت نه تکی
 به داوینت دا نه رژی
 نیمه یش به فرمیسه کانت به گور نه که نین.
 مامه نه و رۆز!
 وه ره له رومه تت توژی رهشی بته کینه
 ناگر بخه نیو که وای سوری خو ته وه
 وه ره ههروه ک مه لیککی دلشاد و خوش ناواز
 بال لیکده تا دم ترۆسکه تروسکی خو ره تاو
 له بیر به ره وه
 نه فسانه ی خهمی دیرین
 له باتی سترانی تال و خه فه تبار
 نه م شیعه ی شیرین بچرین!

وه ره تا به کتر گولباران بکه یین و مه ی له جامه یین
 به پیچه له کیشکینین و گه لاله یی تازه ساز بده یین (شه یول). مارا

نازادی وهه‌لدانی مروّفانی:

مروّف وهه‌ربونه‌وری و زیندوی تریش بو هه‌لدان و گه‌یشتن به که مالمی بونی خوئی نیازی به نازادی هه‌یه به لام نوکته و جینگای سه‌نجدان لیره‌دایه که هه‌لدان و که مالمی هه‌ر بونه‌وریکی زیندو له‌پینهنندی نه‌و له‌گه‌ل خو‌رسکی و سروشتی و ئافه‌ریده بونی نه‌و ده‌ناسیندری.

هه‌لدان و که مالمی مروفا نیش له‌پینهنندی له‌گه‌ل فیتره‌ت و حه‌قیقه‌تی وجودی نه‌ودا ده‌ر ده‌که‌وی و ده‌ناسری

حه‌قیقه‌تی وجودی مروّف عه‌ینی پینهنندی و ئوگر بونیته‌تی به‌حقه‌، پیگه‌یشتن و هه‌لدانی مروّف له‌((قوربی وجودی)) دپته‌دی، نازادی به‌راستیش له‌م پینهنندی نیزیکی و قورب له‌خواتا ریف ده‌کری، جا که وایی نه‌توانین بیژین: نازادی راسته‌قینه‌ هوئی هه‌لدان و پیکه‌یشتنی بونی مروفا مروّفانیه.

به لام نوکته‌یچ گرینگ که ئه‌بی دو پاته‌ی له‌سه‌ر بکری ئه‌مه‌یه که ته‌نیا نازادی به‌راستی‌یه، که ئه‌بیته‌ هوئی پیگه‌یشتن و هه‌لدانی ئینسان و نه‌نزان وه‌((نازادی)) وه‌همی و نه‌فسانی ته‌نیا غوربه‌ت و یه‌خسیری زیاد ده‌کا وه‌یچی دیکه.

ویژه‌و ویژاوه‌ری ره‌سانه‌یی و مه‌شه‌وراتی زه‌مانه‌ بی ئه‌وه‌ی له‌بابه‌ت هه‌ریم و سنورو هه‌ریم و که وشه‌نی، یا تایبه‌تمه‌ندی و ماهیه‌تی قسه‌بکه‌ن، هه‌میشه‌ فوبه‌ بو‌ق و که ره‌ناکانی چا‌ورای خو‌یاندان نه‌که‌ن که نازادی هوئی هه‌لدان و پیگه‌یشتنی مروّفانیه.

نازادی هوئی به‌رز و ته‌رز بونی فه‌ره‌نگ و هه‌لدانی بیرو هه‌زره‌، وگشتی بافی دیکه‌ی، له‌وچه‌شنانه، قسه‌ده‌که‌ن و ده‌ئاخون، نازادی نه‌فسانی هوئی دوربونی مروّف له‌حه‌قیقه‌تی خوئی و غافل بونی نه‌و پیک‌دینی.

به‌لی نازادی ده‌بیته‌ هوئی هه‌لدانی مروّف و به‌رز بونه‌وه‌ی باری فه‌ره‌نگی نه‌و، به‌لام له‌کاتی قسه‌کردن له‌م دروشمه‌ ئه‌بی بزاین که له‌چ جو‌ره‌ نازادی یه‌ک ده‌دوین و له‌کاتی کرده‌وه‌دا ئه‌بی سه‌رنج بده‌ین که نه‌که‌وینه‌ داوی لیبرالیستی نازادی، چونکا له‌ویندا نه‌ته‌نیا

ناگهینه هه‌لدان و بهرز بونه‌وهی مروّفانی، تازه زنجیره‌ی غوربه‌ت و دیلی ئه‌ویشمان قورس ترکردوه و زورترمان باداوه، وریابین که ئازادی نیوان ئیمه و لیبراکان و ئومانسته‌کان ته‌نیا و ته‌نیا موشته‌ره‌کیکی له‌فزی و بیژه‌یه، ئیمه له‌ حه‌قیقه‌تی ئازادی و هه‌لدانی مروّفانی قسه‌ده‌که‌ین به‌لام ئه‌وان له‌ژیر ناوی ئازادی دا دم بین و قفل له‌دل و ده‌رونی مروّفانی ئه‌ده‌ن شوّرش دینی په‌یام هینه‌رو مزگینه‌ده‌ری ئازادی به‌ راستیه.

ئازادی یه‌ک که دوربی له‌ ده‌سه‌لاتی شه‌یتانی تیکنو‌کراسی، بوروکراسی و سه‌رمایه‌ سالاری، بونی گوّلی خوّشبوّی مه‌عنه‌وه‌یه‌ت و هاودلی و هاوره‌نگی ده‌شت و ده‌ری شوّرش دینی پروته‌ژی کردوه.

هه‌مو فه‌لسه‌فه‌ی «ژان پۆل سارتر» (Jan Poul Sarter) هه‌ول و ته‌لاشه بوّ رزگار بون له‌بی هیوایی و ته‌ناقوزو ناویمیدی، که به‌شه‌ری روژاواپی، ئه‌و لای وایه ئازادی به‌شه‌ر محاله، به‌لام به‌ داغوه چون ژان پۆل سارتر خویشی هه‌روه‌ک زاناکانی تری روژاواپی رینگاچاره له‌ چوارچیوه‌ی زات و ته‌واویه‌تی ئازادی ((ئومانستی دا و که‌وتنه‌ خواری، به‌شه‌ری تازه و مل بادانی ئه‌و، که بوی ده‌گه‌ری، سه‌رگه‌ردانی ئه‌و زیاده‌کا.

ئه‌بی بزاین ئازادی بیجگه له‌پێوه‌ند له‌گه‌ل حه‌قدا، واتای بوّنه، جا هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌شه که ئازادی رامیاری و کومه‌لایه‌تی روژاواپیش بیجگه له‌ زیاد کردنی فاسیله‌ی چنیاپه‌تی و قودره‌ت‌یابی بورژوا و غه‌له‌به‌ی روّحی سه‌رمایه‌داری و پول و دراو په‌رستی و شه‌یتی بونی مروّف و په‌ره‌گرتنی ئیمپریالیزم و بی‌دادگه‌ری کومه‌لایه‌تی شتی تری لی سه‌وز نه‌بوه‌ونابی.

ئیمه‌لامان وایه مروّف عه‌ینی ته‌عه‌لو‌قه‌و ئینسان بوّگه‌ یشتن به‌ ئازادی و میوه‌و به‌ردانی تاکی حه‌قیقی خو‌ی ئه‌بی بگانه ته‌عه‌لوقی به‌راستی به‌خوا وله‌نم و نه‌و دابردی و له‌ئوگ‌داربونی خو‌بو‌لای خوا سوربی، نه‌ک له‌روی نه‌زانی و خو‌قه‌ف کردن و خو‌به‌زل زانی خو‌ی دوربخاته‌وه‌و ئینکاری بکا.

خوی چاک و داب و ده‌ستوری ژیان - باله‌دیمه‌ن و روانگای خو‌رسکی و سه‌روشت

لهزه تی گیانی و رۆح وهر بگرین، ته ماشاو روانین بو روانگای جوانی خورسک به لهش و لاری مروف گیانی تازه نه به خشی گوله رهنگاو رهنگه کان، دهشت و دهری سهر سهوز و رهنگین، ئاسمانی پر نه ستیره ی گه شه دار، نه م هه موه جوانی و خوشیکیه به پیی زهوق و چه شه یه ک که له نیو دل و دهرونی مروفدا هه یه له ته ماشای نهوانه لهزه ت نه با و شاده بی، دیاره نه م شادبونه، ته نیا له لهزه تی رواله تی دا کو نا یته وه.

له م نه رزه گردوپان و گو و به رینه دا ئینسانگه لی په یدانه بن که ته ماشای روانگای جوان، نهوان نه خاته بیر کردنه وه، له باره ی رازی خیلقه تی پر قورده تی نیلاهی، نهوانه له م بیر کردنه وه و په ی بردن به رازو ره مزی جیهانی ئافهرینش زور لهزه ت نه بهن، نهوانه به چاوی به رزتر و وردتر نه روانه، روانگای جوانی خو رسکی و سروشت، جا ههر له بهر نه وه ش لهزه تی نه مانه، له لهزه تی که سانی که دارای نه م تاییه تمه ندی یه نین زیاتر و بهر فره تره، نه گهر تو تابلویه کی نه قاشی جوان له بهر چاومندالیکدا دابینی، نه ومنداله له ته ماشای نه وه لهزه ت نه با، به لام ئایا لهزه تی نه وله گه ل لهزه تی که سی که ده چیه تیو ورده کاری نه وتابلویه و له ویدیوی نه وه وه هه زاران ئافهرین به نه خشینه ری نه وه ده لی، به رابه رن؟

ههر جو ر بی نه گه رتائیتسا له لهزه تی زاهیری که لکمان وهر گرتوه باله مه ودوا بکوشین تاله لهزه تی رۆحانیش لهزه ت به بین، گو لی جوان و رهنگین ببینه و له مه زنی وگه وره یی گو ل ئافهرین بروانه، له نیوه شه ودا بروانه ئاسمانی پر له نه ستیره ی جوان و گه شوله راست خوی خولقینه ری نهوانه سه ر بچه مینه وه؛ نه وسا ده زانی چ شادی و خوشیه ک روت تی ده کا، به جو ری که بیجگه له زاتی حه ق ته علاشتی تر نه بینی «لَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ»^۱ یانی: به راستی له ئاسماندا بورجگه لیکمان ساز داوه و نهوانه شمان بو ته ماشا کاران رازاندوته وه. نه م باسه له روژنامه ی شه هاده ی کوردی

ژماره ی ۳۹۴ سالی ۹ گولانی ۱۳۷۱/۲/۱ ههتاوی و ۲۱ نیسای ۱۹۹۲ زاینی بهقه له می
(شه پۆل) بلاو کراوه ته وه.

دوا روژهی موسولمانانه

به راشکاوی ده بی بلین: دوا روژهی موسولمانانه وشا بهخت له بهختی ئه واندا
له هات دایه، مادام له سهر ریبازی خوا سوربین و له ریگاری ئه و لانه ده بین (ذَلِكَ فَاِنَّ اللّٰهَ
لَمْ يَكُنْ مُتَغَيِّرًا نِعْمَةً اَنْعَمَهُ عَلٰى قَوْمٍ حَتّٰى يُغَيِّرُوْا مَا بِاَنْفُسِهِمْ) مه شی خوا وایه، کاتی
نیعمه تیکی به هۆزی یا به تاکی یا به گهل و نه ته وه یه ک دا، نای گۆری و لیان ناستینیته وه،
مه گهر ئه وه ی ئه وان خویان بگۆرن و له ریگا لاده ن و کل بن وتل بن هوه، سه ره و شوژ به ره و
گۆر، بگۆردین یا خو بگۆرن و اتا: چاک بون، خراب بن له نه سپی ناز و نیعمه ت دابه زن و
سواری ئه سپی ئه جهل و به دغه پ بن وه و ساری خویان بده نه ده س هه وای نه فس و شه یتان
به کار و کارابون، ئیستا بیکاره و په یتاره که وتون، بر و داربون است بر وا کراون، دلسۆزبون،
قین له دل کراون، له دل و دهرونی خو یاندا خو بخۆنه وه و بینه خۆره له نیو یه کدودا، جا
ئه گهر بتوانین بهر له وخوه دزیو و کریتانه بگرین و خو به خو چاک و دل و دهرون پاک
بین و به کار و تیکوشه رو نازابین و خو له خوی به د فهری دور راگرین و بو یه کتر هه ره وه ز
بکه ین، کومه گی یه ک بین و مال و ناموسی یه کترین، وه کوهی خو مان بزانیین و بیان
پارزین له دل پیسی له گهل یه کتر خو لادین و ئه وه ی بو خو مان پیمان خوشه هه مان بی، بو
هاو نیشتمانیه کانیشمان هه روا بین و بر و امان به خوا بته و بی، ئه و ا دوا روژهی ئیمه ی
موسولمانانه.

ئاوینه ی میژو:

چریکه و چیروک و ئه فسانه ی میژوی ئاوینه یه که، ئه کرئ وینه ی خو مان و وینه ی
به ره ی ئه نزان و ئیسانه کانی تری تیدا ببینین، مرؤف له روژه ی رابوردو، ئه زمونی روژگار
بو هیم دانان و بناغه ریژی دوا روژی چاکتر و به که لکترو به خته وه رانه تر سود و هر ده گری،
جا له بهر ئه وه ئه بیج مرؤف هه مو رودا وه کانی رابوردو، جوان بداته بهر جه نه جهری

سه رنج و به باشی لیان ورد بیته وه و شیان بکاته وه به دوکاسنه و سی گانه و هر دی بداته وه،
 نه و سا بیکاته که شاو، یا ناوه نیا و تو می کار و کرده وهی تیا چینی، له نه زمون و تاقی
 کرده وهی تال و تفت و ژه هر اوی تا نه زمونی شیرین و شادی هیتر، دیاره زوری له زاگون
 و داب و ده ستوری کو مه لایه تی و بنه رته تی کار و باری و خوی چاک و نه خلاقی پاک که نه زم
 و نیزام و ته کوزی کو مه لایه تی پی دانه مزری، له سه ر نه ز مونی رابوردو، دامه زراوه، چ
 زیار و شارستانی، یاماف، جوانی و ناحه زی کار و کرده وه (حَسْنُ و قُبْحُ اَفْعَالٌ) و ره فتار و
 ناکاری عادی خه لک، که بریه تی له نیستقرایه که، مرؤف و نه نزان به درژیایی هه زاران سال
 ژبان له پیجه له پوچی گری پوچکه ی گو مه لایه تی دا به راوردی کرده وه هه لی سه نگاندوه و
 میوه و نه تیجه ی نه وهی به وینه ی زاگون و قانون، پیشکه ش به کو مه لگای به ره ی مرؤف
 کرده.

نه م چریکه نموداری پیشه و کرد و کرو، خو و نا کار و تیک هه له نگو تنی به کو پرو کو مه له،
 جه ننگ، دژو دو ژمنی، ناشتی و دوستی، به تیکرا تیکرای ره ننگ دانه وه کان و
 ده نگدانه وه کانی ئینسان و نه نزان له راست روداوه و دژواری یه کانی ژباندا، نه وه جو ری
 بیر کرده وه و تیفکرینی کو مه لگای رابوردوه وه، به هه مو جوانی و ناحه زی و دزیوی یه وه.
ساز و ناواز له دو روانگاو:

نه گهر له یه کی له لایه نگرانی موسیقا بیرسن که سمفونی یانی چی؟ له وه لامدا
 پیته ده لی: سمفونی شوینه واریکی گه وره ی موسیقایه که بو ئورکیستیری موسیقا
 ده نوسری وله چار به ش ساز ده کری: دیاره ناوی چهن که سیش له موسیقا زانه کانی ناوداری
 جیهانیش ده با که سمفونی نبوغ ئامیزیان به دی هیناوه، که بتهون، چایکوفسکی،
 موتسارت بهر له هه موانه، به لام نه گهر هه ر نه و پر سیاره له موسیقا زانیک بکری، یه که م
 ناویک که به زاریدا دی (هایدن) ه چونکا زوری به ی خه لک (هایدن) به باوکی سمفونی ناو

۱- بهر کوئی کتبی رامباری مه دینه نوسراوی فارابی - (شه پؤل).

ئەبەن، چون: بتهون، موتسارت و مامۇستايانى دىكەى موسىقاي سمفونى، لەساختەى زۆرو زەوہندى خوڭيان بۆ ئوركىستىرى سمفونىك لەموسىقاي هايدن ماىەيان گرتوہ، بەتىكرا شوڭينەوارى ئەم موسىقازانا، ناودارانە بۆ ئەوان، ھەرۈە كوكتىيىك بوہ كە دەرسى لى فيزبون وزانستى خوڭيان پرترو غەنى تر دە كرد

ئاو وژيانى ھەموچت:

قورئان ھۆى ژيان و بەكەمىن لانكەى جولە ندەو خزۆكى بە (ئاو) ناو بردوہ، زانستى ژين ناسيش، ھەر ئاوى بە بنەرەتى ژيان داناوہ، بەو جۆرد، توڭزانوہو كە سەبارەت بە ساختومانى گشتى جىسمى زىندو، ئەنجام دراوہ، نىشانى داوہ كە ئاو وكەربون نىزىكەى ۹۸ لەسەتى جىسمى بونەوہرى زىندوى پىك ھىناوہ، ھەرۈا توڭزانوہوہى زانستى زەوى ناسيش، دەگەينى كەبەر لەپەيابونى ئاو، ژيان لەسەرگۆو خرۆكەى زەوى نەبوہو جادواى پەيدا بونى ئاو وساز بونى زەرياو ئەقيا نوسەكان، كەم كەمەڭىنگەى لەبارو باو بۆ ژيانى بونەوہرانى زىندو، وەجۆرا و جۆر بونى ئەوانە، بەدى ھاتوہو خزۆكەكانى سەرەتا، لەپەكەم روژى ژياندا لە زەريادا بون و لەدواييدا ھاتونەتە سەر بەژ وويشكانى. گرشمەى يەكبون:

لەمىژوى ئەدەب و ھونەر و خونىشان دانى زانست لە خۆرھەلات دا جار جارە گەورە گەورەيەك سەريان ھەلداوہ كە لەھەربارو بابەتىكەوہداراى شوڭين و پلەو پاىەى بەرزوبلىند بون، كەسانى كەبەتىكرا لە دەورو بەرى وجودياندا بەقسەى مەلاصەدرا كەسايەتى مەجازيان، ئەفسانەگەلىكە، توڭزانوہوہى لەفولكلور و باوى كومەلايەتى دا بەيانگەرى ئەم قسەيەكە خەلكى ولاتى ئىمەكاتى دەس دەكەن بە چرىكەو چىرۆك سازى كەسايەتى، تاكىك كە لەچەن لاوہ يا لەبارو بابەتىكەوہ بەچاك و بەرزو چازان و گەورەترى

۱ - ن. كولوسووا، سەرەتايەك لەسەر ناسينى موسىقا. كەپھان چوارشەمە ۲۰ ئازەر ۱۳۷۰ى ھەتاوى لاپەرەى ۶ و ۱۱ دەسامبەر ۱۹۹۱ زو ۲۰ سەرماوہزى ۱۶۰۳ ك و ۴ جمادى الثانى ۱۴۱۲ ك (شەپۆل).

بزائن، تاييه تي گه لي له ودا بين که له خه لکی دیکه دا بهر چاویان نه که وی و زوریان پیدا
هه لده لاین یه کیک له وانه، مه ولانا عه للامه، سه عید نوری و مه ولانا نوسخه ی جامیعه
خالد شاره زوری یه، له م وتاره دا ناتوانین له بابته نه و هه موه چریکه که له بابته نه و
دوزاته وه گوتراوه قسه بکه یین ته نیا به نوکته یه ک ئاماژه ده که یین و درگای لیکولینه وه،
ده خه یینه سر گازره ی پشت تا نه وانه ی که ده یانه وی، تویشوی خویمان له وه به ده س بین
خه ریک بن.

له دیوان وقسه ی زوربه ی عارفان و خواناساندا هونه وشیعروو ته یه ک ده بیسین و
ده بینین که واتای وه حده تی وجود، نه دایه کی له و قسه وباسانه ی که له فه لسه فه دا هوی
قره قر و قسه لیکردن بو، مه سه له ی وه حده تی وجود و یه کبونه، که نایا حه قیقه تی ده ره وه،
یه که یا زوره.

له حکمه تی موته عالیه دا، دوا ی قسه کردن له موشته ره کات وهاویه شبونی مه عنه وی
وجود و قسه کردن له وه که وجود نه سله، نه تیجه ده گرن، که نه شیای خارجی هه رچه نده
وینه ی جوړا و جوړیان هه یه، له باتندا حیکایه ت له یه ک حه قیقه ت ده که ن و نه ویش
هه مان نه سللی بونی نه شیایه، دیاره که سی که بروای به ته و حیده هه بی، ده گونجی به
وه حده تی وجود و که سره تی مه وجود بروای هه بی، و که سره تی مه وجود به واتای ماهیات
مه نسوب به وجود، بزانی و حه قیقه تی وجود له روانگای نه ودا خاوه نی نه نواع و تاکه تاک و
پله و نه جزای نه قلی و ده ره وه بی، نه بی هیچ جوړه قیام و عه ره زی سه باره ت به ماهیات
له گوردانه بی به لکو وجود حه قیقه تی واحد، ساده ی قایمی به زات بی و ته نیا ماهیات
نه درینه پال نه و حه زره ته و نه وه ماهیه تن که زور و موته که سیرن، نه ک حه قیقه تی وجود،
نه م واتای وه حده تولو جوده بیروای فه لاسیغه یه که نه تیجه ی لیوه رده گیردری که نه شیای
باوه کو له باری تاييه تمه ندی و ناسه واره وه، جیان، هه مو له و باره وه یه که مه وجودن، یه ک
حه قیقه تن و نه ویش هه مان نه سللی بونی نه شیایه و مه وجوداتی جیا جیا له حه قیقه تی بوندا
پیکه وه، یه کن و وه حده تیان هه یه.

صه در المتألّهین به به یانی بیری وه حدهت له عهینی که سرهت وکه سرهت له عهینی
وه حدهت و بیری ئه ساله تی وجود توانیویه تی، ته سویری تازه له جیهانی بوندا بخاته
به رچاو، هه رچهن ئیشراقیون به ئه ساله تی ماهیهت بروایان هه یه که له گه ل عارفان و
خواناسان یه ک ده گرنه وه.

خواناسان بروایان به وه حدهتی وجود ومه وجود هه یه، عارف دنیا به ئاوینه یه ک
دائه نی بو نیشان دانی وینه ی حه ق (خوا) به ییی بیروباوهری عارف مه وجوداتی جیهان
بیجگه له وه که نیشانه و ئایه تی حه قن چتی ترین.

ئیمام محهمه د غه زالی فهرمویه تی: عارف وخواناس له نشیوی پهستی مه جازه وه
بالی گرتوه و فریوه ته نیو ئه وجی حه قیقه ت، جادوای پیگه یاندنی خوی له و میعراجه دا
به عه یان وه ئاشکرا ده بینن که له جیهانی بوندا بیجگه له زاتی خواچتی دیکه له گوردانیه،
هه مو شتیگ بیجگه له زاتی ئه و هالک و بو تیا چونن (کُلُّ شَیْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ) نه ته نیا
له یه کزه ماندا به لکو له ئه زهل و سه ره تادا.

له محیدینه وه یه که ئه سلی وجود، له هه ربارو با به تیکه وه، واحدو تاکه وکه سره تی
بو تیه، هه م وجود یه که، هه م مه وجود وه ئه گه ر حه زره تی حه ق خوی فه یز بدا مرو ف
ئه توانی جه ره یانی حه ق له خورسک و له ماده و عونسوردا بیینی و وینه یه ک نامینی که
حقی تیا نه بیینی، جا ئه مه یه که هه میشه ئاره زویانه که ئه شیئا (که ماهی یه) بو یان
ده ربکه وی.

جا ئه وه یه، که شاعیران و خواناسان و عارفان ده لئین:

چارینه ی بابا تاهیر

به صه حرا بنگه ره م صه حرا ته وینه م

به ده ریا بنگه ره م ده ریا ته وینه م

به هه رجا بنگه ره م کوه وده رو ده شت

نیشان ئه ز قامه تی ره عنایی ته وینه م

چارینه:

خوشا ئانا نکی ئەز پاسەرنە زونەن

میانی شوعلە، خوشک و تەر نە زونەن
کە نیشت و کە عەبە و بتخانە و دەیر

سەرایێ خالی ئەز دلەرنە زونەن

چارینه:

یەکی بەرزی گەری ئالان دەرین دەشت

بە چەشم خون فشان ئالالە میکیشت

هەمی کیشت و هەمی گوشت ئەی دریغا

کێ بایەد کیشتن و هیشتەن دەرین دەشت

چارینه:

گەرەم رانی، وەرەم خوانی تەزانی

وەرەم ئاخر بسوزانی تەزانی

وەرەم بەر سەر نەهی ئەلوه ندو مەیمەند

نەمی وازەم خودا زانی تەزانی

مەنسوری هەلاجیش وتی: من حەقم و شیخی شەبو ستەریش دوای ئەو، وتی: بێجگە

لە حەق کێ هەیه، بیژێ حەقم، خوایش فەرمویەتی: لە کاتی دەردودا غدا بلین (أنا لله وانا

إليه راجعون) ئیمە هی خویان و بۆلای ئەویش لە گەرانه و دەداین. ئەم مەبەستە لە روژنامە ی

شەهادە ی کوردی بە قەڵەمی شەپۆل ساڵی ۹ ژمارە ۳۸۲ لە ۱۷ دسامبر ۱۹۹۱ زو ۲۶

ئازەری ۱۳۷۰ ی هەتاوی بلاوکراوە تەو.

فهره ننگ و مه عنه و بیهت؛

فهره ننگ بریه تی یه: له زنجیره یه ک ئوسول و داب و ده ستور و زا کونی خو و نه خلاقی و کرده و بیهی و ره فتاری که تاکه تاکی، یه ک کومه لنگا له که ناری یه کترین وله پیکه وه بوندا دهی گرنه بهر چاو و رعایه تی ده که ن.

یه ک کور و کومه ل چ گچکه بی وه کو بنه ماله و خا و حیزان، چ گه وره تربی وه کو گه ره ک، فیرگه، کارگه و... یاله بیچم گرتنی به ره دار تر دابی، وه کو نیشتمان، یا به واتایی گشتی تر کومه لنگای مروفی و ئینسانی له جیهاندا، ناچاره راکون و زا کونی قه بول بکا، که پیکه وه ژبانی تاکه تاکی نه و کومه لنگایه، ده گونجینی و ده بیته هوئی پیوه ندی باشترو شیاو تر ی نه و کومه لنگایه، له گه ل کومه لنگای تر، له پله بی به ره دارتری مروفانی دا.

فهره ننگ له کور و کومه لنگای جیا جیادا دیاره یه کسان و یه ک جوژنیه،

له زور شوینی تایهت له جیهان، هوزنیک یا نه ته وه یه ک، هه ن که داب و ده ستور و باوی تایهت به خو یان هه یه و زا کونیک به ریز ده گرن، که له فهره ننگ و باوی کومه لایه تی هوزو کومه لنگایی تر دور له زا کون بی و دژی ئوسول و بنه ره تی بی، به لام به گشتی له نیو کور و کومه لنگای به ره داری مروفانی، داب و ده سوری، قه بول کرا و وجودی هه یه، که گشت ئینسانه کان و مروفه کان له راستی و دروستی نه وه دا بیرو را و باوه ریان یه که وراسته و باشه، هه ر چه نده له و اتاو میصدافی نه و ئوسول و زا کون نه دا، جیایی بیرو باوه ر هه بی، بوئینه نه و ئوصول و زا کونانه ی قه بوله و به ره ی مروف بیی باشه نه سل و بنه ره تی ئازادی یه، بو تاکه تاکی به ره ی ئینسانی، ده س دریز نه کردن بو مال و گیان و ناموسی خه لکی دیکه، په سه ند بونی چاکه و چاکی، خوشه و بستی، فیر بونی عیلم و زانست، پاکی، یا ناشیرینی و دزیوی زولم، سته م، کوشتن، پیسی و چه په لی، نه زانی و... جاکه و ابی چتگه لیککی ئوسولی و داب و ده ستوری له جیهاندا هه یه، که گشت تاکه تاکی ئینسان و نه تزان له نه سلی بون و بنه ره تی بونی نه وانه بیرو باوه ریان یه که و پروایان به و ئوصول و زا کون هه یه، به لام له کومه لنگای به رته سکت، نه م یه کیه تی بیرو رایه ده شیوی و

نالۆزده بى وده گوردرى و جياوازى بهدى دى.

چونكا بهرداشتى جياواز له يه ك ئه سلدا وجودى هه به، كه به كبونى بيرورا له پاژدا نه گونجاو دنوينى.

دياره له رۆزگارى پيوه ندى، پيوه ندو تيكلاوى، رۆزتر كۆرو كۆمه لگا، له گه ل به كتردا، تيكلاوى فهره ننگى بى ره ننگ ورو ده كا.
تى هه له نگو تن:

تى هه له نگو تنى فهره ننگه كان له به كتر، به ره به ره به كى له و فهره ننگانه سه ر ده كه وى و به سه ر ئه وانى ترا زال ده بى و ئه وانى تر ده گو رى و به ره و لاي خو ى ده يان كيشى و خبو و ئاكارو گو ريانيان به سو دى خو ى تى دا به دى ده هينى، هه رچه نده فهره ننگه ره سه نه كان كه بيان وى خو رابگرن له راست ئه و فهره ننگه هيرشكاره بيگانه دا تابشت ده ينن و تياناچن، به لام ئه زمون نيشانى داوه، كه ئه گه ر پاريزگارى له فهره ننگ نه كرى، فهره ننگى ريشه دار وزيندوش كه م كه م زه رد هه لده گه رى و كز و سيس ده بى و ئوسول و خو و ئاكارو خو لقيان به دريژاي رۆزگار به ره و لاي فهره ننگه زاله كه ده گو ردرين و سه ره نجام تيا ده چن.

هه رچه نده كۆرو كۆمه لگا له ژن و ميترد به جوته ساز بوه و فهره ننگى كۆمه لگاش به كارو كرده و هى هه ردو چينى ژن و پيا و، ديمه ن و شك ل ده گرى و به رده و ام ده مينى، به لام ئه كرى بليين كه نه خشى ژن له پاراستن و به رده و امى فهره ننگ له پيا و زۆرترو به رفه تره، چونكا ژن خو ى به ناوى نيوى له كۆرو كۆمه لدا ديتته ژمار فهره ننگ، له لايه كى ديكه وه به په روه رده كردنى زا رو ك و فيز كردن و بارهينانى مندا ل كه له هه ردو تو يژى كۆرو كچن، فهره ننگى خو ى ئه دابه به ره ي داها تو.

له م راگو يزان و جى به جى كردنه دايه كه ئه گه ر ژن پاريزه رى فهره ننگى خو ى بى، فهره ننگه هه ر به و ئه سل وه، ئه چيته نيو به ره ي داها تو، به لام ئه گه ر خو ى به خسيرى فهره ننگى نامو و بيگانه بو بى، فهره ننگى كه را ي ده گو يژى، فهره ننگى ئالوزاوو

شه مزاوو و که چ ولار نه بی که به لای فەرهنکه ناموزاله که دا دیمه ن و شکل نه گری و به خوادای اجاوا بی به ره یه ک به فەرهنکه گی گوردراو به فەرهنکه گی نامو هه لبا که نه نه ساله تی فەرهنکه گی خوین هه یه و نه نه ساله تی فەرهنکه گی نامو بیگانه.

لیزه دا پرسیاریک دیته پیشه وه، که نه گه به ره یه ک نه ساله ت و ره سه نی فەرهنکه گی خوئی له کیس بدا، چ چاره نویکی ده بی؟ وه کو کورده کانی هه بجه یان به سه ردی و به گازی خهرده ل و سیانورو بو مبی شیمیایی سه دام، عه ره بی ته کریتی ناگر نه درین و ده بنه هیروشیمای کوردستان. له بهر نه وه زیاتر له چوارده سه ته، ده سیان له فەرهنکه گی باو باپیرانیان هه لگرت و خزمه تیان به زمانی قورئان کرد که عه ره ب به زمانی خوئی ده زانی، ده ک قورئان له گورچوی سه دام و دروژنانی میژوبدا که قورئان ده که نه هه خوین، چونکا هه مو ده زانین قورئان هه گشت موسولمانانه، چ فارس، کورد، تورک و... بی ئیتر به ته نیا هه عه ره ب نیه.

وه لام بو نه و پرسیاره نه مه یه که نه ساله ت و ره سه نی فەرهنکه گی پته وی و که سایه تی به تاک نه دا که نه وه له دودلی و در دۆنگی بیری و هزری و روچی ده پاریزی، که سی که خوی فەرهنکه گی ره سه ن و بالوته و دروست بی و له سه ر خوئی بزانی که به وه فەرهنکه گی و داب و ده ستورانه ی باوی نه ته وه ی خوئی ره فتار بکاو خوئی له وانه، دانه پنی، له که ف و کوئی دل و ده رونی و روچی که مرؤف توشی هه ل چون و نا نارامی ده کا له ریگای دورستی ژیان ده ری ده په زینی، ده پاریزی و ساغ ده مینی، که سیکی ناوه ها پشتیوانی مه عه وه ی کافی، بو بوز ده خواو نه بیته خوی نه قیده و باوه ریکی به رده وام ولی بران و لی نه وین که بوگه یشتن به نارمانجی به رزی مرؤفانی پیداویست، زور ئاسان ده ی گریته باوه ش، چونکا هه م له خوئی و هه م له فەرهنکه گی دروستی خوئی دلینایه و هه ر نه م دلنابونه شه که ده بیته هوئی به دی هاتنی ته وازونی فیکری و نارامشی روچی و خوی په سه ند و چاکی مرؤفانی و ئینسانی یانی: ریزدانان بو ژن. (شه پۆل)

لیکۆلینه وه یه ک له سهر میشکات الانوار:

میشکات الانوار یا نه سراری نه نواری ئیلاهی ئیمام محمد غزالی ئیمام محمه ده غزالی له م ریساله دا بیرو رای فهلسه فهی ئیشراقی گرتوته پیش و ده کوشی به یارمه تی وه گرتن له ئایه تی نور: (اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ) و فهرموده ی حیجاب: (إِنَّ لِلَّهِ سَبْعِينَ حِجَابًا مِنْ نُورٍ وَ ظِلْمَةٍ) و ته ئویل کردنیان، ته نیا به ته ئیلی زاهری ئه و ئایه ت و فهرموده به س ناکا، به لکو نه سراری ئیلاهی و رازی نهینی له و دوانه دا به پیی شیوه ی تاییه ت به خو ی ده که و یته لیکۆلینه وه. شیوه ی تاییه تی ته ئیلی ئیمام غزالی له ریساله ی (میشکات الانوار) دا به دریزی به یان کراوه. به کورتی لیی ده کۆلینه وه و قسه ی لی ده که ین و ده ی خهینه بهر سه رنج دانی ئیوه ی ئازیز ... بی سی و دو ناوه روکی فهلسه فی میشکات الانوار بهر له هه رشتیک له ته ویلاتی باتنی گه ری، له بابته ته فسیری باتنی و پالْدانه وه به سهر رموز و ئیشاراتی ئه و دوانه و ئه وه ی که له ناخی ئه و دوانه ی ده رکیشا وه و سه ره نجام ئه وه ی ئیستخراج یا ده سه به ندی کردوه، دور بی.

له سهر ئه م بنه ره ته ریساله ی میشکات الانوار له ئیو شوینه واره کانی ئیمام محمه ده غزالی له نه وعی خویدا بی وینه یه له وه حده تی ته ئلیفی تاییه ت به خو ی به شداره. هه ر چه ند له ئاخو جزمی سیوه می کتییی ئه حیاء العلوم الدین که بهر له میشکات الانوار نوسراوه له باسی فهرموده ی حیجاب هه ندی له م قسانه ی هیئاوه.

کثرتیا بهشی به که م

له بهشی به که می ئم ریساله ئیمام غه زالی له بابته واتای (نور) له عورفی عام و خاس و له پاشان له عورفی خاسی خاسانه وه قسه ی لی ده کا، باسینکی پیشه کیه، له م بابته وه که خوا نورالانوار یا نوری ئه علاو ئه قسایه، وه نوری حه ق و حه قیقیش هه ر خوایه، باقی ئه نوار که ته نیا به مه جاز به نور ناو ده برین، له خواوه سه ر چاوه ده گرن.

هه ر ده لئی: ئیمام غه زالی په ی به شتی بر دوه و ئه وه ی به به دیه ی و سه لمیندراو داناوه، وه ئه وه یش به مجوره یه: که جیهان دارای ئه سلینکه جیا له خو ی. ئم ئه سله نوری حه قیقی یا نوری بالذاته. له پاشان ئیمام غه زالی به ره به ره هه نگاهو هه ل ئه گری بو لای نه ک بو ئیسباتی ئم نوره، به لکو بو ته قیری وجودی ئه وه. نور له عورفی عامدا شتی که، خو ی بیینی و خه لکی دیکه ش به یار مه تی وه رگرتن له و بیین، هه ر وه کو نوری روژو مانگ و چراو ئاگری هه لکراو. به لام له بهر ئه وه ی ئم نوره ته نیا به چاو نه بی که بتوانی ئه وه بیینی، نایبندری و نایته ئیدراک، چونکا له ئیدراکدا رو حی بینه ریا رو کنی له و زانیوه، له م رو وه حه ق ئه مه یه که ئه وه به نور یا نوری زاهیر نایبری، ئه مه یه که مین هه نگاهه که غه زالی له بهرز بونه وه ی واتای نورو ته جرید-ی نور هه لئ ده گری. چونکا له نوری زاهیری مه حسوسه وه په ی به نوری تر ده با که نهینی و نامه حسوسه. ئم نوره هه مان نوره له عورفی خاسانوا.

له پاش ئه مه ئیمام غه زالی له بابته نوری دیده وه ده کو ئیته وه که موبته لا به که م و کوری به کی زوره، ئم نوره نوری غه یری خو ی ئه بیینی به لام خو ی نایینی وه له شت و مه کیش ته نیا زاهری ئه وانه ده بیینی شتی زور دوریش ئیدراک ناکا، ته نیا شتی موته ناهی و مه حدود نه بی نای بیینی. چکو له به گه وره و گه وره ش به چکو له، ساکن به موته حه ریک و موته حه ریک به ساکن ئه بیینی. به لام له ئینساندا «چاو» یک هه یه که ئه و که م و کوریانه ی تی دا نایبندری و ئه وه ش «ئهل» یا رو ح، یانه فسی ئینسانی و مرو فانی یه. له م رو وه با شتر

وايه به ناوی نور ناو ببری نه ک نوری چاو. ئەمە دوەمین هەنگاویکە ئیمام محەمەد غەزالی لە تەجرید-ی نور- دا هەلی دەگری، چونکا غەزالی بەمە دەگاتە نور-ی ئەقلى یە کەم کە مروف بەو خوی و غەیری خوی دیاری دەکا: (تەشخیزی ئەدا) وە مۆتەناهی و نامۆتەناهی و ئەشیای زۆر دورو نیزیک دەرک ئەکا. ئەو دیوی پەردە ی هەبون ئەناسیتە وە ئەچیتە نیوناخی هەرشتیکی وە و رازو نەینی و حەقیقەتی ئەوانە بەچاکی دەرک دەکا، جیھانی بالاو پاین (سەر و خوار) دەناسیتە وە و ئافەریدگاری بەرزو بلیند، دەرک ئەکا و نەسبەتی ئەو لە گەل دنیا تی دەگا. باو کۆ ئەقل لەبەر ئەو هەموە کە ماله شیاو ترە کە بەنور ناو ببری بەلام هەمو شتیکی یە کسان دەرک ناکا، هەندی شت راستە و خۆ و بە ئاشکرا دەرک ئەکا و هەندی تر تەنیا بە فیر بون لە سەر چاوە ی حکمەتی خوا درک ئەکا و بەس، قورئان لە ئەقل زیاتر ئاگاداری ئەدا، چونکا لە گەورە ترین و بەرز ترین حکمەت سەرچاوە ی گرتو، جا لەبەر ئەمە قورئان لە ئەقل شیاو ترە، بو ناوی نور، وە لەم دو ئایەتە دا بە ناوی صیفەتی قورئان ناو براو هەر وە کۆ والنور الذی انزلنا... یانی نوری کە ئەو مان نارد (قد جاءکم برهان من ربکم وانزلنا الیکم نوراً مبیناً' یانی: نوریکی ئاشکرمان بو ئیو ه نارد) دیارە مەبەست لەم نوره لەم دو ئایەتە دا قورئانە.

ئەم بەشە سیوەمین هەنگاوە لە (تەجرید) ی نوردا چونکا لە گەل نوری سەر و کارمان هەیه کە لە نوری ئەم جیھانە نیە، بە لکو لە عالەمی مەلە کوتە و قورئانیش لەو: (لە عالەمی مەلە کوتە) عالەمی مەلە کوت، عالەمیکی بەرینە کە پەریه کان لەوی نیشتە جین و روح و گیانی سالیکان، بەرز ئەبنە وە بو ئەوی. ئەم عالەمە هەمان عالەمی غەیبیە کە عالەمی شەهادەت، شوینیکی لە شوینە واره کانی ئەو و نسی و سینه ریکە لەو و سەبەبیکە لەو. وە تەزی و پرە لە نور، ئەنواری عالەمی فەرە دین (نوسان) هەمیشە بە پیی دورو نیزیکان لە

۱- تەابن (ئایەتی ۸)

۲- سورە ی نساء ئایەتی ۱۷۴

سەرچاوهی نوری یه کهم له عالهمی مه له کوت، نور ده گرن. ئەم سەر چاوهی (نوری یه کهمه) ئیمام غەزالی بە مانگیکی دەشوبهینی که له روچنهی مائیکه وه بداله ئاوینه یه ک که له دیواریان گرتیی و لهو ئاوینه شه وه له ئاوینه یه کی تریدا که له دیواریکی دیکه گیرایی و سەرهنجام بداله زه وی و نورانی و روناکی بکاته وه، ئەمه یه ک نوره که به هوئی ئینعیکاسه وه نوری زوری لی په یا بوه و جا چون وجودی ئەو هه موه نوره له نوری یه که مه وه سەریان هه لداوه، قهت ناتوان له زنجیره ی ئەوه جیا بنه وه، به لکو تا بی نیهات پیکه وه لکاوان، وه سەرهنجام به سەرچاوهی نوری یه کهم که نوری بالذات یا نوری حه قیقی یا نوری مه حز (الله) ی ناوه پیوه ندئه درئ ئەم نوره حه قیقیه هه ر ئەوه یه، که خه لق و ئەمره (ئافه رینش و ته گیر) له دهس ئەودایه، نورانی بونی سەرته تای ئافه رینش به فرمانی ئەوه: (خوایه) و بهردام بونی ئەم نورانی بونهش له پله ی دوه مدا هه ر له وه وه یه. له راستی دا نورانی بون-ی هیچ کهس له سەرته تا وه لفه و دوانه ی ئەوه که سه: ئەو زاته نه بوه و کهس شیایوی ناوی پله یی وانیه، له راست نوردا تاریکی و زولمهت هه یه، جا چون نور وجودی مه حزه، دیاره تاریکی یازولمهت عه دم و نه بونی مه حزه، چونکا نه بون: (معدوم) نه بو خوی وجود په یا ئە کاو نه بو غه یری خوی، به لام ئیمام غەزالی دو بیژه ی نورو زولمهت هه ر وه کو رچه ی (نه نه وی یه تی ئیرانیان-ی کون به واتایی دو مه بده ئی دزو جه ننگه نده به کار ئەبا. به لکو نور له روانگای ئیمام غەزالی یه وه وجودی ئیجایی به و زولمه تیش سه لبی ئەم وجوده یه، جا لیژه وه که وجود دابهش ئەبی به وه ی که دارای صیفه تیکی ئاوا زاتی یه و ئەوه که خیوی ئەم صیفه ته یه به یارمه تی غه یر، له راستیدا شتانی تر بیجگه له و (خوا) مه جازه و وتنی نور هه ر بو خوا راسته و حه قیقی و واقعیه.

۱ - نوکته: من خۆم ئەم بیرو رایه ی ئیمام محمەد غەزالیم زۆر جوان دەرک کردو تی گه یشتیم به م وانا: له رۆژی پینجشمه ۸/۲۱/۱۳۷۱ی هه تاوی که له تورکیا له کاتی ۹/۵ سەر له به یانی به ماشین له سیواسه وه به ره و غیران ده هاتم هه روا که و تومه بیر ی ئەم فرموده و نه زه ره ی ئیمام غەزالی له پرا روانیم که نوری رۆژ له لای دهستی چه بی لیخوره (راننده) وه- ئەدا له ئاوینه ی بهر سه ری راننده که و له ویوه نوره که له شوشه ی لای راستی ماشینه که ی ئەدا و پینه ی

وه هه روا چون نيسبه تي وجود به به شي ئه خير له ئيضافه ي ئه و ياني له نيسبه تي ئه و له
 غه يري خو ي سه رچاوه ده گري نه ك بالذات، زولم هت يان له مه قوله ي عه ده مي مه خر
 داناوه. جيهاني بون يا باستر بلين: ئه وه ي كه غه يري ناوي خواي له سه ر دائه نين:
 (ماسوي الله) له ذاتي خويدا عه ده مي مه حزه، وجودي حه قيق ي هه مان خواي به رزو بلينده
 كه نوري حه قيق ي به، ئه بي بزائين: كه ئه م قسه له روانگاي ئيمام غه زالي به وه جو ز ي
 يانه وع ي ته عبيري مه جازي نيه، به لكو حه قيقه تي ديارو ئاشكرايه چونكا ئه م شته
 ده سكه وتي بيرو راي باري ئه قل ي نيه، به لكو حه قيقه تي كه، كه عاريفان و خواناسان، له
 كاتي مي عراج و سه ركه وتني رو حيدا له (قولا بي) مه جازه وه به رزي حه قيقه تي ئه وه به
 ئاشكراو به عه يان ده بينن. وه له ريگاي شه وق و زه وقه وه واتاي فه رموده ي خوا «كل شي ي
 هالك الا وجهه» نه به م واتايه كه هه رچي بي جگه له مه سيري بون دا (به ره و لاي خوايه) له
 رو ز ي له رو زگار ه كاندا تيا ئه چي، به لكو به م واتايه كه هه رچي بي جگه له خوا، بو
 هه مي شه (ازلا و ابدأ) نابوده.

دياره هه مه وجوديني ئاوه ها ئه بي تيا بچي و نابود بي، وجودي حه قيق ي هه مان
 ذاتي خوايه، كه له ماليكيه تي بوندا (ازلا و ابدأ) له م دونياو له ودنيا تاك و ته نيايه. ئه م
 بانگه وازه ي خوا له رو ز ي به رندا له نيو خه لك دا ده نگ ئه داته وه كه «پاشايي ئه مرو
 هي كيه؟ (هه مو ده لين): هي خواي تاك و ته نياو خاوه ن وزيه» ته نيا تايهت به قيامهت نيه،
 به لكو له گو ي خه لكي ئه م دنياش هه مي شه ده نگ ئه داته وه.

غه زالي له و په ري بيرو ئه ندين شه دا به بيرو راي شه بيه به وه حده تي وجود ده گاكه هه ر
 ده مي فه رماي شه كاني له فه بيلي شه ته حاتي صوفي به به نينه ژماره ئه وسا به دژواري

راننده كه، له ئيو ئاوينه كه وه، ئه درا له شو شه ي لاي ده ست ي راستي ماشينه كه و له و پوه و ينه ي راننده كه، له ده ره وه ده ر
 ده كه وت، جاري وا بو، ده بو، جار ياسي و ينه و ئه و نا قه و ينه كه له ئيو ئاوينه كه ده ر ئه كه وت، به و نوردانه وه له
 دوره وه ي لاي راستي ماشينه كه به سي يا چوار و ينه يا زياتر ده بيندرا. (شه پال) ۱۲ نوامبري ۱۹۹۲ زابني و ۷۱/۸/۲۱

ده توانین غه زالی له م نه قیده بهر که نار بزاین.

به لام شتی که به لمینتی که ئیمام غه زالی له یارانی شه ته حات بوه به ده سه وه نیه، به لام ئیمام غه زالی به پنی ئه م قسانه ی خواره وه، زور له وه حده ت وجودی یه کان نیزیکه ئیمام غه زالی ده فه رمی: «دنیا پرو ته ژری یه له نور... هه مو ئه م نوره نه بو لای نور الانوارو سه ر چاوه ی یه که می خویان بهرز ده بنه وه ئه م نوره ش هه مان نوری خوی بهرزی بی هاو تایه. نوره کانی دیکه هه مو عاریه تی و نه مانه تین و نوری حه قیقی ته نیا نه وه: (خوایه) هه مو بون و گشت نوری که هه ر خوایه تی (هه ر خوایه و به س) هیچ شتی که بیجگه له دیمه ن و هه یه تی مه جاز، هووییه ت و حه قیقیه تی بو نیه. جا چونکا بیجگه له ذاتی نه، خودایه ک نیه له. نه تیجه دا نیه، نه وی هه یه، هه ر نه وه بون هه ر خوایه تی که ئیشاره و ئامازه کردن، هه مو بو لای نه وه، هیچ ئیشاره یه ک بیجگه بو لای نه وه نیه» ئیمام غه زالی به ئاشکرا نالی: حه ق هه مان خه لقه و نه م دوانه دیمه ن و سوره تیکن بو یه ک حه قیقیه تی تاک. هه ر وه کو، کوری عه ره بی دوی نه وه ده لی: ته فاوه ت له نیو نه وانه دا ئیعتباری یه به لکو ئیمام غه زالی ده لی: هیچ مه وجودی بیجگه له ذاتی پاکی خوا حه قیقیه تی بو نیه. ره نگدانه وه و عاله م ته نیا له ریگای ره نگدانه وه و ئینعکاسی وجودی حه قیه وه یه هه ر وه کو ئینعکاسی نوری مانگ له ئاوینه ی جور به جور وه. به زیوره ی وجود نارازیه وه. نه مه له روانگاری غه زالی یه وه حه قیقیه تی که نه قل و ئاوه ز دیانی پیدا ناوه و که شفقی صوفیانه ش نه وه ی سه لماندوه، غه زالی له ئاخیرین پله له ناسین، ته فاوه ت له نیوان ته وحیدی عه وام له سه ر بنه ره تی (لا اله الا الله) و ته وحیدو خوا به یه ک زاینی خه واس له سه ر بنه ره تی (لا اله الا هو) روناک ده کاته وه (هو) له روانگای ئیمام غه زالی یه وه هه ر وه کو و تمان بریه تی یه له وجودی گشتی که ئیشاره بو لای نه وه ده کری، ته وحیدی خه واس به پنی بیرو رای ئیمام غه زالی «ویژه ره که ی کاملتر و شاملتر و حه قیقی تر و وردتر و ده خیل تر له هه مو که س له فهردانیه تی مه جزو وه حدانیه تی صرف - ی خوادا، واریدی ده کا وه نیشتمانی فهردانیه ت نه و په ری میعراجی ئافه ریده گانه».

له په راوه کانی دیکه ی غه زالی دا - که قسه ی لیوه ده که یین - ئاوا به ئاشکرا له وه حده تی
 وجود قسه نه کراوه، نه وه ی له «ئه حیاء العلوم الدین دا» یاد کراوه که: «بون بیجگه له خواو
 شوینه واری نه و شتی دیکه نیه. وه بون هه مو جیلوه ی شوینه واری ذاتی خوا یه» له
 راستیدا ئیعترا فیکه به وجودی بون له کو به ی وجودی خوا دا، وه ده روازه له سهر بیرو رای
 وه حده تی وجود، دا نه خا ئایا نه توانری بوتری که ئیمام غه زالی له ریساله ی میشکات
 الانواردا له روانگای خو به وه له بابه ت حه قیقه تی وجوده وه بیر ی گوریوه و بیر ی تازه ی
 ده بریوه و مه یلی ئاشکرای بوکشانی صوفیانه ی، بو په یدا بو ه؟ که صوفیان قایل به
 وه حده تی وجود، هه ر ده می بمانه وی به ته مسیلی نوری مانگ و ئاونه گه لی که جیبی
 تابشی مانگن، سهرنج بده یین، قه بول ده که یین که نه و نوره «رهنگ دانه وه یانه» مونه کیسانه
 له ئاونه کاند. له حالیکدا که هه ن و مه ر ئین، زاته ن خوی و وجودی حه قیقی نین، به لکو
 رهنگ دانه وه یه کن له نوری یه که م یانی: له نوری مانگ به لام مه به سستی ئیمام غه زالی له
 ئاونه له ته مسیل دا چیه؟ و نه شتانه له ته مسیلی نه ودان چ شتیک ده نوینن؟ ئایا ئیمام
 غه زالی به شتی وینه ی هه یولای یه که مین که فه لاسیفه بو رهنگ دانه وه و دهنگ دانه وه ی
 نوری ئیلاهی له بهر چاو ده گرن، بیر ی کرد و ته وه؟ له حالیکدا که نه زانین که ئیمام غه زالی
 به ئینکار کردنی ته واری وجود، ماده ی قه دیمی عالم نه داته دواوه، وه عالم به مه خلوقی
 حادیس له عه ده مه وه، ده زانیی. نه وه ی دینه بهر چاو نه وه یه که ئیمام غه زالی
 به ته مسیلیکی وا (ته مسیلی نوری مانگ و نه نواری رهنگ دانه وه له وه) موشکیلی صدوری
 عالم له خواوه ئالوزاندوه له سهر بنه رته تی نه قلی ده س ناداته ته وزیح و لیکو لینه وه و
 ئاشکرا کردنی نه وه. ئیستا نه بی پروانین که ئایا نه زمونی صوفیانه له کردنه وه ی نه و گری
 پوچکه، یار مه تیکی به و کرده؟ ئیمام غه زالی له عارفانی یاد نه کاکه له وجود دا بیجگه له
 خوا ی تا قانه ی حه قیقی شتی تر ناینن، که له ودا بیجگه له خوا شتی نایندری له م روه وه
 هندی له وانه هه ر وه کو حه للاج هاواری (نه زحقم) ی بهر زکرد و ته وه و یه کی تر «سبحانی
 ما اعظم شأنی» به زاردینی (مه به ست بایه زیده) به لام نه م حاله ته «وه حده تی شهود» نه ک

وه حده تی وجود. وه حده تی شهود حاله تیکه، کاتی صوفی ده گه رینه وه لای سولتانی
 نه قل، نه و حاله ته زو له نیوده چی. له م کاته دا صوفی تی ده گا که: «نه م حاله ته یه کبونی
 به راستی نه بوه، به لکو وینه یه کونیک بووه ههر وه کو قسه ی ناشق و نه وینداریک له و
 پهری نه ویندا»: «انا من اهوی و من اهوی انا». ئیمام غه زالی ده فهرمی: ئیحساسی عاریف
 له حالی فه نابون له خو و له خه لک داو به قاو مانه وه به حق، یه کبونی مه جازی و ته وحیدی
 حه قیقی ناوه یانی: ته وحیدی که له بوندا بیجگه له خوای تا قانه شتی تر نابینی. نه گونجی
 نه وه ی که تو مته تی وه حده تی وجود له ئیمام غه زالی لاده با، و ته یه که له م کتیبه دا له ئاخری
 به شی یه که م به م واتایه هاتوه: «خوا له گه ل شتیکدا هه یه، ههر وه کو نور له گه ل نه شی» و
 موده له لی ده کا که واتای نه و «له گه ل ههر شتیکدا هه یه» نه مه یه که نه و: (خوا) بهر له ههر
 شتی و بالآتر له ههر شتی ده رخه ر «و موزهیری» هوی وجودی ههر شتیکه. فهر موده ی
 ئیمام غه زالی له م بابه ته وه که نه و: (خوا) «بهر له ههر شتیکه» ئیقرار به قه دیم بونی خوای
 به رزه و قسه یه کی دیکه ی نه و که و تویه تی: «خوا له ههر شتیک به رزتره» ته نزیه و
 بینجه وشی خوا یه، جا له بهر نه مه بیخه وشی خوا به واتای حه قیقی دینی موتله قه له
 گه ل، قسه ی وه حده تی وجود، سازگار نیه، ههر نه م مه به سته بوته هوی نه وه ی
 که (ونسینک) له وتاریکدا که له سالی ۱۹۴۱ زاینی له Semietische Studien uitde
 nalatenschap بلاوی کردوته وه، به پیوه ندی نه م به شه له میشکات الانوار له گه ل نو
 ریساله ی فلوتین (Enneodes) تاییه ت بکا. نه و له و وتاره دا رای گه یاندوه که ئیمام غه زالی
 هه وینی باسی نه م به شه ی له کتیبی فلوتین له به شی پینجه م له ریساله ی چواره م که له ودا
 فلوتین قسه ی له مه به سستی: «رؤیه ت: دیدار» کردوه، وه رگرتوه، دوکتور نه وره حمان
 به ده وی له کتیبه که ی خویدا، چهن بهر گه ی پرش و بلاوی له ته رجه مه ی عه ره بی که
 دراوه ته پال فلوتین: فه یله سوفی یونانی، هیئاوه و نه و سا رای گه یاندوه که نه مه نیشان نه دا

که ئەم فەسلە کراوەتە زەمانی عەرەبی و لەو دە چۆی کەوتیبێتە دەسی ئیمام محەمەد غەزالی، بەلام ئەبێ بلین: کە فلوتین لەم فەسلەدا لەبیرو رای بینایی و چلوناوەتی ئینتقالی مەرئێ لە چاودا، قسە دەکا، وە لە ئەندێشە ی واسیتە کە صورەتی مەرئێ بە هۆی ئەو کە لە ناوەندی بینایی قەرار دەگری، رەخنە دەگری، بەم حیسابە لە نیوان ئەم فەسلە و فەسلێ یە کەمی کتیبی میشکات الانوار تەصەور ناکری.

بەبیرو رای دوکتور ئەو رەحمان بە دەوی ئە گونجی ئەوسەر چاوەی کە تەئیری کردۆتە سەر ئیمام غەزالی کە ژو فەسلێ پینجەم لە ریسالە ی پینجەمی فلوتین بی.

ئەم فەسلە بەوینە ی کورتە یە ک لە ریسالە ی (زانستی ئیلاهی) مەنسوب بە فارابی یە. دوکتور بە دەوی ریسالە ی مەنسوب بە فارابی لە کتیبی خۆیدا بە ناوی (فلوتین لای عەرەب) بلاو کردۆتە وە کاتی دەروانیتە ئەو کتیبە شتیک کە ئەو ی بگەینی کە غەزالی بو میشکات الانوار لەو ریسالە کە لکی وەرگرتو بەرچاو ناکەوی، بیجگە لەمە کە بە شیکی کورت لەو کە ئیشارە ئەکا بەمە کە فعل فاعل ئەو هەل ئەقلە و ئەقل نوری باتنی ئەم جەو هەرە یە، هەر وە کو نوری خۆر کە لە رۆژ (و خۆر) تیشک بە سەر شت و مەک دەهاوێژی. بەراو ژو لە ریسالە ی: (علم آلهی) دا بیرو رایە ک هە یە کە بە ئاشکرا لە گەل بیرو رای ئیمام محەمەد غەزالی دا ناسازگاره.

لەم ریسالە دا بوکشانیکی دیار بو لای بیرو رای (فیض فلوطین) دیتە بەرچاو. بیرو رای (فیض) کە لە (لایەن فلوطین) هەو داربژراو، ئیمام محەمەد غەزالی لە پەراوی: (تهافت الفلاسيفه) دا رەتی کردۆتە وەو پەیرەوانی ئەم بیرو رایە بە کەم میشک دا ئەنی. لە بەراو ناکمان کردەو کە ئیمام محەمەد غەزالی چلون لە نیوان نور الانوار: (الله) و (مطاع) و لە نیوان مطاع و بونە وەرانی دیکە پیوەندی نیشان ئەدا و هەر وا رون کرایەو کە ئەم مەسەلە بە لای ئیمام غەزالی یەو پیوەندی خەلقی یە، نە ک پیوەندی فیضی بە واتای فلوطینی ئەو. راستە کە ئیمام غەزالی واتای نورو نور دانە و فە یض لە وینە گرتنی: (تصویری) ئافە رینش دا بە کار ئەبا بەلام ئەنواری کە تا نور الانوار چۆتە پیش و

ئه گه نېکان و سه رچاوه ی یه که م، ئه نواری عاریه تین و له نوری ئه وه ل و هر گبراون و حه قیقه تی زاتیان بونیه. ئیستا، که ئه و فیوضات: به پیی (بیرو رای فه یض فلو طین) مه و جوداتیکی حه قیقین و هر یه که وجودیکی تاییه ت به خو ی بو هه یه، دیاره فلو طین قه ت نالی که وجودی ئه مانه وابه سته به واحیدی - ی ئه وه به وه یه.

چ به لگه یه کمان به ده سه وه یه که بلین: ئیمام غه زالی له په رتوکی میشکات الانوار له ریساله ی (عیلم آلهی) مه نسوب به فارابی، زیاتر له په راوه ی کتیبی (ئه نولوجیای ئه ره ستو) شوینی و هر گرتوه؟ له حالیکدا ئه م کتیبه سه رچاوه ی یه که مینی زانست و زانیاری فه لاسیفه ی ئیسلامی سه باره ت به نه و ئه فلاتونیان بو. ئیمام غه زالی و زوره ی فه لاسیفه ی ئیسلامی له زاروه ی نه و ئه فلاتونیان که لکیان و هر گرتوه، سه ره نجام، له وانه دا واتایی تازه تریان ئه دو زی یه وه به جو ری ده یان گوړی و له واتای ئه سلنی ده یان برده ده ری، ئه مه خو ی ئیبتکارو ئه صاله تی فه لاسیفه ی ئیسلامی نیشان ئه دا، نه ک په یه وه ی و ته قلید له وان.

کژیا به شی دوهم

ئیمام محمه دی غه زالی له م به شه دا هه ندی بیژه و واژه که له ئایه تی نوردا (الله نور السموات و الارض...) وه کو: مشکاة، مصباح، زجاجه، شجرة، زیت، نار- هاتون به پیی ره مزو رازی که ئیشاره ده که ن به واتای نهینی که له و دیوی رواله تی ئه م واژانه دان، شه رحی ئه دا. له سه ره تاوه بو رون کردنه وه، دو باس دینیه پیش، له باسی یه که م ته بیعه تی ره مز: (ته مسیل) و ره وشتی به کار بردنی ئه وه به یان ده کا. وه له باسی دوهم دا پله پله ی رو حی به شه ری و پله ی نوری ئه وه دینیه بهر قسه و لیکو لینه وه. وه له ئاخری ئه و حه وت واژه ی ناوبراوه رموزی ئه م رو حانه ده بزیری. بیرو رای ته بیعه تی ره مز ی ئه وه له سه ر بنه ره تی فه رضی موازات و هاو ده نگی ته واو له نیوان عالمی شه هاده ت و عالمی غه یب، عالمی جیسمانی و عالمی رو حانی یه. ئه م بیرو رایه به مجوره ته فسیر ده کری که، هیچ شتیک له عالمی شه هاده ت دا نیه مه گه ر ته مسیل و (نمونه) یه که بو عالمی مه له کوت، عالمی شه هاده ت هو ی گه یشتن به عالمی غه یبه. ناسیاوی ئیمه به عالمی عولوی:

(جیهانی به رزی به رین) محال نیه و سه فەر بو لای خوای په روه رنده و نیزیک بونه وه دژوارنیه. خوای تا قانه وینه و میسالی بو نیه، چونکا مه رچی نمونه بون به زه روت، موتا به قه بونی ده وی، که چی خوا بونیکه، هیچ شتیک ها و تا و وینه ی نه و: (خوا) نیه. جا که وایه نه بی نه و واژه ته مسیلیانه ی که له قورئاندا هاتون، نه بی هه ر وه کو کلیللی نه سراری غه بیی بزاین و هه ر وه کو رموزی خه و، نه وانه و اتا و ته قسیرو ته ئویل بکه یین. هه ر وه کو روژ له زانستی ته عبیرو لیکدانه وه ی خه و دا نیشانه ی شایه و مانگیش نیشانه ی وه زیره که فه ربانی شا ده با به رنوه. هه ر له سه ر نه م شیوه مه وجوداتی عولوی رو حانی، نیشانه و ره مزی عالمی مه حسوسن. له سه ر نه م بنه ره ته ئیمام غه زالی هه ندی له نیشانه و ره مزی وه رگیرو له قورئانی که ریمی بو رون کردنه وه ی بیرو رای خو ی به کار ده با. به بیرو رای ئیمام غه زالی: (تور= کیوی تور) ره مزی مه وجوداتی گه و ره و سابت له عالمی مه له کوت دایه، «وادی»: ره مزی مه وجوداتی عولوی یه که زانیاری و مه عارفی غه بیی وه ر ده رگرن، جا نه وسا مه عارف له وانه وه نه قل نه بیته لای به ره ی مرو ف، «وادی نه یمن»: ره مزی سه ر چاوه ی یه که مینی ناسیاوی و مه عریفه ته وه «نار»: ره مزی رو حی پیغه مبه ره که قورئان به «سراج منیر: چرای نورانی» ناوی نه با.

«جذوه و قس و شهاب: پؤلوی ناگری سور و گه ش): ره مزی که سانیکه به بینایی نه ک له روی ته قلیده وه، که له پیغه مبه ران پهیره وی بکه ن. «اصطلاء: خو گه رم کردنه وه به ناگر» ره مزی مو شاره که تی پیغه مبه رو پهیره وانه «وادی مقدس» یه که مین پله یه له پله پله ی سه ر که وتی پیغه مبه ر (د-خ) «خلع نعلین» ره مزی دل و ده رون هه ل که ندنه له هه ر دو جیهان: دنیا و ناخیره ت - «قلم»: ره مزی رو ل و نه خشی عیلمی غه بیه له رو حی لنها ت و مو سته عید دا. «لوح محفوظ: ته ته له ی پارنیزاو» ویا «دق منشور»: ره مزی رو حیکه، که نه م زانسته له و دا بنو سری. «ید»: ره مزی په ری یه که، نو سه ری زانسته کانه «صورة» ره مزیکه، بو مه جموعی: ید، قلم و لوح، وه له مرو ف دا «صورة الرحمان» صورت خودایی یه. چونکا پیغه مبه ر فه رمویه تی: (خوا مرو فی له سه ر بیچمی ره حمان خولقاندوه، «ماء» هه ر وه کو

خواه مویه تی: (له ئاسمانه وه ئاویکی نارد: باراندی): ره مزی مه عریفهت و ناسیای یه. «اودی» که هه ره له م ئایه ته دا هاتوه «له پاشان هه ره چۆمه له ئاویک به ئه ندازه ی گونجاوی خوئی ئاوی گرت» زه مزگه لیکن بو دل و ده رو نگه ل.

ئیمام محمه دی غه زالی به زیره کی و ژیری تی ده گاکه ئه م جو ره ته ئویلانه ی ئه و، ئه و ئه با ته ریزی ده سته ی باتنی که ئایه ته کانی قورئان له واتای زاهیری لانه دن و به باتین ته ئویلی ده کن، لیره دایه که ده سی خوئی پیش ده خاو ده فرمی: که نه باتنی یه که زاهیر ره ت بکاته وه و نه زاهیری یه که ئه سراری باتین بداته دوا وه، به لکو ئه و: «ئیمام محمه دی غه زالی» زاهیر و باتین پیکه وه، کو ده کاته وه، له واتای مه حسوسه وه، ده س پی ده کا وه له ئه سراری په نهان له و لای واژه کانه وه غافل نابی موسا (د-خ) له «وادی مقدس» دا ئاگری دی و په روه ردگاری به رای له موسا کرد که که وشه کانت داکه نه «اخلع نعلیک» موسا که وشه کانی داکه ند، به لام له و کاته دا تی گه بی که ئه و له سه ره تای میعراجی پیغه مبه ری دایه و خوا له وی ده وی که ته نیا برواته لای خوا، بی ئوگر بون به م لایا به ولا، وه خوشه ویستی دنیا و ئاخیره ت و ئه وه ی بیجگه له خوا یه، هه مویان له دل و ده رو ن ده رهاوی و فری یان بدا، میسالی زاهیری له روانگای ئیمام غه زالی یه وه حقه و پیوه ند و ئه نجامی ئه وه به رازی ده رو ن: (باتین) یش حه قیقه ته. میساله کان «ئیشاره» گه لیکن که بو بزوتن و دنه دانی حیس و خه یال ئینسانی، به کار براون به لام ئه م ئیشارانه به ره و پستی په رده ئه چن و به نورگه لی ده گه ن که له روانگای حس و خه یال په نهان و نهین ئه گونجی که سی بپرسی: له م ئه ئویله دا که نه سه ر دیشته بن فرمانی قه واعیدو زا کونی زمان و نه به عورفیکی تایبه تی عیلمی پابه نده، حه ق کیهه یه؟ ئایا ئه م کاره مه دیدانی بو خه یال په ردازی و به راورد، ناکاته وه که ئه قل له ودا به ناچاری هه رچی بیه وی؟ بیلی؟ ئه گه ر وابی و ته ئویل بو ئیسلام درگا بکاته وه، نه ک ئه وه بی که ئه نواع بیدعه ت و لاری بی له دین دا ریگا

۱ - بانی: خوت له شت و مه کی هه ر دو جیهان دارنه. په راوه ی زیره ی زیرین (شه پۆل).

بکاته وه. هەر وه کو ئه وه که باتینه و هاو بی ره کانیا وایان کرد. له وه لامدا ده لئین: ئه وه له قسه کانی ئیمام غه زالی فام ده کری ئه مه یه که ئه و: (غه زالی) ته ئویل کردنی ته نیا بو که سانی که به صیره تیان هه یه هەر وه کو پیغه مبه ران و عارفان و ئه ولیا و خواناسان به جایز دانا وه که خودانی بیرو باوهریکی تیژو وردن و واتای په نهان له پشت په رده وه به هه ست و حیس ده بینن. هەر وه کو بو پیغه مبه ران ئه م ده س که وته به دی هاتوه، پیغه مبه ر دیتی که ئه و ره حمانی کوری عه وف دره نگ، چوه به هه شت. پیغه مبه ر ئه وه ی به چاو، وادی، به لام به به صیره ت به جو ری تر. به به صیره ت زانی که ئه و ره حمان کوری عه وف و هاواله کانی زور توند خه ریکی مله به ملانی کردن له گه له نه فسی خو باندا تا پروا و باوهر به سه ر ئاره زوی نه وس دا زال بی و ئه وسا بچه نیو رو حانی پاک، به ناو به هه شت. دیاره ئه و دوای مله به ملانی و ته قالایه کی زور پی ده نیته نیو به هه شته وه. ئیمام محه مه د غه زالی ئه م جو ره له خه و دیتته که هه م له کاتی خه و تن داو هه م له کاتی بیداریدا رو ئه دابه حسی ناوی ئه با، که ئه گه ر له بیداریدا بی نیازی به ته ئویله و ئه گه ر له خه ویش دا بی نیازی به ته عبیره.

باسی دوهم که له بابته ته ئویلی ئایه تی نوره وه یه پله پله ی رو حی به شه ر به پینج پله دا لئی ده کولیتته وه و به راوردی ده کا.

یه که م: رو حی حه ساس و به هه ست که مه حسوسات ده رک ئه کا هه م له مندالداو هه م له گه و ره دا وجودی هه یه.

دوهم: رو حی خه یالی یه که ئه وه ی حه واس ده ی هینیتته ئیدراک، له گه نجه ی زیهندا رای ده گری. مندالی شیره خو ره، رو حیکی ئاوا ی بونی، به لکو دوای له شیر برانه وه، رو حی وای بو پینک دی، هه ندی له ئازال و پاتال رو حیکی وایان بو هه یه.

سینوهم: رو حی ئه قلی و ژیری یه که واتای مو جه ره د له حیس و خه یال جیا ده کاته وه و ئیدراکی ده کا. ئه م رو حه جه وه هری مروف و ناوه ندی ئیدراکی زه رو ری یات و گشتی یه.

چواره م: رو حی فیکری یانه زه ری یه که پیوه ندی مه نتیقی بیرو ئه ندیشه ده رک ئه کاو له به رکول ده گاته نه تیژه.

پینجهم: رۆحی قودسی نه به وی: (رۆحی) پاکی پیغه مبهری یه که تاییه تی نه نبیاو
 نه ولیایه و تیشک و تریزی غه بیی ده که ویته نیوی. خوی به رزو بی وینه فهرمویه تی: (ئیمه
 له خو مانه وه، روحیکمان به تو وه حسی کرد) مه به ست روحیکی وایه. ئهم پینج رۆحه،
 نورگه لیکن که نه صافی مه وجوداتی مه حسوس و مه عتول له گهل نه وانه دا زاهیر ده بن، وه
 له روانگای ئیمام غه زالی یه وه به موازات پینج شت هه ن که له ئایه تی نوردا به م وینانه
 هاتون: میشکات: (چرادان) زجاجة: (شوشه) میصباح: (چرا) شجرة: (دار) زيت: (رون).
 رۆحی حه ساس و به هه ست له راست «میشکات» دایه، چونکا نوره کانی له کونی درزی
 حه واسه وه دی و ده روا، هه ر وه کو چرا دانیک که نورو شهوق له وه وه ده چیه ده ری.
 رۆحی خه یالی له راست: (زجاجة) دایه، چونکا هه ر دو له نه صلدا تاریک و غه یره
 له تیخن، به لام ده کری ته صفیه و له تیف و پاک و بریقه دار بن، خه یال، زانستی نه قلی زه یت
 ده کاو له په ریشانی و بلا و بونه وه ی بیهوده یی نه وه به رگری ده کا. هه رواش شوشه نوری
 چرا له گزه با ده پاریزی رۆحی نه قلی له راست «مصباح» دایه و ناوه ندی تابشی نه نواری
 نه قله. چونکا چرایش نوری حسی بلا و ده کاته وه.

رۆحی فیکر له راست «شجرة» دایه، به م واتایه که ژبانی فیکری له دارینک ده چی که
 شاخ و لق و پوپ و گه لا و میوه ی زور بی، که هه مو له نه صلیک وه کو ساقه ت و ته نه ی داره که
 بی ده روین و شین نه بن. بوئی به داری زیتون میسالی هیناوه ته وه که رونه که ی پاکترو
 سافتره و پرشوعله تر له روئی ترو باشترین روئی چرایه. رۆحی قودسی نه به وی له راست
 «زیت» دایه ک له پاکی و پینجه وشی و چاکی دا گه یشته ته ناوه ها پله یه ک که نه یزیکه بی
 نه وه ی ناگری بگاتی نور و تیشک بداته وه وه هه لایسی و گر بگری. رۆحی پیغه مبه ران و
 نه ولیایش وان و به پله یه ک له پاکی و پینجه وشی و که مال گه یشتون که ئیتر نیازی یان به
 یارمه تی په ری و شتانی تر نه یه. ئیستا نه بی بزاین که بیوه ندی ته ئویلات له گهل ئایه تی که
 خوا به ناوی نوری ئاسمان و زه وی ده ناسینی و له پاشان به میسالی ره مزی و گری پوچکه
 دراو نه وه نیشان ده دا و وینه ی ده کیشی چیه؟ به پروای من به ته ئویلی که ئیمام غه زالی له

سهر ئايه ته كه ي كرده، كاتي راست و دروست له ئاو دهردي كه ئايه ته كه جاري تر به تيگه يشتينيكي دروست بهم جوړه بخوينينه وه: خوا نوري ئاسمانه كان و زه وي به مه سلی نوري خوا كه له ئينساندا خو نیشان ئه داهه ر وه كو چرا دانیکه، كه له ودا هه يه و ئه و چرايه ش له نيوشوشه يه ك دايه كه بي زياد كردني ئه وه سهري پيوه ند له نيوان ته ئويلي غه زالي و ئايه ته شهريفه كه دا له به ريه ك هه لده پچردري. به لام له سه ر ئه و فره زه ئه توانري ئه وه ي كه غه زالي له پله ي روهي ئينساندا (پنج پله ناو براوه كه) هيناويه تي، تي بگه ين، چونكا ئيمام محمه د غه زالي ئه م پله و پايانه ي به ئه نواعي له ئه نوازي ئيلاهي داناوه كه به پله گه لي جيا جيا له نور الانوار: (الله) نور و ه رده گرن. وه خواي به رز بو تيگه يشتيني دروستي ئه م مه به ستانه و ته ئويلانه له عالمي مه حسوس، به چرادان و شوشه و چراو دارو رو ن ميتسالي هيناوه ته وه. به لام بوچ غه زالي ته شبيهه كه له ئايه ته كه دا ته نيا له سه ر ئينسان كورتي كردو ته وه و بونه وهراني تري جيا كردو ته وه، كه چي ئايه ته كه خواي به نوري ئاسمانه كان و زه وي ياني به نوري ئه وه ي به خشلي وجود له سه ره وه تا خوارى رازاوه ته وه ده ناسيني. ئه م تايه تيه له بهر ئه وه يه كه مروف له روانگاي غه زاليه وه، ته نيا بونه وهر يكه، كه نوري ئيلاهي له ودا له هه مو پله يه كدا خو ي ده نويني، كه چي ئه م نوره له غه يري ئينساندا بيچگه له هه ندي پله و پايه نه بي خو نانويني. جا هه ر له بهر ئه مه يه خوا له نيوان مه خلوقات دا مروفي له بهر چاو گرتوه و ئه وي به وينه ي خو ي ئافه ريده كردوه و ئه وي كردو ته شياوي جي نشيني خو ي له ئه رزدا.

ئيمام غه زالي بهم بيرو رايه، باري خودايي مروفي دوزيوه ته وه و به پيوه ندي راسته و خو ئه و به جيهاني به رين پيوه ند ئه دا. وه بيرو رايه كي تازه له باره ي نبوه ت را ده گه يني كه له وه دا نه بي و خواناس، بي ناو جيگه ري به ري وه حي، وه يا كومه گي له زانستي دهره وه ئه تواني ئاماده ي وسولي وه حي بيت. بيغه مبه ر يا خواناس يا وه لي به هه بوني چراي نور له دل و دهر وندا چ نيازكي به به ري وه حي هه يه. ئاوا ديته بهر چاو كه ئه م به شه له ناميلكه ي ميشكات الانوار ته وا و كه ره وه ي به شي يه كه م بي، چونكا غه زالي له به شي

یه که م‌دا له خوا به یعتیباری ئه‌وه‌ی نورالانوارو ئه‌سلی وجوده وینه‌یه‌کی هه‌ستی و بون ناسانه ئه‌داته ده‌سو له‌م به‌شه‌دا به‌ یعتیباری ئه‌وه‌ که ئه‌م نوره ئه‌سلی ناسین و مه‌عریفه‌ت، له‌مروف‌دا به‌ته‌واوی دینه‌ دی، وه له‌ نیوچینی پیغه‌مبه‌ران وخواناسان و ئه‌ولیدا که به‌ پینی فه‌رموده‌ی «خوا مروفی له‌سه‌روینه‌ی ره‌حمان خولقاندوه» چینی له‌ به‌رچاو گیردراون، به‌ وینه‌ی تایه‌ت خو‌ده‌رده‌خه‌ن وینه‌یه‌کی شناخت ناسانه له‌وه ده‌نۆینی و رای ده‌گه‌ینی -

به‌شی سیوه‌م

دوای ئه‌وه‌ی ئیمام غه‌زالی له‌ دویه‌شی رابوردودا، دایه‌سه‌لماندن که ئه‌وه‌ی که شیاوی ناوی نوره‌و بو نور بون ئه‌بی نوری خودایه‌و هه‌روا ئه‌م نوره‌یه‌ که به‌گشت پله‌گه‌لیه‌وه له‌ ئینساندا خوی نیشان ئه‌دا، غه‌زالی له‌م به‌شی سیوه‌مه‌دا ئه‌کوشی تا په‌رده‌گه‌لی که مانعی تابشی ئه‌م نوره‌ن و بونه‌ته‌ په‌رده‌ له‌نیوان ئینسان و مه‌عریفه‌تی خوا شه‌رح ئه‌دا، قسه‌ی ئیمام غه‌زالی له‌م به‌شه‌ به‌ده‌وری ئه‌م فه‌رموده‌که پیغه‌مبه‌ر فه‌رمویه‌تی بو «خوا حه‌فتا په‌رده‌ له‌ نورو زولمه‌ت هه‌یه‌ که ئه‌گه‌ر په‌رده‌که لادری شکوی جه‌لال و جه‌مالی خوا دیده‌ی هه‌ر بینهریک ده‌سوتینی» داده‌گه‌ری، غه‌زالی مه‌حجوبه‌کان «داپوشراوه‌کان» به‌سی ده‌سته‌دابه‌ش ده‌کا: ۱- داپوشراوان به‌زولمه‌تی مه‌حز، ۲- داپوشراوان به‌نوری مه‌قرون به‌زولمه‌تی مه‌حز ۳- داپوشراوان به‌نوری مه‌حز.

وا دینه‌ به‌ر چاو که مه‌به‌ست له‌ حیجابی زولمانی ئه‌وه‌ی مادی، یابه‌ ریگایه‌ک پیوه‌ند له‌گه‌ل ماده‌ په‌یا ئه‌کاو له‌ حیجابی نورانی ئه‌قلانی بی. له‌م بیرو رایه‌وه‌یه‌ که مولحیدان و ده‌هری‌یه‌کان که حه‌واس به‌ سه‌ریاندا زال بوه‌و ئینکاری دین و قیامه‌ت ده‌که‌ن و وجودی عالم له‌ سه‌ر به‌ره‌تی مادی خالیس و اتاو ته‌فسیر ده‌که‌ن، له‌ چینی داپوشراوان به‌ حیجابی زولمانین، وه هه‌روایش داپوشراوان به‌ نفوسی ناپاکی لیل و شه‌هوات و له‌ زاتی مادی که هه‌وایان کردۆته‌ خودای خوایان و له‌ زه‌تی ئازالی و گه‌یشتن به‌ ئاره‌زیان کردۆته‌ ئامانج بو خویان له‌ژیاندا، وه ئه‌گه‌ر پله‌یه‌ک له‌و خویرییه‌تی به‌بینه‌ سه‌ری، ده‌سه‌لات و زال بون و بال

به سهراکیشان، وه یا ناودار بون و پله به و پهری ناره زوی خویان ده زانن و هه مو له مچینه دا ده وه ستن. ئەم که ره ستانه که بزار دمان هه مو په رده ی زولمانین، داپوشراوان به نوری تیکه ل به تاریکی ئەوانه ن که له سه ر بیرو باوه ری دینی خویان، هویه کی حیسی یا خه یالی، که له نیوان ئەوانه و دیتنی به راستی حه قیقه ت، جیاوازی داناوه، زال بوه.

بوت په رستان که بیریان له سیفه تی خوا کردۆته وه، ئەوه یان ناوه به سه ر بونه وه رانی مه حسوس داو ته جه سومیان پی داوه، تا قمی تر له وانه خوایان له واتای بهر ته سک و به ند، ده رهیناوه جه مالی مو تله ق له بیچمی تیک له بیچمه کاندایا په رستش ده که ن، هه ندی تر له وانه ناگر په رستن که واتای وزه، هیزو قودرت و به ریز بون له ناگر دا ئەگر نه به رچاو که ئەوانه هه مویان له سیفه ت و نوری خوا دائه نین. ئەمانه له م سیفه تانه، بونه وه رانی مادی و ئەنبوژهنی، نه خشه ئەکیش و ئەنیوین هه ندی تر له م تا قمه ئەستیره ی گه لاویژ یا شه عراو مو شته ری و روژ ده په رستن. ئەوانه ی نوری مو تله ق ده په رستن ته نه ویه ی ئیرانین. هه مو ئەمانه که بزار دمن (محبوبان): داپوشراوانی به تاریکی ئامیته به نورن. تاریکبون له م بابه ته وه یه که ئولو هییه ت له قالبی مادیدا ئەنوین و ته سویری ئەکه ن و نوریش له م بابه ته وه یه که سیفاتی خوا له مه عبودی مادیدا ئەنوین و ئەینه خشینن موجه سیمه و که رامیه که تاریکی خه یال به سه ر بیریاندا زال بوه و قایل به خوی موجه سه من و ئەویان له بان عه رش داناوه، له م کوپهن. هه روا ئەوانه ی له بهر به رزی، جیهه ت بو خوا دائه نین له روانگای عام و خاسه وه، هه مو له م تا قمه ن. ده سته ی سیوه م مه حبوبان به نوری خوان، ئەمانه تا قمیکن که زهینیان به به لگه ی ئەقلی فاسید تیکلاوه، ئەمانه سیفاتی هه ر ئەوانه ن که بو خوا په سنی قسه کردن و ژنه وایی و بینایی و ساوانی، بو خوا داناوه و ئەوه یان له گه ل سیفه تی هاو وینه له ئیساندا به راورد کردوه ئەلین: خوا به ده نگ قسه ده کاو هه ر وه ک ئیمه ده کا. مه حبوبان به نوری مه جز فه لاسیفه ن، ئەمانه له وه ی که په سنی ئاخه وتن، ژنه وایی، بینایی و ئیراده و لینه وین، که وه ک مرو ف بو خوی دابنین، دوری ده که ن و خوا له و سیفه تانه له بیچمی ئیساندا به دور ئەزانن، به سه رنج دان به ئاسه واری خوا، خوا

دهناسن. ئه یزن: خوا بزوینه ری ئاسمانه کانه هه ندی له وانه وایان زانیوه که په سنی خوا به ناوی بزوینه ری ئاسمانه کان له بهر زور بون و جور به جور بونی گوکانی ئاسمانی ئه بیته هوی ته که سور له زاتی خوادا. له م بابه ته وه بزوتنه وهی فه له که کانیاں داوه ته پال ئه قلی (په ری) که هه ریبه که له فه له کی تاییه ت به خوادایه. که هه مو فه له که کان به هوی فه له کی ئه قصی حه ره که ت ئه که ن و ئه م فه له که ش راسته و خو خوا حه ره که تی پی ئه دا هه ندی له وانه له م بیره ش زیاتر چونه ته سه ری و وایان زانیوه که حه ره که تی ئه فلاک به شیوه ی راسته و خو، شیاو نیه که له کرده وهی خوا بی به لکو ئه مه له کرده وهی ئه قلی یا په ری به که له زیر تاعه ت و عباده تی خوا خو خه ری که ده که ن. جا به بیرى ئه وان خوا به م ئیعتباره که گشیت بون له ریکاى ده ستوره وه، نه ک به موباشه ره ت، ده خاته گه ر (موتاع) ی نیوه.

ئه مانه به حیسیبی غه زالی داپوشراون «مه حجوبن» که به و جوره ی بژاردمان، بوت په رستان، ده هری، مادی و له دین وه رگه راوانی تریش ده گریته وه. هه روا موجه سیمه موشه بیه وه سیفاتیه له موته که لیمان و فه لاسیفه ئه ره ستویی یا ئه رستوو فلوتینیش ده گریته وه. بیرى که غه زالی له نیو ئه و بیرو رایانه په سه ندی ئه کا، هه ر ئه و بیریه که به پی ناو لینانی ئه و پیوه ند به «واصلان» په یدا ئه کا. ئه م بیرو رایه به مجوره یه که «موتاع» له راستیدا «ده ستوری خواجه» که ئه گه ر خوا بیه وهی شتیک بیته دی پی ده لی ببه ئه ویش دیته بون (... کن فیکون) به م قه رینانه «موتاع» نه به واتای دیتنی په ری به ک له په ری به کانه و نه ک به و جوره ش که فه لاسیفه نه و ئه فلاتونیه کان، ده لیتن ئه قلی یه که مه، نه خودی حوایشه و نه شتی تر له دنیا دا، به لکو واسیته یه که له نیوان خوا و جیهاندا و ئیراده ی خوایش له ریگای ئه وه وه دیته دی. «نیسه تی موتاع به وجود - ی خوا نیسه تی روزه به نوری مه حز» به لام فه رموده ی غه زالی له م بابه ته وه له «موتاع مه و سوف به سیفه تی که، له ته ک وه حدانیه تی حه قیقیدا، ته نافی هه یه» ئه روانیته ئه مه که ئه مری خوا مه بده ئی که سه ره ت و ته عه دودی وجودی یه، که چی وه حدانیه تی مه حز ته عه دود ور ناگری، چونکا له سیفاتی خودان. لیره دا بیرو رای غه زالی له ته وسیفی موتاع یا فلوتین له ته وسیفی ئه قلی یه که مدا

له گهل ئیختلافی جه وههری له نیوان بیرو رای ئهم دو بیره وه ره دا، تیک هه لده نگون.

ئهمری ئیلاهی له روانگای غه زالی یه وه قه دیمه به قه دیم بونی خوا چونکا له که لامی خوای قه دیمه. به لام ئه قلی به کهم له روانگای فلوتین مه وجودیکه، له واحیدی یه کهم فه یه زانی کردوه و وابسته به و نیه. بیرو رای غه زالی له بابی موعاع دریژه ی بیرو رای ئه شعهری یه کانه له که لامی خواداو له قورئاندا، له و بابه ته وه که زاتهن که لامی خوا یه. بیجگه له وهی که غه زالی له چوارچیوهی بیرو رای به سیتی ئه شعهری یه کان، هه نگاوی به ره و پیش تر ده چی، به ورد بونه وه یی زیاتر، ئه وه به وینه ی بیرو رای یی تازه تر له بیرو رای فه لاسیفه ی ئیسلامی یا «له دو ریازی ئیسلامی ئه شاعیره و موعته زیله» له بابه ت «بیژه ی Logos» هیناویه تی. بو دا سه لماندی ئه وه چه ن ئایه تی له قورئان به به لگه هیناوه ته وه. غه زالی له هیچ یه که له و بیرو رایانه رازی نابی که ده لین: پهروه ردگار له مه عنای سیفه تی له شی موعاع پاکه، یا پهروه ردگار بزوبنه ری فه له کی دوابین «فه له کی ئه قصاو ده سه لاتدار به سهر فه له که کانی دیکه یه» یا ئه وهی که خوا بزوبنه ری به راستی بونه، نه ک به وینه ی موباشه رت به لکو به واسیته ی ئه قلی بزوبنه ری ئه فلاکه. ئه و قسه ی «واصلان» که ده لین: موعاع شتیکه غه یری زاتی خواو موته سیف به سیفاتیکه، که له گهل وه حدانیه تی مه جزو که مالی خوا مونافاتی هه یه، قه بولیه تی موعاع فه له که کان دینیه بزوتن و ته گیری هه بون و بون ده کا. «واصلان» له ریگای ئه وه وه به که سی که ئاسمانه کانی خستوته بزوتنه وه، وه به زاتیک که فه رمانی به بزوتنه وه داوه په ی بردوه و ناسیاو بوه و له م دوه شه وه به وه ی ئاسمانه کانی خولقاندوه، ریگا ده بن، یانی ئه وانه له ریگای ناسینی فه رمانی خواوه به خواناسین ده گهن. غه زالی به م بیرو رایه له ریگای ته نزیهی خواو ته وسیفی وه حدانیه تی مه جزی ئه و، بی ئه زه مونی ته عه دود «ئهمری خوا» به وینه ی «که لامی ئیلاهی» له سهر بیرو رای ئه شعری ته وزیح ده دا.

وه کار گه لی بیجگه له حه ره که تی ئه فلاک و ته گیری بون ئه داته پال ئه و. غه زالی له م ته نزیه ده ئه گاته پله یه ک که خوای به جه وهه ری موجه رد زانیوه و خوا له ههر جوره

نیسه تیک له نیوان ئه وو خیلقه ته که ی دا به بهری ده زانی. به واتای تر خوا له سیفه تی
 ئیلاهی دائه رنی. ئه م قسه به زمانی غه زالی دا هاتوه به لام باوه ر ناکه م ئه وی رازی کرد بی
 «نیکلسون» NIKELSON به دوری ئه زانی که موتاع له بیرو رای غه زالی دا هه ر ئه و
 قوتبه صوفیه بی، که له فسه کانی ئیسماعیلیان ی باتنی مه زه ه بدا هاتبی. چونکا غه زالی
 گشت مه زه ه به کانی ئه وانه ی به مه ردود ئه زانی، ئه و له وتاریکدا به ناوی «بیرو رای یکه
 سایه تی له ئیسلامدا» به مجوره قسه له غه زالی ده کا: «من زیاتر لام وایه که بلیم: بیرو رای
 غه زالی له بابته موتاع هه وه له ته ک بیرو رای صوفیه ی موته ئه خیر ته وافوتی هه یه. موتاع
 به بیرو رای ئه وان به صوره تیکی ره مزی ئه وتری که به «حه قیقه تی محه مه دی» یا «روحی
 محه مه دی» ناو ئه بری. ئه ویش ئینسانیکی ئاسمانی یه که خوا له سه ر وینه ی خوی خه لقی
 کرده. ئه م بونه وه ره له بیرو رای ئه واندا هیژیکه که نه زم و نیزامی جیهان و راگرتن و
 پاراستنی ئه وه به وه و به و راگیر دراوه».

له وه ده چی ئه وه ی ئه م هزره ی خستوته میشکی «نیکلسون» بیژه ی وجودی موتاع و
 وینه جیا جیا کانی ئه وه بن که له چه ند ئایه تی قورئاندا یه. بو وینه ئایه تی ۱۹ ته کویره که
 فه رمویه تی (مطاع ثم امین) و من یطع الرسول فقد اطاع الله - نیسا / ۸۰ و (یا ایها الذین
 آمنوا اطیعوا الله و اطیعوا الرسول - نیسا / ۹۵). من لام وایه تی گه یشتنی صوفیانه ی ئه م
 دوا یانه که له نه وئه فلا تونی شوینیان وه رگرتوه، ته فسیر گه لی و له و ئایه تانه کرا بی.

به لام شویندانانی ئه وه له سه ر بیرو رای غه زالی دوره گومانی زو رتر له سه ر ئه مه یه که
 غه زالی له ئیتاعت کردن له پیغه مبه ر بیجگه له واتای دینی شتی دیکه ی به بیردا نه هاتبی.
 مه به ست له بیژه ی موتاع به بیرو رای غه زالی «ئه مری خوا» یه که ده بیته هوی به کار
 که وتنی ئیراده ی خوا و خودوس له خیلقه تدا.

بیرو را له بابته موتاع و دژواز بونی په سنی خوا:

غه زالی له کزی سپه م له کتیبی میشکات الانوار مه سه له ی په سنی خوا ی به ناوی
 میحوه رو بلیسک بو بیرو زا به کار برده. وته و قسه ی زوری له فیرقه ئیسلامی و زیازه

نائیسلامی یه کان که به مه حجب «دابوشراو» ناویان ئه‌با، ئه‌داته‌دواوه. تا قمی له وانه‌ی به موشه‌به‌هه‌ داناو که تاراده‌یه‌ک چونه‌ته‌ پیش که کارکه‌یان بوته‌ته‌جه‌سومی ئاشکرا. تا قمی تر وه‌ک موخته‌زیله‌وه‌فله‌سیفه‌ی ئیسلام رویان کردوته‌ته‌نزیبه‌ی موته‌له‌ق.

غه‌زالی ئه‌شعهری مه‌زه‌به‌به‌، به‌و جورهی ئه‌زانین ئه‌شعهری یه‌کان په‌سه‌ندی که خوای په‌وانه‌وه‌سف کردوه‌بو خوای دانه‌سلمینن. به‌لام ده‌لین: ئه‌و په‌سه‌ندگه‌لانه‌موغایر له‌ته‌ک زاتی خودان و قه‌دیم به‌قیده‌می زاتی خودان، له‌گه‌ل وه‌حده‌تدا پیکه‌وه‌جیاوازی یان هه‌یه. له‌م قسه‌نه‌تیژه‌وه‌ر ده‌گرین که په‌سه‌نده‌کانی خوا نه‌عه‌ینی خودان و نه‌غه‌یری ئه‌ویشن. خوا زانا به‌زانین و قادر به‌قودره‌ت و موته‌که‌لیم به‌که‌لامه‌، به‌لام عیلم و قودره‌ت و که‌لامی خوا غه‌یری زاتی ئه‌ون. ئه‌م سیفه‌تانه‌له‌گه‌ل زاتی خوا دا له‌حه‌دی زاتیاندا ئینقتاعی ته‌واویان بو‌ئیه‌، به‌لکو به‌وه‌جه‌ی پیوه‌ندیان له‌گه‌ل زاتی خوا بو‌هه‌یه. بو‌وینه‌مه‌به‌ستی که لیژده‌ئا ئه‌یینه‌به‌رجه‌نجه‌ری وردبونه‌وه‌په‌سنی «که‌لام» ه‌که‌له‌نیوان موخته‌زیله‌وه‌ئه‌هلی سوننه‌تدا هه‌روا له‌نیوان ئه‌شعهری یه‌کان و موخته‌زیله‌دا بوته‌هه‌راو جیاوازی و نیوان ناخوشی، چونکا قسه‌کردن له‌سه‌ر په‌سنی «ته‌که‌لوم» ئه‌وانی به‌قسه‌کردن ل «ئه‌مری ئیلاهی» که ئیمه‌موتاع مان له‌روانگای غه‌زالی په‌وه‌ته‌فسیر کردوه‌، راکیش کردوه. ئه‌شعهری یه‌کان بروایان به‌قیده‌می که‌لامی خوایه‌وه‌هه‌روا «ئه‌مری ئیلاهی» لاکه‌ونه. ئه‌وانه‌له‌سه‌ر قسه‌ی خویان ئه‌م ئایه‌تانه‌ده‌که‌نه‌به‌لگه‌«بو‌نیشاکانی خوا ئه‌مه‌یه‌که‌ئاسمان و زه‌وی راگیر ده‌بن (و من آیاته ان تقوم السماء والارض بامرہ:»

«وه‌ده‌ستور دان هه‌ر تاییه‌ت به‌خوایه‌، چ به‌ر له‌مه‌و چ دوا‌ی ئه‌مه‌ش»^۱. ئه‌م ئایه‌تانه‌به‌ئاشکرا راده‌گه‌ینن، که ده‌ستوری خوا «موتاع» و قه‌دیم به‌قیده‌می خوایه‌وه‌له‌سه‌ر خیلقه‌ت پیشکه‌وتوه‌و ئاسمان و زه‌وی به‌هۆی ئه‌و راگیر بون. ئه‌مری خوا به‌وته‌ی ئه‌وان نه‌

۱ - ناگا دار بن خه‌لق و ئه‌مر ئه‌فا ره‌یش و ته‌گبیر» تاییه‌ت به‌خوایه‌ الا له‌الخلق والامر.

۲ - لله الامر من قبل و من بعد

خودایه و نه له خودایش جیایه. ئەم بیرو رایانه هه مو هی ئەشعەریانه که غەزالی وەک لیکۆلەریکی ئەمین له پەراوێ (میشکات الانوار) و له پەراوێ کانی دیکە ی خویدا له وه لانا دا. تەنیا ئەو نەبی که ئەبی بلین: غەزالی له بەشی ئاخیری میشکات الانواردا شتیک وینە جەو هەر، که پۆیه کی له تەسەوف پۆیه و له تەک موشکلی که لامدا بی پۆیه نە، پۆیه ئەنێ و لێ زیاد ئەکا. قسە زیادە کەش ئەمە یه که «واصلان» وەک داپوشراوان خوا دەرک ناکەن. چونکا ئەوانه خوا به پاک و بیخه وش له وهی که داپوشراوان په سنیان کردوه، ده هیننه بیرو هزری خویانه وه.

حەق ئەو دەمە ی که بەزات به سەریاندا نور دەهاوێژی و مۆتەجەلی دەبی، گەورە بی و عەزەمە تی ئەو بینایی و بینشی بینەران دەسوتینی، ئەم مەنزەلی صوفیانه، به وهی که «کوری عەرەبی» به مەنزەلی تەنزیهی تەو حیدی ناو بردوه، شەبا هە تی هە یه. لەم مەنزەلی تەدا له تەوسیفی حەق به پەسنی له پەسنه کانی ئەو، تەنانەت له پەسنی وه حەدە تیش دوری ئە کری. چونکا پەسن به وه حەدەت تەقە یودی حەقە. دیاره تەقە یودیش له تەک تەنزیهی مۆتە قدا مۆنافتی هە یه.

بەر واهت به شه کانی دوا یی کتیبی میشکات الانوار له تی گە یشتن له بیرو رای ئیمام غەزالی له بابەت مۆتاعه وه خە لکی خستۆتە حەیران و تەنانەت بوته هوی شک و دودلی له بروا و ئەقیدە ی ئەودا. بو وینه ئەتوانین و تە ی: «کوری توفە یل» له پەراوێ زیندوی کوری بیدار به شایه د بهینینه وه «یه کی» له مۆتە ئەخیران له که لام ی غەزالی له ئاخیری پەراوێ میشکات الانوار گۆمانی کردوه و ئەو ی به ئەمری گەوره زانیوه که غەزالی خستۆتە هە لدیر که هیوای رزگار بون له وهی بو نیه. ئەو قسە ش ئەمە یه که ئەو دوا ی ناو بردنی تاقمە داپوشراوه کان به نوری ئیلاهی و اصلان دە لی: «ئەوانه له سەر ئەو ه ن که ئەو بونه وه ره مەز نه مۆتە سیف به سیفاتیکه که له گە ل وه حدانیه تی مە حز مۆغایره» ئەو ویستویه تی له م رسته ئا و نه تیجه بگری که غەزالی ئەقیدە ی وایه که ئەو ه ل «حەق» له زاتی خویدا، مۆتە که سیره «مۆنە زه هه، خوا له وهی که ره خنه گران دە لین له وه ده چی

مه به سستی کوری توفه ییل له یه کئی له موته ئه خیران «کوری روشد» بی که له روانگای کوری توفه ییل موته هم به ته وه هومه که له مه قسودی غه زالی نه گه بیوه. چونکا ئه وه له «بونه وهری مه زن که موته سیف به سیفاتی که موغایره له گهل وه حدانیه تی مه حز» مه به سستی خوای پاک و به رزه، که چی مه به سستی غه زالی له م قسه «موتاعه» نه ک زاتی خوای پاک له ههر وه سفی. «کوری روشد» خوی له غه زالی تومته ئه دا که له کژی پیوهندی دار به مه حجوبان قسه یه کی راگه یاندوه که له گهل ئه وه ی له کتیبه کانی دیکه ی دا له بابته مه سه له ی بزوتنه وه ی ئه فلاک و باری خوا که له گهل ئه واند باسکراوه، دزایه تی هه یه، ده لی: «له په راوه ئا و داریدا که میشکات الانواره که له ودا پله ی خواناسانی سه باره ت به خوا ناو بردوه ئا و ده لی: گشت ئه مانه له پوشر او ان ته نیا ئه و تا قمه نه بی که بروایان وایه که خوای پاک و بیخه وش بزوتنه ی ئاسمانی یه که م «فه له کی ئه قسا» نیه، به لکو ئه و زاتیکه، که ئه م موحریکه له و سادربوه. ئه م رسته دهر برینیکی دیاره له سهر بیرو رای حوکه ما له زاینه کانی خوادا. له په راوه ی «المنقذ من الضلال» ره خنه ی له حوکه ما گرتوه و ئه قیده ی وایه که زاین و عیلم له خه لوه ت و بیردا حاصل ده بی، ئه مه ش پله یه که له پله ی ئه نیا، هه روا له په راوه یه کدا که به ناوی کیمیای سه عاده ت دایناره به ئاشکرا ئه و وته ی راگه یاندوه که ئه م رسته له میشکات الانواردا نیه به لکو کورته یه که به رانه بری ئه وه ی کوری روشد له کتیبه که گه بیوه و رای گه یاندوه.

ئیمام غه زالی به ئاشکرا نه ی وتوه، که موحریکی یه که م له خوا سادر بوه به لکو له په راوه که دا رای گه یاندوه که: نیسه تی ئه م موحریکه (موتاع) به وجودی حه ق، هه ره ک نیسه تی روژه به «پینج» نوره کان ئایا کوری روشد له م وته به واتای سدور تی گه بیوه؟ له بابته روژه وه نا کری بیژین که سادر له نوری مه حزه، به لکو ئه لین: ته عه یونیکه له ته عه یوناتی ئه وه یا ته جه لیگایه که له ته جه لی یه کانی ئه و. هه روا له بابته موتاعه وه ده لین: «موحریک ئه فلاکه که ئه وه یان به وینه ی ئه مری ئیلاهی تی ده گه یان» له واحید حه ق سادر نه بوه به لکو ته جه لیگایه که له ته جه لیاتی ئه و. به م ته وزیحه غه زالی هیچ کاتی، وه ک

فهل سيفه قايل به بيرو راى سدور نيه. بيجگه له وه غه زالى بيرو راى موحرىكى يه كه م كه
 فه لاسيفه نه قيده يان پي يه تى. له سهر نه م بيره كه خو رسك له خو وه كار ناكا به لكو
 موسه خهرو موسته عمه لى خالقي خو يه تى، رت نه كاته وه دهس نه نى به سينگيه وه، به
 بيرو راى نه وه نه گهر بو تری خور سكو و سروشت كارى نه انجام نه دا مه جازه، چونكا
 «فاعيل» له روانگاي غه زالى يه وه به موچه رده دى موسه به بى، ناكرى پي بو تری فاعيل.
 به لكو ناوى فاعيل نه وه ده مه له وه ده كالتيه وه كه فيعل به ئيراده و ئيختيار له وه وه بى. به پي
 نه وانه ي رمان گه ياند، ئير ناكرى بو تری: كه غه زالى له ميشكات الانواردا بيرو راى
 موحرىكى يه كه م قه بول بو بى و له كتيبه كاني تريدا رته تى كرد يته وه. به لكو موحرىكى
 يه كه م به بيرو راى نه وه «موتاع = نه مرى خوايه» كه نه به خو رسك موحرىكه و نه عه ينى
 زاتى واحيدى يه كه مه. ههر نه مه بو ته هو ي نه وه كه مو تنگمى وات

Montgemrywatt.

له و تاريخدا كه له كو وارى سه لته نه تى ئاسيا يى له سالى ۱۹۵۴ ي زايى بلاوى
 كرد و ته وه، كزى سيوهم له په راوه ي ميشكات الانوار به مه نحول (هه نگوين) نوما بزاني.
 نه و لاي وايه نوسه رى نه م كزه، يه كى له وه كه سانه يه، كه بو ئيسباتى واحيدى يه ك له
 فه لسه فه ي كورى سينا تاراده ي ته فسيري په راوه ي نه جات شو ينى وه رگرتوه. چونكا
 مه به ستي ئيسلامى مه نقول (زائنه كاني نه قلى) له بيژه ي «ته و حيد» نه فى شيركى دائيمه له
 زاتى خوا، نه ك وه حده تى زاتى نه وه. وه حده تى زات و اتايه كه نه وه نه فلاتونيان بوى چون و
 ههر شتيكيش و اتاي ته عدود و كه سره تى هه بى له زاتى خوا نه فيان كرد وه. تا نه و شو ينه ي
 كه بو ته هو ي نه فى سيفاتيش له خوا. له گشت نه م قسانه دا به لگه يى كه بتوانى بيرو راى
 (وات Watt) له بابه ت مه نحول و ناسازگار بونى كزى سيوهمى په راوه ي ميشكات الانوار
 به لمينى، نيه. غه زالى له م كزه دا سيفاتى خوا ي نه فى نه كرد وه، به لكو ئيتلاقى نه م
 سيفه تانه ي، بو خوا، له روانگاي موته كه لي مان و فه لاسيفه وه ئينكار كرد وه. نه وه هيچ كاتى
 په سنى زانين و قودرته و ئيراده و ته كه لومى له خوا نه فى نه كرد وه، به لكو چلونايه تى و

که یقیه تی ئیتلاقی ئەم سیفه تانه ی بو خوا به و جوهری موشه به هه ئیتلاقی ده کهن، ره د کرد و ته وه. غه زالی مونگیری نورانی بونی خوا نییه، به لام راگه یاندنی ئەم په سنه بو مه عبودی تر، وه ک روز یا مانگ یا ئەستیره کانی تر قه بول ناکا. ئەو په سنی قه هار بون له خوا دانا نارنئی، ئەمه یشی قه بول نییه که ناگر په رستان ئەم سیفه ته بو بونه وهری وه ک ناگر دابنن غه زالی ئەو کاته که له پاک و بیخه وشی خوا قسه ده کاته نیا مه بهستی نه فی هاو لاف له خوا نییه، به لکو ئە کوشی، تاوه حده تی زات بو خوا ئیسات بکا چونکا دژواری سیفات له روانگای موته که لیمان و فه لاسیفه ی ئیسلامه وه، دژواری وه حده تی زاتی خوایه (وات Watt) تی نه گه ییوه، که غه زالی له م کژدها، دوا ی ئەوه ی دژواری سیفاتی خوی له روانگای که لامی و فه لسه فی یه وه خستوته بهر قسه و باس تا له سهر هیمی بیرو رای ته شه و فه وه حمل بکا.

«اوصلان» له روانگای غه زالی یه وه صۆفی گه لیکن، خاوه ن زه وق و به چه شه، که خویان راسته و خو، دهرک کرده و ئه ویان له هه مو ته وه ماتنی که له په سنه کاندای بو ئیمه زاهیر ده بن به پاک و بیخه و ش ئه زانن.

به بیرو رای وات واصلانی که غه زالی قسه له وانه ده کا، له گه ل داپوشراوان فه رقی یان نییه بیجگه له ئەقیده بون به بیرو رای مواتع.

ئەو له دویدا را ده گه یینی که کژی حوجب سه ره تای بو نییه. به لام ده لین: له باسی حوجبدا چ سه ره تایه ک له زیگری نورو جوهره کانی ئەو ئەتوانی باشترو چاکتر بی. چونکا حوجبی که غه زالی قسه ی لیده کا، مه وانعیکه که ئەم نورانه ی شار دۆته وه و ده بیته مانع له نیوان زوهورو ته جه لی ئەودا.

هه ر کاتی حوجب به هه مو نه وه کانی یه وه له نیو بچی نوری قاهیری خوا ئاشکرا ده بی وجه لال و شکۆی خوا (به پیی فه رموده) ی: ئەوه ی که دیدو بینه ران دیویانه ده ی سوتینی. چلون ئە کری له نیسه تی کژی سیوه م له کتییی غه زالی دودلی بکری، له حالیکدا که غه زالی خوی ئەلی: که کتییه که سی کژه نه ک دوکژ. هه روا به ئاشکرا به فه رموده ی

حوجب که مهوزوعی باسی کژی سیوه مهو له کژی سیوه مهو بهو دوهی ده گیریتته وه. به لگهیی تر که به لمینی که کژی سیوه کژی که له میشکات الانوار، نه مه که نوسخه ی خه تی (شهید علی) که له سالی ۵۰۹ یانی چوار سال دوا ی فه وتی غه زالی نوسراوه ته وه، نه م کژه به ته واوی هاتوه. هه روا دوا ی نه وه «کوری توفهیل» به شیکی دورو درئو گرینگی له م کژه بی نه وهی له صیحه تی ئیتیسایی نه وه به غه زالی شک یا ئیشکال بگری، له په راوهی (زیندوی کوری بیدار) که لکی لیوه رگرتوه. گشت نه مانه به لگن له سه ر نه وه که کژی حوجب به شیکه له په راوهی میشکات الانوار وه له راستیدا ته واو که ره وهی دوه شه پیشوه که یه. هه ر وا له باری شیوه نوسین و که رسته وه له گه ل به شه کانی دیکه ی دا هاو ده نگه، هیچ دژواری یه ک نایندری.

له و لیکولینه وه و لیکدانه وه، که له سه ر په راوهی میشکات الانوار نه نجامیان دا جوان ده ر ده که وی که نیمه له راست کاری فه لسه فی بایه خداردا قه رارمان گرتوه، که له جو ری خو ئدا عال و چاکه. له راستیدا نه م کاره به یه که مین خشت له بنایه ک دائه نری که نه گه ر خشتی تری له سه ر ریز بگری، سیستمی فه لسه فی کامل و ریک و پیکیکمان نه بی. نه مه و امان پی حالی ده کا، که غه زالی به راوه ژوی نه وهی که به ناوی ویرانکاری فه لسه فه، ناوی ده ر کرده، خو ی دارای فه لسه فه یه. هه ر وه ک نه وه که سانه ی دوا ی نه وه که پایان نانیو بیرو هزره وه میتودی فه لسه فی یان هه بوه. نیهایه ت له جو ری تازه دا. فه لسه فه ی مه شائی یانی فه لسه فه ی نه ره ستویی. ره نگی نوی نه فلا تونی گرتوته خو، نه رکی خو ی به ر له غه زالی به جی هیناوه. نه م فه لسه فه له نوسراوه کانی «بو علی سینا» و فیرگه ی نه ودا گه یشتوته نه و په ری خو ی و ریگایه ک بیجگه له داکه وتن و گه رانه وه بو دواوه. دیاره نه بی به نه فع ی فیرگه کانی دیکه ی فه لسه فه ی گه راوه ته وه بو دواوه و ریگایان بو بیرو رای ئیسلامی تازه کردوته وه. هیرشی که غه زالی بردویه ته سه ر نه م فه لسه فه. که نوینه رو لیکده ره وهی تاییه تی نه وه، کتیبه کانی کوری سینابو. هوئی تره که بو رو خانی نه م فه لسه فه تالو که ی کرد فه لسه فه ی ئیسلامی ناچار بو، ریگایه کی دیکه بیجگه له ره وشتی مه شایی، که بیره وه ر

بتوانج له وړنگايه وه په ي به واقعیه ته په سيلی وجودی خوئی و دینه که ی بیا، هه ل بژیری. نه و به دوی ره وشتیکدا ده گه را که نه زه ری یه ی مه وزوعی سه بارت به جیهان به نه زه ری یه ی ذاتی له روحدا ته بدیل ده کا: هه ر وا له عالمی ماده و جامید ریگا به ره و عالمی نورو له تافه ت بپری. به م ره وشته ده لئین: (ئیشراق) که ئوسولی نه وه لیه ی نه وه به هوئی نه فلاتون و فه لاسیفه ی ئیرانی کون دارئیراوه.

فه لاسیفه ی ئیسلامی پیان ناو ته نیو نه م باسه و نه تیجه یه کی بایه خداریان به دی هیناوه، که له هه ر دو لای (یونان، کوردستان، ئیران که م مایه تر له روژگاری فه لسه فه ی مه شا نه بوه. نه م لایه نه له بیرو راو تی فکرینی ئیسلامیدا قه ت ئینکار نه کراوه و که سیش باوه ری نیه که فه لسه فه ی ئیسلامی له فه لسه فه ی مه شائی «کوری سینا» و «فارابی» به رته سک بیته وه. له م رو وه ناتوان بیر کردنه وه یه کی قول و بنه رته ی که سیفه تی تاییه تی فه لسه فه ی ته سه و فه و له شوینه واری ئیمام غه زالی و «شیخ شه هابه دین سوهره وهردی» و «محدینی کوری عه ره بی» و وینه ی نه وانه دا هاتوه، ده رک بکه ن.

له وه ده چی ئیمام غه زالی یه که مین فه یله سوفی ئیسلامی بی که به رانه ری نه وه ی که له کتیبی میشکات الانوار به ئاشکرا ده بیندری، روی کرد بیته فه لسه فه ی ئیشراق. میحوه رو بلیسکی بنه رته ی غه زالی له م کتیه دا به ده وری جیا کردنه وه ی نورو زولمه ت و عالمی نه نوارو عالمی زولمه تدا ده گه ری.

نه م جوړه ته مایوزی فه لسه فه ی یه به رانه ری نه وه ی له کتیبی ئاویستا (Avesta) دا هاتوه، بناغه ی فه لسه فه ی قه دیمی ئیران و کوردستان هه روا فه لسه فه ی نوی نه فلاتونی یه. به لام غه زالی له ته میز له نیوان نورو زولمه ت، فه لسه فه ی نه وه یه ی هه ر وه ک ئیرانیان بنیشه ی دانه ناوه، نا ئاوی نه کردوه که به راوه ژو له ریساله ی میشکات الانوارو غه ری نه ویش که و ته نه قزو هه ل وه شانده وه ی فه لسه فه ی نه وه ی و نه وه شی له ریزی داپوشراوان دا هیناوه. له وه ده چی نه و هه روا گه وره کانی موته سه و یفه ی ئیسلامی به ر له و، له وه ی که له باسی نورو ئیدراکی زه وقی حاصل له جیهانی نورانی دا هیناوه، زیاد له

همومان له فلسه فهی نوی نه فلاتونی تازه شوینیان وهرگرتوه، که له ریگای کتیبی (دبو بیت - Debobit که بههله دهلین: هی نه ره ستوه، دهسیان بهو کتیبه گه ییوه. له کتیبی میشکات الانوار هیمگه لی فلسه فهی ئیشراق زور د یته بهرچاو. گرینگتر له همومان باری بون ناسی یه که له باره ی بونه وه قسه ده کاو شناخت ناسی که ماهیه تی گیان و روح شهرح نه دا. هرچهند نه بی بلین که زالبون له باری یه که مه یانی بون ناسی. جا به م پی یه ئیمام غه زالی له گه وره گه وره کانی فلسه فهی ئیشراق هر وه ک «شیخ شه هابه دین سوه ره وهردی کورد» و «قوتبه دین شیرازی» پیشکه وتوه. نه و ریگا بوچونه نیو فلسه فهی کامل به تاییه ت له باسی پیوهندی دار به ناسینی روح و گیان ده خاته سهر گازه ره ی پشت و دهر وازه ی بو ده کاته وه. قسه کانی قوتبه دین شیرازی له سهره تای شهرحی حکمه الاشراقی سوه ره وهردی دا هم قسه به بیان ده کا. ده لی: حکمه تی ئیشراق حکمه تیکه که به سهر ئیشراقدا یانی که شف دانراوه یا حکمه تی نه هلی ئیشراقی ئیران و کوردستانه. که نه مه ش ده گه ریته وه سهر نه وهل. چونکا حکمه تی نه مانه ش که شف ی و زه وقی یه، وه نه وه بیان داوه ته پال ئیشراق که جینگای زوهوری نه نواری نه قلی و دره وشینه وه و فه یه زانی نه وه له ریگای تابش له نفوس دا له کاتی ته جهروددا. کوردان له حکمه تدا زیاتر پال به زه وق و که شف وه نه دن. فه لاسیفه ی به روی یونانیش بیجگه له نه ره ستوو بهیره وانی نه وه که پالیان نه دا به جه ده ل و به لگه و بوره انه وه - رویان ده کرده زه وق و که شف و دوزینه وه سهرچاوه: ۱- محمه د صالح ئیبراهیمی محمه دی (شه پول).

۱ - ترجمه و وهرگرتن له میشکات الانوار نوسراوی ئیمام محمه د غه زالی و بهر کول و سهره تای میشکات الانوار ترجمه می سادق ناوینه وهد، به بهر کولی لیکدانه وه ی ره خنه گرانه له میشکات الانوار به نویسی دوکتور نه بو عه لا عه فیضی چاپی تاران سالی ۱۳۶۴ ی هه تاوی بلاوه ی نه میر که بیر (شه پول) تاران ۲۷ نازه ری ۱۳۷۱ هه تاوی و ۲۷ سارانی ۲۶۰۴ ک و ۱۸ دسامبری ۱۹۹۲ زابنی.

نه خشی ماموستانه فیر کردن و پیگه یاندنی زانین وهونه وهونه روفه ره نگدا

ماموستانه خشی میژویی نه و - پهره داربون وگرینگی هندی له مه به سنگه له نهونه زوره، نه گهر که سی بیهوی له بابته نه وانه وه قسه بکا یاشتی بنوسی، توشی حاله تی دی که نازانی له کوپوه مه به سته که راوت بکا وله گرینگی نه وه بناخوی وبدوی یا چلون وینه به کی جیگای سه رنجه، که لانی که م بتوانی به شی له دیمهن و سیمما وگرینگی مه به سته که بنوینی و نیشانی بدا، مه سه له ی ماموستانه وپله و جیگا و بایه خشی نه و، له کو مه لگا دا خوی له م باسه گرینگ و ورد و سه رنج را کیشانه به، به راستی مروف له به بیان کردنی بایه خ و ریزی ماموستانه وپله و بایه ونه خشی ورولی نه و له کو مه لگا هه ست به ناته وانی وکزی و که م ده سه لانی ده کا، نه مه ش له خویدا به لگه و شایه ده بو ریز و گرینگ بونی ماموستانه وپله ونه خشی بلنید و به رز و ته رزی نه و له کو رو کو مه لگا.

ماموستانه خشی نه و له گهران وگورانی شارستانیه تی به ره ی مروفدا: گرینگی وریزو نرخی ماموستانه لروژگاریکی تایبته دا بهر ته سک نایبته وه چونکا ماموستانه خیوی نه خشی زور پر بایه خه له میژودا، به م واتایه که ماموستانه به در یژایی میژو دارای گرینگی و عه زه مه تی تایبته بو وه وه یه و ده و رانی پیشکوتنی میژوی نه و کاتی بوه که بایه خ به زانین و زانیاری و ماموستانه دراوه

بهراوه ژویش روژگاری پهستی وکزی و بی چتی کاتی بوه که کورو کومل سه بارهت به
 فیرکارو ماموستا وزانین که م ترخه م بون، خه لک و حوکومت پله و پایه و گرینگی میژوی
 ماموستایان نه زانیوه، به تی روانینیکی سهر پیی به میژوی بهر هی مروف و روژگاری خو
 درخستن و بهرز بونه وه و نزم بونه وه و نزم بونه وه ی ژیار و شارستانیه ت گهل، نه مه به جوانی
 روناک ده کاته وه که ژیار، روژگاری گولی ده کرد که زانین و فهره ننگ و هه لگران و نه قیلانی
 نه وه، یانی زانیاران و ماموستایان له پله ی خویاندا رابگیر درایهن، شایه دو به لگه ی نه وه هم
 نه توانین له میژوی کورده واریدا و هم له میژوی ئیسلامی و میژو^۴ نه ته وه کانی دیکه دا پهیدا
 بکه ین.

دیاره بهر هی مروف کاتی له سهر ریازی تهره فی و بهر وه بهرز بونه وه، قهراری گرت که
 سهرنجی فیرون و بارهینانی دا، جا له بهر نه مه ته توانین بلیین به شهر هه رچی به ده سی
 هیناوه له سوینگه ئاوردانه، به زانست و زانین و فیرون یا فیرکردن، نه گه رسهرنجی زانست
 و فیرونی نه دابا هیمان نه بو له غار و له نیو نه شکه وت و له نیو جه ننگه لدا بژی، که چل و شهل
 و کویر و نو قسان و ده سه و سان بی.

جا بو نه وه ی به گرینگی میژوی ماموستایان له نه قل و پیگه یانندی زانین و فهره ننگ فیرون
 و فیرکردنی ماموستا به بهر هی دواروژ باشر په ی به ین و تی بگه ین پیوسته ته سه وری بارو
 دوخی بکه ین که هیچ جوړه نه قل و را گويزان و هیچ فیرون و فیرکردنیک له گوردانه بوی، هه ر
 که س به ته نیا هندی نه زمون، فیروایی و به مردنیشی نه و نه زمون و فیرونانه ی له گهل خویدا
 ببردایه ته بن گل، وه ئیتر شوینه واریک له و باقی نه بوایی دیاره نه گه ر چاره نوی و ابو بهر هی
 مروف ببوایی، قهت نه ی ده توانی به نه ردیوانی سهر که وتندا، ئاوا سهر که وپته سهر سه وری و
 بگاته نه م سهرده مه ی ئیستا، مروف ئیستا ئازوخه یی زورو زه وه نندی له زانست و زانین و
 فهره ننگ له بهر ده ست دایه و نه م ئازوخه زوره گه وره گه رانی زانست و فهره ننگ له تا کی که وه
 بو تا کی تر وله شوینی که وه بو شوینی تر، له روژگاری که وه بو روژگاری تر و له بهر یه که وه بو
 بهر یی تر، هیم و بناغهی سهر که وت و ژیاری مرویه و بهر پرسی نه مه ش خو ی بنچینه

ویناعه یه که، بدهسی ماموستا و فیرکار وزانیار دامه زراوه و دارنژراوه.

له سه ره تای زوهوری دینی بیخه وشی ئیسلام ماموستایان و فیرکاران وزانیاران
فیرکردنه کانی قورئانی، بهشی گرینگی سه ره تایی یان له بلا و کردنه وهی فیرکردنی قورئان
و دینی ئیسلام گرتنه ستو که ده سمایه و میراتی به شهر ده هاته ژماره. به درنژایی چهند هزار
سال به هوئی ماموستایان و فیرکارانه وه له بهره یه ک بو بهره یه کی دیکه ده چو، ئیستا له م
روژگار هدا نه و سه رمایه ی پیک هینا وه که بهره ی مروف پیوه نندی به وه هه یه، دیاره نه گه ر نه م
ده سمایه زور و گرینگی زانست و فره هه نگه له خه لک و هه ر بگیر حریته وه، مروفانی هیچی
بونامینته وه، دیاره نه وه ی نه م ده سمایه گرینگی به درنژایی میژو بو مروف پیکه وه ناوه و
به ده سه بهره ی نه مرویا سوژی ده گا، ته نیا فیرکردن و بارهینانه که له هه ر جیگا و ریگایه کدا، بوزی
خوار دبی، به هوئی ماموستا و زانیار و فیرکار وه سه قامی گرتوه، ئال و گور و پیکه یشتنی زانین
و فره هه نگ له نیو بهره ی مروفا به کورتی نه توانین به مجوره ی به یان بکه ین: به شهر له سه ره تای
ژیاندا زور ساده ژیاوه، که ره سته ی به رد (ده وه ی به رد) بو وه خوراکی له ریشه و میوه
و گیا و گژ و گوشتی جرو جانه وه ران بوه که به به رد شکاری کردون و پوشاکیشی بیجگه
له بهره گی گیا و گه لای داران شتی تر نه بوه، جا هه ر له و روژه وه غونچه ی زانین و فره هه نگ و
ژیار ی به شهر ده سته ی کرد به پشکوتن که تا که تا کی له کون و کارنژان له م دنیا یه داله روی نه زمون
و نه قل و قامی خوئی بهره بهره فیری زانین و فره هه نگ و ژیار بو، نه و نه زمون و زانیاریانه که به
ده س هاتبو، له و تا که تا کانه وه و به هوئی ماموستایان و فیرکارانی تره وه له نیو خه لک بلا و
کرایه وه و ئیتر له شوینیکی تاییه ت نه وه ستا، به لکو به هوئی ماموستایانه وه له نیو دلی روژگاردا
په ره ی گرت و له بهره یه که وه بونه سلئی تر چوو بهره ی داهاتویش به پیی وزه و لیها توی خوئی،
زانین و نه زمونی خوئی به خه لکی تر و تازه پیکه یشتوان را گه یاندو نه و زانینه یان به بهره ی
داها تو سپارد، تا نه وه له دلی زه ماند او له گوئی زه ویدا بهره و پیش بیهن.

سه ره نجام زانین و فره هه نگ و ته کنیک و مه عه و بیه تی به شهر به هوئی ماموستایان و
ده رس ده ران و فیرکارانه وه له نه سلیکه وه چوه نیو جه رگه ی نه سلئی تر، به مجوره سه یری

تهمه دون، فهره ننگ و زانین نه خشی بناغی به هوئی ماموستایانه وه بوه، چونکا ئه وان ریگا کیش ورچه و ریباژ نشان دهر بون تا ده سکه وته کانی زانستی و مادی و معنوی به شهر لههر ههل و مهر جیکدا سه قام گیر بکن و پهره ی پی بدهن، دیاره ئه گهر ئه وشاسیمی گوژانه وهی زانین نه بوایی، به شهر له گهل رابوردوی خوئی پیوه ندی به گشتی ئه پساو وههل ده براو واتای ئه م پیوه ند، پسان و برانه ئه مه به که ههر نه سلئی و ههر تا کی له دهس هاته کان و ئه زمونی پیشینان بی بهش بی و له سه ره تا وه دهس پی بکاو هیشتا له سه ره تای ریگادایه به ره و گوژ سه رده نیته وه و به ره ی دواها تویش ههر به و جو ره، بی ئه وه ی به ئا کام بگا سه ر بنیته وه و له نه تیجه دا گشت ئه وانه ئیستایی و وه ستانی مرو ف له هه مان پله ی سه ره تادا، ده ماو ته ره قی نه ده کرد، ههر جو ژ بی، چونی زانین و فهره ننگ له تا که وه بو تا ک، له شوینیکه وه بو شوینی تر، له روژگار یکه وه بو روژگاری تر وله به ره به که وه بو به ره به کی دیکه، بناغی سه ر که وت و ته مه دونی به شه ره و بهر پرسی ئه و کاره بناغی به ئه سئوی ماموستایان و فیرکارانه وه به، جا ههر له بهر ئه مه به که (ویل دورانت) 'ئه وزانا کارزان و کار دانه ناوداره: ژیار، شاستانیه ت و ته مه دون له سوینگه ی فیرکردن و بارهیناوه ده زانی و ده لی: (مه ده نیه ت بریه تیه له گه نجینه به کی گه وره و زور، له هونه رو زانین و شیای، خو و عاده ت، ئه خلاق که به در یژایی روژگار به دی هاتوه، له م سامانه زوره وه به که تا ک له زمینی پیگه یاند و سه ر خستی خوئی خورا کی رو حانی و گیانی خوئی به دهس دینی.

ئه گهر ئه م میراته به شه ری له نه سلینکه وه نه چیه نیو نه سلئی تر، ژیار مه حکوم به مه رگه، جا ههر له بهر ئه مه ئه بی بلین: که ژیانی مه ده نیه ت به فیرکردن و بارهیناوه به سراوه ته وه. کاتی شکوفه و عونچه ی ژیار له نیو «دور و اندا» زاهیر بوو خوئی نواند، ئه م ژیاره به هوئی ئه م ئینتقاله وه گه یشته خوراواو یونان و له ویشه وه چوه کوشی دنیای ئیسلام و پهره ی گرت و

۱- تاریخی ته مه دون نو سراوی خوئی ج ۱ لاپه ره ی ۹۱)

۲- بین النهرین

جاری تر چوه خوراوا و له سه ره لدانی خوئی بهر ده وامه.

ژیار له م دهس به دهس کردنه ی خویدا که له هر پله به کدا سه بارهت به پله ی پیشو، کاملتریو، زیاد له هر شتی که مه دیونی تیکوشان و ته قالای ماموستایان و فیرکاران و دهرس دهرانی زانین و فرههنگ بوه و هه یه، چونکا نه وانه بون که زیاد له خه لکی تر به در یژیایی روژگاران بهر پرسی ئینقالی زانین و فرههنگ بون.

ماموستا له سه ره تایی ئیسلامه وه: له سه ره تایی روژه لاتی دینی بیخه وشی ئیسلامه وه ماموستا و فیرکار ده سیان کرد به فیربون و فیرکردنی قورئان، بیجگه له وه ی که خوا خوئی به ماموستا داناوه و قورئانی به پیغه مبه ر فیرکردوه (عَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ الْبَيَانَ - ۱ خودی پیغه مبه ریش خه لکی فیرکردوه (رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ... ۲) لام وایه ئیتر هه مو تی ده گن پله یی بهر زو بلیند تر له پله و پایه ی ماموستا و فیرکار نیه و نابیی، چونکا که س له خوا و پیغه مبه ر گه وره تر نیه و نه وانیش خوئیان به ماموستا و فیرکار داناوه و شانازیش هه ره له فیرکردن و باره ئیناندا به.

دوسه رچاوه ی زانین و مه عنه و بیهت ماموستا و کریکار

ماموستا و کریکار دو تویری زور بهر زو بهر یزو و پریزو به به ره کهت و مود فهرکن. به دهس هینانی نه وین بوخزمه تکاری ئاسانه بو به دهس هینانی نه وانه له دلمانا ئا گرباران له دنیا دا روژانی بو ریزدانان له ماموستا و کریکار له بهر چا و گیراوه که کار و کرده وه ی هه ره که له و دوانه زور جوانه و له بهر دلانه و به کی باری فیرکردن و پیش خستی زانین و فرههنگی به نه ستویه و نه وی دیکه یان باری باشونی ئابوری له بان شان، دیاره نه م دوکاره ته و اوکاره وه ی به ک و دون، هیچیان بی نه وی تر یان باش سه قام گیر نابیی، کار سه رچاوه ی

۱- سوره ی ۵۵ نایه ۲ و ۳

۲- سوره ی نه لاق نایه تی ۱۱

مهده نیه ته وزانینیش سه رچاوه ی مه عنه ویت و سه رکه وته، کار به هوئی بازوله ی زانین به ره و پیش ده روا، زانین له بهر و میوه ی کار که لک و هرده گری و هوئی ته داته وه، کریکار قه له م و کاغه ز ساز ته داو داینیان ده کا، ماموستا و فیرکار له ریگای قه له م و نوینگه وه نه غمه ی رو حانی له سه ر لاپه ره ی کاغه زی سپی ده خاته باله فری و بهرز بونه بو ئاسوی هیوا و ئاره زوی به ره ی مرو ف و مرو فانی بیگ دینی، خوا که سه ر چاوه ی زانین و کاره سویند به قه له م ده خواکن و الْقَلَمِ و مَایَسْطُرُونَ پیغه مبه ر ده ستی کریکار راده موسی، کریکار هوئی خیر و به ره که ت و فره بونی ده خل و دانه، زانا و زانیار زیندوه، هه رچه نده بهر و آله ت مردویش بی، نه زان و جاهیل مردوه هه ر چه ند له حالی ژیا نیشدا بی، دیاره میوه ی ئازادی و سه ر به رزی له کار کردن دایه، کاری سه خت و به که لک له چل و پوی داری زانین و زانست به دس دی:

برو کار بکه و مه لی کار چیه؟ سه رمایه ی جاویدانی له کار دایه، برو کار بکه نه گه ر ته ته وی ئازادی، بیری بیری چاوت له ده س که س و نا که س بی، با چاوت له وه نه بی، خوازه لوک و نانی نانی و دو که ل دو که ل بی.

مه لی نه و کاره عاره، به لکو چا و له ده س نه م و نه و بون عاره مرو فی چاوی له مالی خه لک بی خواره، لاره، ناله باره، که سی که بی کاره، بی عاره، له سه ر دلان باره، که سی که ده س به کاره، سه ر به رزو عاله، بلیندو به رزو ته رزه، ئیسک سوک و ره زا شیرین وله باره، به لی زانین ده رسی مرو فانی و نه زانی و جو امیری و نه ده به.

ماموستا و فیرکار رو حی مه عنه و یه ت نه کا به بهر مردوی نه زاندا و بایه خی به رزی پی نه به خشی، ماموستا و فیرکاریش له راستیدا کریکاره، کاره که زانست فیر کردنه و گیان دانه به بی گیان، زانین فیر که ره به بی زانستان و نه زانان.

ماموستا هه روه ک روژه تریزو تیشکی زانین به سه ر خه لک و دنیا دا ده هاوی و نوروزانین بارانیان ده کا، به نوری زانین و زانستی خوئی خه لکی گزینگ باران ده کا و چرای مه عریفه ت و زانین و مرو فانی ته داته ده ست به ره ی مرو ف تا له ژیا نندا خو له کهنده کو سپ بیار یزن نه م و تاره له روژنامه ی شه هاده ی کوردی به قه له می شه پۆل له سی شه مه ۹ ذیقعه ده ۱۴۱۲ و ۱۲ مه

۱۹۹۲ زاینی و ۲۲ گولانی ۲۶۰۴ ک و ۷۱/۲/۲۲ سالی ۱۰ ژماره ی ۳۹۷ له چاپدراوه.

*دیاره نه مرو زوربه ی خه لک تی گه یوه، که سیانتیسم (زاین بو کشانی ته نیا) و بارهینانی زانستی ته نیا له سازدانی نه نزان و ئینسانی ته و او ناته وانه، بارهینانی زاینی و زانستی به ته نیا، نیوه ئینسان ساز نه دا، نه ک ئینسانی نه و او، به ره م و نه تیجه ی نه م بارهینانه، که ره سته ی خا و و خلیچکی ئینسانه، نه ک ئینسانی سازدرا و، پوخته کرا و که له کل ها تیته ده ری، زانست و زاین مروئی به هیژ و خا و ون وزه ساز نه دا نه ک نه نزان و ئینسانی خا و ون فزیله ت، مروئی به ک لایه نی دروست نه کا، نه ک مروئی چه ند لایه نی.

*زانست، فه لسه فه وده ردی نه وین.

دلخوازی ئیمه نه مه یه که بلین فه لسه فه به هونه و شیعر نیزی کتره تا به زانست، له هر چاخ و روژگار یکدا گشت نیزامه کانی فه لسه فی که به ره می ها و ده نگی نه تیجه ی غایی زانستگه لی جیا جیان، بی رو حتر و بی ها و ده نگتر و ناسازگار تر له فه لسه فه گه لیکن که ده ردی ناره زوی دل و ده رون به بیان ده کهن، زانست هر چه نده جیگای وردبونه وه و سه رنجدانی به ره ی مرو پیه ونه خشی که له ژیان و بیرو نه ندیشه ی ئینساندا هه یه تی به راستی بیجی نشینه، به لام به یه ک و اتا بیگانه و نامو تر له فه لسه فه دیته به رچا و، زانست نیاز گه لی دابین ده کا که زیاتر عه ینی و ئاشکرا و به نا و ده ره و ه یین، نه م نیازانه، له بنه ره تا پیوه ندیان له گه ل ئابوریدا زوره.

که شف و دوزینه وه ی تازه ی زانستی، به تایبته، نه وعی که دوزینه وه و که شف ی نه زه ری پی ده وتری، دروست ههروه کو دوزینه وه کانی مه کانیکی وینه ی مه کینه ی بو خار، ته له فون، وینه هه لگری، یا بالون و فرو که، چتی که، به کاری تردین و ده ردی تر ده واده کهن یانی خوی له خویدا گرینگ نه. فه لسه فه به نیازی که بو په یا کردنی یه ک واتای یه کپارچه و ته و او، که له جیهان و ژیان هه مانه، وه لام نه داته وه و له سوینگی نه م مه فهوم وه، هه سته ی په یاده که یین که بو کشانی دل و دهرونی و ئاکار و ره فتاری ده ره وه ی ئیمه، ده نوینی و شکلی پی نه دا، به لام راستی نه مه یه که نه م هه سته له باتی نه وه ی مه علولی نه م مه فهومه بی، هو و عیلله تی نه وه یه (میگل داونا مونوله دجا و دانه (شه پو ل).

من له خوځمدا به جوړئ که ناپه یدا بوم
شهو نمنی بوم له زه ریه نو قم وله ده ریا بوم
له سه ره تا وه شیبه رونی یه که بوم به زویدا که وتمه خوار
به راستی کاتی خور په یدا بو ناپه یدا بوم
له من قسمه پرسه چونکا هه روه کو په پوله یی
له گزینگی شه می روی دوستا ناپه یدا بوم
خاک به سه رم نه گهر توزقالی ناگابم
کوی یه نه وی که منی سه رگه ردان چو نه وی
وه ک دلی شه پۆل له ده روه هه ر دو جیهانم دی
من له شوین دانانی دلی نه و، بیدل و شیار بوم
«عه تار» (شه پۆل)

به خته وهری

مهسه لهی سه عادهت: «به خته وهری» یه کی له کۆن ترین قسه و باسی فهلسه فی به ره ی مرویه
ئهم مهسه له خوئی له مه به ستگه لی حیکمه تی کرده وه بی و عه مه لی یه. زانایانی خو و ئاکار و
زانایانی کۆمه ل عوده داری باس کردن له ماهیه ت و مهرج گه ل و هو گه ل و ههروه ها قسه کردن
له و جوړه شتانه ی و ا به دژ و بهر هه لستی به خته وهری ئه وهستن. جا ئه گه ر له حیکمه تی نه زه ری
ئیلاهیات دا قسه له به خته وهری و هات و سه عادهت و نه هات و شه قاوهت بکری، له سو نگی
یه کی ک له شاخه کانی ئهم مهسه له یه و ئه ویش به م جوړیه: که ئایا به خته وهری وه ههروه ها بی
به ختی و شه قاوهت ته نیا بۆ له ش و لارو ئه نبوژنه ی و مادی یه، یا دو جوړه:

ئه لف - به خته وهری و سه عاده تی له ش و لارو مادی (جیسمانی و مادی).

ب - به خته وهری و سه عاده تی گیانی و ئاوهزی و اتا: (پروچی و ئه قلانی).

حوکه مای ئیلاهی و خواناسان له م بابه ته وه ئهم قسه ده هیته گۆر که ئایا ئه وه ی دای
سه لمینن و سابتی بکه ن که سه عادهت و شه قاوه تی گیانی و ئاوهزی له سه عادهت و شه قاوه تی
ئه نبوژنه ی و له شی و مادی زۆر گه و ره تر و فره تر شیایوی سرنج دانه. بیروپرای (بو عه لی سینا) له
(نمه تی) هه شته م کتییی ئیشارات و بیروپرای (سه درالمته ئه لیهین) له بهرگی چواره می

(ئیسفار) دا له هینانه گوږی ئەم مەسەله تەنیا ئەم شاخە لە شاخە کانی مەسەله ی سە عادەت باس دە کړی جاله بهر ئەمە نه چون به لای مە بهست وقسه کردن له شاخه کانی تری ئەم مەسەله یه یانه یان بهر ژاوه ته بر قسه کردن له شاخ و بهر گه کانی تری ئەم مەسەله یه. له لایه کي تره وه، تا ئیستا له پەراوه ی، فەلاسیفە ی ئیسلامە تی و زانایانی جیهانی نا ئیسلامە تی قسه و باسکردنیکی پراوپر لەم باره وه نابیندری. ئەوه ی لەم بە شەدا ئە ی خویننه وه هەر چەنده ناتوانی باسیکی کامل و پر به پست بیت به لام ئە شی بتوانین ئە وه به باسیکی کورت و تیگه یینه روتە ژ ی له قسه بهینینه ژماره.

ئە و مە به ستانە ی وا لیږه دا دینه گوږ ئە مانە ن:

۱- سە عادەت واتا: (بە ختە وهری) چ وه چیه؟

۲- سە عادەت و چیژە واتا: (لە زەت).

۳- ئایا مروڤ به خو کرد و خورسک و ته بیعت بە ختە وهری و سە عادەت ویستە؟

۴- بە ختە وهری و ئاره زو.

۵- بە ختە وهری و رازی بون.

۶- یه ک قسه و باسی کومه لایه تی.

۷- به شه کانی بە ختە وهری.

۸- پله و پایه ی بە ختە وهری و سە عادەت.

۹- هو و سۆنگه، وه ئە و شتانه ی وا بە ختە وهری و سە عادەت دا بین ئە کە ن.

۱۰- ئاسۆیه ک له یه ک زنجیره قسه و باس دا.

۱۱- ئایا ئینسان بو گه یشتن بە ختە وهری، نیازی به ریگا نیشاندهر هه یه؟ (واتا: نیازی به

پیغه مبه ران هه یه).

له سه ره تا وه ئاوا دیته بهر چا و که به ختە وهری و بی به ختی و نه هات له باری و اتا وه. رونا که.

ئه گهر تارمايي و ئيشكاليك هه يه له قسه و مه سه له كاني ترايه. چونكا له ههر كه سيك پرسی ئايا بهخته وه ريت ئه وي يان نا؟ بي بير كر دنه وه ئه لي: بهخته وه دريم گهره كه. ئه گهر بيژي، ئه ي بي بهختي و شه قاوه ت چي؟ به له ز ئه لي: نام گهره كه. هيچ كه سيك له راست ئه م پرسياره دا بيرنا كاته وه و نالي: تو بهخته وه ري و بي بهختيم بو تاري ف بكه و پيم بناسيني تا بزائم كي هه يانم ئه وي يا نامه وي.

لي ره وه رون ئه بيته وه كه بهخته وه ري و بي بهختي و شه قاوه ت (هات و نه هات) لاي هه مو كه سيك و اتا و راوه تيكي رونا كي هه يه و نيازي به پناسين نيه. ساده ر كه وت كه ئه مانه له و جو ره و اتا يانه ن كه نيازيان به ناساندن به خه لك نيه خه لك و اتا كانيان ئه زانن چ و چيه. به لام ئه بي بلين: ئه م راده يه به س نيه كه ئيمه مانان سه عاده ت و بهخته وه ري له ناساندن بي نياز بزائين. زوري له و اتا و راوه ت هه يه كه واديه بهر چاو به لام كاتي ره و شتي (سوقرات) به كار بهيين و ئه و و اتا يه له گه ل و اتا ياني تري نيزيك به و به راورد بكه ين و وردينه وه و بيكو لينه وه، ئه بينن ئه وه و اروناك له چاوي ئه دا به ره به ره جيگاي خوي به يه ك جو ره: ناروناك و ناديارى ئه گو رپته وه و له بهر چاو به بوليله و به تارمايي ديه بهر چاو.

بهخته وه ري و سه عاده ت له روانگاي گشت خه لكه وه ها و واتاي چيژه و له زه ت، ئاسوده بون، سه ركه وتن، گه يشتن به ئاره زو، شادي، خوشي رازي بون و خوش هاتن له سازبوني كار و بار وه و اتاي تري وه كو ئه وانه و اوتمان، به لام كاتي بهخته وه ري و سه عاده ت به وردى له ته ك هه ريه كه له وانه به راوردى ئه كه ين تي ئه گه ين سه عاده ت له م و اتا يانه نيزيكه به لام ئه وانيش نيه به ته و اوه تي.

جا له بهر ئه مه پيوسته له بهرا ئه م بهرا ورد كردن و هه ل سه نگانده بخهينه بهرچاو تا له دوايي دا يا له كاتي ئه م بهرا وردانه دا و اتا يه كي ديار بو سه عاده ت و بهخته وه ري بدوزينه وه. پيوست نيه كه له ريشه ي لوغه وي ئه م دو بيژه: (كه ليمه) قسه بكه ين و بكو لينه وه كه ئايا

سه عادت و به خته وهری لهم بابه ته وه له جیگای تایه تی خوئی به کار دی که واتای یارمه تی
 تیدایه و به خته وهر به که سیک ئه وتری، که گه ریانی جیهان به دهنگی به وه هاتی و شهقاوه تیش
 دژه و له حاند ئه م واتایه دایه یا وه کو له بهرا سه رنج به واتای شهقاوهت دراوه، که به مانای:
 رهنج و دهر د، سهختی وزه ختییه. وه سه عادت بهر ئاوه ژو به واتای رزگار بون و ئاسوده بی له
 رهنج و دهر ده؟

به پروالته له بابهت ریشهی لوغهوئی به وه ناتوانین دو واتای له راست به کترینه وه بو ئه م دو
 بیژه بدو زینه وه به لام له عورفی عام و خاسا ئه م دو که لیمه به دوروست له راست به کترین دان.
 ههروه کو له قور ئانا ئه م دو بیژه له راست به کترین دانراون.

(يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلِّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ سُقَىٰ وَ سَعِيدٌ قَوْمًا الَّذِينَ شَقُوا فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا
 زَفِيرٌ وَ شَهِيْقٌ) 'ئهوی یانی روژی که (قیامت) دادی هیچکس بی ئیجازه ی خواقه ناکات.
 تا قمی له وانه به شهقاوهتن و تا قمی کیش به خته وهرن (:تا قمی به خته وه رو تا قمی بی به ختن)
 ئه وانه ی وا به شهقاوهت بون له ئاگران و بوئه وانه زه فیر و شهیق (:نالهی زور و هه ناسه برکی
 هه به) ... له م ئایه تانه دا خوا خه لکی کردو ته دو تا قم، تا قمی به خته ور وه تا قمی بی به خت.

(فَمِنْهُمْ سُقَىٰ وَ سَعِيدٌ) سه عید له ریشهی سه عاده ته و به مانای به خته وهری و هات و ساز بونی
 که رهسته ی ناز و نیعمه ته وه (شقی) ش له ریشهی (شهقاوهته) و به واتای ساز بونی که رهسته ی
 گرفتاری و بی بهختی و نه هاتی و جهزا و تو له لسهندن و به لایه. هه ر جو ر بی به خته وهری و
 هات و بی بهختی نه تیژه ی ئا کار و رهفتاری مرو ف خو یه تی له م جیهانه دا. ئه توانین بلیین:
 به خته وهری یانی: ساز بونی که رهسته ی پیگه یشتن بو یه ک تا ک یا یه ک کو مه ل و کو مه لگای
 به ره ی مرو ف، له راست ئه وه، شهقاوهت و بی بهختیه که خه لک گشت لی بیزارن و ئه ویش

بریه تی به له: ناجور بونی ههل و مهرجی سهرکه وت و پیشکوت و پیگه یشتنی تاک و کومهل.
 که وایی ههر که سیک له بابته ههل و مهرجی گیانی، له شی، بنه ماله ییه وه یا ژینگه، فره هنگ
 که رهسته و سونگهی پتری بوگه یشتن به نامانجی سهرکه وتن به ده سه وه بیت له به خته وه ری و
 سه عادهت نیزیک تره. یا به واتایی تره وه به خته وه ر. ههر که سیش دو چاری که م بونی هوئی
 به خته وه ری و توشی که ندو کو سپیی و نه توانی به سهر گیر و گرفت زال بی و سهر که وی نه وه
 بی بهخت یا شقی به.

به لام نه شی بزاین که پایه و بنه ره تی نه سلی سه عادهت و شهقاوت، و یست ولی بران ولی
 نه وینی مروف خویه تی نه وه ئینسان: نه نزان، که نه توانی که رهسته ی پیوست بو خودوروست
 کردن ته نانهت بو دوروست کردنی کومه لگای خویشی ساز بکات. نه وه ئینسان خویه تی که
 نه توانی له گهل دارو دهسته و هوئی بی بهختی و شهقاوت بکه ویته مله به ملانی و مل بادا،
 یاسه ر بو نیری دانه وینی.

پیغه مهران لایان وانیه که سه عادهت و شهقاوت هات و نه هات له دل و دهرونی ئینسانا
 بیت یا له ناو دهرونی به ره ی مروف دارو ابن، چونکا ته نانهت که ندو کو سپی ژینگه و بنه ماله و
 که له پورو میراتیش له راست لی بران ولی نه وینی ئینسانا شیای گوپیان و به راوه ژو کردن
 مه گهر نه وه که نه سلی ئیراده و نازادی ئینسان: نه نزان بده یه دوا و مروف به مه حکومی ههل و
 مهرجی جهبری بزاین و به خته وه ری و شهقاوت به ذاتی یا به شتیکی جهبری ژینگه و شتانی
 وه کو نه وه دابنن و بزاین که دیاره نه م بیرو رایه ش له روانگای فیرگی پیغه مهران و فیرگی
 نه قل و ناوه زا مه حکومه. هندی و تویانه: کاکله ی به خته وه ری نه وه یه که ئینسان له
 تاخرین پله و پایه ی ژيانا به ئیش و کاری به خته وه را نه دوا بی بیت. و کاکله ی
 شهقاوتیش نه ویه که تاخری ژيانی به کارو کرده وه ی بی خیره وه دوا بی بیت و
 بی پرته وه هندی تر و تویانه: به خته وه ری بو که سیکه که له چاره نوی خه لکی تر په ندوه رگری

و بی به خه تیش نه و که سه یه که فریوی هه وای نه و س بخوا و بادی هه و اییت.
هه ندیکیش و تو یانه: چار شت هوی به خته و هری و چار شتیش هوی بی به ختی ئینسانه.
نه و چارانه ی واهوی هات و به خته و هری نه مانه ن:

۱- هاولف و خیزانی چاک.

۲- خانوی بهر گو شاد.

۳- هاوسی و دراوسی شیاو.

۴- نه سپ یا که ره سته ی سواری چاک.

نه و چارانه ی واهوی نه هات و بی به ختین نه مانه ن:

۱- جیرانی خراب و به دخو.

۲- ژن و خیزانی به دخو یا مال و میردی خراو.

۳- خانوبه ره ی ته نگ و بهر ته سک.

۴- نه سپ و که ره سته ی سواری خراب و تهق و لهق و شق و شرپ.

له بهر نه وهی نه م چواره له ژیانی مروف دا نه خشیکی گرینگی بهر فره یان هه یه و هوی
سهر که وت یا تیشکانی به ره ی ئینسانن باش په ره دار بونی و اتاو راهه تی به خته و هری و
بی به ختی له پروانگای ئیسلامه تی دا پروناک نه بیته وه.

یه ک ژنی چاک و مالی خوش و دلگیر یا یه ک ماله میردی باش. ئینسان بولای
هه مو جو ره چاکه و چاکه کردنیک دنه نه دا. یه ک خانوبه ره و جیگا و ریگایه کی
بهر گو شاد و خوش گیان و بیرو هزری ئینسان نارام و دل خوش و سهر خوش را نه گری و
ئاماده ی نه کات تا زیا تر تیکوشی له پیناوی ئاوه دانی ئاخ و ره خی زید و مال و نیشتمانی
خوی با شتر خه بات بکات و پترو قیته وه.

جیرانی به دخو به لا خولقینه، به لام جیرانی چاک و شیاو زور به ئاسوده یی وه ته نانه ت بو

پیشکەوتن و گەشتن بە ئامانجگەلی ئینسانی یارمەتی مروۆف ئەدا، یە ک وەسیلە ی سواری چاک و تە یار بو گەشتن بە کار و بار: ئەرک و ئەپاردە ی تاکی و کۆمەلایەتی فرە شوینی هەیه، دیارە ئەسپی سواری لەرو لاواز و دال گوشت یا ماشینی قورازە و شەق و شرپ ئەیتە هو ی دوا کەوتن و دەردە سەری چونکا هیچکاتی له کاتی پووستا ئینسان ناگابە کار و بارە کانیدا. پیغەمبەری مەزنی ئیسلام فەرمو یەتی: ئەم چارشتە نیشانە ی نەهات و شەقاوەتن:

۱- گریان نەهاتن و فرمیسک نەرشتن.

۲- دل پەقی.

۳- چا و نەزیری و تەماعکاری بو خر کردنەو ی رزق و روژی و پۆل و دراو.

۴- پی داگرتن و زیادە پەو ی کردن لە گوناح و تاوان و گوناح کردنا.

دیارە ئەم چوار فەرمودە ی پیغەمبەرە ئیختیارین و لە ئاکار و کردەو ی ئینسان خو یەو ه سەرچاوە ئە گری و بەم جوۆرە دورەو ه خستنی ئەم کەرەستانە ی هو ی نەهات و شەقاوەتە لە ژیر دەسەلاتی مروۆف خو یدا یە.

ئە گەر ئەو هەمو کەرەستانە کە بو بەختەو هری و بی بەختی لە فەرمودە کە ی پیغەمبەر اقسەمان لی کرد و هەمو کەس نەخشی گرینگی شوین دانیانی ئەوانە لە ژیا نا ئەزانی و هەستی ئە کات لە گەل هو و کەرەستە و نیشانە ی پرو پوچا کە تەنانت لە پروژگاری ئە تو م و تو زقالە زرەو کە موسکە دا تا قمیکی زور باو ه ژیا ن پییەتی بەراوردی بکەین بەم راستەقانییە ئە گەین کە فیر کردنە کانی ئیسلامەتی تا چ رادە یە ک راست و بەراورد کراون. هیما ن زورن کە سانیک کە لایان وایە نالی ئەسپ هات و بەختەو هری دینی و روژی سیا نزە بەدبەختی.

پەڕین و بازە لە باز بە سەر گۆلە ئاگرا لە چوار شەمە سوری دا بە هو ی بەختەو ه بون دائەنن خویندنی مامر و مریشک بە شوم ئەزانن، یا هەلا واسینی کوژە کە ی شین و سور یا شەو ه، بەردە شەو ه بە هو ی دورەو ه خستنی بەلا و جرو جانەو ه رانی بە ئازار دا ئەنن، یا

ئاو پرشتن به شوین خوشه ویستانا به پرونا کایی و باش وشکاندنی کیتله ی رهش به شوین دژو ناحه زانا به دوره وه خه ری به لاو گوپر به گوپری ته و دژه نه زانن.

به ژیر نه ردیوانا رویشتن به نه حس و پشمین که جاریک بی به وه دا نه نین که دیاره کاره که یان لی تیک نه چئی و نه هاتیانه. به لام دینی پیروزی ئیسلام خه تی باتلی به سه رگشت ئهم جوړه کارو باوره: ناشیاوه، نا ئیسلامی یانه دا هیناوه به خته وه ری و شه قاوه تی ئینسان له سونگه ی خو و ئاکار و کرده وه ی ناشیرین، ناشیاو، نه گونجاوونه خونجاوی خو ی نه زانی، نه ک شتی تر. هه مومان باش نه زانین که سه عاده ت و له زه ت: (چیژه) له روانگای و اتاوه زور لیک نیزیکن (هه ر وه ها شه قاوه ت و رهنج) به لام ئهم دوانه (سه عاده ت و له زه ت) مورادیفی (هاوال ناو) یه کترین وه گه یشتن به له زه ت مورادیفه له ته ک گه یشتن به سه عاده تی دل و دهر ون، هه ر وه ها هه لگرتنی باری رهنج و دهر دو بی به ختی شه قاوه ت نیه چونکا نه گونجی له زه ت و چیژه ک رهنج و دهر دیک کی گه وره به دوا ی خویا بهینی و ئه ش گونجی رهنج و دهر دیک بهر کول و سه ره تای چیژه بیکی گه وره تر له خو ی بی ت، ئه ش گونجی گه یشتن به له زه ت و چیژه بیته هو ی له ناو چونی له زه تی گرینگتر و گه وره تر یا رهنجی بیته هو ی نه مانی دهر دو رهنجی گه وره تر.

له گشت ئهم حالانه دا واقعیه تی له زه ت و رهنج پاریزراوه، یانی: ئاوا نیه که له زه ت و چیژه یه ک بهرگری له له زه تیکی گه وره تر بکا یا بیته هو ی رهنجیکی گه وره تر و ئیتر به له زه ت و چیژه نه بیته ژمار، به لام ئاوه ها له زه تیکی به به خته وه ری دا نانری، هه ر و کور رهنجی که بهرکولی له زه تیکی له خو ی گه وره تره یا بهرگری کاره وه ی رهنجیکی گه وره تره به نه هات و شه قاوه ت و بی به ختی نایه ته ژماره.

به خته وه ری به شتیک نه وتیری که گه یشتن به وه هیچ جوړه په شیمانیک نه هینی، وه شه قاوه ت له شوینیکایه که به هیچ ریگایه کا قورسی نه و له بهر چاونه که وی. و اتا: به ره ی مروف

واتای: بهخته و هری بو مه بهستی ناخری خوئی هه لبراردوه، وه واتای: شه قاوه تیش بو نوخته ی راست نه و یانی: شتیك كه بو هه میشه نه نزان و ئینسان نه بی له وه دوره وه كه وی له بهر چاوی گرتوه و هه لی بزاردوه. به واتایی تر بهخته و هری مه بهستی بی هه ل و مه رجی به رهی مرویه و شه قاوه تیش له بهر چاو كه وتوی بی به ندو مه رجی ئینسانه. جا له بهر نه مه ته گه كه سیك یا مه سه لك و ئاینیك بیژی: كه من به رهی مروف نه گه بینمه بهخته و هری بهم واتایه: نه وهی وا من ئیدیعی رایه تی به ره و لای نه كه م شتیك نیه كه بتوانی باشتر له وه فهرزبكری به لام له زهت وانیه، نه گه كه سیك ئیدیعی گه یاندن به له زه تیكي كرد به سه، كه به و له زهت و چیژه به بگه یینی چ هوئی ره نجی گه و ره تر یا فه وتاندنی له زه تیكي گه و ره تر بی یا نه بی.

له زهت و چیژه په یوه ندی هه یه به یه ك هیزو لیها توی تایه تی ئینسان یا ئاژال به لام بهخته و هری پیوه ندی هه یه به گشت هیزو لیها تویی به كان و لایه ن و ره خه كانی ژیاننی ئینسان. له زهت له سه ر خووش بون یا نا خووش بون خول نه خوات واتا: به تامه یا بی تامه، مزره یا تفت و سویره تال و ترشه به لام بهخته و هری له سه ر به رژه و هندی و نا به رژه و هندی نه گه ری. چیژه و له زهت پیوه نی به زه مانی حال و ئیستا كه وه هه یه، به لام بهخته و هری به زه مانی حال و ئایه نده وه یه كسان پیوه ندی له پهل هاویشن و په ره دان دایه، ره نج و له زه تی هه ر ره خه نه ره خه كانی هه بونی ئینسان به چه شنی سه ر به خو نه گریته وه، به لام بهخته و هری هه مه لایه نی و گشت ره خانی یه.

جا هه ر له بهر نه مه یه دیاری كردن و جیا كردنه وهی له زهت له رنج ئاسانه به لام جیا كردنه وه و دیاری كردنی بهخته و هری له نوخته ی راسته و خوئی (بی به ختی) سه خته. به لكو له بابه تیكیشه وه نا گونجی. یه ك زانای ره وان و گیان ناس كه ته نیا كارو باری گیان ناسی نه زانی، نه توانی له بابته له زهت و و ره نجه وه قسه بكا و بیرده ربیری به لام بیر ده ربیرین له بابته

سه عادت و شهقاوت ته وه ئهرك و ئهسپاردهی یه ك فیله سوفه كه ئهلی: جیهان و ئینسان و
كو مهل ئه ناسم.

وه نووعی بیرو را ده برپینی ئه و هوژانه سه بارهت به سه عادت و شهقاوت ته وه پیوه ندیکی
ته واوته تی به نهوعی جیهان تی پروانی و ئینسان ناسی ئه و هه یه. له م پرینگایه وه یه كه
پیشنیاری هوژانغان سه بارهت به سه عادت نه زیله ی عاسمان و پرسمانه و جیاوازیان زوره.
یه کیك به خته وه ری زیاتر له به دهس هینانی لهزه تا و یه کیکی دیکه له تهركی لهزهت و
مراندنی ئیراده نه زانی. یه کیك به كارو باری ئهنبوژنی و مادی ئه پروانی و یه کی تر سه رنج
ئه داته كار و باری گیانی و رووحی یه کیك ده موکات و سات به ده رفهت دا ئه نی و یه کی تر ئاخو
بینی ئه کاته دروشمی خوئی. به لام لهزهت و رهنج هه روه كو به دیهاتوی تایه تی نه فسانی و دل و
دهرونین ئه كه ونه ژیر چاوه دیری جهرباندن و تاقی كرده وه ی کرده وه بی، زور به ئاسانی
یه کیه تی بیرو را سه بارهت به وانه پیک دی.

هوئی ئه مه كه زور به ی خه لك باوه كو هه مو ئه لین به خته وه ریمان ئه وی به دوی کاری جیا
جیادا ئه رون و ریگای جییا بو گه یشتن به و ئامانجان هه ل ده بژیرن ئه مه یه كه جووری
تیفكرینی تا كه تاکی ئه وانه و یا فیرگه و ئایینی كه پیوه ندی یان پیه وه هه یه و برپوا و باوه پرپان
پیی یه تی له باره ی ئینسان و جیهانه وه جیا یه. دیاره ره خئی تریش هه یه له گه ل دیارده و ئاماژه
كردن به مه كه ئایا سه عادت مو تله قه یا نسبی یه قسه ی لیو ده كه یین.

ئایا ئینسان به خو كرد به خته وه ر ویسته؟ له و جیاوازی یه ی وا له نیوان لهزهت و
به خته وه ری دا ده رمان خست، دیاری ئه دا كه لهزهت یه ك بئدی و ره خئی یه: به لام به خته وه ری
هه مه ره خئی یه، لهزهت یه ك حالهت و په دیده و به دیهاتوی تایه تی دهرونی یه و شیایو ئاماژه
كردنی ویزدانی هه یه. به خته وه ری یه ك واتای گشتی دانراوی یه كه له به راورد كردن و جمع و
ته فریقی گشت لهزهت و چیره و رهنج و دهردیك په یا ئه بی. واتای به خته وه ری له بهر ئه وه ی

بو بهر هی مروّف پیا بو که نه توانی له چیژه و رهنجا پیکه وه بهراورد بکات و بُعد و ره خه جیا جیا کانی بگریته ژیر چاوه دیری رینگایه ک بگریته بهر که به تیکراییی زیاتر و ته ووتر له چیژه و خوشی که لک و هرگری و رهنج و دهر د بگه بینه پلهی نوخته و صفر یا بیگه بینه نه و پهری سنوری که م و سوکی به لام له زهت به ک حالته تی تایبه تی گیانی و دهرونی به و پیوهندی به هیدی و هیمنی به ک شت یا به ک هیز و به ک لیها تویی، وه یا به ک نه ندای نیسانه وه هه به جاله بهر نه مه ناسین و جیا کردنه وهی له زهت و رهنج به خو کرد و غهریزه وه به.

به لام ناسین و جیا کردنه وهی سه عادهت و شه قاوهت له به کتر به غهریزه و به خو کرد. نیبه به لکو به ناوه زو نه قله، چ ناوه ز راسته و خو بلئی نهی ناسم و جیای نه که مه وه یاری نیشاندهری نیسان بیته له سونگه ی فیرگه و ئایینیکه وه که نه و فیرگه و ئایینه ری نیشاندهری راسته و خو بیته وهری و سه عاده ته. ههر جور بیته به خته وهری غهریزی نیبه.

جاله بهر نه مه که نه وتری ههر که س به خو کرد به خته وهری ویسته و هه مو خه لک نه چی به دوی سه عاده تا راست نیبه، نه وهی که هه مو خه لک به دویدا نه چی له زهت و چیژه به، ته نیا نه و کاته نه توانین بلین: که سیک به دوی به خته وهریدا نه روا جا چ راست پروا یا خوار که له راستیا دانیشتی و لیکی دا بیته وه و سودو زیانی پیکه وه هه ل سه نگاند بی و له نیو نه وانه دا رینگایه کی هه ل بژارد بی. که وا بو له وه رامی نه م پرسیاره دا که ئایا نیسان به خو کرد به خته وهری ویسته نه بی بلین: نه گه مه به ست نه مه به که هه موی خه لک به دوی گوم بی. به خته وهری دا نه رون شتیک هه به نه ویش نه وه به که له ناسین و جیا کردنه وه دا به لای زوره وه توشی هه له نه بن، راست نیبه چونکا زوره ی خه لک له دل و دهرونی خویان پهیره وی نه که ن نه له نه قل و ناوه ز و چیژه و له زهت ویستن نه له به خته وهرییه وه نه گه ریش مه به ست نه مه بی که نه قل و ناوه زی نیسان به خته وهری نه و نه ناسی و دیاری و نیشانه ی نه کا له روی سرشته وه به دویدا نه چی، نه مه مه به ستیکی دروسته.

به خته وهری و ئاره زو

دیاره ههر که سیک یه ک زنجیره ئاره زو که لیکی هه یه و زور تامه زرویه که به وانه بگا جا نه گه به و که سه بگو تری به خته وهری خو ت بیژه بزاین که له چ شتاینک دایه تابوت ساز بکری نه و که سه ههر کارو نیاز و ئاره زوه کانی خو ی به زمان هه لده ریژی و دو پاته یان نه کاته وه وده ریان نه خاته دهره وه. هه ندی که س وای دائه نین که به خته وهری بریه تی یه: له گه یشتن به ئاره زو و سهر که وتن و به دهس هینانی مه به ستی پیویست. وه ههر که سیک که به ئاره زو و، مه به سته پیویستیه کانی خو ی گه یشتی به به خته وهری ته واوه تی گه یشتوه ههر که سیش که به هیچ ئاره زویه ک له ئاره زوه کانی خو ی نه گه یشتی به دبه ختیکی ته واوه و ههر که سیش که به هه ندیک له ئاره زوه کانی خو ی گه یشتی ههر به و نیسه ته که به ئاره زوی خو ی گه یشتوه به هه ندی له به خته وهری یه کانی خو ی گه یشتوه.

نه تیژه: به خته وهری ئینتها که ی له م بیچمه را گه یندراوه، که وابو (زرینگ) سته میکی نه ته نیا سه باره ت به و (نازرینگ) نه کردوه به لکو تازه نه و پهری خزمه تیشی به م چینه (نازرینگ) ه ناموره فته کردوه.

به لام نه گه ریژین: به خته وهری بریه تی یه: له گه یشتن به و پهری خو شی گونجاو وه دوره وه خستنی زور به ی رهنج یا گه یاندنی پله ی دهر دور رهنج به نوخته ی ئاخو به واتایی تر نه گه ریژین به خته وهری بریه تی یه: له فیعلیه ت گه یشتن به هه مو هیزو لیها توه کانی ما دی و مه عنه وی وجودی ئینسان، وه دور خسته وه ی زور به ی بهر هه لست و دژواری و د ژایه تی نه وانه که ههر نه وانه ش نه بنه هو ی دهر دو ئازار چ ئینسان خو ی به هه بونی نه و لیها تویی یانه ئا گادار بی یا نه بی وه چ بزانی که جیهانی ئافه رینیش هه ل و مهر جیکی تایه تی بو نه و ساز کردوه که له ریگای نه و لیها تو یانه وه به به خته وهری به گا یا نه زانی لیره وه نه بی بیژین: هه رجه ند چینی

زرینگ و چروسینهرو چهوسینهر توانیویه تی رازی بونی چینی تر ساز بکات وه هرچهنده ئەم چینهش وانەزانی گە یشتونە تە بەختە وهری کامل له هەمان کاتاهەندی له بەختە وهری ئەم چینه بە هوی چینی زرینگ کوروسینرا وه تەوه و رفیندراوه یانی چینی زرینگ ملهوری و ستم و زولمی له چینه کهی تر واتا: چینی نا زرینگ کردوه.

بەلکو زولمی که بهم جوړه یه له ستمیک که هوی نارازی بونی ئەو چینه یه زور ناحهزو کریت تره چونکا ستمیک که ئەو که سه یا ئەو که سانه ههستی پی ئە کەن وه کو نه خوشیکی دەرده داره که ههستی دەرده داری نه خوشه که به جو له جو له خات که پروا چاری بکات به لام ستم به چه شنی بهرو وه کو نه خوشیکی بی دەرده که هه رگیز نه خوش له بیری چاره ی دانیه که لای بات ئەو پەری خزمەت و رازە یه ک که چینی زرینگ و «موره فه» بهم چینه نازرینگی کردوه، ئەمه یه که له بهر ئەوه رازی کردون دەر دو ئیشی ئەوانی له ناو بردوه به لام، بهختە وهری تەنیا «ئاسوده یی» وه بی دەر دو ئیشی نییه بهختە وهری یه ک واتای عهده می (نه بونی) به واتای نه بونی رهنج و دەر دنییه بهختە وهری پی را گە یشتنی هه مو لایه نی خوشی و ره حەتی و سودو چیژە و له زه تگه له به لکو هه ر وه کو و تراوه: ئەم جوړه دەرده داری یانه له گەل دەرده داری له ش و لاری وه کو چا و ئیشه دیا ئیشه (ددان ئیشه) به راورد نا کرین و ناتوانری لابردنی ئەوانه به خزمەت و رازە دابنرین.

ئەم جوړه دەرده داری یه له سربنگه ی بیداری و وشیری کومه له وه یه سوک کردن بهم جوړه خوی جرم و جینا یه تیکی تره خوزیا و بریا و زاری له نه خوشی دایه کاتی نه خوشی هه موگیان و له ش له بیداری دایه.

هه ر که سیک بیدار تره پر ئوف تره

هه ر که سیش و شیار تره پوسور تره

سا بزانه ئەم بنه رته ئەی ئەسل و یست

هەر که سیك دەر دەر دار تره ئەو بپرندە تره

بە شە کانی بە ختە وەری:

بە ختە وەری ئە گەر بیدەینە پال ئینسان که هەویریکە لە لەش و گیان ئاویتە بوە، هیچ بەش و کەرتیکی نییە لە یە ک شت زیاتر هیچی لە گۆرانییە. بەلام ئە گەر لەش و گیان جیا دابنن دیارە بە ختە وەری ئە بیته دو بەش: بەشی لەش و بەشی گیان. بە ختە وەری لەشی بریەتی یە: لە پی پراگە یشتنی هەمە لایەنە و کاملی لەزەت و چێژە لەش و لاری بە لە بەر چاو گرتنی مادە و هیزو، و زەو کەم و کوری لەزەت و چێژە و دورە وە خستنی ئەو پەری دەر دو رەنجی لەش و لاری.

بە ختە وەری گیانی و روّحیش بریەتی یە: لە پی پراگە یشتنی هەمە لایەنە و کاملی لەزەتی روّحی و گیانی، وە دور خستە وەری ئەو پەری دەر دەر داری روّحی و گیانی.

و هەر و هاش ئە توانی بە ختە وەری هەر ئەندامیک لە بە ختە وەری ئەندامی تر جیا بکەینە وە و بە ختە و ریش سەبارەت بە وزە و هیزو ئەندام دا بەش بکەین: بە ختە وەری دیتن: (چاو) بە ختە وەری بیستن یا «گۆی». بە ختە وەری ئاوەز یا هیزی ئاوەزی و هی تر. بەلام هەر جوور بیته بە ختە وەری لە لەزەت جیایە و ئەو نییە، بە ختە وەری دیتن لە گەل چێژە و لەزەتی دیتنا جیایە.

ئە گونجی شتیك بو دیتن لەزەت و چێژە بیته بەلام لەو بارە وە که خودی دیتن و چاو هوّی زیان بیته بە ختە وەری نە بیته ژمارە، و اتا: بە ختە وەری بەدەینە پال هەر شتیك یا نیسبەتی بەدەینە پال ئەم مروّف یا ئەو ئینسان نابێ لایەنی هەمە لایەنی ئەو بەر چاو نە گرین. بەراوە ژوی لەزەت و چێژە و اتا: ئەوانین لەزەت و چێژە بەدەینە پال ئەم شتە یانە و چتە که.

پله و پایه ی به خته وهری:

ههر وه کوله زهت و رهنج که، مه بنای ئه سلی سه عادهت و شه قاوه تن پله و پایه ییکیشیان هه یه وه تا که کانی به ره ی خه لک سه بارهت به وزه ی وه رگر تنی له زهت و چیژه له یه ک پله و پایه دانین بو وینه پله ی له زهت و چیژه ییک که یه کیک له زانست یا عیادهت یا جوانی و خوشیکی یا چاکه و کار چاکی، وه ته نانهت له خوردن و خوردانه وه تیکه لی له گه ل ژنا (تیکه لی ژن و پیاو) ته نانهت تیکه لی پیاو له ته ک کچ و ژنی جوان و جه وانا له زهت و چیژه زیاتره تا له ته ک ئافره تی پیرو پاتالا، چونکه کچ و ئافره تی جوان نوری زور تره - ههر له بهر ئه مهش له زه تی تیکه لی له ته کیا زیاتره. دیاره له سه ر به لینی شیخی ئیشراقی کورد، تیکه ل بون له گه ل ئافره تی جوانا له گه ل تیکه ل بون له ته ک ئافره تی پیرا پله و پایه ی له زهت و چیژه یان زور لیک تر جیان. یه کیک یه ک لپها تویی له بیچمیکی به هیزدا هه یه، یه کیکی تر کزو بیتین ئه و لپها تویی یه تیدایه و اتا: ئه و لپها تویی یه زور که م تیدایه که وایی به ره ی مروف له باری هه بونی وزه وه یز و لپها تویی یه کانی خو رسک و خو کردی جیا ئافه ردیده کراون، جا ههر له بهر ئه مه گه یشتن به چیژه و (له زهت) و به خته وه ری جیان. سالم روانگایه وه پله و پایه ی به خته وه ریش لیک جیان وه تاکی به ره ی مروف له یه ک پله له به خته وه ری دا نین، تازه سه ره رای ئه مانهش هو ی لاوه کی و دهره وه بی که لپها تویه کان به کرده وه و فعلیهت ئه گه ینی وه یا بهر هه لست بو رهنج و دهرد پیک ده هینی بو هه مو کسیک یه کسان ساز نابی، دیاره به خته وه ریش که بهم هو یانه وه پیوهندی هه یه جیا یه به خته وه ری ئیستیفای هه مه لایه نی یه ئه م سود وه رگر تن و ئیستیفای هه مه لایه نی یهش ئه گونجی ئاوه ها نه بی، لیره دایه و له م باره وه یه، بو سه عادهت و به خته وه ری پله و پایه ییک په یا ئه بی.

له وه ی تائیتا باس کرا دهر کهوت که به خته وه ری پیوهندیکی ته وا وه تی به

بزوتنه وه و سه یری پیگه یشتن و گه یینی ئینسان به که مالآتیکه که بیلقوه هه یه تی. سا به خته وه ری پیوهندی به بزوتنه وه ی مروّف خوّه تی خوئی به لکو ئه توانین بیژین: بزوتنه وه و جم و جول له ملایه وه خوئی به خته وه ری یه، هوئی گه یشتن به که مالّ و اتا: به خته وه ری خوّه تی به خته وه ری و که مالّ هاومالّ و هاواشان و هاورپ کیفی یه کن. ئیسته ئه توانین به یه ک و اتا و بیریکی به رزتر له بابته به خته وه ری یه وه نیزیک بکه ینه وه. به خته وه ری و بونه وه ری و وجود هاومالّ و هاواشان و هاورپ کیفی یه کترین بژمیرین، هه ر بونه وه ری یک به گویره ی گونجایشی خوئی و دهره تانی که هه یه تی له به خته وه ری سود وهر ئه گری، گونجایش و دهره تانی هه بونی هه ر بونه وه ری یک به گویره ی نیزیکی ئه وه له که وانهی نزمی یا که وانهی به رزی بولای سه ر چاوه و بناوانی بی برانه وه ی هه بون و هه بونی دهر که خودایه، دیاره بونه وه ران به و پییه ی واله سه ر چاوه ی بی برانه وه ی هه بونی دهر نیزیکن له به خته وه ری سود وهر ئه گرن، وه هه ر به و پییه ی وا له و دورن توشی بی به ختی دین.

لیهاتوی مروّف بوگه یشتن به به خته وه ری راسته قانی به و هه مو نوینگه جیا جیا یانه ی وا هه یه تی بریه تی یه: له لیها تویی بوگه یشتن به پله و پاییه ی قوربی ئیلاهی. (پَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ)'. واتانه ی ئینسان، توله ته قالاییکی پر ماندو بونایی بوگه یشتن به خوای خوّت، سا پیی ئه گه ی. هوئی به خته وه ری:

له و قسه و باسه گرینگانه یه به لکو له روانگای راستیه وه گرینگترین قسیه و باس سه باره ت به به خته وه ری باس و قسیه کردنه له بابته سوئنگه و هویه کانی به خته وه ری. لیره دا چهن پرسیاریک هه یه وه کو:

۱- ئایا له بنه ره تا هو یا ئه و هو یانه ی وا له راستیدا مروّف به خته وه ر ئه که ن هه ن یا

۱- ئایه تی ۶ سوره ی ۸۴ الانشاق

بهخته وهری له خه ونو خه یال به و لاوه شتی تر نییه و له جیهاندا ئه وهی وا ئافه ریده
 کراوه دهر دو رهنج و توشی و بی بهختی و ماندو بون و رهنجه رویی و رهنج به خه ساری و
 هویه کانی ئه وانه یه و بهس. ههروه کو ئه زانین کوری زور له فه لاسیفه ی قه دیدیم و جه دیدی جیهان
 به دبیینان کردو ته دروشمی خویان و ئاوا بیر ئه که نه وه. دیاره که ئه م جو ره بیر کردنه وه یه له گه ل
 فه لسه فه ی ئیلاهی دا شیایوی به ران به ری کردن و بار ته قایی نین، له نیوان فه لاسیفه ی
 ئیلاهی دا له م جو ره که سانه په یا نابن به لام فه لسه فه ی مادی و ئه بوژه نی له داوینی خویدا له م
 جو ره که سانه ی زور په رو هرده کرده، ئیستا دهر فه تی قسه کردن له م جو ره مه به ستانه نییه.

۲- ئایا هوی بهخته وهری ته نیا یه ک شته و ئینسان ئه بی ئه و تاقه شته په یا بکات یا ئه وه یه که
 بهخته وهری له بارمته ی چه ن هوو سو نگه دایه؟

۳- ئایا ئه و ... لانا به نهینی هه یه یا له جیهانی دهر وه یه و
 ئه بی له دهر وه ی و جودی خوی بو ی بگه ری؟ و یا به شی له هوی دهر ونی و به شیکیش بیرونی
 و دهر وه یی یه؟

۴- ئه گه ره مو ئه و هویانه یا هه ندی له وانه له خودی ئینسانا نهینی بی ت ئایا له له ش و لار و
 هیزی له ش دایه یا له گیان و هیزی گیانی دایه؟ و یا هه ندیکی له له شاو هه ندیکیش له گیانایه؟
 ئه مانه مه به سته گه لیکی زورن که شیای قسین و قسه ش له بابته ئه وانه وه فره گو تراوه و
 کورته ی هه مو ئه وانه ئه مه یه که سه ر چار دی بهخته وهری له ناو دهر ون و هه ناوی خو تا ئه بی
 بدو زیته وه، زور به ی ئه م خودان بیرانه بهخته وهری یان به ئاسوده بون له دهر دو رهنج
 داناوه. وه رایان گه یاندوه تیکلاوی له ته ک جیهانی دهر وه یی دا ئه بیته هوی دهر دو رهنج. وه
 هه رچی ئینسان زیاتر خوی له جیهانی دهر وه یی بی نیاز بکات و پتوه ندی خوی له گه ل دهر وه
 دا بیبری له بهخته وهری که بیجگه له رزگاری له رهنج شتیک نییه زیاتر سودو که لک وهر
 ئه گری.

له فلسفه و تهسه و فی هیندی و بیرو هزری بودا و ههروا له فلسفه فی فلاسیفه ی کهلبی یونان که (دیوژین) ناودارترینی تهوانه یه، وه ههروا له بیرو هزری مانی و پهیره وانی ته و بهم جوړه بیرو هزره وه زیاد تهیینن. به داخه وه ته م جوړه هزره که له بهدیینی فلسفه فی یه وه سهرچاوه ته گری و له ته ک ته و حیدی ئیسلامه تی داووری دزایه تی و جیایی هه یه له سوئنگه ی تیکلاوی و بلاو بونه وه ی هزرو بر وای نه ته وه گه لیک که به م جوړه بیرو هزریان ته کرده وه له نیو موسولمانانا به نیو ته قوا و خو پاراستن و ته رکی دنیا وه یا به ناو ده رویش و سو فی بونه وه که و ته بره و، و وه ها وزه ی گرت که له بهر چاوی هندی له خه لک بی سرنج دان و تی روانین که و ته ریزی پیدا ویسته کانی ئیسلامه تی یه وه.

تاقمی تر سهر چاوه ی به خته وه ری به جیهانی دهره وه ته زانن و ته لین: ئینسان و ته نزان به شیکه له م جیهانه و له ژیر شوین تیکردنی هو یه کانی ته م جیهانه دایه و که و توت ته ژیر شوین تیکردنی هو یه کانی جیهانی که ئینسان ته توانی به ژیانی خو ی دریره بدات و له له زه تو چیره سود و هرگری، ته وه ی و ا ئینسان له لایه ن خو یه وه هه یه تی هه ژاری و نیازه، له زه ت و چیره له بهر جوړی و هرگرتنی شوین تیکردنی ته سه بی که له هندی هو ی مادی و ته نبوژهنی یه وه په یا ته بی وه کو شوین تیکردنی که ته عسابی چاو له دیتن وه ته عسابی زارو زوان و ده زگای هازیمه له ته ماس له ته ک خو راکا و ته عسابی له مسی له ساوانی له مس کردنی ژن و میرد له یه کترین دا، په یای ته که ن ته نیا شتیک که ته توانین بیژین له دل وده رونی ئینسانه وه هه لده قولی دهر دو ره نجه، که له سوئنگه ی که م بونی خو راک یا که م بونی شتی تره وه په یا ته بی و سهر هه ل ته دا.

به بر وای ته م تاقمه به خته وه ری له سه تاسه ت پیوه ندی له گه ل هو ی دهره وه یی دا هه یه. به لام بی به ختی و ره نجه رو یی ته گونجی هو ی ناوه وه یی هه بی و اتا: له که م و کوری نیاز گه لی مادی و ته نبوژهنی یه وه په یا بی و ته شگونجی هو ی دهره وه یی بو بیت وه کو ره نجه ی که مرو ف له

سوڻگهي ليدان، زيندان بون يا زهوت كردني مافي خوڻي له لايان نه يارانوهه توشي دي.

مادي مهسله كان له بابته هويا هويا هويه كاني بهخته وهري داوا بيرو را دهر نه برن.
بيرو را بيكي سپهه ميش ههيه و نهو يش نه مهيه كه بهخته وهري ته نيا له دل و دهر ون يا
دهر وه زانين توندره ويه، ئينسان نه و ايه كه بتواني له هويه كاني دهر وي بي نياز بيت و بي
يار مه تي خواستن له وانه بگاته كه مال و بهخته وهري (بهزاراوهي فلسه في مروف بونه وه ريكه
موسه كفي به زات و باتني زاتيش نيه) مروف نهوايش وه چه و دوكل دوكله (:طفيلي به) كه
هه مو خوشيه كاني نه بي له دهر وهه دا بين بكرين. ئينسان دل و دهر ون پر و ته زي به له چيژه و
له زهت كه نه گه ر بتوانري نه وانه هه له نجين له چيژه و له زه تي مادي و نه بوژه ني دهر وهه بي پر
مايه تر و گه وره تر و بي نياز كار وه تره.

نهم هزرو را به نادور وسته كه له زهت و چيژه ته نياوه ته نيا له نه تيژه ي شوين تيگردني مادي
عه سه بي په يا نه بي و سه ره هل نه دا نه گونجي چيژه و له زه تيك بو ئينسان په يا بيت كه هيچ جوړه
ريشه ي مادي و عه سه بي نه بو بي و له ته ك سوڻگه كاني دهر وهه يسي مادي و نه بوژه نيشدا
پتوه نديكي نه بو بي.

ليړه دا ناتوانين له پله ي نه في يا ئيسبات و هيئانه وهه به لگه بو نهم قسه راوه ستين. زانا ياني
روحي په يره وي نهم بيرو را بهن. خوا ناساني مه زن ته قه لايان داوه كه نهم جوړه چيژانه بناسين
و له زه تي نه بوژه ني له راست نهم چيژانه دا به كه م دا بين به برواي خوا ناسان ئينسان به
جوړيكي و هه بونه وه ريكي ره سه ن و نه صيله كه خوڻي نه تواني بو خوڻي كو زانتيك له چيژه بيت
به لكو زريا بيكي بي بن له بهخته وهري بيت.

زور بهد نهمه كين وري نه ناسين

ناني تو ده خوڻين و بي سپاسين

ئەي خويابە بە دل نەزانە شە پۆل

خوت فئیری سپاسی کەي بە پۆل

زۆربەي زانایانی جیهان بەختەوهری هەم بە پئوهندی دار بە هۆیەکانی دەرۆنی و هەم بەهی دەرەوہیی ئەزانن هەرچەند لە دیاری کردنی پلەي نرخاندن و دەس تئ وەردانی هۆیەکان دا جیا جیایی بیرو رایئ زۆریان هەیه.

ئەرەستو هۆی بەختەوهری ئە کاتە سئ بەش: دەرەوہیی، لەشی، گیانی، وە هەریە کە لەو سیانە لە سئ هۆدا کورتی کردونەتەوہ، بەم جۆرە:

۱- هۆی دەرەوہیی: سامان و دارایی، پلە و پایە، خزم و کەس و کار

۲- هۆی لەشی: ساغ بون، هیزو وزە، خوشیکی.

۳- هۆی گیانی: حیکمەتو ریئوئی، دادگری، دلئیری و نئیری.

دیارە ناتوانین هۆیەکانی بەختەوهری تەنیا بەوانە دانین کە ناومان بردن لە هەر کامە لەو سئ بەشەي سەرەوہ ئەتوانین هۆی تریش بەهینینە ژمار وە کو ژینگەي کۆمەلایەتی یارمەتی دەر بو پیش کەوتن، ئازادی، لە ئەمانا بونی ژینگەي خۆرسک و خو کردی و جوگرافیایی یارمەتی دەر. رەچەلە کئ بەرزو پەسەند، منال و زارولە، خیزانی شیاو، دۆستی خوین گەرم و نئیزیک (لە هۆیەکانی دەرەوہیین) دەنگ و ئاوازی خویش، کاروئیش، چاکە و چاکە کردن و پیاوہتی (لە هۆیەکانی لەش و لارن). پروا و ئیمان، سزنج دان و دل نەرمی بەرزو باش هەوآل، ساغی گیانی، لیبرانی قەوی، لیھاتوی هونەری و فەن و فوتی و شتانی تری وە کو ئەوانە (لە هۆیەکانی گیانین). هەندە، هۆیە کئ بەختەوهری هەیه کە لە نئوان گیان و لە شاھاو بەشە، وە کو: عیبادەت، هەندی لە نئوان گیان و لەش و دەرەویی دا هاو بەشە، یانی: پئوهندی بە گشت ئەمانەوہ هەیه وە کو پەراوہ و کتیب.

دورنمايه ك له يه ك زنجيره قسيه و باس

ليزه دا قسيه و باسي تریش ههن كه له بهر دريژ دانه درين له رافه كرنی ته وانه خو رانه گرین وه كو: نرخاندن، پله و پایه ی دوس تیوه ردانی هو یه كان یانی: کیهه هو، هو ی به كه مه و کیهه هو، هو ی دوومه، به واتایی تر له سه تا سه تی ته م هو یانه چهنده به کیهه هو ی به ك له سه تایه و کیهه ده له سه ته و یا زیاتره؟

یه کی تر ته مه یه کیهه هو له مهرجه کانی ستونی به خته وه ری دیته ژماره كه به نه بونی ته وانه به خته وه ری دابین نابی.

یا کیهه هو مهرجیکه كه به ستون نابیته ژماره وه هه بونی ته و هو یه كه مال و پله و بره وی به خته وه ری، به خته وه ری زیاد ته كات به لام نه بونی ته و هو یه به خته وه ری ناکاته بی به ختی و نه هات.

یه کی تر ته مه یه كه کیهه له و هو یانه هو ی راسته و خو ن و کیهه راسته و خو نین؟ یانی: هو ی: هون.

یه کی تر ته مه یه كه ئایا هو یه کانی به خته وه ری له گو رانان یا سابتن؟ و اتا: ئایا یه ك شت كه له یه ك زه ماندا بو مرو ف هو ی به خته وه ری بیته له هه مو رو ژگارنیکا به جو ره یه و ههر واشه یا ته گونجی یه ك شت له یه ك زه ماندا هو ی به خته وه ری بیته به لام زه مانن تر هو ی به خته وه ری و هات نه بی به لكو هو ی بی به ختی و نه هات بیته؟

ئایا ته گونجی بو به ری مرو ف یه ك به رنامه بینك هه بی كه هه مو جو ره به خته وه ریك بگریته بهر، ههر چهنده له سو نگی وه حی و نبوه ته وه بیته گو ری كه بو هه مو زه ماننك به س بی؟

یا له بنه ره تا ئاوه ها شتیك محاله؟ ته وانه ی دژی ته دیانن له م رو ژگار ه دا ته م قسه ده هیته گو ری و ته بیژن كه ته دیان له رابور دودا هو ی به خته وه ری و سه ر كه وت و پیشكه وتی به ری

مروّف بووه به لّام له م روژگار ه دا بهر ئاوه ژوی رابوردو هوّی به د بهختی و چاره رهشی و دوا که وتن و نزم بونهوه یه. ئەم باسه له روانگای دینی پیروزی ئیسلامه وه به تایبەت که دوایی هینه رو جوانی ئەدیانه و داب و دهستوره کانیشی بو گشت زه مانیکه زیاتر جیگای تی روانین و سرنج و لیکۆلینه وه.

له مه دا که هندی هوّی به خته وه ری ئە گوپین و له گوپاندان هیچ شکیک نیه ههر وه کو نه گوپانی هندیکیان هیچ شکیک نیه، به لّام ئەبی پی و دانیک به دهس بهینین که چ هوّیه ک یا هوگه لیک ئە گوپین وه چ هوّیه ک ناگوپدریت؟ وه ئایا ئەتوانین بیژین هوّی راسته و خوّی به خته وه ری سابته و هوگه لی هوّی راسته و خو له گوپاندان وه داب و دهستوری تا ئە و شوینه ی که پیوهندی به هوگه لی راسته و خو وه هیه سابت و ناگوپدری، وه تا ئە و شوینه که پیوهندی به هوگه لی هوّیه کانه وه هیه ئە گوپدری وه ئە گه ر بمانه وی سه باره ت به موقه راتی ئیسلام له م باسه وه قسه بکه یین قسه و باسینکی بهر فهره دیته گوپ.

ئەشی بزاین که ئایا به خته وه ری موته قه یا نسبی یه؟ ئایا شتیک که هوّی به خته وه ری یه بو گشت تا کییک و بو هه مو نه ته وه ییک و له هه مو مه لبه ندیکاه بو هه مو نیژاد و ره چه له یه ک یه کسان هوّی به خته وه ری یه یا هوگه لی به خته وه ری و داب و دهستوریک که به ره ی مروّف ئە گه ییته به خته وه ری له روانگای تا که وه یا بگره به لانی که مه وه له روانگای نه ته وه گه له وه و له مه لبه ندو ره چه له کی جیا جیا وه به له بهر چاو گرتنی جیا وازییک که له بیرو راو خو و ئاکار و هه ستان و دانیشتنا له بابەت روّحی و له ش و لاری یه وه هه یانه ئەبی لیک جیا و از بن؟

وه ئایا ئە گونجی یه ک قانون بو هه مو جیهان و بو هه مو تا کییک و بو هه مو نه ته وه ییک وه له هه مو مه لبه ندیکایه کسان ئەیته هوّی به خته وه ری.

یا نا؟ ههر وه کو ئاشکرایه ئەم باسه ش له روانگای بهرانبه ری یه وه له ته ک موقه راتی ئیسلامه تی دا زور شیاوی سرنج و ورد بونه وه یه.

ئەمانە يەك زنجيره قسە و باسن كە ئىمە لىرەدا ناچارىن بە نىشان دانى دور نەمايە كك لەوانە قىيات بکەين ئەگىنا يەك كىتب بەزە حمەت بو ئەم باسە بەس بى.

ئايا ئىنسان بوگە يىشتن بە بەختە وەرى نيازى بە رىگا نىشان دەر هە يە؟

ئەگەر بەختە وەرى برىه تى بى لە چىژە و لەزەت وە بى بەختىش برىه تى بى لە دەرد و رەنج وە چىژە و لەزەتگە لىش و رەنجىش كورت كرابنە وە لە سەر چىژە و لەزەت و رەنجگە لى تايبەت بە لەش و لارە وە، لە سنورىكا بى كە يەك ئازەل هە يە تى كە پى بە پى هەلدانى تەبىعى و جىسمانى خوى بە حوكمى غەرىزە كە تەبىعى ئەوانە ئەناسى و لە وجودى ئەوانە ئاگادار ئەبى، نيازى بە رى نىشاندر نەبوە و نىه تى، هيمانىش ئەگەر نيازى ئىنسان كورت كرابنە وە لە سەر ئەندازە يىك كە خوى بە لانى كە مە وە بەوزەى ئەقل و عىلم نيازى خوى لە هەر بابە تىكە وە دەرك بكاتو لە نە تىژەدا بتوانى دور نەمايە كك لە بەختە وەرى خوى بىنى و جىباى كاتە وە وىناسى هيمان بەسە بو ئەوە كە بەرە بەرە لە رىگاي زانست و پەرەدان بە شارستانى يەت و ژيارو هەرە وەزو پىشە رىگاي خوى بىرى.

بەلام بەختە وەرى تەنيا چىژە و لەزەت و دەردى غەرىزى نىيە، بەلكو مەبەست نياز گە لىك نىيە كە وە كو نەخوشى و ئەمىنى ديارو لە بەر چاوبىت كە بىژىن بەرەى مرؤف ئاخريە كەى لە رىگاي تىكوشانە وە رىگاي رزگارى خوى و هوى بەختە وەرى خوى ساز ئەكات ديارە قسە لە يەك يادو نياز نىيە.

ناديارترىن شت بو ئىنسان، ئىنسان خوى تى و لىهاتوە كانى نەپنى و پىنگە يىشتىكە كە لەوزەى دايە، بەو هەموە پىشكە و تەنە گەورانە وە كە لە زانست و هونەر و پىشەدا دەس بەرەى مرؤف كەوتو، وە بەو هەموە دوزىنە وە: (كە شفىيات) سەر سور هينەرانە كە لە جىهاني جەمادات و نەباتات و گياندارانا بەدى هاتو هيمان ئىنسان بە نەناسراوى ماو تە وە.

مرؤف توانىو يە تى لە دەرونى ئاتوم دا و لە هەواى جىهاني دا لە روانگاي عىلمى وە بىرو راو

هزری خوئی یه ک بخت، بو وینه سه بارهت به دۆزی نه وهی نهوت و گازو ئورانیوم و سازکردنی رادیو، تلویزیون و پیوهندی دل و جهرگ و چونه ناو کورهی مانگ و شتانی تری وه کو نه مانه... به لام مرؤف هیمان له بابته به خته وهری یه وه و ریگایه ک که مرؤف نهیی بو دابین کردنی به خته وهری خوئی بیبری هزر و بیرو رای خوئی به ته واوه تی یه ک نه خسته، ههر به و نه اندازه یه که زانایان و هۆز انشانان و پیتولان و فه لاسیفه له که وناراوه له سیئه هزار سال بهر له مه بیرو رایان جیا بوه هیمانیش له م کات و چاخهش دا هزرورایان لیک جیا به بوچ؟

بو نه وهی دهرونی که موسکه توزقاله زهره ناسراوه به لام ئینسان هیمان نه ناسراوه و به نه ناسراوی ههروا ماوه ته وه. ته کوز کردن و هیئانه گوژی بهرنامهی به خته وهری ئینسان، له مه وه سهر چاوه نه گری که ته واوی لیها تویی کان و گونجایشه کان و پیگه یشه کانی ئینسان و گشت نه و ریگایانهی وا بو پیشگه یشتنی ئینسان بناسری هه رچهن ته وانهش سهر له بی دوا بران نه ساون. مه گهر به خته وهری بیجگه له گول کردنی هه مو لیها توه کان و پر بونی هه مو گونجایشه کان و دیاری دان و ئاشکرا بون و هاتنه گوژی گشت هیزو وزه کان و پیوانی راسته ریگاییک که ئینسان بو بهر زترین و بلیندترین نوچکهی هه بون بگه نی شتی تر هه به بیته گوژ؟

له لایه کی تره وه ئایا ته توانین باوهر بکه ین که ئاوه ها نیازیکی گه و ره که نه گهر نه بیته جی نه تیژه که ی سهر لیخواوی به لکو تیا چون و نابودی خودی ئینسان له کارا بیته و ده زگای گه و ره و ته کوزی خیلقهت که هه میسه شاکاره کانی خوئی له ده ره تانی نیازا دهر نه خات، نه م بو شایی وهر گری و نه م نیازهش له بهر چاوه نه گری و له ئاسو یی بانتری ته گبیری ئینسانیدا یانی: ئاسوی وه حی به هوئی تاکه تاکی پاک و ئاماده بو ئیشراقاتی غه یبی نه و ریئوینی و هیدایهت نه کهن؟ نه ی چلو ن نه م بو شایی یه، پره وه بیته و نه م نیازانهی به ره ی مرؤف دابین بکرین. چهن جوان و بهر زو ته رزه! وتهی: (بو عه لی سینا) نه و هوزانه زانا

كورده كه له ئاخري پەراوهی: (نه جاتا) لهو شوینهی وا نیازی به‌رهی مرۆف به شه‌زیعه‌تی
 ئیلاهی كه له سۆنگه‌ی ئینسانیکه‌وه: (نه‌بی) به‌یان کرابی راهی ته‌كات و نه‌یژی: «الحاجة إلى
 هذا الإنسان في أن يبقى نوع الناس و يتحصل وجوده أشد من الحاجة إلى أنبات الشعر
 على الأشجار و على الحاجيين و تغيير الأخصص من القدمين و اشیاء أخرى من المنافع التي
 لأضرورة إليها في البقاء»

واتا: نیاز به‌ نه‌بی (پێغه‌مبه‌ر) و به‌یان کاره‌وه‌ی شه‌ریعه‌تی ئیلاهی و ئیدئۆلۆژی ئینسانی، بو
 مانه‌وه‌ی نه‌وعی ئینسان و بو‌گه‌یشتنی ئینسان به‌ که‌مالی بونه‌وه‌ری ئینسانیه‌تی خو‌ی فره
 زیاتره‌له‌ نیاز به‌ ده‌ر هاتنی موی برۆو چال بونی به‌ری پێ و ته‌وانه‌ که‌ ته‌نیا بو‌مانه‌وه‌ی نه‌وعی
 ئینسان که‌ لکیان هه‌یه‌، بی ته‌وه‌ی پێوستی مانه‌ وه‌ی نه‌وع به‌ پێوست دانێ.
 ئەم و تاره‌ له‌ کتییی په‌ندیائه‌ مسالی قورئان نوسراوی (شه‌ پۆل) چاپی نه‌لۆسی سالی
 ۱۳۶۲ی هه‌تاوی له‌ تاران و شۆبلا و کراوه‌ته‌وه‌، لا په‌ری ۸۱ تا ۱۱۳.

خیری مه‌عه‌وه‌ی ئەم کتییی پێشکه‌شه‌ به‌ باوکی دلسۆزو خودان فره‌هنگ و کورد په‌روه‌رم
 مه‌لا ئیبراهیم (رضوان الله علیه) چونکا:
 بو‌باخچه‌ی کزی کوردی بلبل بو‌چریکه‌ی وردی
 دلی باش ده‌رونی پاک‌بو‌ بیری رۆن کرده‌وه‌ی چاک‌بو‌

ثایه تی نور

لیکدانه وه وه لسه نگانندی ثایه تی نور به شیوه ی لیکولینه وه ی زانست ورافه کردنی ثایه تی نور به شیوه ی ته حقیقی و فه لسه فی و عیرفانی:

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكُوهٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجُ كَالسَّيِّدِ
كَوَكْبٍ دُرِّيٍّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ
نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ.

سوره ی نور آیه تی ۳۵.

واتا: خوانوری ناسمان و زه وینه، مه سه لی نوری خوا وه کو چرادانیکه که له وا چرایه کی (پر نور) هه بی. نه و چرایه ش له ناو خوباییک (روپوشی چرا له شو شه یا بلور) دابی، خوباییکی بی گه ردو گر شه دار، وه کو نه ستیره یه کی، ور شه دار، نه و چرایه، به روئیک رو ناک نه بی و گپ نه گری که له داره زه یتو نه یه کی پر پیت و به ره که ت گیراوه که نه خور هه لاتی یه و نه خور ناوایی رو نه که نه وه نه پینخوش و پالاوته و پا که نیزیکه بی نه وه ی ناگری بگاتی، گپ بگری و بایسی. نور له سه ر نوره (تیریز و تیشک به سه ر تیشک دا تیریز ده هاوئیزی).

هر که سیک خوا بیه وی، به ره و نوری خوی رینوینی و هیدا یه تی نه کا خوا ناگای له هه مو شتیک هه یه.

(ثم چرا پر تیشکه) له ناو خانو بهره که لیک دایه که خوائیجازه ی داوه دیواره کانیان، بهرزو بلیند بکرتیهوه (تا دز و چه ته وجه رده به ی پی نه بات) فی بیوتِ اذین الله ان ترفع و یدکر فیها اسمه یتیح له فیها یالفد و الاصل. «سوره ی نور» خانو بهره که لیک که نا ی خوا له ناو نه وانا بیری وه بهره به یان و له ئیوارانا ناوی خوا به پاکی بیهن.

له رافه کردنی نایه تی نوردا قسه زوره ته فسیر نوسان، فه لاسیفه و خواناسانی جیهانی ئیسلامه تی و عاریفان و لیکو له ران، هه ریه که له وانه قسه ی جیا جیا وزوریان هه یه، پیوه ند کردنی، ثم نایه تانه له گه ل نایه ته کانی بهرو لیره وه یه که له نایه ته کانی، به رودا قسه له پاک داوینی و مملانی کردن بو، له گه ل کاری ناحه ز و ناشیا وداله ریگای جیا جیا وه، جا له بهرته وه ی زامنی بهر پیوه بردنی هه مر فه رمانه کانی، خوا، به تایه ت غه ریزه ی ئیرومی که به هیزتیرینی نه وانه یه، بی که لک وه رگرتن له پشتیوانه ی (ئیمان و پروا) ناگونجی، سه رته نجام قسه ی هیناوه ته سه ر باسی بزواو ئیمان و شوینی پر هیزی پروا و قسه ی لیوه کردوه.

له پله ی یه که م دا فه رمویه تی: (خوانوری ئاسمان و زه و ییه (الله نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) هه ندی له ته فسیر نوسان پیژه ی (نور) لیره دا به واتای (هیدایه ت ده ر) و هه ندی تر به وانای (روناکی هینهر) و هه ندیکی دیکه به واتای (جوانی هینهر) و اتا کردوه، هه مو ثم واتایانه راسته، به لام واتای نه و نایه ته له مه ش په ره دار تره.

له قورئانا چه ن شت به نور و اتا کراوه:

۱- به واتای (قورئان) وه کو خواله نایه تی ۱۵ ی سوپه ی مانده دا فه رمویه تی: (قد جاتکم من الله نور و کتاب مبین) و اتا: له لایه ن خواوه نور: (قورئان) و په راوه ی ئاشکراییی ده ر (به خه لات) بو تو هاتوه.

یاوه کو نایه تی ۱۵۷ سوپه ی نه عراف که خوا فه رمویه تی: (وَ اتَّبِعُوا النُّورَ الَّذِي انزَلَ مَعَهُ اُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ) و اتا: که سانی که له نو (قورئان) په یروه ی نه که ن که بز پیغه مبه ر هاتوه، نه وانه رزرکان.

۲- به واتای (پروا و ئیمان) هه ر وه کو خواله سوپه ی به قه ره نایه تی ۲۵۷ دا فه رمویه تی: (الله و لئ الذین آمنوا یخرجهم من الظلمات الی النور) و اتا: خوا وه لی

که ساینکه، که پروا و ئیمانیاں هیناوه، نهوانه له تاریکی (شیرک و کوفر) بهره و نور (پروا) نهبات.

۳- به واتای (هیدایه تی ئیلاهی) و روناک بینیه ههروه کو خوا له قورئانا له سوپه ی نهعام ئایه تی ۱۲۳ دا فهرمویه تی: (أَوْمَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَا وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا) ئایا که سی که مردبوو ئیمه نهومان زیندو کرده وه و نور (هیدایه ت) و روناک بینیمان بو راکرت، تاله بهر تیشکی نه و نوره دا بتوانی به نیو خه لکا پروا، ههروه کو که سیکه، که له تاریکایی دابی و هه رگیز نه توانی له وه دهر که وی و بیته ده ری؟

۴- به واتای (ئا یینی ئیسلام) ههروه کو خوا له قورئانا له سوپه ی تۆبه ئایه تی ۳۲ دا فهرمویه تی: (وَيَأْتِي اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتَمَّ نُورُهُ وَ لَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ) واتا: خواخوئه گری، مه گه ر نور: (ئیسلام) کامل بکا هه ر چه نده کافران بیان ناخو ش بی ت.

۵- به واتای: (زاتی پیغه مبه ر) ههروه کو له قورئانا له سوپه ی نه حزاب ئایه تی ۴۶ دا خوا سه باره ت به پیغه مبه ری مه زنی ئیسلام فهرمویه تی: (وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَ سِرَاجًا مُنِيرًا) واتا: ئیمه تو مان کرده نه وه که خه لک بو لای خواناسی بانگ بکه ی و تو مان کرده چرا یه کی، روناکی ده ر.

۶- به واتای (زانست و علیم) ههروه کو نه مه: (الْعِلْمُ نُورٌ يُقْذِفُهُ اللَّهُ فِي قَلْبِ مَنْ يَشَاءُ) زانست نوری که خوا نه یخاته ناو دل و دهرونی هه ر که سی که بیه وی. نه بی نه مه ش بزاین نور خوی نه م تاییه تیانه شی هه ر هه یه:

۱- نور جوانترین و خوشیکترین و له تیفترینی مه وجودات و بو نه وه رانه له جیهانی ماده و نه نبوژه نیدا و سه رچاوه ی هه مو جوانی و خوشیکی یه.

۲- نور بالاترین سورعه تی له جیهانی ماده و نه نبوژه نیدا هه یه، ههروه گو له نیو زانایان دا قسه ی لیوه نه کری، نور به سورعه تی سیسه ت هه زار کیلو میتر نه توانی به ده وری کوره: (گو) وجه غزی زه وی که م تر له چا و لیکدا نایکا چه و ت جار سور بخوا جا هه ر له بهر نه مه یه که مه سافه تی دور و در ئی به سورعه تی روشتنی نور هه ل ده سه نگین واتا: مه ودا و مه سافه تی که نور له ماوه ی سالی ک دا، به و سورعه ته زوره ده بییوی.

۳- نور هوی تبیین و روناک کردنه‌وهی ئه‌جسام و دیتنی بونه‌وه‌رانی جیا جیای ئه‌م جیهانه‌یه و بن‌نور مروّف ناتوانی هیچ شتیک بیینی، که وابی نور ههم (دیاره) (ظاهر) و ههم (دیاری دهر) (مُظهِر).

۴- نوری خوّر که گرینگترین و به‌بایه‌خترین نوره له‌م جیهانه‌دا و په‌روه‌ر دهری و گیا و گزه، به‌لکورهمزی مانه‌وهی، ههمو بونه‌وه‌رانی زیندوه و نالوئی بونه‌وه‌ری بی‌که‌لک وهرگرتن له‌نور: (راسته و خوئا ناراسته و خو) زیندو بمیینی.

۵- ئه‌مرو جوان دهرکه و تووه‌که‌ئه‌وره‌نگانه‌ی و ائیمه‌ده‌بیینی له‌سوینگی تیشک و شه‌وق و نور دانه‌وه‌ی نوریکی دیکه‌ی وه‌کو ئه‌مه‌یه، دهنه‌بونه‌وه‌ران و مه‌وجودات له‌تاریکایی داره‌نگیان نه‌.

۶- ههمو وزه‌و ئه‌نیژی یه‌ک، که‌له‌ژینگه‌ی ئیمه‌داهه‌یه (بیجگه‌له‌وزه و ئه‌نیژی ئه‌تومی) ههموله‌نوری خووره‌وه‌سه‌ر چاوه‌ده‌گری بزوتنه‌وه و حه‌ره‌که‌تی باو بو‌ران، جم و جولی ئاوی زه‌ریا و که‌ف و کولی دهریا و سیلاو، قه‌له‌زه‌ی ئاوی تافگه‌ورژه‌وی باران و بزوتنه‌وه و هات و چوئی ههمو گیان له‌به‌ران و بونه‌وه‌ران، ئه‌گه‌ر برینک سه‌رنج بدرین رون ده‌بیته‌وه‌که‌سه‌ر چاوه‌ی ههموان له‌نور دا‌داده‌کوژی

سه‌ر چاوه و بناوانی گه‌رما و ئه‌وه‌ی و اجینگاوریگای بونه‌وه‌ران گه‌رم راده‌گری هه‌ر نور و تیشکی خووره، ته‌نانه‌ت گه‌رمای ئاگریش که‌له و شکه‌له‌دار، یا له‌ره‌ژی (زوغال) ی به‌رد یا له‌نه‌وت، وه‌یا له‌وانه‌ی و اله‌نه‌وت به‌ده‌س دین ههمویان له‌گه‌رمای خووره‌تاوی خووره. چونکا ههمو ئه‌مانه، به‌پی لیکولینه‌وه‌ی زانستی، ئه‌چنه‌وه سه‌رگژ و گیاو ئازال گه‌لیک که‌گه‌رمایان له‌خوور، وهرگرتووه و له‌ناو خوئیانا ئازوخه‌یان کرده‌که‌وابو حه‌ره‌که‌تی مو‌تورگه‌لیش له‌به‌ره‌که‌تی خووره‌وه‌یه.

۷- تاوی خوور ههمو جووره (میکروبییک) و بونه‌وه‌رانیکی ئازاده‌ر له‌ناو ده‌باو ده‌یان کوژی دیاره ئه‌گه‌ر تاوی تیشک و تیژی ئه‌م (خووره‌تاوه): نوره‌پر به‌ره‌که‌ته نه‌بوایی، ئه‌م ئاخ و زه‌ویسه‌ی وا ئیمه‌ی له‌سه‌ر ده‌ژین ته‌بووه (بیمارستان) و نه‌خوشخانه‌یه‌کی گه‌وره‌وزل که‌ههمو دانیش‌توانی له‌گه‌ل مه‌رگدا ده‌بوپه‌نجه‌شکینی بکه‌ن. به‌کورتی بلین: هه‌ر چی له‌م به‌دیها توه سه‌مه‌ره‌ی جیهانی ئافه‌رینه‌شه: (نور) ورد

بینه‌وه، شوینه‌وار و ئاسه‌واری به نرخ و ته‌ژی له‌خێر و به‌ره‌که‌تی ئەم نوره ئاشکراتر و دیارتر ده‌بی.

ئێستا به‌له‌به‌ر چاوگرتنی ئەم دو به‌رکوله ئه‌گه‌ر بمانه‌وی بو‌زاتی پاکی خوا وینه و نوینه‌ریک له بونه‌وه‌رانی حیسی ئەم جیهانه بگرینه به‌ر چاو (هه‌ر چه‌ند پله و پایه‌ی به‌رزای خوا له‌هه‌ر وینه‌و نوینه‌ریک به‌رزتر و ته‌رزتره) ئایا بیجگه له بیژهی (نور) شتیکی تر هه‌یه بو‌خوا به‌کاربیت؟! ئەو خودایه‌ی واهه‌مو ئەم جیهانه‌ی به‌دی هیناوه‌و سازی داوه ئەو خودایه‌ی و انور و روناکایی به جیهانی ئافه‌رینش داوه، که هه‌مو بونه‌وه رانی زیندو له‌به‌ر به‌ره‌که‌نی فه‌رمانی ئەو زه‌ق و زیندو ماون خوین و ژین له‌ناو دڵ و ده‌رو نیاندا گیر ساوه‌و بو‌وژاوه و هه‌مو ئافه‌ریده‌یه‌ک له‌سه‌ر سفه‌ری ئەو به‌ری ئە‌چن ئە‌خوون و ئە‌ژین که ئە‌گه‌ر قه‌نه‌کی شیک چاوی لوتفی خو‌ی له‌سه‌ر ئە‌وان لا‌با هه‌مو له‌شه‌وه زه‌نگی فه‌ناو نه‌مانا رو‌ده‌چنه‌ خواری و نو‌قم ده‌بن و وه‌کو ب‌لقی سه‌ر ئاو ده‌پو‌چینه‌وه سه‌رنج راکیشه هه‌ر بونه‌وه‌ریک به‌هه‌ر ئە‌ندازه‌یه‌ک له‌گه‌ڵ خوا پیوه‌ندی هه‌بی هه‌ر به‌و‌را ده‌ش نورانی بون و روناکی به‌ده‌س ده‌هینن.

قورئان نوره چونکا که لام و قسه‌ی خودایه.

ئایینی ئیسلام نوره، چونکا ره‌وانه‌کراوی خودان.

پیرانی ده‌سگیر و زانایانی دینی نورن، چونکا پارێزه‌رانی ئایینی خودان له‌دوای پیغه‌مبه‌ران.

بروا: (ئیمان) نوره چونکا نیشانه‌ی پیوه‌ندی مرویه له‌گه‌ڵ خوای خویدا.

زانست (عیلم) نوره چونکا هۆی ناسیاوی و ئاشنا بون له‌گه‌ڵ خودایه.

که و ابو (اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) له‌بابه‌ت زاتی خواوه دروسته، به‌ل‌کوئه‌گه‌ر نور به‌واتای په‌ره‌داری بیژه‌به‌کار بیه‌ن و اتا: (هه‌ر شتیکی که زاتی ئەو شته دیارو ئاشکرا بی و دیاری ده‌رو ئاشکرا ده‌ری شتانی تری) به‌م جو‌ره به‌کار بردنی بیژه‌ی (نور) بو‌زاتی پاکی خوا لایه‌ن و جه‌نبه‌ی ته‌شیه‌ی و وی‌چو‌واندنی نابی، چونکا هه‌یج شتیکی له جیهانی خلیقه تا له‌خوا دیارتر و ئاشکراتر نییه، هه‌مو شتیکی بیجگه له‌زاتی خوا له‌به‌ر به‌ره‌که‌تی وجودی خودا، ئاشکرایه و دیاره و له‌چاو ده‌دا، که و ابی هه‌مو شتیکی و نوری هه‌بون

له نوری خوا سهر چاوه ده گری له و ده گوروی و هر له نوری خودايشدا ده کورژيته وه.
 قورئان دواي ده برپینی ثم راستیهی واله بهرا و ترا به هینانه وهی میسالیکی جوان
 و ورد چلو نایه تی نوری خوالیره دا ده رده خا و نه فهرمی: (نوری خوا وه کو چرا دانیکه
 که چرایه کی تیدا بی و نه و چرایه ش له ناو حوباییک دابی حوباییک بی گهرد و گرشه دار
 هر وه کو نه ستیره یه کی ورشه دار و ابی (مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكُوَةٍ فِيهَا مَصْبَاحُ الْمَصْبَاحِ
 فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ).

(ثم چرایه به رو نیک گر ده گری که له داری پر بهره که تی زه یتون گیرابی که نه خور
 هه لاتی و نه خور ناوایی بیت.)

«رونه که ی به جوریکی و ابی گهرد و بیخه وش بی وه ک نه وه بی نه وهی ناگری
 بگانی گریگری و روناک هه لگه ری و هه لگری .

(يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ) نورله سه نوره (نور علی نور).

(خودا هر که سیک بیه وی به و نورهی خوی ریگای نیشان ده دا و هیدایه تی ده کا و
 بهره و نوری خوی ده بهینی (يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ)

(بوخه لک میسال و نه زیله ده هینیتته وه) (وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ).

«و خودا به هه مو شتیک ناگاداره» (وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ) بوشی گردنه وهی ثم

میسال و نه زیله یه پیوسته چه ندشت بزاین:

مشکات به واتای ده لاقه و تاقچه یه که له ناو دیواردا سازیان ده کرد و (چرا و
 لامپا) که یان له ناو داده نا بوئه وهی که س خوی لی نه دا و نه که وی و نه شکلی له هه ندی
 مال دا له دیوی چه و شه و چه ساره وه شوشه یه کیان له و جیکای چرای ناو دیوار ده گرت
 بوئه وهی تیشکی چراکه دیوی چه وشه و ده ره وهش روناک بکاته وه و چراکه ش باو بورانی
 لی نه که وی و نه شکلی و نه کورژيته وه.

(مشکاة) به دیواره شوشه یه کیش ده لین: که دریژه و چارگوشه بو جیگا چراکه
 سازده کراو ده یان کرد به سهر چراکه دا جاله به ره وه هه لمی چراکه ده رچی و
 نه کورژيته وه، له سه روه کونیکیان بوئه هیشته وه و ده ریجه شیان بو سازده کرد.

به کورتی بلین: (مشکاة) روپوش یا ده لاقه یه ک بو که بوچرایان سازده کرد زیاتر

ده لاقه یان بوسازده کرد، تا چرا که هم لهشکان پیاریزری و هم نوره که شی کویتته وه و باش تر نور بداته وه و نا و هو ده که روناک بکاته وه.

(زوجاچه) واتا: (شوشه) و به بهردی ورشه دار ده لاین، چونکا شوشه ش له که ره سته ی بهرد ساز ده کری و ورشه داره (زوجاچه ی) پی ده گوتری.
پیره دا به واتای حوباب و روپوشه ده به سهرچرای دا هه لده کیشن، تا هم مگرو شوعله ی چراکه پیاریزری و هم له خواره وه بو سهری میزانی بکا و نور و روناکایی زیاد و رینک و پینک بکا.

(مصباح) به واتای (چرایه که به پلینه و روژن یا نهوت بگری و روناکی بدات.
رسته ی (يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ) ئیشارهت و نامازه کردنه بو که ره سته ی نه نیرزی زای گرینگ و شیاو، بوئه و چرایه، چونکا (رونی زهیتون) که له دارینکی: پر بهر و خودان به ره کهت ده گیردری، یه کینک له باشتین روئه، بو باش گرگرتن، نه ویش داری، که هم مو لایه کی نه وداره به جورینکی به ران بهر تیشک و تاوی خوره تاوی لیکه وی. نه له لای خوره لاتی باخ و که ناری دیوارینک بیت و نه له لای خورئاو بیت که ته نیا لایه کی خور و تاوی لیکه وی و له نه تیژه دا میوه ی نه وداره لایه کی بگا و نیوه که بی تریشی نه گا و روئه که یش ناساف و خه و شدار بی.

به م شی کردنه وه یه ده گه یه نه مه که بو که لک و هرگرتن له نورئ ته واوی ئاوه ها چرایه ک، بوگرشه دانه وه ی پتر نیازی به چار شت هه یه:

۱- چرا دانیک که نه و چرایه له هر بابه تیکه وه پیاریزی، بی نه وه ی نور و تیشکی کز بی و که م بکا به لکو هو ی کو به نه ی پتری نوره که پینک بینتی.

۲- حوباب و روپوشینکی هه بی، تا گه رانی هه وای ده وری گر و شوعله که رینک بکا به لام نه وه نده ورشه دار و بی گه رد بی، که نه بیته هو ی بهرگری ورشه دار بونی نور و تیشکی چراکه.

۳- چرایه ک هه بی که ناوه ندی په یدا بونی نور و تیشک له سهری پلینه که وه بی.

۴- که ره سته ی نه نیرزی زای ساف و بیخه وش و بی گه رد که نه وه نده ناماده ی گرگرتن بی، که بی نه وه ناگری بگاتی گر بگری و هه لایسی.

هه مو ئه مانه له لايه ك، له راستيدا رواله ت ده رده كه ن و ئاشكرای ده كه ن، له لايه كي
تريشه وه موفه سيران و ليكولينه راني مه زني ئيسلامي، له مه دا كه ناوه رو كي ئه مه ته شبيه و
ويچوواندنه چي به و به ناو (مُشَبَّه) كيهه نوري خودايي به، قسه و ليكولينه وه ي جيا جيا
زوره.

هه ندي و تويانه مه به ست هه مان نوري رينويني و هيدايه ته كه خواله ناو دل و
دهروني خودان بر و اياندا گيرساند و به تي.

هه ندي كيش ئه وه يان به واتاي قورئان گرتووه، كه له ناوناخي دلي مروف نور و
تيريژه ئه ها ويژي.

هه ندي كيش ئه وه يان به واتاي قورئان گرتووه، كه له ناوناخي دلي مروف نور و
تيريژ ئه ها ويژي.

هه ندي كيش لايان وايه، ئيشاره ته بو روحي فه رمان بردن و قه قوا و خو پاراستن كه
هوي خير و به خته وه ري به كه له راستيدا هه مو ئه و واتايانه ي بو نوري مه عنه وي له قورئان و
ريوايه تي ئيسلامي دا هاتون، ليره دا به ناوي ته فسير و ليكولينه وه ناو براون و روحي هه مو
ئه وانه له راستيدا به ك شته و ئه ويش هه مان نوري (هيدايه ته) كه له قورئان و وه حي و
وجودي پيغه مبه ران سه رچا وه ده گري و به لگه ي ته و حيد پاراو ده كري، و نه تيزه ي ئه وه
خوبه ده سه وه دانه له راست فه رمان ي خوا و ته قوا دا.

دياره: نوري بروا كه له ناو دل و دهروني بروا داران (موثمينان) دا داراي هه مان
چارشته يه، كه له يه ك چراي «تيشك خو شا» هه يه:

«مصباح» هه مان گري بروا و ئيمانه، كه له دل و دهروني خودان بروادا ده رده كه وي
و تيريژ و نوري هيدايه ت له وه وه بلا و ده بيته وه و پر شينگ ده ها ويژي.

(زجاجه) و حوباب دل و دهروني خودان بروا يه، كه برواله گيان و له شي دارنك و
پيكا ده كا.

(ميشكاة) سينگي خودان بروا يه، يا به واتايي تر سه رجه مي كه سايه تي و ئاگاداري
و زانست و بير و ئه نديشه ي ئه وه، كه بروا ئه و بروا يه ئه و له كه ندو كو سپي توف ي رودا وه ي
روژكار ده پاريزي.

لاوته و عوساره‌ی نه‌وه له و په‌ری پاکی و بیخه و شیدایه و بریوای خودان باوه‌ران له‌سۆنگه‌ی نه‌وه وه‌گر ده‌گری و له‌به‌ر و بو‌ته‌ژی ده‌بی.

له‌راستیدا ئەمه نوری خودایه، هه‌رته و نوره‌یه که ئاسمان وزه‌وی روناک کردوه ته‌وه و له‌ناخی دلی خودان بریویان سه‌ری ده‌ره‌یناوه و هه‌مو هه‌بون و کیان و له‌شی ئەوان روناک و نورانی ده‌کا.

ئو و به‌لگانه‌ی واله ئە قل و ئاوه‌زه‌وه، وه‌ریان گرتووه له‌گه‌ل نوری وه‌حی تیکلاو ده‌بی و ناوه‌روکی (نورعلی نور) په‌یدا ده‌کا.

هه‌ر لی‌ره شدا یه‌که دل و ده‌رونی بیدار و هوشیار به‌م نوره، هیدایه‌ت ده‌درین و واتای: (يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ) له‌بابه‌ت ئەوانه‌وه پیاده‌ده‌کری، که وابو بو‌پاراستنی ئەم نوره خودایی یه: (نوری هیدایه‌ت و بریو) کو‌گایه‌که له‌زانست و ئاگاداری و خودروستکردن و ئاکاری پیویسته که هه‌ر وه‌کو میشکات و روپوش و حوباییک ئەم «میصباح» و چرایه ده‌پاریزی.

دیاره دل و ده‌رونی ئاماده و شیاو و لیها‌توی ئەوی که هه‌ر وه‌کو زوجه‌به‌رنامه‌ی نه‌وه ته‌نزیم و رینک و پینک بکا و یارمه‌تی ده‌ریشی له‌لایه‌ن وه‌حیه‌وه ئەوی که هه‌روه کوشه‌جهره‌ی موباره‌که‌ی زه‌یتونه وزه‌وه ئە نی‌رزی پی‌دا.

ئەم نوری وه‌حیه‌ی ده‌بی له‌تیکه‌ل بون و ئوگر بون به‌شت و مه‌کی ماددی و که‌رویشکه‌کردن به‌ره‌و لای خو‌ر هه‌لات و خو‌رنا واکه ده‌بیته‌هوی سووان و پووان و لی‌ل و لیخناو بون، دوره‌په‌ریز ده‌بی.

به‌جو‌ریکی واپاک و بی‌گه‌ردو بیخه‌وش و خالی له‌هه‌ر جو‌ره‌گوله‌وه‌چنین بی و به‌م لاوته‌ولادا نه‌شه‌کیته‌وه بی‌نیاز په‌یدا کردن به‌م و به‌وه‌مو هی‌زی له‌ش و لاری مرو‌ف دنه‌دا، ناوه‌روسی: «يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ» له‌خویدا به‌دی به‌ینی.

هه‌ر جو‌ره‌رافه‌کردن و شی‌کردنه‌وه‌ی له‌خو‌وه‌یاداوه‌ری ناراست و به‌کار بردنی چی‌زه و سه‌لیقه‌ی شه‌خسی و بریوای داسه‌پیندراو یا شه‌کانه‌وه‌به‌م لاوه‌به‌ولادا مل و مو‌کردن به‌چه‌پ یا راست‌دا و هه‌ر جو‌ره‌بیر و باوه‌ریکی پوچه‌ل و بی‌کاکله‌که به‌ر و

بوی ئەم شەجەرە: (دارە) موبارەک و پیرۆزە لە کە دار بکاگر و نوری ئەم چرایە کەم دە کا، یا
هۆی کوزانە هوی بە دە سی خۆی پیک دینی.

ئەمە یە، وینە یە ک که خوا لەم ئایە تە دا بۆ نوری خۆی دە هیئتە وه دیارە خوا
بە سەر هە مو شتی کا زانا و ئاگا دارە.

بە لام ئە وه که (مشکوة) بە دل و دەرونی پیغە مبهری مەزنی ئیسلام (مصباح)
بە نوری زانست (زجاجه) بە دل و دەرونی پیاوی خودا (شە جەرە ی موبارە که) بە
حە زرە تی ئیبراهیم و (لا شرقیه و لا غربیه) بە نە فی بەرە و کشان بۆ لای فە لە و جو لە که و اتا
کراوه لە راستیدا دیمە نیکی تر لە و نور و بروایە نیشان دراوه، ئیتر وه نە بی قسە و لیکۆ لینە وه
هەر لە مە دا کورت کرایتە وه و دا کو ژابی.

ئێستا دە بی بزاین ئەم چرا پرنورە لە کوی دایە؟ و جیگا که ی چلۆنە؟ تا ئە وه ی
والە م بابە تە وه پیوستە بە دیاری کردنی جیگا که ی با شتر روناک بیتە وه.

جا هەر لە بەر ئە مە یە لە ئایە تی دوا ی ئە مە خوا فەر مو یە تی: «ئە م
میشکا تە لە مالائیک دایە که خوائی جازە ی داوه، که دیوارە کانیا ن بەرز و بلیند بکە نە وه
(تالە تالان و بروی چە تە و جەر دە و رینگر پیاریزرین) (فی بیوت اذن الله ان ترفع).
مالائیک که ناوی خودا لە ناو یاندا بیرو و بخویندرو و قسە و باس تە نیا یادی خوا و
قورئان و پیغە مبهر و وه حی بی.)

زۆر بە ی زانایان و تە فسیر نوسانی قورئان پیوه ندی ئە م ئایە تە یان بە ئایە تی بە
روزانیوه و باری ئایە تە که یان بە م جوړە داناو: (هذه المشکوة فی بیوت ... یا هذا المصباح
فی بیوت ... هذه شجرة المباركة فی بیوت ... نور الله فی بیوت) زانایان و گیان ناسان و
تویانە: لە م دارە پر بەرە که تە که ناوی زە یتونە روئیک بە دە س دی کسە سودمە ندترین و
پر بایە خترینی روئە و نە خشیکی زۆر گرینگی لە ساغ و سلامە ت راگرتنی گیان و لە ش و
لاردا هە یە (ئیبنی عە باس) فەر مو یە تی: ئە م داری زە یتونە که هە موی بایە خدارە و
سودمە ندە، تە نانە ت خولە می شه که یشی قازانجی هە یە یە کە م دارە که دوا ی تو فی
حە زرە تی نوح روواوه و پیغە مبهران لە بەر خوا پارا و نە تە وه تا بەرە که تی هە بی.

ئە گەر پرسیار بکری مە بە ست لە م (مالانە = فی بیوت) چییە؟ که هە ر بەرە بە یان

وئیوارانیک یادی خواله ناوئه وانا ده کری: (ته سییحی خودایان تیدا ده کری) یُسْبَحُ لَهُ فِيهَا بِالْغَدُوِّ وَالْأَصَالِ) غدو له سهروه زنی (عُلُوٌّ) ه، به واتای: به ره به بیان و سه ره تای روژه له قورئانا له راست (أَصَال) دانراوه، که چی (غداة) له راست (عَشِي) دایه.

(أَصَال) جه می أُصَلُّ له سه وه زنی: (رُئِلَ كَهْ تَه مِيشْ جَه می (اصیل) به واتای (عه سر) ه به لام بو چی (غدو) تاک و (أَصَال) به جهم و کو هاتووه ئیمام فه خری رازی خودای لی رازی بی نویسه تی: (غدو) باری مه سده ری هه یه و مه سده ره هرگیز جهم نا کریته وه.

مهردانیک که نه بازرگانی کردن ئه وانه له یادکردنی خوا و نویژ کردن و زه کات دان ده گیریته وه نه کرین و فروتن (رِجَالٌ لَا تُلْهِهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ).

ئه وانه له روژیک ته ترسن که دل و دهرن و چاوله و روژه دا ده گورین و، وه کو شه پله لیانی دابی و ایان لیدی (يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ).

ئه م تاییه تیانه نیشان ده دا که ئه م مالانه هه ره ئه وانه و به فرمانی خودا ساز دراون و یادی خوی مه زیان تیدا ده کری و قسه و باسی خودا و قورئان و فرمانه کانی ئیسلامی یان تیدا بلا و ده کریته وه وه کو مزگهوت و خانه قا و ماله پیا و چاکان و پیرانی ده ستگیر.

به لی: هه ره شوینیک که به فرمانی خوا سازد رابی و ناوی خودا له ویدا ببری، و هه ره به بیان وه ئیوارانیک مروف گه لیکه خودان بروا، که ژیانی ماددی و ئه نبوژنه ئه وان له یادی، خوا دوره وه نه خا و شه ی پاک و خاوین بونی خوا به دل و دهرن و زوان دوپاته بکه نه وه. ئاوه ها خانو به ره و مالانیک ناوه ندی (میشکاتی نوری ئیلاهی و بروا و هیدایهت و رینوینی یه).

له راستیدا ئه م جوړه چهن تاییه تییه کیان بو هه یه:

- ۱- به پیتی فرمانی خوا سازد رابی.
- ۲- پایه و دیواره کانی به جوړیکه و بلیندوپته و بی که له تا لان و بروی چه ته و جه رده و دزپاریزرین.

۳- ناوهندی یادی خوابن.

۴- مروف گه لیک له و مالانه پاریزگاری بکن، که له بهره به یان و ئیواراندا خهریکی یادی خوابن مال و منالی ئەم جیهانه فریویان نه دا و له یادی خوا دوره وه یان نه خائەم مالانه بهم جوړه تایه تیانه سه رچاوه و بناوانی هیدایهت و بروان.

سه رنج راکیشه! له م ئایه ته داهەم (تجارة) و هەم (بیع) هاتوو به لکوله بهر ئەمه بی (تجارة) بوکارو بازارگانی کردنی بهرده وام بی به لام (بیع) ته نیا بوچار جارینک کرین و فروتن بی.

ئەشی بزاین خوانه یفه رموو ئەوانه پیاوانیکن بهره ولای (بازرگانی و کرین و فروتن) ناچن به لکو گوتویه تی: (بازرگانی و کرین و فروتن) ئەوانه له یادی خوا و له نوینژ کردن و زه کات دان دوره وه ناخا و له بیریا نه وه نابا. ئەوانه هه میشه له روژی (مه عاد) روژی په سلان) و روژی دادگایی کردن له لایه ن خودا وه ده ترسن.

سه رنج بده رسته ی (بخافون) له بهر ئەوه ی (فعل مزارع) ه له سه ر بهر ده وام بوونی ترسی ئەوانه له روژی مه عاد ده لاله ت ده کا خوف و ترسینک که ئەوان بوئه نجام دانی بهر پرسیار بون و ئهرک و ئەسپارده ی خویمان راده کیشی. به واتایی تر یادکردنی خوا بوئه م جوړه که سانه له هه مو شتیک گرینگتر بی.

هه ندی له زانایانی قورئان لایان و ایه (نور علی نور) ئیشاره یه بو پیغه مبه ران که یه ک به دوا ی یه کدا هاتون و هه مو له بهره باوا نیکیش بون.

ئیمام فه خری رازی: نوسیویه تی: مه به ست تیشک و گر شه ی نور و که له که ی تیریز و بلنسه بلنسی نوره که تیشک و تیریز به سه ر یه ک دا ده ها و نژی هه وه کو له بابیه ت خودان بر واوه: (خودان بر وا له ناوچار خالدا یه: ۱- ئە گه ر له خوا وه شتیکی ده س که وی سوکری خوا ده کا ۲- ئە گه ر توشی توشی بی تابشت ده هینی و خورا ده گری ۳- ئە گه ر دا وه ری بکا داد گه ری ئە نوینی ۴- ئە گه ر قسه بکا راست ده بیژی ئەم جوړه خودان بر وایه له نیو حه شیمه تی نا نا گاداری به ره ی مروف دا وه کو مروف کیکی زیندوه له ناو مردواندا ئەم خودان بر وایه له نیوان پینج نورداله بزوتنه وه دایه.

قسه ی نوره کرده وه ی نوره ئە وجیکایه ی بوی ده چی نوره ئە وجیکایه ی

لی ده روا و ده رده چی نور.

دهش گونجی نوری یه که م ئیشاره بی بو نوری هیدایه تی خودا له ریگای وه حی یه وه، نوری دوه میش مه به ست نوری هیدایه تی خوابی له ریگای نه قله وه یا نوری په که م نوری هیدایه تی ته شریعی بی و نوری دوه م نوری هیدایه تی ته کونبی بی که وابی نوری که له سهر نوری تر، نور و تیشک له سهر نور و تیشکه. **اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ** واتا: خواهادی گشت نه و که سانه یه واله ئاسمان و زهوی دان که به نوری خواهه روئه سهر ریگای خوابی هه ندی تر کوتویانه خوا موده بیری ئاسمانگه ل و زهوییه.

(یوقد) به (ی) و ته خفیف (ق) واتا: روناک ده بی به لام به (تی) و ته شدید (ق) که (توق) بخویند ریته وه واتا: روناک ده کا دیاره مه سه لی ئیخلاسی موئمین وه کو دارنکی سه وزی نه رم وایه وه کو داره هه نار که سه وزه و هیچ کاتی تاوی خوژ لئی نادا موئینیش هه رویه خوئی ده پاریزی و خوی به چار خه سه لت ده رازینیه وه: ۱- بیدریتی شوکر ده کا ۲- نه گهر توشی توشی بی تابشت ده هیئی ۳- نه گهر فه رمان بدا دادگه زی ده کا ۴- نه گهر قسه بکا راست و بی درو قسه ده کا. (فلو لم ئمسه نار نور علی نور) ته به ری له ج ۱۸- لاپه زه ی ۱۰۷ ده لی: که لام و قسه ی پروادار نوره موئمین زانینی نوره هاتنی نوره روینی نوره. ریگاشی هه ر نوره. به واتا ئیتر مه سه لی هیدایه تی خوا له دل و دهرونی موئیندا وه کو روئینکی سافه که به ر له وه ی ئاگری بگاتی گرده گری، جائه گهر ئاوری بگاتی روناکی له سهر روناکی که له که ده به ستی و هه ر تیشک و تیریز ده هاویزی، هه ر ورشه و گرشه گرشی دی دل و دهرونی موئینیش هه رویه به پیی هیدایه تی خوا نه جو لیته وه به ر له وه ی زانینی بگاتی جائه گهر زانینی بگاتی هیدایه ت له سهر هیدایه تی ده گاتی و له هیدایه تی خوا ته سه ل ده بی.

هه ندی ده بیژن کاتی: «یهدود» به پیغه مبه ریان و ت: نوری خوا چلون له عاسمانه وه دیته خواری خواهه م میساله ی بو نوری خوئی هینایه وه (مِنْ شَجَرَةٍ مَبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَشَرْقِيَّةٍ) هه ندی ده بیژن: نه وه دارنکه له ناوه راستی ده شتایه نه سیبه ر و که ره نیسی خوژ هه لاتی لی ده که وی نه نیسی خوژ ئاوا، جاله به ر نه مه روئی نه وه سافترین روئه، وه ها بریقه دار و بیخه وشه که نه گهر ئاگریشی نه گاتی هیمان روناکی و

بريقه ده‌دا.

هه‌نه‌ئى ترلايان وايه: ئه‌وه دارىكه، كه له ناوه‌راستى دارىترانیه كه به‌رى هه‌تاو و خوڤى له كاتى خوڤ هه‌لات و خوڤ ئاوادالى بگرن هه‌ندى ده‌لین: ئه‌وه داره‌زه يتونى شامه، كه له خوڤ هه‌لاتى ناوه راست دايه: نه له خوڤ هه‌لات و نه له خوڤ ئاواى زه‌وى دايه. هه‌ندى ده‌لین: ئه‌وه دارى به هه‌شته و له جنسى دارى ئه‌م ئاخه‌نيه. (نورعلى نور) ئيمان و كرده‌وى مومينه، هه‌ندى ده‌لین: ئاگره له سه‌ر روڤ و اتا: روناكى ئاگره له سه‌ر روناكى روڤ، هه‌نه‌ئى ده‌لین: ده‌ليل و به يانى قورئانه، به رله نازل بون و دواى هاتنى. هه‌ندىتر ده‌لین قورئان پرئىكى به پرئىترى روناك ده‌بیته‌وه و ده‌زانرى (يكاد زيتها يضى) و اتا نيزيكه مه‌حاسنى چه‌زه‌تى محمه‌د «د.خ» له‌وه‌ى وه‌حى بو‌بى، بو‌خه‌لك ئاشكرابى هه‌ندى ده‌لین: چه‌زه‌تى محمه‌دنه بى‌يه و له نه‌سلى نه‌بى‌يه: هه‌ندى ده‌لین: ئه‌و داره دارى ته‌قوا و دارى ئيمانه كه ريشه‌كه‌ى نبوه‌ته و شاخ و لق و پوپ و به‌رگه كانيشى قورئان و چه‌ديسه و درگاوانه كانيشى جبرائيل و ميكائيله.

ده‌شى بزائين هه‌ندى له حوكه‌ماى جيهانى ئىسلام له‌م ئايه‌ته كه لكيان وه‌ركرتوه و پله و پايه‌ى ئه‌قلى ئينسان يان‌پى به‌راورد و بارته‌قا كرده‌وه ئيمه له‌به‌ر دريژ دادرى، ليره قسه‌مان لى نه كرده (يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ) و اتا: خوا مومين ته‌وفيق ده‌دا بو‌ئه‌وه‌ى قورئان كه نورى خوايه ته‌واوى بخويئته‌وه و ته‌واوى بكا. هه‌ندى له موفه سيران بو‌ئه‌م ته‌مسيله ته‌عبيراتيكي فه‌لسه‌فى يان باس كرده‌وه بروانه: (بيضاوى: ۴۴/۴۰۰) و ده‌لین: نورى مومين ديارده و ئا مازه كرده بو (۵) هيزه ده‌راكه كه‌ى ئه‌و، كه مه‌عاش و مه‌عاد پيوه‌نديان به‌و ۵ هيزه وه‌هيه و ئه‌و ۵ هيزه بریتين: له‌حه‌ساسه، كه شتى حيسى هه‌ست ده‌كا و هه‌ستى خه‌ياليه، كه راگرى وينه‌گه‌لى مه‌حسوسات و قوه‌ى ئاقيله‌يه، كه مودريكى چه‌قايقى گشتى يه. و قوه‌ى موفه كيره‌يه، كه مه‌عقولات ته‌ئليف و ته‌ركيب ده‌كا تا نه‌تيژه‌ى زانستى لى به‌دى دى، يه كيكي تر قودسييه‌يه، كه وه‌حى و غه‌يب و ئه‌سرارى مه‌له‌كوتى لى ده‌ر ده‌كه‌وى، له‌م ۵ هيزه مه‌عقولاتى ئينسانى ته‌ركيب و ته‌ئليف ده‌بى و زانستى مروّف پيكدى قوه‌ى قودسييه‌ى ئيلاھيش كه له‌پله‌ى دوايى دايه، تايبه‌تى پيغه‌مبه‌ران و ئه‌وليايه - ليره‌وه، كه له قورئاندا هاتوه (وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ

مِنْ عِبَادِنَا) سورہی شورا - ۵۲/۴۲ له سہر ٹہم بنہرہ تہ یہ کہ ۵ شت لہم تہ مسیلہ دا ہاتوہ: کہ بریتین لہ: (میشکات زجاجہ، مصباح، شجرہ و زیت) کہ ہر یہ کہ، لہ و پینجانہ نامازہ کردنیکہ بو یہ کیک لہ و ۵ حواسہ: قوہی حواسہ، بہ میشکات نا و براوہ، جیگای چرا دانہ و روی لہ شتانی زاہیر و ٹہوانہ روناک دہ کاتہوہ، تا ہیزہ کانی تر ٹہوانہ دہرک بکہن.

قوہی خہ یالیہش بہ (زجاجہ) ناوہ براوہ تا سووہری مودریکات لہ ہر لایہ کہوہ دہرک، بکاو ٹہوانہش بہ ٹہناری عہ قلیہ روناک بکاتہوہ، قوہی ئاقیلہش بہ (مصباح) ناو براوہ کہ ٹید راکاتی کوللی و مہ عارفی ئیلاہی لہ ناو دل و دہرونا رون ہل بکا.

قوہی مو تہ فہ کیرہیش بہ (شہ جہرہی موبارہ کہ) ناو براوہ چونکائہ گہر لہ واحیق و ٹہ عرازی جسمانی خالی بی نہ شہرقی و نہ غہربی دہبی و لہ نیوان سووہری مہ عانی موہ سہ ریفہی دایہ و لہ ہر دوکان کہ لک و ہر دہگری. قوہی قودسیہی ئیلاہیش بہ (زیت) ناو براوہ کہ لہ بہر بریقہ بریق و بیگہردی، بی ٹہوہی ٹاگری فیہ کردن و بیر کردنہوہی پیی بگا، لہ خووہ نور ٹہ فشانی دہ کا و دہس دہ کابہ نور دانہوہ و تیریزہاویشتن، ہہروا دہ لئین: کہ ٹہم ٹایہ تہ تہ مسیلیکہ لہ قوہی عاقیلہ لہ سہر پلہ و پایہ کانی وجودی خویدا، کاتی بہ زانستی زہروری بنہ خشی و ہہستی پاژہ و جوزئی بو دہس بدا و ہ کو ٹاویٹہی لی دی کہ وامہ بہستی نہوزہری تیدا دیاری دہدا، سائہ گہر پلہ و پایہی زانست ٹہوی بو لای تیفکرین، را بہری کرد و وزہی ئیستینبات و بہدی ہینہری لہوا ہاتہ دی دہ بیٹہ شہ جہرہی موبارہ کہ و ٹہ گہر ٹہم گہوہرہ بہ حدس و گومان بہ دہس بی و ہ کو (رون و زہیتی) لی دی، بہ لام ٹہ گہر نوری زانست لہ سوئنگہی قوہی قودسیہی ئیلاہی بہ دہس بی، ٹہو نہوت و روٹہ لہ خووہ بیٹہوہی ٹاگری بگاتی گردہگری و نور ٹہ فشانی دہ کا. ہہر چہ ندہ پہری و فریشٹہی و ہ حی و ئیلہامیش پیی نہ گا، ہیمان لہ نورانی ہونی وی کہم نایٹہوہ، کاتی قوہی عاقیلہش بہ جوریکی والہ تہ ک گہوہہری زانستا جوت و ٹیکہ لاو بی و ہ ک چرا بہ روٹ و (نہوت) ٹاگروگری ٹہگری و روناک دہ بیٹہوہ و نوری ٹہ میان بہ سہر نوری ٹہوی تریاناگر داوی و نور بلاو دہ کاتہوہ، نور

به سهر نوردا که له که ده کات، تیریژ له تیریژ ده دا و نور به گرشه گرش به سهر یه کا ده که وی بوعلی سینا، له به راوهی ئیشارات دا (شهرحی ئیشارات ج ۱ پهره ی ۱۵۳ چاپی میسر) له سهر مه شره بی حوکه ما ئه م ئایه ته ی هیناوه ته وه و فهر موویه تی: میشکات ئامازه یه بوئه قلی هه یو لایی، زوجاچه ئه قلی بیلمه له که و شه جهره ی زه یتونه قووه ی موته فه کیره یه، زه یت قوه ی حه دس و گومانه (یکاد زیتها یضی و لو لم تمسه نار) قووه ی قودسییه ی ئیلاهی یه (و نور علی نور) ئیشاره ته بوئه قلی موسته فاد: والمصباح ئه قلی بالفیعله، ناریش ئه قلی فه عاله.

خواجه نه سیری تو سیش قسه که ی بوعلی سینای له به یانی ئه م ئایه ته داهیناوه ته وه و ئه لی: (ئیشارات و ته نبیها ت ج ۱ پهره ی ۱۵۲ چاپی ۱۳۲۵ هـ) بوعلی سینا فهر مویه تی: پله و پایه ی قووی نه نفسی به م جوړه ته فسیر کردوه و گوتویه تی: میشکات یانی: ئه قلی هه یو لایی، زوجاچه ئه قلی بیلمه له که؛ شه جهره ش زه یتونه، یانی: موته فه کیره، زه یت: هیز و وزه ی حه دس و گومانه (یکاد زیتها یضی و لو لم تمسه نار) قووه ی قودسییه ی ئیلاهی یه، و (نور علی نور) دیارده یه بوئه قلی موسته فاد، والمصباح ئه قلی بالفیعله، والناریش ئه قلی فه عاله. ئه م ئایه ته له راستیدا وه لآمه بوئه وانیه ی و ئه م ئایه ته ده که نه به لکه بو جسمانیه تی حه ق ته عالی هه ر وه کو «قاضی عبدالجباری» موخته زیلی له (تنزیة القرآن عن المطاعن) داله پهره ی ۲۵۲ فهر مویه تی... و انما وصف الله نفسه بذلك مبالغة من حیث أن كل الانوار من قبله كما یوصف بانه رجاء و غیاث الی ماشاء کل ذالک. قال تعالی: (من لم یجعل الله له نورا فما له من نور) ده شی بزاینین یه کییک له ئیستیعارات و مه جاز گه لی له تیضه ی خوشیک که له قورئانا زوزه، واژه ی نوره، که له واتای هیدایه ت و گه یشتن به حه فیه ت به کار براوه، نور له ۴۴ ئایه تا هاتووه (معجم الفهرس للقرآن پهره ی ۷۲۵ وه کو ئه م ئایه تانه: ۱- قد جاء کم من الله نور و کتاب مبین (۱۵/۵)

۲- یریدون لیطفئوا نور الله بافواهم و الله متم نوره و لو کره الکافرون

(۸/۶۱).

۳- افمن شرح الله صدره للاسلام فهو علی نور من ربه (۲۲/۳۹).

۴- و من لم يجعل الله نوراً فما له من نور (۴۰/۲۴)

۵- نورهم يسعی بین ایدیهم ... (۸/۶۶)

خاوهنی (تفسیر الجواهر) ناودار به تەتاوی ج ۱۲ لاپەرە ۲۳. دواى لیکۆلینهوه یە ک دەنوسی: ۱- هەندی ئەم تە مسیله یان بە نوری محەمەد زانیووە و توپانە: کە میشکات سینگى ئەو و «زواجە» دل یە تی و (مصباح) نبووە تیه تی و شە جەرە ی موبارە کە ش داری هیدایە تی پیغە مبهری مەزنی ئیسلامە (و لولم تمسسه) ئاماژە و ئیشارە بەو، کە قسە بکایا نە کافەرمانی ئەورونە و زەیتی وی نور ئەفشانە.

۲- هەندی تر لە بابەت حەزرە تی ئیبراهیم خەلیلو لایەو هە ئەزانن و ئەبیژن: کە شە جەرە ی موبارە کە دیار دە یە بو حەزرە تی ئیبراهیم کە نە یە هودی بوو و نە نەسرانی و (نور علی نور) ئیشارە تە بە فرەبونی نوری محەمەد پیغە مبهری مەزنی ئیسلام بە سەر نوری حەزرە تی ئیبراهیم دا.

۳- هەندی لایان وایە و اتاکە ی عامە و هەر مروئیکی مؤمین دە گریتهو و دەلین: کە میشکات نەفسی مؤمینه؛ زواجە ش دلێه تی و میسباح برپوایە تی و شە جەرە ش داری ئیخلاص یە تی.

۴- حوکە ما و توپانە: ئەم تە مسیله ئیشارە بە قوواى پەنجە ی دە راکە یە، کە بریتیر: لە: حەساسة، خە یال، فیکر، ئاوەز و نەفسی قودسییە ی ئیلاهی.

۶- ئیبنی عەبیاس فەر موویە تی (هَذَا نُورُ اللَّهِ وَ هُدَاهُ فِي قَلْبِ الْمُؤْمِنِ كَمَا يَكَادُ زَيْتُ الْمَصْبَاحِ يَضِي قَبْلَ أَنْ تَمْسَهُ النَّارُ، فَإِذَا مَسَّهُ النَّاسُ مِنْ دَادِ ضَوْءٍ عَلَى ضَوْئِهِ كَذَا لِكَ قَلْبِ الْمُؤْمِنِ يَعْلَمُ بِالْهُدَى قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَهُ الْعِلْمُ فَإِذَا جَانَهُ الْعِلْمُ إِزْدَادَ هُدًى عَلَى هُدًى وَ نُورًا عَلَى نُورٍ) خاوهنی (تفسیر الجواهر) لە ج ۱۲ لاپەرە ۲۵ دادە نووسی: حیکمەت لە نازل بونی ئەم ئایە تە دواى ئایاتی (عِتق و نِکاح و قذف) ئەمە یە: کە موسلمانان ئاگادار بن تا بە خەریک بون بە ئە حکامی شەرع و ئە نجام دانی کار و باری کۆمە لایە تی و دینییهو، لەبیر کردنەو لە عە جباتی خلیقەت غافل نە بن و عیلمی فیه ئەوان لە عیلمی کائانات نە گریتهو و لە لاپەرە ی ۴۹ شدادە بیژی: لە تەواوی، ئەدیان و عەقاید و میلەل و نیحەل داھە مو کە سینگ خواى نور بە جوړنیک دە پەرستن، چونکا ئینسان بە فیتەرە تی خوئی

مه به ستیش به و تاقه قیندیله، که پلّیته یان تی خستی وه لیان گرتبی و روشنیان کردبی ، به لی مه سلی قورئان وه کو چرایه که و تاقی وی قیندیل یه تی و ئه و خوینه ره شه واه، له دهرونی جه رگدایه وه کو نه وگره یه، وابه سهر پلّیته ی چراوه یه.

گه لو، چرا که پیغه مبه ره، که له دار و ریشه ی ئیبراهیمه ئه بو به کر عه تیقی سور اوایی له ته فسیری تاهیریدا داستانیکی نیزیک به وقسانه ی نویسویه و ده لی که بولئه حباریش و توبه تی: حه زره تی محمه دمیشکاته و زوجاچه و میسباحیش دورو نوری نبووه تن، خوانوری ئیمان و برواله ناودلیکادائنه تی که روناک و به راق بی، سوفیه کان: سه هلی کوری عه بدولای، توسته ری (شوشته ری) که له سالی ۲۰۰ له دایک بووه و له سالی ۰ دا مردووه له (تفسیرالقران) خویدا به نه قل له حه سه نی به سری ده لی: (مثل نوره) دلی عارف و زییای ته وحیده، چونکا دلی پیغه مبه ران له وه روناکتره که بشی به م جوړه نورانه ی و یچوینین، هه رواگوتوبه تی: نوری قورئان وه کو چرادانیکه که چراکه ی مه عریفه ته و پلّیته که شی فه رایزه و رونه که شی ئیخلاسه و روناکی یه که شی و یساله، دیاره هه رچی له ئیخلاسه زیادکری نوری چراکه زیده تر ده بی و هه رچی له فه رایزیش چاکتره نجام بدری رهنگ و بریقه ی زیاتر ده بی.

(عه بدوره حمانی سولله می) نویسویه تی: دل و دهرونی عارف وه کو ئاسمانه، هه ر وه کو ئاسمان به دوانزه بورجی ئاسمانی راوه ستاوه و نه زمی جیهان راگیر اوه هه رواش تا دوانزه خه سلته له دلی عارفدا پایه داره، نه فسی ئه و به نوری عافیته نورانی یه.

روزبه هان به قلی: نوری خواجهیگای دلّه و دلّ عه رشی خواجه قلب المؤمن عرش الرحمن، غایة الامکان فی درایة المکان نوسراوی قدوة المحققین و خواناسان: مه حمود بن خواداد - ی شنوی که له سه ته ی ۶ و ۷ مانگیدا ژیاوه یا مه جموعه ی ئاساری فارسی لاپه ره ی ۲۶ چاپی ۱۳۶۸ هه تاوی.

خواجه عه بدولاهی ئه نساریش نویسویه تی: نور هه ندیکیان زاهرن و هه ندیکیشیان باتینن، بو نوری زاهری خوا فه رمویه تی: (جعلنا سراجا وهاجا) بو نوری باتینیش فه رمویه تی: (فمن شرح الله فهو علی نور من ربه) نوری زاهیر نوری مانگ و

روژه، نوری باتینیش نوری ته وحید و ماریفته، نوری مانگ و روژ نه گهر چی جوان و خوشیکن به لام روژیک به کوسوف و خوسوف ده گیر درین به لام روژی ماریفته ماریفته و نوری ته وحید که له ریشه و ناخی دل ده دا و نه روی، هه رگیز کوسوف و خوسوف بوئیه و تاریک دا نایی خور هه لاتیکه بی غوروب، که شفیکه بی کوسوف و ئیشراقیکه، له پله ی نهوین و ئیشتیاقدا (ان شمس النهار تغرب اللیل و شمس القلوب لیست قغیب) حوسه نینی کوری مه نسوری هه لاج شه هید ۳۰۹ ی مانگی ده بیژی: له کاسه ی سه رانوری وه حی هه یه و له نیوان دو چاودانوری مونا جات و له گو یچگه دانوری یه قین و له زوانا نوری به یان و له سینگا نوری ئیمان و له ته بیعته و خو کردا نوری ته سییح: (سه بجه) هه ر کاتی یه کیک له و نورانه گربگری به سه ر نه وانی تر دا زال ده بی؟

(محیدینی عه ره بی) له ته فسیره که ی خویدا ده نوسی (الله نور السموات والارض) و اتا: نوینگه ی ئاسمان روحوه و هی زه ویش له شه، نوریش: بونه وهر و وجودی موته له قه، که گشت بونه وهرانی، جیهان له سوینگه ی نه ووه بونه ته بونه وهر وهاتو نه ته وجود (مئل نوره) و اتا: سیسفته تی وجودی حق و زوهوری نه وه (کمئل مشکوة فیها مصباح) ئیشاره ته بو تاریک و نوته کی له شی و نورانی بونی وی به نوری روحو و گیان. زو جاجه ش ئیشاره یه، به دل و دهرونی نورانی عارف و خواناس که به نوری ئیشراق وه کو چرا به گروناک بوته وه، که و که بی دوری دلی عارف و دره و شینه وه ی نه وه، شه جهره ی موباره که ش: نه فسی قودسییه ی پاک و چاکه، که رونا که. مه وله وی ده بیژی: (به رگی ۴ مه شه وی په ره ی ۴۲۵ - له بابته لاشرقیه و لا غربیه):

قابل تغییر اوصاف تن است روح باقی آفتاب روشن است
 اوست بی تغییر لا شرقیه نی ز تبدیل که لا غربیه
 و سه بازه ت به واتای (نور علی نور) یش ده لی:

نور حسی رو که نورش راکب است حسرا آن نور نیکو صاحب است
 نور حسی میکشد سوی سـرا نور حشش می برد سوی علا
 نور حسرا نور حق تزین بود معنی (نور علی نور) این بود
 الله نور السموات والارض: ده توانین بیژین مروف به هوش بی و دلی لای خوابی

دهیته میشکات که له ودا شوشه یه ک هه یه که له و شوشه دا چرایه ک هه یه که نوری خویه و دل دوا ی کرانه وه وه کو ته ستیره ی دوری لی دی و رون دهیته وه، له نوری داری مدفهرک و موباره که ی، پرسود بونی روحانیتی یادو زیکر خویه. که نه له خور هه لاته وه یه و نه له خوراواوه یه. به لکو له رنگای دل و دهرن که نه خور هه لاتی یه و نه خوراواویی یه ناشکراده بی (و لولم تمسه نار) واتا: نه گهر دل له یادی خوا غافل نه بی که به پی: (وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِيضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ) سوره ی ۴۳ (زوخروف) نایه ی ۳۶ دهیته هوی نیزیک بونه وه ی شهیتان که له ناگره (نور علی نور) له نور و تیشکی نه و زیاده ده بی تاهه موی دهیته نورو تیریز و خور، رونا کایی، به واتایی تر نه ورونه هه میشه نوره ها ویزه ی: نه گهر چی ناگریشی: نه گاتی: که ناور هوی نور و رونا کایی یه: واتا: له دل و هه ناو په ی تا په ی تاگری نور و تیشک هه لده ستی و نور ده داته وه و نه م شوشه بلوره: (فی بیوتِ اِذِنَ اللّٰهُ اَنْ تُرْفَعَ وَ يُذَكَرَ فِيهَا اسْمُهُ) چونکا مروقی دهرن نورانی خه ریکی خواناسی و خوادوزی یه و له یادی خوا دایه، جا له بهر نه مه مرتبه دای مه حزوفی که (فی بیوت) دهیته خه بهری، نه گهر (هذه الزجاجة) مست له بیوت له شی مروقه، چونکا نه ونه نورانی یه، که هه مان عالمی میساله، که له خاو پنجه ی له شی دایه. نه گهر موبته دای حزف کراو (هذه المشكوة) بگرین نه شی مه به ست له (بیوت) مه قامی خه لوته بگرین واتا: نه و دلّه نورانی یه، که له دهرونی نه و نور دیته دهر، هه نه مه قامه پاک و خه لوته تی دل و دهرونه. بو به یانی: مثل نوره) شی ده فهرموی: (يسبح له فيها بالغدو و الاصال رجال لا تلهيهم تجارة ولا بيع عن ذكر الله) واتا: مروف گه لیک هه ن که له و خانوچکه دا هه ر که ره به یانیان بولیله و شه و نیوه شه و، یادی خوا ده که ن و کرین و فروتن و بهر ژهن دی نه م جیهانه نه وان له خوا دوره وه ناخا.

سه رچاوه:

ته فسیر المصحف المفسر دوکتور فه ریدوه جدی

* ته فسیری مه فاتیح الغیب: (ته فسیری که بیر نوسراوی ئیمام رازی.

* الاتقان فی علوم القرآن: جلال الدین سیوطی.

- * استعارات قرآنی: دکتر صباح
- * ته فسیری مراغی: احمد مسطقی المراغی.
- * دایرةالمعارف مذاهب (انسیکلوییدی مذاهب)
- * ته فسیری فی ظلال القرآن: سید قطب.
- * ته فسیری جواهر ناودار به ته تتاوی ج ۱۲ لاپرهی ۱۳ و ۲۵ و ۴۹ چاپی میصر.
- * منظومهی حاج ملاهادی سبزواری لاپرهی ۷ و ۳۰۶
- * ته بیعیات، نجات شیخ ابوعلی سینا لاپرهی ۷۴ و ۲۶۹ چاپی مصر.
- * تنزیة القرآن عن المطاعن: قاضی عبدالجبار معتزلی لاپرهی ۲۵۲.
- * مشکات الانوار: تیمام محمد غزالی.
- * شرح اشارات ج ۱ لاپرهی ۵۳ چاپی مصر.
- * الاشارات و التنبیها ت ج ۱ لاپرهی ۱۵ چاپی مصر ۱۳۲۵ هـ
- * ته فسیر بیضاوی ج ۴/۴۰۰.
- * ته فسیر ته بهری ج ۱۸ لاپرهی ۱۰۷ و ۱۰۴.
- * دیوان امرؤ القیس لاپرهی ۶۶.
- * ته فسیر ابن کثیر ج ۶ لاپرهی ۱۲.
- * کشف الاسرار ج ۸ لاپرهی ۷۳۰ (تفسیر ابوالفضل میبیدی ناودار به ته فسیر خواجه عبدالله انصاری).
- * مقدمهی کتاب المصاحف طبع ارتور جفری ۶۵ و ۱۵۰.
- * ته فسیر محی الدین عربی.
- * المعجم المفهرس للقرآن لاپرهی ۷۲۵
- * امثال القرآن الماوردی.
- * تاریخ قرآن نولد شوالی.
- * بلاشر: ترجمهی قرآن بنقل له کلرمون گانو.
- * ته فسیر نه لمه ناز: محمدرشید رضا تقریرات - درس شیخ محمد عبده.
- * ته فسیری قورتوبی الجامع لاحکام القرآن: محمداحمد الانصار القرطبی بیروت ۱۹۶۵

* ته فسیر روح المعانی: علامه شهاب الدین محمود آلوسی.

* امثال القرآن ابو عبدالرحمن.

* ته فسیر که شاف ابو القاسم محمود زمخشری.

* الحواشی المدینه: شیخ محمد سلیمان کوردی مدنی

* تاریخ قرآن هیر شفلد.

* ته فسیر لباب الالباب خازن.

* دائرة المعارف الاسلام (انسیکوپیڈیا اسلام).

* المستقصی فی الامثال.

* ته فسیر روزبهان (عرایس البیان).

* تعليقات فی القرآن: علامه عبدالکریم ناو دار به شیرازی.

نهم وتاروته فسیری نایه ی نوره له ژماره کانی ۶۴ و ۶۵ و ۶۶ و ۶۷ گوواری سروه سالی حه و ته م چاپی ناوه نندی بلاو کردنه وه ی فرهه ننگ و نه ده بی کوردی سه لاهه دین نه یوبی سالی ۱۳۷۰ ی هه تاوی، بلاو کراوه ته وه به لام بداخه وه هه له ی چاپی زوربو، کاک نه حمه دشه ریفی ئافه رین نامه یه کی له سه رنوسیوه و له روزنامه ی حه وتانه که له تاران چاپ ده بی له ژماره کانی ۴۰۹ و ۴۱۰ سالی ۱۰ ئابی ۱۹۹۲ زاینی بلاو کراوه ته وه و به کورتی به مجوره یه:

وه رگیان ورافه کردنی قورئانی پیروز به زمانی کوردی، له نا و کوردان کاریکه تازه. دوکتور کامران به درخان له ساله کانی (۴۰) ی زاینی له شاری شامی سوریه مانگنامه ی (روژانوی) به زاراوه ی کرمانجی و پیتی لاتین ده رده خست، له وان سالان دا ده که وینته سه رنهم نه ندیشه یه که به شیک له قورئانی پیروزی بکاته کوردی و له لاپه ره کانی روژانوی دا بلاوی بکاته وه و نهم کاره شی نه نجام دا و بوه وه لین جار، له میژوی کوردستان و ئیسلامدا، چه ندسوریه کی له قورئانی که ریم، وه رگیایه سه ر زاراوه ی کرمانجی و له لاپه ره کانی گو فاری روژانوی چاپی کرد که به ناوی (ته فسیری قورئانا پیروز) بلاو بوه وه.

پاش ئەم کارە بەنرخ و بەجی یەى رەحمەتى کامران بەدرخان، زۆر کوردی تر
خوێان لەقەرەى رافەو وەرگێرانی قورئانی پیروژ دا و سورەکانی قورئانیان بەهەر دو
زاراوەى سەرەکی (کرمانجی سەر و کرمانجی خوارو)

بەلام رەنگە ئاخیرین کاریکی گەلەم مەیدانەدا کرابی، کارەکەى ماموستا دوکتور
مەحمەد سالجی ئیبراهیمی بی که ئایەتەکانی کردۆتە کوردی و لیکیداوەتەو،
هەلسەنگاندنی ئایەى نوری بە شیۆهى لیکولینەوہى زانستی که لە ژمارەکانی ٦٤، ٦٥،
٦٦، ٦٧ گۆفاری سەر وەدا بلاو کراوەتەو.

ماموستا حاجی مەلاسالەى ئیبراهیمی (شەپۆل) یە کینک لەو نوسەرە کوردانەى،
که چەندین سالە خەریکی خزمەت بە فەرھەنگ و ئەدەبى کوردی یە و لەم رینگا یەدا زۆر
هەنگاوی بەکە لک و سودمەندی هەلگرتوو و خزمەتیکى باش و بەرچاوی بە
کتیبخانەى نەتە وەکەى کردوو، کەلەم بوارە دا ئاخیرین کاری ماموستا حاجی
مەلاسالە رافە کردنی ئایەتەکانی قورئانی پیروژە بەتەواوەتى که بە شیۆه یەکی زانستیانە
ئەنجامی داو و ئیستا لە دار القارئان لە ژێر چاپ دایە.

هەر وەک عەرزەم کردن، بە شیک لە رافە کردنەکەى سورەى نوره لە گۆفاری
سەر وەدا بلاو کراوەتەو.

وہ رگێران و رافە کردنە کەى ماموستا حاجی مەلاسالە بە راستی بە شیۆه یەکی
زانستی، عیلمی ئەنجام دراو و بە زمانیکى کوردی زۆر سادە و ساکار، ئایەتەکانی لیکدا
و تەوہ ئەم کارەش کرنگی یەکی زۆری بو فەرھەنگ و ئەدەبى کوردی، هەیه و ئەو
کەسانەى که دەیانە وى لە فەرمودەکانی یەزدانی مەزن بە کوردی حالى بن، بەراحتەى
دەتوانن سود لەم کارە گرنگەى حاجی مەلاسالە وەر بگرن.

حاجی مەلاسالە ئایەتى ٣٥ى سورەى نور بەم جوړە رافەدەکا:

خوا نوری ئاسمان و زەوینە، مەسەلەى نوری خوا، وەکو چرا دانیکە که لەوا
چرایەکی (پر نور) هەبى. ئە و جرایەش لەناو جوباییک (رو پۆشى چرا، لە شوشە یابلور)
دا بى، جوباییکی بى گەرد و گرشەدار، وەکو ئەستیرە یەکی ورشەدار ئەو چرایە بە رونیک
روناک ئە بى وگر ئە گری که لە زیتونیکى پرپیت و بەرە کەت گیراوە، که نە خۆر هەلاتى یەو

نه خور ئاوايي يه (رؤنه كه ئه و نه بئخوش و بالاوته و پاكه) نيزيكه بي ئه وه ي ئاگري بگاتي، گريگري و بايسي نور له سه ر نوره (تيريژوتيشك به سه ر تيشك دا تيريژ ده ها وي)

هه ركه سيك خوا بيه وي، به ره ونوري خوي رينويني و هيدا يه تي ئه كا، خوا ئاگاي له هه مو شيك هه يه.

(ئهم چر اپر تيشكه) له ناو خانو به ره گه ليك دا يه كه خوا ئيجازه ي داوه ديواره كانيان به رزو بليند بكر لته وه (تادزوجه ته و جه رده په ي بي نه بات).

مه لا ساله، له لاپه ره كاني (11-10) ي سه روه دا، و اتا و ماناي و شه ي نوري له روانگه ي قور ئاني پيروژه وه به شيوه ي ته فسيري قور ئان به قور ئان ليكد او ته وه و زور به ورد ي له وشه كه ي كو ليوه ته وه، ره نگه ئه وه ته نيا رافه و وه رگيراني قور ئاني پيروژبي، به كوردي كه رافه كه ي به شيوه يه كي عيلم ي و زانستي يه كه په ر ژاوه ته سه ر ليكد انه وه ي ماناو و اتاي و شه گه لي قور ئان.

به شي دو ه مي رافه ي سه روه ي نور و ئايه ته كاني له ژماره ي 65 ي گو فاري سه روه دا بلاو بو ته وه، له ويه شه ش دا، حاجي مه لا ساله هه ميسان، له سه ر رافه كرد نه كه ي ده روا و بيرو پرواي زاناياني ئيسلامي له م باره وه ليكد ه داته وه و ده نوسي:

هه ندي و تويانه مه به ست هه مان نوري رينويني و هيدا يه ته كه خواله ناو دل و ده روني خودان برواياندا گير ساندويه تي.

هه نديكيش ئه وه يان به واته ي قور ئان گرتوه كه له ناخي دلي مرو ف نور و تيريژ ئه ها ويژي...

حاجي ماموستا مه لا ساله، دريژه به رافه كردني ئايه ته كاني سه روه ي نور ده دات و به شي سي يه مي ئه م و تاره گرنگه ي له ژماره ي 66 سه روه دا چاپ كراوه، كه له به شي ليكد انه وه ي و شه پيروژه كاني (ميشكات، زجاجه: مصباح شه جره و زيت) دا ده نوسي: هه ريه كه له و پيتانه، ئاماژه كردنيكه بو يه كيك له و حه واسه، قه وه ي حه ساسه به ميشكات ناو براوه كه جيگاي چرادانه و روي له شتاني زاهيره ئه وانه، رو ناك ده كاته وه تاهيزه كاني تر ئه وانه ده رك بكه ن.

قهوه‌ی خه یالیه‌ش به (زجاجه) ناوبراوه، تا سووه‌ری مودریکات له‌هه‌ر لایه‌که‌وه
ده‌رک بکاو ئه‌وانه‌ش به ئه‌نوار‌ی عه‌ قلی روناک بکاته‌وه
قهوه‌ی ئاقیله‌ش به (مصباح) ناوبراوه که ئیدراکات کوللی و مه‌عارفی ئیلاهی له‌ناو
دل و ده‌رو نارون هه‌ل بکا.
قهوه‌ی موته‌فه‌کیه‌یش به (شبه‌جهره‌ی موباره‌که) ناوبراوه، چونکائه‌گه‌رله...
ئه‌عرازی جسمانی خالی بی، نه‌شهرقی و نه‌غهربی ده‌بی
قهوه‌ی قودسی یه‌ی ئیلاهی‌ش به (زیت) ناوبراوه، که له‌به‌ر بریقه‌ بریق و بی
گه‌ردی، بی ئه‌وه‌ی ناگری، فیرکردن و بیرکردنه‌وه‌ی پی بکا، له‌خووه‌ نور ئه‌فشانی ده‌کاو
ده‌ست ده‌کا به نور دانه‌وه و تیریز هاویشتن، هه‌روا ده‌لین که ئه‌م ئایه‌ته، ته‌ مسیلیکه
له‌قه‌وه‌ی عاقیله، له‌سه‌ر پله‌و پایه‌کانی وجودی خویدا، کاتی به‌ زانستی زه‌روری بنه‌خشن
و هه‌ستی پاژه‌و جوزیی بو‌ده‌ست بدا وه‌کو ئاوینه‌ی لی دی که‌وا مه‌به‌ستی نه‌وزه‌ری تیدا
دیاری ده‌دا، سائه‌گه‌ر پله‌و پایه‌ی زانست ئه‌وی بو‌لای تی‌فک‌رین را به‌ری ...

- سەر زمانی کوردی.
- محەمەد صالح ئیبراهیمی محەمەدی: (شەپۆل) ئەم کتێبێکی نووسبوو:
- ۱- دین و ئەدەب چاپی ۱۳۶۱/۶/۲۸ هـ تاران.
 - ۲- کۆزانی فەرھەنگی زمانی کوردی نەو رۆژی ۵۹ و ۱۳۶۰ هـ- تاران.
 - ۴- باوی کۆمەڵایەتی و میژویی... چاپی نەو رۆژی ۱۳۵۷ هـ- تاران کە ئیستابە ناوی باوی کوردەواری بۆ جاری دوەم لە بن چاپدا یە.
 - ۵- بەرگی یە کەمی زانایانی کورد... یا گەنجینەی فەرھەنگ و زانست چاپی ۱۳۶۴ تاران.
 - ۶- تەفسیری سورە ی فاتحە الکتاب چاپی ۱۳۶۶ هـ
 - ۷- نوژمارە کووار بە ناوی گرشە ی کوردستان، کە، یە کەم ژمارە ی لە ۱/۳/۱۹۸۱ زە تاران بلاو کراوە تەو.
 - ۸- ئینسان و پروا: (وەرگەراوە یە) چاپی ۱۳۶۱ هـ تاران.
 - ۹- شارەمیش ھەنگوین تەرجەمە ی سورە ی موبارە کە ی نەحڵە، و ئەم کتێبێکی نوێ ی ئامادە ی چاپن.
- ۱- تەفسیری قورئان تەرجەمە لە پروی المصحف المفسر نو سراوی فەریدووە جدی لە ئەو ئەلی قورئانە و تە ئاخیرین سورە ی قورئان.
 - ۲- بەرگی ۲ و ۳ و ۴ و ۵ زانایانی کورد... یا گەنجینەی فەرھەنگ و زانست.
 - ۳- نوێژ بە فارسی و بە کوردی.
 - ۴- عیلمی کە لام.
 - ۵- شەرحی حالی ھەزرە تی محمد (د-خ) و خولە فای راشیدین بە کوردی و بە کورتی.
 - ۶- شەرحی حالی ئیمامی شافعی، ھەنە فی، مالکی، ھەنە لی، ماتریدی و عقایدی فقھی ئەوان.
 - ۷- ھەزرە تی شیخ عوبەیدی لای نەھری، قدس سرە العزیز.
 - ۸- تەرجەمە ی ئایاتی مونتە خەبە ی قورئان.

۹- حه زره تی ئیمام شافعی و بیروپرای فقهی و ئوصولی ئه و پیشه وایه و داب و ده ستوری نوئیز به پیی فقه ئه و زاته، به وینه ی کتیبیک که به وینه ی وتاریش له روژنامه ی شه هاده ی کوردی بلا و کراوه ته وه له ژماره ی ۲۲۳ تا ۲۲۸.

وینه ی بیلوگرافی یا کتیب ناسی نوسراوه کانیش به م جوړه ن: ژیناوه ری زانایانی کورد له جهانی ئیسلامه تی، یا گه نجینه ی فهره ننگ وزانست:

که شه رحی گه وره بیاوان ونوسه ران وشاعیرانی کورده، به زمانی کوردی: وه کو: مه ولانا خالد شاره زوری، شیخی ئیشراق و بیرو پای ئه و له بابته فله سه فه ی ئیشراقه وه، غه وشی گه یلانی، حه زره تی شیخ عوبه دیدیلانه هری، سه ید طه ی شه مزینی عه بدولقادر: عه وشی ثانی، مه لا ئه بو به کری موصه نیف - حوسین حُزنی - مه لاعلی تورجان، دوکتور کامران به درخان - ئه حمه دی خانی - حاجی قادری کوئی - مه لای جریری - حاجی خه لیفه مه لا محه مه د: (به ها) موفتی زه هاوی، وه فایی - میرزا عه لی قازی، نورنیساخانم، داره مر واری یا شجرة الدر - مه لا محه مه د قزلجی، مه لا ره حمانی پینجونی - به دیع الزمانی کوردستانی، عه لامه شه عیدنورسی، بیسارانی، مه حوی - زه یوه ر - حه ریق - فه قی ته یران، عه لی تهرموکی، ئامیدی، مه جدی، مه ستوره، نالی - عه لامه عه بدوللا بیتوشی عه لی ئه صغه ری کوردستانی - پیره میرد - تاهیر به گ - گیوی موکریانی - ابن الحاجب شاره زوری، صه یدی هه ورامی، ئه مینی ئه ودال، ئینوجهنی - عه لامه که ماله دین وزانایانی شاره زوری و ئامیدی، ئینو صه لاح - خازنی - عه بدوالرحیم مه وله وی، عه لی حه ریری، مه لاهه لیلی سیرتی، شیخ یوسف ئوغلو، دلدار - قاناتی کوردو، شامیلوف، ره شیدیا سه می

عه لی سیاباندوف - مه لا مه حمودی بایه زیدی سلطان العرفا: حاجی سه ید عه بدوللا گه یلانی زاده - سالم سنه بی، شیخ ره زاتاله بانی - گوران، حه مدی - مه لایه حیا مزوری، شیخ عه بدوره حمان روژبه یانی، شیخ سه عیدی پیران، شیخ مه حمودی ئه مر - به درخان، شیخ سه لام بارزانی - عه زیزخان سه رداری بوکان - کوری خه له کان - ئه بوفیدای ئه یوبی،

شیخ نوره دینی برفکائی - باباطاہری عوریان - مہ لاپہریشانی لور - شیخی شہرقاوی .
بہرگی یہ کہم چاپخانہی مہ ہارت - تاران - لہ سالی ۱۳۶۴ ھ تاوی لہ چاپ دراوہ و
۸۸۶ لاپہرہیہ و بہ زمانی کوردی یہ .

ہر لہ باسی فہلسہ فہی ئیشرافہ و تادہ گاتہ باسی فہقی یہ تی و ئدہب و فقہ اللغہ و
کہرت کردنی واژہ و واژہ نامہ کہی پرو تہژی یہ لہ مہ بہستی زانستی و لیکوئینہ و و
وردہ کاری عیلمی جوان و رازا وہ .
باوی کوردہ واری :

چہن مہ بہستی جیا جیا یہ بہ زمانی کوردی وہ کو: بہ ہاری نازادی، نہ وروژ،
کولہ چوار شہ مہ، ہہ تہری و مہ تہری، کوسہ، میر میرین، سیانزہ بہ دہر، داب و دہ ستوری
فہقی یہ تی، بہیت و باو، لیکوئینہ و ہ، چریکہی شہ و یاروشہ و بووچہن چیروک و مہ بہستی
میژوی، وہ کو میژوی ہوزی شوانکارہ، چاپخانہی جہ واہیری - تاران - چاپی سالی
۱۹۸۰ زاینی، دوست و حہوت لاپہرہ یہ .

۱- پند یا ئہ مسالی قورٹان :

ئہم کتیبہ پر پرہ لہ مہستی جوان و وردی کہ لامی و کومہل ناسی و علمی و فہلسہ فی و
دینی و ئہ خلاقی، لہ بابہت و اتای ئہ مسالی قورٹان و بہراورد کردن لہ گہل چہن پندی
کوردی و تہفسیری چہن ئاہت بہ شیوہی تہفسیری مہوضوعی، فہلسہ فہی چا وہ دیری
گشتی، و اتا کردنی ئاہی نور بہ شیوہی وردی زانستی و دہر برینی بیرواری زانایان لہ و
بابہتہ و ہ، پروا و ئیمان و زانست و عیلمی کہ لام، کہ لہ چاپخانہی:

مہ ہارت - تاران، چاپی یہ کہم، سالی ۱۳۶۲ ھ تاوی لہ ۲۷۸ لاپہرہ لہ چاپ دراوہ و نرخی
۳۵ تمہنہ، بہ زمانی کوردی نوسراوہ .

۲- کوروکاش یا میژوی موکریان :

لہ بابہت میژوی مہ ہابادو مہ لہ بندی موکریانہ و ہ بہ زمانی کوردی باس دہ کاو
لہ چاپخانہی پیروژ - تاران چاپی یہ کہم سالی ۱۳۶۶ ھ تاوی لہ ۲۹۸ لاپہرہ لہ چاپ دراوہ و

نرخى ۸۹ تمه نه.

۳- کۆزانى فهرههنگى زمانى كوردى؛

برى له بابته باوى كوردهوارى و فولكلور: خه ته نه سوران و ژن هينان و داب و دهستورى مهرو مالآت به خيو كردن و هوزهوارى و يه كتر ناسينه وه به كوردى قسه ده كا- چاپخانه جواهيرى- تاران- له سالى ۱۹۶۱ زاینى له ۱۱۲ لاپه ره له چاپ دراوه و نرخى ۱۵ تمه نه.

۴- گرشهى كوردستان؛

كووارى گرشهى كوردستان ژماره يه كه مى له ۱۹۸۱/۳/۱ زاینى بلاو كراوه ته وه و تا نو ژماره ي لى چاپ كراوه و به وئنه ي كتیب له يه ك به رگدا كو كراوه ته وه، ئەم كۆواره زياتر به ئەدهب و وئزاوهرى و هونه و چريكه و فولكلور و باوى كوردهوارى و فهرههنگ گرینگى داوه و جوان و پره له مه به ستي جوان جوان.

۵- دين و ئەدهب ياقسه ي داينژ راوى پاراوى زوانى كوردى:

هه ندى مه به ستي دينى يه له بابته (شورا و اولى الامر) كارو عه داله تى كومه لايه تى، مافى زن و بانگ كردن بو يه كيه تى و شيرين زمانى و زمان و خویندن و سه برو دين و ئەدهب و جه برو ئختيار و نزولى قورئان، هيدا يه ت، روژوگرتن، به زمانى كوردى قسه ده كا و له په ره ي ۱۶۱ تا ۲۴۳ ته فسيري سورته كورته كانى قورئانى پيروزه به كوردى يه و له چاپخانه ي نارمان- تاران له سالى ۱۳۶۲ هه تاوى چاپ بووه و ۲۵۳ لاپه ره يه و نرخى ۳۵ تمه نه.

۶- ته فسيري فاتحه الكتاب به كوردى؛

ئەم و توويژه له روژنامه ي شه هاده ي كوردى سالى ۶ ژماره ي ۲۸۲ در ۲۶ سپتامبر ۱۹۸۹ ي زاینى و ۴ ره زيه ر (به ران) ي ۲۶۰۱ ك و ۲۵ سه فه رى ۱۴۱۰ ي مانگى و ۴ ي ميهرى ۱۳۶۸ ي هه تاوى له گه ل وینه چاپ كراوه.

بيلوگرافى ياكتيب ناسى؛

* ناوی کتیب: ته فسیری فاتحة الكتاب به کوردی.

* نوسه و: محمه د صالح ئیبراهیمی محمه دی (شه پۆل).

* ناشر: به هه وکاری معاونت بین الملل ته بلیغاتی ئیسلامی ئیران.

* چاپی یه که م سالی ۱۳۶۷ هه تاوی.

* تاریخی ئینتشار: ۱۳۶۷/۸/۱۴ هه تاوی.

* جیگای بلا و کردنه وه تاران

* تیراژ ۵۰۰۰ دانه

* له م پهراوه دا بیرو رای زانا یان و ته قسیم بهندی ته فسیر زانان له بابته زانستی که لام دا، تیدا گو نجاوه و زور به وردی قسه ی لیکراوه و تائیسنا سوره ی حه مد به م شیوه زانیاری یانه ئاوا جوان و عیلمی واتا نه کراوه.

له ئاخر یشدا له بابته بیژه ی قورئان به شیوه ی فقه اللغه زور زانایانه قسه کراوه و بیرو رای ئیمام شافعی فراه، ئه بو حه سه ن ئه شعهری و پهیره وانی ئه و، ئه قیده ی زجاج، لحيانی و دوکتور صبحی صالحی تیدا خونجاوه و که میکش له بابته مه سه ل و چریکه ی حه ی بنی یه قطان (زیندوی بیدار) زور پرواتایانه قسه کراوه.

بنام خدای دانا و توانا

فاضل و محقق محترم جناب آقای محمد صالح ابراهیم محمدی (شه پۆل) موضوع / کتاب (ته فسیری فاتحة الكتاب).

با عرض سلام و آرزوی موفقیت بیشتر برای آن محقق فرزانه، به استحضار می‌رساند که کتاب فوق‌الذکر را، که به زبان کردی نوشته‌اید، با علاقه و اشتیاق مطالعه نمودم.

چون کتاب مذکور برای اینجانب بسیار جالب بود لازم دانستم که بصورت اجمال و در چهارچوب تشخیص‌های خود نظر خود را راجع به آن، بشرح ذیل به عرض برسانم.
۱- چون تا جایی که بنده اطلاع دارم، این اولین باری است که یکی از سوره‌های قرآن

مجید، به زبان کردی بصورت یک کتاب مستقل تفسیر شده است، لذا کاری است کم نظیر و ابتکاریست جالب.

۲- از اینکه به زبان کردی حالت عرفانی می بخشد، قدمیست بسیار بدیع در احترام به زبان مادری نویسنده کتاب، که قابل تقدیر است.

۳- در مقایسه این کتاب با سایر تفسیرها یا ترجمه های دیگر قرآن مجید به زبان کردی، این کتاب بسیار مدرن نوشته شده است و برای خوانندگان این عصر بسیار پرکشش است.

۴- مسئله بسیار مثبت در تدوین کتاب این است که در تفسیر سوره مبارکه مذکور، نظر صاحب نظران مشهور را نیز عیناً درج فرموده اید از قبیل: زمخشری، فخرالدین رازی، محمد غزالی و غیره. که حالت استناد بیشتری به کتاب می دهد.

۵- مهمتر از همه نکات فوق الذکر این است، که افرادی که زبان عربی بلد نیستند و کردی بلدند، می توانند با سهولت این کتاب ارزشمند را بخوانند و در رابطه با شناسایی با مذهب خود، که اسلام است، از راهنمایی های ارزشمند آن بهره مند گردند.

در خاتمه امیدوارم که در خلق این قبیل آثار گرانقدر بیش از پیش توفیق حاصل کنید.

ارادتمند - حسن صلاح (سوران)

تهران ۱۳۶۷/۱۰/۱۱

ارادتمند - حسن صلاح (سوران)

بیروای ته‌فسیرزانی تورئان

ئه‌بو حه‌فس عومه‌ر بن عه‌لی بن عادل حه‌نه‌لّی دیمه‌شقی که له ۸۸۰ مانگی به دوامردوه. له ته‌فسیری ۱۸ به‌رگی خویدا به‌ناوی لوباب له عولومی کتێدا، وتویه‌تی: موجهاید له‌ئیبینی عومه‌ری بیستوووه که مروّبی له‌کورد - ی فارس ئاماژه‌ی به سوتاندنی ئیبراهیم کردوه. ئیبین عادلش به نه‌قل له ئیبی جه‌ریح ناوی ئه‌و مروویه‌ی به ۲ جوّ (هرین و هنرین) نوسیوه و به یه‌که‌م که‌سی زانیوه که مه‌نجه‌نیقی سازداوه. ئیبینی عادل نمرود به شای سائیبین و به خه‌لکی باییل: خاکی کوفه یا کویّ به‌ناوی سه‌رکه‌شتی له نه‌هاوه‌ند (نو‌حاوه‌ند) داناوه - بروانه به‌رگی ۴ په‌ره‌ی ۱۳۷ تا ۱۳۵ کتیبی کومه‌له و تارّ وارگه و زانایانی کورد (شه‌پۆل) - و خاوه‌نی ئه‌م ته‌فسیره، له بابته ئازهره‌وه (اذقال ابراهیم لایه‌ آزر - ئایه‌تی ۷۴ سوره‌ی ئه‌عام) و تویه‌تی: (ئازهر وه‌زیری نمرود بووه (به‌رگی ۱۱ په‌ره‌ی ۵۰۱). قورتوبی ئه‌نده‌لوسی: عه‌بدوللا محه‌مه‌دین ئه‌حمه‌د - ی ئه‌نصاری که له ۶۷۱ مانگی مردوه، له ته‌فسیری ۲۰ به‌رگی خویدا، به‌ناوی جامیعی بوّ ئه‌حکامی تورئان، ده‌لّی: (روی ان قائل هذه المقالة هو رجل من الاكراد من اعراب فارس ئه‌ی من بادیتها و هه‌روا رای گه‌یاندوه که ئیبینی عومه‌ر و موجهاید و ئیبینی جه‌ریح ناوه‌که‌یان به (هیزری) ناو بردوه و به مه‌نجه‌نیق سازدانی زانیوه (قورتوبی به‌رگی ۱۱ په‌ره‌ی ۱۳۸). قورتوبی ده‌لّی (ئازهر باوک یا مام و ئاپی) ئیبراهیم بووه و (پیی) بوّته (بی) و ئازهری به (بوت) و اتا کردوه و ناوی باوکی (تاروخ) بووه. (بروانه به‌رگی ۷ په‌ره‌ی ۱۰). شه‌مه‌دین محه‌مه‌دین ئه‌حمه‌د شیرییی ناودار به خه‌تیبی شیرییی که له ۹۷۷ مانگی وه‌فاتی کردوه، له ته‌فسیری سیراجی مونیر - ی خویدا، نه‌خش و روّلی کوردانی نیشان داوه و ده‌لّی: (هذا رجل من الاكراد و تویانه ناوی (هینون) ه - بروانه به‌رگی ۴ په‌ره‌ی ۱۸۴. خه‌تیبی شیرییی هیجهره‌تی ئیبراهیمی له کوّی بوّ حه‌ران، زانیوه (به‌رگی ۵ په‌ره‌ی ۷۳) نوسه‌ر هه‌روا، ئیبراهیم - ی به‌خه‌لکی شوشی ئه‌هواز، داناوه و

له گەل باوکیدا له شوشهوه چوونه ته باییل (به‌رگی ۱ په‌ره‌ی ۱۲۰)، ئیبراهیم (:بله‌ی) به‌واژه‌یی کوردی فارسی داناوه. عه‌بدوره‌حمان بن محهمه‌دبن مه‌خلوف ئه‌بی زه‌ید سه‌عالیی (۷۸۶ - ۸۷۵ مانگی) له‌کتیبه‌ی جه‌واهیر - ی حیسان - ی خویدا، له‌ په‌ره‌ی ۹۲ دا، ئه‌و پیاوه‌ی به‌ کورد، زانیوه، به‌لام ناوی نه‌بردوه. به‌غه‌ویش له‌ تفسیری لیبابو ته‌ئویل له‌ نیشانه‌کانی ته‌نزیل دا له‌ رافه‌ی ئایه‌تی ۶۸ سوره‌ی ئه‌نیا به‌ریوایه‌تی ئیینی عومه‌ر، به‌لگه‌ی هاوردوه و رایگه‌ندوه: که‌ ئه‌و پیاوه‌ کورد، بووه‌ و ناویشی (هیزن) بووه و ته‌فسیره‌ کانیس ئه‌و شوینه‌یان به‌ (کوئی) داناوه. ئه‌بو‌حه‌سن عه‌لی بن محهمه‌د بن ئیبراهیم بن عومه‌ر شیخی خازین له‌ لوبابی ته‌ئویلا له‌ به‌رگی ۵ په‌ره‌ی ۳۴ دا، ده‌لی (هذا رجل من الاكراد قيل اسمه هيزن)، له‌ ته‌سیرو له‌ تیفی مه‌نان نوسراوه، ئه‌وره‌حمان بن ناسر سه‌عه‌دیش به‌ ناوی کوئی نامازه‌ کریاوه و له‌ ئه‌زوائی به‌یان له‌ ئیزاحی قورئان به‌ قورئاندا، و تراوه‌ پیاوی له‌ عه‌ره‌بی فارسی که‌ مه‌به‌ست له‌وه‌ کورد، بووه‌ (به‌رگی ۴ په‌ره‌ی ۳۱۳) که‌ هه‌ندی ئه‌و کورده‌یان، به‌ نمرود و هه‌ندی‌کیش به‌ کوردی به‌ناوی هیزان، ناو بردوه (ته‌فسیر موقحه‌ماتی ئه‌قران له‌ موبه‌ماتی قورئاندا) و نوسه‌ری جامعی ئه‌حکامی قورئان، کوردانی عه‌ره‌بی فارسی و خودی هیزان به‌ ناوی که‌سانی که‌ ده‌سیان له‌ کاری ئاگره‌ که‌دا هه‌بووه، باسی لیکردون و خیوی ته‌فسیری که‌ششاف نوسیویه‌تی مه‌به‌ست له‌ پیاوی له‌ ئه‌عربی عه‌جه‌م، کورده‌ و بیژاویس که‌خوی له‌ کوردانی ناوچه‌ی فارسه، فه‌رمویه‌تی: مه‌به‌ست له‌ (رجل من اكراد فارس (: هیون)ه‌و ناوی هیون بووه (به‌رگی ۲ په‌ره‌ی ۱۹۵). له‌ ته‌فسیری به‌ حری موحیت دا، نوسراوه‌ ئه‌وه‌ی ئیشاره‌ی سوتاندنی ئیبراهیم کردوه (نمرود) بووه‌ و کوری عه‌ته‌یش نوسیویه‌تی: پیاوی له‌ کوردانی، عه‌ره‌بی فارس و خه‌لکی بیاوان بووه‌ (به‌رگی ۵ په‌ره‌ی ۲۳۹) و شیخ محهمه‌د نه‌وه‌وی له‌ ته‌فسیری راح له‌بید، به‌ نمرود - ی کوری که‌نعان یا مرویی له‌ کوردانی فارس که‌ ناوی (هینون) بووه، یادی لیکردون.

ته‌به‌ری روداوی سوتاندنی ئیبراهیم به‌ ئاگر به‌ سالی ۱۴۷۰ی دوای توف و توفانی

نوح و ۴۳۰۰ دوا‌ی هاتنه دنیای بابه ئاده‌م، داناوه (به‌رگی ۱ په‌ره‌ی ۳۰. کتییی میژوی ئومه‌م و ملوک، باو با‌پیرانی ئیبراهیم نه‌سل به نه‌سل ده‌گه‌ییته‌وه، سه‌ر نوح به مجوره: ئیبراهیم بن تاروخ بن ناحور بن ساروغ بن راغوبن فالیغ بن عابیر بن شایح بن ئه‌رفخشد بن سام بن نوح و نوسه‌ری ته‌جریر و ته‌نویر، ده‌وره‌ی گول‌کردنی بابیل و ده‌وره‌ی پاشایی نمرودی به ۳۷۵۵ به‌رله‌ زاین، داناوه (به‌رگی ۲ په‌ره‌ی ۳۶۹) وه قورتوبی له ته‌فسیره‌ که‌یدا ئه‌وه‌ی به ۲۳۶ سال دوا‌ی توفانی نوح و ۳۳۰ سال دوا‌ی خیلقه‌تی بابه ئاده‌م، داناوه و ته‌نانه‌ت لای وایه‌ که‌ نمرود له‌ خاکی کورده‌واریدا بووه (بروانه‌ به‌رگی ۷ په‌ره‌ی ۱۰ و به‌رگی ۲ په‌ره‌ی ۲۴ قورتوبی) ئه‌ و قسانه‌ و قسه‌ی میهر‌په‌رستی له کورده‌واریدا، ئه‌وه‌ ده‌سه‌ لمیته‌ی که‌دین و دین باوهری و ژیار و ته‌مه‌دون له‌ زاگروس: له کورده‌واریدا فره‌ که‌ون و که‌و نارایه، هه‌ر ئه‌وه‌یشه‌ که‌ سه‌لماوه‌ که‌ نه‌ ته‌وه‌ی زیره‌ کی‌ کورده، گه‌نمی دوزیوه‌ ته‌وه.

ته‌فسیرزانان نوسیویانه: له‌ کلده، هاران: حه‌ران و که‌نعان و... خه‌لک له‌ و ناوه‌ ناوه‌دا خه‌ریکی ئه‌ستیره‌ و گو‌په‌رستی ئاسمان و حه‌وا بون، کلده به‌وه‌ ناوداره‌ که‌ زانستی ئیسترانومی له‌ وئ سهری هه‌لداوه، که‌ زانایانی فره‌ له‌ وئ له‌ وزانینه‌دا گولیان کردوه، بو‌ویته‌ دیسانیان و ده‌سه‌یی تریش تا ده‌وره‌ی پاشایانی ساسانی کورده، هه‌بون و خویشان نیشان داوه‌ که‌ هه‌مویان بروایان به‌ په‌رستی ئه‌ستیره‌ و روژوگو‌ی حه‌وایه‌ کانی ئاسمان هه‌بووه، ره‌ گاژوی کو‌ن و که‌و نارای ئه‌و بیروباوهره، هیمان له‌ نیو هه‌وته‌وده‌قی زمانی کوردی و فارسی و فولکولور و داب و ده‌ستوری خه‌لکی ره‌مه‌کیدا، هه‌روا ماوه‌ و باوه. له‌ باکوری غه‌رب و غه‌ربی نیو دوروان: (به‌ینه‌ نه‌هره‌ین) له‌وه‌ پترباو بووه‌ و شاری دیمه‌شقی شامیان له‌ سه‌ر ئه‌و بیرورایه، ساز داوه‌ و به‌ سه‌ر هه‌ریه‌ که‌، له‌ده‌ روزه‌ی شار، ویتیه‌یی فره‌له‌ ۷ ستاره‌ و گو‌ی حه‌وا‌ی ئاسمان، نه‌خشیرابوون.

کوری عه‌ساگیر له‌ و سه‌رده‌مه‌دا، چه‌ن مه‌به‌ستیکی له‌ بابه‌ت شاری دیمه‌شقی و هه‌روا له‌ باره‌ی له‌ دایک بونی حه‌زره‌تی ئیبراهیم له‌ گوندی (به‌رزه) نوسیوه‌و رایگه‌یاندوه، له‌و

سه‌رده‌مه‌ی که خه‌لکی له و ناوچانه خه‌ریکی ئه‌ستیره و مانگ و روژ په‌رستن بوون، ئیبراهیم له (ئه‌میله) له دایک بووه و کوری که سیریش قسه‌ی له‌وانه کردوه و ئه‌و ده‌وره، ده‌وره‌ی میهر: میترا په‌رستی بووه، که له سه‌رده‌می ماد و به‌رله مادیش له کورده‌واری و ئیرانی که و نارادا، میترا په‌رستی روژ باو بووه. به قسه‌ی (ئه‌نست رینان) دین و ئاینی ئه‌گه‌ر مه‌سیحیه‌ت به‌ری نه‌گرتا، فره به په‌له و به‌له‌ز دنیای داده‌گرت. له دایک بوونی ئیبراهیم چله (به‌رزه یا له ئور: ئاور) بوی، ئه‌و له سه‌ر زه‌وی و ئاخ‌ی له دایک بووگه، که خه‌لکی خه‌ریکی میهر: میترا په‌رستی بون. دیاره ئیبراهیم له به‌ینه نه‌هره‌ین له دایک بووه، چونکا ئه‌وی شوینی بووه، پروته‌ژی له ئه‌ستیره په‌رستان و موعه‌بیران و خه‌لکی که، بو‌روژ و مانگ و ئه‌ستیره و میهر میترا و خودایانی‌تر عیاده‌تیا کردوه و کرنوشیان بردوه. جیی ورد بونه‌وه‌یه (به‌رزه) یا سه‌ر زه‌وی به‌رزه که له می‌روی کون‌دا، یادی لیکراوه، (توفیلاکتوس سیوکا) که له سه‌رده‌می سپاکیشی (موریسیوس) له ساله‌کانی ۵۸۲ - ۶۰۴ زاینی، له کاتی قسه‌کردن له ری‌وبانی (دینه‌وه‌ر) بو سه‌رمه‌راغه، یادی (به‌رزه‌ی کردوه، که له شوینی ئیستای (بانه) یا سه‌قز، ده‌چی. بروانسه ژماره‌ی ۳۸۸ حه‌وته‌نامه‌ی سیروان سالی ۸ روژی ۱۰ی پوشپه‌ری ۱۳۸۵ هه‌تاوی په‌ره‌ی ۱۵ به‌ریژ کامل سه‌فه‌ریان.

زو‌ر به‌ی تفسیرزانیان و تفسیر نوسان بیروبروایان وایه که ئه‌م ئایه‌ته: (.. الی قوم اولی بأس شدید - ئایه‌تی ۱۶ سوره‌ی فه‌تح) له په‌سن و تاریفی ئازایی و نه‌به‌زی و بو‌یری نه‌ته‌وه‌ی کورد، نازل بووه. بو‌ویته: تفسیری روح‌ولمه‌عانی نوسراوی پرزانا سه‌یید مه‌حمود ئالوسی به‌رگی ۲۵ چاپی ۱۹۸۵ ز - چاپی ۴ په‌ره‌ی ۱۰۴ تا ۱۰۲ فه‌رمویه‌تی مه‌به‌ست له و ئایه‌ته، نه‌ته‌وه‌ی کورده، که بو‌یرو نه‌ترس و ئازاو کولنه‌ده‌ره‌و هه‌روا له‌بن ئایه‌ته که‌دا نوسیویه‌تی (و بالجمله إن الأکراد مشهورٌ بالبأس الشديد...) و تفسیری ئین که سیر له پیغه‌مبه‌ره‌وه، نه‌قلی کردوه که فه‌رمویه‌تی: «مه‌به‌ست له و ئایه‌ته هوژی کاله‌موین - ه که به (: به‌رزه، باریز، بارزانی، بارزان، یا جه‌به‌ل باریز، بارجانی

بارزانی، بارجان، بارجانی ناوبراوه - بروانته به‌رگی ۴ ته‌فسیری ئین که‌سیر په‌ره‌ی ۳۰۷ و کتییی دانشنامه‌ی جیهانی ئیسلام پیتی بی جزوی ۲ چاپی ۱۳۷۱ تاران په‌ره‌ی ۲۲۵ و کارنامه‌ی ئه‌رده‌شیر بابه‌کان و کیسه‌ه‌وی په‌ره‌ی ۴۹ و صادق هیدایه‌ت په‌ره‌ی ۲۵ تا ۲۴ و کتییی به‌یانولئه ئیمه به‌رگی - ۱ - په‌ره‌ی ۸۹ نوسراوی زینه‌لعابیدین محمه‌ده مه‌هدی. ئین موزیر و موعجه‌م سه‌غیر و موعجه‌م که‌بیر ته‌به‌رانی و موسنه‌ده‌ی سه‌غیر - ی ته‌به‌رانی و قاموس و دوره‌ری مه‌نسور و... ده‌لین: ئایه‌تی ۱۶ سوره‌ی فه‌تح له‌په‌سنی نه‌ته‌وه‌ی کورد، دایه‌و رایان‌گه‌یاندوه که‌مه‌به‌ست له (ئه‌لبارز) بارزانی - یه‌یانی کوردان و کوردانی عه‌جه‌م و ئه‌عربی فارسه یعنی الاکراد و اکراد العجم و اعراب القارس و ظاهر العطف ان اکراد العجم لیسوا من اعراب فارس و ظاهر اضافة الاکراد الی العجم يُشْعِرُ بَانَ مِنَ الْاِکْرَادِ مَا يُقَالُ لَهُمُ الْاِکْرَادُ الْعَرَبُ وَلَا نَعْرِفُ هَذَا التَّقْسِيمَ وَ انما نعرف جیلا من الناس یقال لهم الاکراد من غیر اضافة الی عرب او عجم و ئین خلکان نوسیویه‌تی: ان الاکراد من نسل عمرو بن مزیقابن عامر ماء‌السماء و انهم وقعوا علی ارض العجم فسموا الاکراد و قال الشاعر: لعمرک ما الاکراد ابناء فارس / و لکنه کُرد بن عمرو بن عامر.

له قاموسا و تراوه: کوردخیل و تایفه‌ییکن له به‌ره‌ی مرو و کو‌ی کورد، ئه‌کراد - ه و با پیره‌گه‌وره‌یان کورده و عامیربه‌بیرورای زوربه‌ی نوسهران کوری شالح بن ئه‌رفخشذبن سام بن نوح - ه و ته‌به‌رانی له موسنه‌دی که‌بیر و سه‌غیردا، له جابانی کوردی و ئه‌بو به‌سیر مه‌یمون بن جابانی کوردی حه‌دیس و فه‌رموده‌ی نه‌قل کردوه. به‌راستی کورد، نه‌خشی گرینگ و به‌رچاویان هه‌بووه و هه‌یه له خزمه‌ت کردن به‌زمان و فه‌ره‌ه‌نگ و قورئان و ژیار و ته‌مه‌دونئیسلام، ئه‌وه‌یه، ده‌بی بلین: ئیسلام قهرز دارومه‌ر هونی کورده. که‌ئین خه‌لدون نوسیویه‌تی: «چوار کتیب بو‌زانینه‌کانی ئیسلامی و قورئان، سه‌رچاوه‌ن که (نوادری یا الامالی و ادب الکاتب) نوسراوی ئیسماعیل قالی دیار به‌کری کورد و ئین قوته‌یه‌ی کوردی لای کرماشانه (بروانته په‌ره‌ی ۱۱۷۵ به‌رگی ۲ به‌رکولی کوری خه‌لدون چاپی

۱۳۶۲ تاران ته رجه مه به فارسی و تاریخی علمی ئیسلامی نوسراوی دوکتور جه لال هومایی ئوستادی زانکوئی تاران په رهی ۱۵۳ چاپی ۱۳۶۶ تاران که (شه پوئل) ئه مه ی د جه لال هومای له زانکوئی تاران به زانینخوازان، به دهرس و توتته وه و هه روا ئیمام محه مه دغه زالی فه رمویه تی: «زمان و فه رههنگی ئیسلامی له سه ر ۴ کۆله که دانراوه که ۳ له وانه زانایانی مه لبه ندی ئامید: دیار به کرو زانایانی شاره زور و هه له بجه یه، هه له بجه ی سوتا و هیرو شیمای کوردستان و زانایانی دینه وه ر - ی لای کرماشان، که کوردن، له پاشان ئیمام غه زالی فه رمویه تی ئه گهر، زانایانی ئه و ۳ ناوچه کوردنشینه نه بوایی زمان و فه رههنگی ئیسلامی ئاوا قه وام و دهوامی نه ده بو و ته فسیری ئیبنی که سیر هه روا له بن ئایه ی ۶۸ و ۶۹ سوره ی ته نبیا که فه رمویه تی: [...] قالوا حَرِّ قُوَّةٌ: یانی خه زره تی ئیبراهیم بسوتن... قُلْنَا یا نَارِکُونِی بَرْدًا و سلاماً علی ابراهیم ۶۹ - کوری که سیر نوسیویه تی: یانی: پیاوی له کوردان و تویه تی: ئیبراهیم بسوتن و ته فسیری صاوی له سه ر جه لاله ین به رگی ۳ چاپی مه کته به ی ئیسلامی په رهی ۸۱ ده لی: مه به ست له (حَرِّ قُوَّةٌ...) ئه ندامانی هه یئه ت ره ئیسه ی موحا که مه کارانی ئیبراهیمه، ئیبراهیم بسوتن. که یه کی له وانه نمروز، بن که نعان بن سنجاریب بن نمروز بن کوس - ه که ناوی هینوب و حه زره تی ئیبراهیم - ی له ئاوابی کوئی به ندوزیندانی کردبو له دوایدا به مه نه جنیق ئیبراهیمیان، تور هه لدایه، نیو ئاگرو زوربه ی ته فسیر زانان (واستوت علی الجودی، ئایه تی ۴۰۴ سوره ی هود، جودی چیاو کیفی گوتی کوردی یه، که له ناوچه ی ماردینی کوردستاندا یه، که چیا ی ئاگری یه (بروانسه ئه علامی قورئانی دوکتور خه زاییلی، موفره داتی قورئان حمیص، روحولمه عانی، مه جمه عولبه یان، ته فسیری قورتویی، ئه بولفه تح رازی، ته به ری، محه مه د حوسین مه حمود شیخی هیندو کتیبی دین و ئه ده ب به رگی ۲ په رهی ۱۶۸ تا ۱۷۸ به زمانی کوردی نوسراوی (شه پوئل). ته به ری له تاریخی ئومه م و سلوک دا و له جامعی به یان، له ته فسیری قورئاندا، بیرورای وایه که رجل من اعراب فارس، پیاوی له کورده کان بووه که ئیبراهیمی خستوته نیو ئاگرو هه روا، رای گه یاندوه که ناوی ئه و پیاوه (هیزن)

بوو و لە کوردەکان بوو. (برواننە تەفسیر - ی جامیعی بەیان... بەرگی ۱۲ پەرە ی ۱۶۵
 ھەر ئەو ی و تاریخی ئومەم و ملوک، ئەو ی دوپاتە کردو تەو و بە (ھیزن) ناوی بردو
 (بەرگی - ۱ - پەرە ی ۱۶۸ ھەر ئەو ی). عن ابن عمر (رە) جُل من اعراب العجم یزید
 الاکراذ (برواننە تەفسیری کە شاف بەرگی ۲ پەرە ی ۴۹ و تەفسیری روّحی بەیان بەرگی
 ۵ پەرە ی ۴۹۶، فەرمویانە: (ان الذی اشارە باحراقه رجل من اعراب العجم یعنی
 الاکراذ). تەفسیر خازین لە بن ئەو ئایە تەدا بە دورودریژی قسە ی کردو و تەفسیری
 بە یزاویش لە بن ئایە تی (حرقوہ...) دانو سیویە تی: پیاویک بوو لە کوردەکان و ناوی
 (ھیون) بو (خسف بە الارض و قیل نمروز). کورپی کە سیر لە قیسە سی ئەنییا، رای
 گە یاندو و کە کوردەکان مەنجە نیقیان سازداو و ئیبراھیمیان پیی فریدا و تە نیو ئاگرو ئەو
 مرویە ی کە بو یە کە مجار مەنجە نیقی سازداو و ئیبراھیمی پیی خستو تە، نیو ئاگر، بە بە
 (ھیزن) ناو براو و. عەبدو للابن محەمەد بە غەو ی (: فەرا) کە لە ۳۱۷ مانگی لە مەر و مردو
 بە نە قل لە کوری عومەر - ی خەلیفە ی دوەم لە بن ئایە تی (حرقوہ) دا و تو یە تی (ان الذی
 قال هذا رجل من الاکراذ و ناوی (ھیزن) و ھەروا و تو یە تی: ئەو کارە ساتە لە (کو یی)
 روی داو و.

- لە کتییی بە یان ئولتە ئیمە بەرگی ۱ پەرە ی ۵۳۵ دا نو سراو و لە خود بە ی ئیمام عە لید ا
 ھاتو و: [وارتفع علم العماليق فی کوردستان، و عقدت الراية لعماليق الكرد، و ویل
 لبغدادین من سیوف الاکراذ]، لە کتییی بە یانی ئە ئیمە بەرگی ۱ چاپی ۱۹۸۸ ز - دا لە
 باسی ناسخ و مە نسوخدا ئە م قسانە ھە یە: (فی الاخبار عن الاکراذ البارزین: بارزانی و
 اندر حارھم و ارتفاع علم العلم الاکراذ الآخیرین قبل قیام... فی کوردستان و محیدین
 عەرە بی لە مە نزو مە یە کدا فەرمو یە تی: ان الاکراذ یملکون البغداد و ساحتها الی خریسان
 (قلیسان - سلیمانی، سەر چنار شاریان: سە عدیە، خە لیسان: دیالە نیوان خانە قین و مە ندە لی
 ... و

کورد: کوردی، کوردستان: تورو دانگین J. C. Thureau Daangin له سەردو تیکە

بەردی ئاستانه، لە عەهد - ی سومیری لە سالی ۲۰۰۰ ی بەرلەزاین ناوی ولاتی Kar-da-Ka ی خویندو تهوه، ئەم مەلبەندە جیرانی خەلکی «سو» SU دابوو. سو - کان بە قسە ی دەریوەر Driver لە باشوری دەریاچە ی وان بون. هەزار سال دوا ی ئەوه (تیکلات پیلەر) دژی هۆزی کورتی Kur-ti-e لە چیاکانی ئازو Azu که «دەریوەر» ئەوه بە بەشی لە (ساسون Sasun) ی تازە، دەزانی، جەنگی کردوه. گزنفون لە کاتی گەرانه وهی دەهەزار سوارە ی «یونانی» [۴۰۱ - ۴۰۰ بەرلەزاین) ناوی نەتەوه ی کوردی Karsouxiol که نیشتمانی ئەوان تا خورەه لاتی کنتریس Kentrites (Bohtan) دەرویی ناو بردوه و باسی لە کورد، کردوه. (ئەعلامی فەرەهنگی موعین ج ۶ پەرە ی ۱۵۵۷ چاپی ۶۲ ئەمیرکەبیر تاران. کورداوا دییە که، لە دیهستانی جیی، لە ۷ کیلومتری خورەه لاتی ئیسفەهان دایە - کوردان، گوندیکە لە دیهستانی بەرەغانی کەرەج دایە. کورد خورد، گوندیکە لە ۳۹ کیلومتری شاری مەلایەردایە. کوردکوی، یەکی لە بەشەکانی گورکانە لە نیوان بەشی بەندەری گەزوناو هندی گورکان دایە. کوردو: فەرانسەوی: قورتوبە - کوردو: گەزالدو = فەرانسەوی ژەنرالی ئیسپانیایی، که لە ۱۵۱۵ ی زاینی مردوه.

کوردوبا: قورتوبە - کوردوچین، کچی، که لە ۷۲۹ ی مانگی لە شیراز حاکم بووه و زوریش کاری ئاوه دانی کردوه - کوردون ولاتیکە لە بەشی باکوری کوردستان - کوردمەهین گوندیکە لە ۶ کیلومتری باکوری سەرەب دایە. - کوردی: زمانی کوردی. کوردیان، یەکی لە بەشەکانی جەرۆمە. که هۆزی کوردی (شولی) لە لای جەرۆم فرەن. - کوردیچال، که کوردی زەندن، گوندیکە لە ۶ کیلومتری خورەه لاتی حەسەن کیف - که لاردهشت نەو شاری مازندەران - کوردیە. کوردستان: گوندیکە لە ۱۲ کیلومتری خوراوا ی بیههەهان که ۲ دین، کوردستانی سەرۆ، خوارو، ئاوئیکیش که بە بەر ئەودیه دا دی و دەروا، هەر بە ناوی کوردستان ناو دەبری.

لە ۲۱۵۰ تا ۱۷۵۰ بەرلەزاین. بو ماوه ی سی (۳) سەده، خەلکی لەو ناوه دا و لە کەنعاندا خەریکی کوچه له کوچ بون و له سالی ۱۹۰۰ بەرلەزاین ئیبراهیم له (ئور) هوه

چوتنه فه‌له‌ستین (: فه‌له‌ئەستین) ئەم بیرورایه، ئەوه‌ی دە‌یسه‌لم‌ئینی که کورد، له‌و، سه‌رده‌مه‌ی دا، حوزوری بووه، هه‌روا ده‌وره‌ی بگره‌و به‌رده‌ی (هه‌کسوس) ه‌کان: (کاسیان) بووه له‌نیۆ د‌پرواندا کاسیان، چه‌ندین جار ه‌یرشیان بردوته، سه‌ر باشوری ده‌ج‌له: (تیکلاو) و فورات (فره‌هات، به‌خوره‌هات) و دوای ماوه‌یی که بارگه و بنه‌یان له‌وی دانا، جاله و پوه له‌حیجاز و عه‌ره‌بستانه‌وه، خوین‌گه‌یاندوته میسو و سه‌لته‌نه‌ت و پاشایی فره‌گه‌وره و به‌شان و شکوه‌ی له‌ولاتی میسر دامه‌زراند. [ویلیم لین و سترمان] به‌له‌به‌ر چاو‌گرتنی ئەوه‌ی که نه‌ته‌وه‌ی کورد له‌ ۲۴۰۰ سال به‌رله‌زایین یانی ۴۴۰۰ سال به‌رله‌مرو چینگ و چادرنشین و دارای وارگه و زوم و سیامال و ده‌واربون، ئاوا بیرورای بخوی سه‌باره‌ت به‌نه‌ته‌وه‌ی کورد، راگه‌یاندوه و دنوسی: [نه‌ته‌وه‌ی کورد به‌راستی ره‌گه‌زو ریشه‌یی پاک و وی‌گه‌ردی هه‌یه و له‌وه‌دا، وه‌پیش ره‌گه‌زی ئوروپایی که‌وتون و هه‌روا به‌کی له‌روژه‌ه‌لات ناسانی روژاواپی به‌ناوی (: تورو دانگین) له‌روی ۲ به‌ردی ئاستانه - ی ده‌وره‌ی سومیری) که ده‌گه‌ریته‌وه بو (۳۰۰۰ هه‌زار) سال به‌ر له‌دایک بوونی عیسا مه‌سیح، له‌سه‌رئه‌و به‌ردانه، ناوی (کوردکا)ی خویندوته‌و ئه‌و ۲ به‌رده‌یشی له‌نیۆ خاکی ژیانی خه‌لکی (ئور) و سه‌ر زه‌وی حه‌زرتی ئیبراهیم، په‌یدا کردوه. ئه‌و مرویانه‌ی که له‌دهق و ئاسه‌واری سومیریشدا له‌هه‌موشوینی به‌ (کاردیکا) بی‌شک ده‌بی هه‌رئه‌و (کاسیان) ه‌بوین که قسه‌یان لیکراو کاسیانیش به‌باوکال و باپیرانی کورد، دانراون و میژوزانان ئه‌وه‌یان به‌ئاشکرا راگه‌یاندوه. به‌کی له‌شوینه‌واری ئه‌وان (کویی) و (زیگورات) ه‌که عه‌ره‌ب به‌ناوی سازه‌رانیه‌وه به‌ (زی کورد: زیگورات) ناوی ده‌بن. میژوی عه‌ره‌ب ده‌لی: ناوی دایکی ئیبراهیم، (ئوشا) بووه و ناوی (ئوشا) له‌بن ناوی خودایانی مه‌وجود له‌گاتا: گازه - کان‌دا، هاتوه.

هه‌ندی له‌ته‌فسیر نوسانی عه‌ره‌ب لایان وایه‌ وازه‌ی (نازه‌ر) کوردی فارسی به‌ (دیاره (نازه‌ر، ئاتر، ئاگر، ئاور، ئاته‌ش، ئه‌رت‌ه‌ش) له‌ریشه‌و ره‌گاژوی ئاتر - ی کوردی، سازدراون و میژویش ده‌لی: ئاتروپات - ی کوردی ماد. له‌راست داگیر که‌رانی

ئیسکەندەر و ئیسکەندەریان راپەری و ئەو ناوچانەیی کە ئەمرو بە ئازربایجان ناو دارن و ناوچە گەلی پان و بەرین تر لە ئازربایجانی، لە بن چرنوکی ئەوان دەرھینا و ئازادی کردو ژیانێ پڕ لە خیر و بەرە کەت و شادی و خوشی بو خەلکە کە ی دابین کردو خەلکە کە یش بە شوکرانە و بە شانازی ئەو، تەواوی ئەو ناوچانەیان بە ناوی ئەوسەردارە ماد - ە کوردە، بە (ئاتر و پاتان) ناونا، یانی (ئەلف و نونی نیشانەیی نەسبە تیان) بو داناو لە دواییدا، کە عەرەب کوردستان و ئاتر و پاتانی داگیر کرد، ناوہ کە ی کردە - ئازربایجان)، باشە بزائین لە و واژە و ناوہ کوردیانە، فرە بە ئاشکرا، دەرە کە و ی کە ئیبراھیم کوردو کوردزادە بووہ. کورد فەرمویە تی: [نان ئەو نانە ئەمرو ئیستا لە خوانە]، بە لام حەقیقە تی میژو دل و دەرون خوشکەرە (شەپۆل).

سەرزەوی مەدیەن کە بە بان بەستینی دەریای ئەحمەر (: زەریای سور) و ئوردون، دادەنری بەزوانی یونانیان، بە سەرزەوی کوردەواری و کوردستان، دانریاوہ، یانی وارگە و نشینگە یی کە ئیبراھیم بە ناچار لە و ی کوچ و کوچاری کردوہ.

- لە تاریخی - عەرەب و یەھود، بە گشتی لە بوونی ئیبراھیم بە ۲۰۰۰ تا ۱۵۰۰۰ سال بەلە زاین، دانراوہ و ئەویش لە گەل ھیرشی کاسیان لە زاگرو سەوہ بو بان بەستینی باشوری دەجلە و سەرزەوی شنعار، دروست بە رامبەری دە کا.

- زەردەشتیان، «ئاورام» بە زەردەشتی سیوہم، دەزائن، کە لە راستیدا، ئیبرام یا ئیبراھیم - ی عبریہ کە کورد بە (بلە) ناوی دەبا.

- قورئانیش دەلی (ماکان ابراھیم یھودیآ و لائضرائتآ...) سورە ی ئالی عیمران ئایە تی ۶۷. یانی ئیبراھیم بەرگەز یەھودی نیو لە ئایە تی - ئایە تی ۴ سورە ی ئیبراھیم (وما ارسلنا من رسول الا بلسان قومہ) یش جوان دەرە کە و ی، کە ئیبراھیم لە کوردە واریدا، ھەلکە و تووہ و بە زمانی کوردانی ماد و ماننا و گوتی و ئورارتو، قسە ی کردوہ.

- ھیچ گومان لە وەدانہ کە کوردان لە سپای نمرود، بە شدار بوون.
- میژو زانان لایان وایە نمرود کوری کوش یا کوس بووہ، کە لە گەل واژە ی کاسیان،

هاوریشه یه و به واتای که سیکه، ناروا، که س: کاس.

کوردستان سهرزه وی یه که، له ئاسیای خوراوادایه. واژه ی کوردستان بوّیه که مجار، به ره سمی له روژگاری سه لجویان له نوسینگه ی حوکومه ت دا، نوسراوه، له ئیران به سنه و پاریزگه ی سنه، کوردستان دهوتری، همدوللا موسته و فی سنوری کوردستانی به عیراقی عه ره ب، خوزستان، عیراقی عه جه م، ئازربایجان، دیار به کرو ئه م ۱۶ ولاته یشی به به شی له کوردستان داناوه: ئالانی، ئه لیشه ر، به هار، خهفتیان، ده ربه ندی تاج خاتون، ده ربه ندی زهنگی، دزیل، دینه وهر، سولتان ئاوی چه مچه مال، شاره زور، کرماشان «قرماسان» کوند و خوشان، کنگور (قصرالصوص یا گهنگاوه ر) ماهیده شت به رسین و وستام. - کوردانی ئه بیوی، سهرزنجیره ی ئه م به ماله سه لاحه دین یوسف بن نه جمه دین - ه، که ئه م به ماله ۵۶۷ تا ۶۴۸ ی مانگی له میسرو شامات و فه له ستین و کوردستان: مه لبه ندی به شی سه روی ده جله و فورات حوکومه تیان کردوه، که سه لاحه دین ده وله تی فاطمی میسری لبردو خو ی بووه پاشای ئه و ناوه [۵۶۷ - ۵۸۹ ی مانگی] وجهنگی سه لاحه دین له راوانی فه له کان له جهنگی خاجداراندا، مه شهوره و زور ئازیانه و پیوانه ئاوقه ی هیرشکاران بووه و سولتان سه لاحه دین کوردایه تی کردوه و کوردله ده ورائی ئه وزاته داگولی کردوه و ئه وه موه زاناو قازی و ئه میرو پاشاو وه زیر و میسروزان و سیاست زان و عالم و خواناس و عازفانه له بن سیبه ری پر میهر و زانا په روه ری ئه وزاته، سه ریان هه لداوه و بوّنه ته هو ی فه خروشانازی بوّ دنیای عیلم و زانین، یه کی له خزمه ته کانی کورد و کوردایه تی کردنی سولتانی کورد، به نه ته وه ی کورد، ئه وه یه.

کورد عه لی، رامیار، زانا و نوسهر، وه زیری فیّرکردن و باره یتانی سوریه و ئه ندامی عیلمی مه جمعی عه ره بی شای میسرو سه روکی عیلمی دیمه شق بووه [۱۸۷۶ وه فات ۱۹۵۳ ی زاین] نوسراوه کانی: خطط شام، تاریخ احمد بن طولون، و فه لاسیفه ی ئیسلام (شه پوئل).

۱- ریبازی گرشه‌ی کوردستان

۲- ئەلف و بیی بژار کراوی کوردی به کوردی و پارسی وه هه‌روا نیشان دان به وینه و ره‌نگ.

۳- ژن له ئیسلاما. ۴- گۆران. ۵- کارو کرده‌وه. ۶- نه‌ورۆز. مانای گرشه‌ی کوردستان. ۸- چیرۆکی نه‌چیره‌وان. ۹- بانگه‌واز. له ژماره‌ی (۳ و ۲) گرشه‌ی کوردستان دا ئەم مه‌به‌ستانه‌ی نویسه‌: ۱- نو ما یه‌ک له مزگه‌وتی جامعیه یا دارالاحسانی شاری سنه. ۲- بانگه‌واز بۆ یه‌کیه‌تی. ۳- وَ مِنْ آيَاتِهِ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ اخْتِلافُ السَّتْكِمْ وَ الْوَانِكُمْ... ۴- زوان و نه‌ده‌ب. ۵- هه‌لبه‌ست و قسه‌ی خوش. ۶- ساز و ئاوازی موسیقای کوردی. ۷- شیعو هونرو و ئیژاوهری. ۸- په‌ندو مه‌ته‌لی کوردی. ۹- هه‌جیج داب و ده‌ستوری با وی خه‌لکی گوندی هه‌جیج... ۱۰- کتییی کۆزانی فه‌ر هه‌نگی زمانی کوردی به‌شی شوینه واری باو له کورده‌واری داو میژوی یا ژماره‌ی ۳ له زنجیره‌ چاپه مه‌نیه‌کانی گۆفاری گرشه‌ی کوردستان.

ئه‌و مه‌به‌ستانه‌ی واله ژماره‌ (۴ و ۵) گۆفاری گرشه‌ی کوردستان دا چاپ کراون وه‌کو:
ته‌فسیری ئایه‌ی یا ایها الناس انا خلقناکم من ذکرو انشی و جعلناکم شعوبا و قبائل لتعارفوا ان اکرمکم عندالله اتقیکم. ۲- کورته‌یه‌ک له باره‌ی میژوی نه‌ته‌وه‌ی کورد. ۳- په‌ندو مه‌ته‌ل یا ئەمسالی کوردی. ۴- زوانی هه‌لبه‌ست. ۵- وئژاوهری. ۶- په‌نجه‌ی تار. ۷- هه‌ورامان. ۸- ناودارانی نه‌ته‌وه‌ی کورد: حاجی خه‌لیفه مه‌لامحه‌مه‌د. ۹- کابان و ژیان.

و ئه‌و مه‌به‌ستانه‌ی واله ژماره‌ی ۶ گۆفاری گرشه‌ی کوردستان دا چاپ بون وه‌کو: ۱- به‌یت المقدس. ۲- به‌شی ئایینی. ۳- حه‌ق. ۴- زال و که‌ژال. ۵- چیرۆکی عه‌لی به‌رده شانی. ۶- چیرۆکی ئەحمه‌د خان و ورپ‌ورپه‌. ۷- چاوی که‌ژال - فقه‌اللغه. ۸- هاوده‌نگی و هاورپه‌نگی. وه‌ئو مه‌به‌ستانه‌ی واله ژماره‌ی (۵ و ۷) گۆفاری گرشه‌ی کوردستانا چاپ بون وه‌کو: ۱- یرید الله بکم الیسر و لایرید بکم العسر: لیکۆلینه‌وه‌ی سیاسی. ۲- به‌شی ئایینی. ۳- ناسیاوی له‌ته‌ک بیجارا. ۴- په‌ند یا ئەمسالی کوردی. ۵- ناودارانی نه‌ته‌وه‌ی کورد - داره‌ مرواری یا خانم و خاتونی ناوداری کورد «که‌له‌سائه‌کانی ۶۴۸ کۆچی دا به‌سه‌ر

میسرو ولاته موسولمان نیشینه کانا حوکمات و میرایه تی کردوه. به نهقل له: باوی کومه لایه تی و میژ ویی چاپی نه ورۆزی ۵۸-۱۳۵۷ هه تاوی نوسراوی شه پۆل نوسه ری ئەم گوڤاره و دپرا نه. ۶- صلاح الدین ایوبی. ۷- به شی نامه ی خوینه ران. ئەو مه به ستانه ی وا له ژماره ی (۷ و ۸) گوڤاری گر شه ی کوردستانا چاپ بون وه کو: ۱- وتاری ئایینی له بابته ئایه تی ۳۶ سوره ی به راته ت ان عده الشهور عندالله اثنا عشر شهرا ۲- چیرۆکی دو خوشکه هیوا و بیزار. ۳- به شی نامه ی و دیاری خوینه ران. ۴- چیرۆکی مینه کازه رد. ۵- فهه نگیله. وه ئەو مه به ستانه ی وا له ژماره ۹ گوڤاری گر شه ی کوردستانا له سالی ۱۹۸۱ زایینی دا چاپ بون وه کو: ۱- سه ره تای رۆژنامه گه ری له کوردستانا. ۲- وتاری له بابته ئازاد بونی خویندن به کوردی له سوینگیه هیئانه وه ی په خشنا مه و رۆژنامه ی اطلاعات ژماره ۱۶۵۸۲ چاپی ۱/۹/۱۳۶۰ هه تاوی (شه پۆل).

زوانی هه لبه ست

ئه شی ئەم ناوه بو هه ندی کهس هو ی سه رسورمان بی ت و ئەم پرسیاره له بیرانابی، بوچی زوانی شیعر بیجگه له م زوانه واپی ده ئاخوین شتیتره؟ بوئه وه ی به م پرسیاره وه لام بدهینه وه، ئه شی له سه ره تاوه دوریگای به کار هیئانی زوان که له یه کترجیان، لیکیان جیا کهینه وه و باش سرنجیان بدهین:

۱- زوانی وتار:

زوانی وتار شتیکه بو داین کردنی پتوه ندی له ناوته ک ته کی به ره ی یه ک کومه لا، ئەمه ش به هو ی بیژه و بیژه گه له وه مانای جو ربه جو رگه ل که واله بیریا یه، بیخاته ناو میشکی که سانجی تره وه.

زوانی نوسینیش به وگشته جیاوازی یه وه، که له ته ک زوانی وتاریدا هه یه تی بیجگه له نوسینی ئەم زوانه وتاری یه، به واتایی ترگورینی نیشانه گه لی بیستن به نیشانه گه لی بینین «دیتنی» شتیتر نییه.

۲- زوانی شیعر و هه لبه ست

ئەشى بزانين زوان يەك بەشى تری له به كار هینانا ههیه، وه ئەو هس زوانیکه که له شیعرا به کاردی و به کاریش ئەبری. له هونەری شاعیریدا بیژه گهل هەر ئەو ئەرکه یان ههیه که دهنگ و ئاواز له موسیقی وه خهت و رهنگ له نه خشاندا هه یانه....

زوانی و تار زوانی ئاواز وقسهش، هوئی لابردنی یهك نیازی کوومه لایه تی یه. که ره سه ی کار و کرده وه یه، بو یه ك سودی ئانی و له بهر چا و گیراو.

خودی که ره سه لیره دا پله یه کی نییه، ته نیا بوئه وه یه که مه به ست و مانا که جوانترو باشترا گه یینی.

به لام هه لبه ست و شیعرا هونره، مه به ست لابردنی نیازگه لی سه ره تاي و ئەو تاوه ی واتییداین نییه، به لکوله شیعرا نیازگه لی بهر زترو جوان و نه خشیلانته تر له کارایه. مرؤف به راگه یاندنی هه ستگه لی دهرونی یانی: ده رختنی ئەوه ی و له هه ناویشی دایه نیازی هه س. هه روا مرؤف نیازی هه یه که ئەم هه ستگه له بو مروفی تر بلی و بو ی دو پات کاته وه و خه لکیش له م جو ره هه ستانه داله ته ك خویدا به شدار بکات. که و ابو هونەری شاعیری بریه تی یه: له وه ی واله هه مو تابه تیه کانی بیژه چ له فزی یان: هه ستی و دهرونی بیته، بو بزوتنه وه ی خه یال و هه ناوبی، یانی: به دی هینانی حاله تی دل و دهرونی که له بیرومیشکی بیسیارانا گلپه هه ستینی و سو دییان پی بگه یینی، که و ابی ئە توانین بیژین: شیعرو هه لبه ست که لامیکه خه یال بزوین.

خه یال:

ئه لین: منالیکي وردیله، ئە ی ویست ساقه ته گه نمه شامی یه که له ریشه وه له زه وی هه لکه نی و ده ری بینی، به لام هیزی پی نه ده شکا و نه ی ئە توانی ریشه کیشی کات، تاسه ر ئە نجام به نقه نقیکی زور ئەو ساقه ته ی به ریشه وه هه لکیشا، به خوشی و پیکه نینه وه به باوکی وت:

بابه! چاو، چاو چلون به ریشه وه هه لم که ند، باوکیشی بوئه وه ی زیاتر دلپخوشیکات،

وتی: ئا فه ریم کورم شوکر تو بوویه پییا و ووزه و هیزت زور بووه و په ره ی ئە ستاندوه!

کورپه وردیله که خو ی قه ف کردوگوتی: بابه! زه وی به گشتی سه ریکی ئەو ساقه ته ی

گر تبه و منیش سه ره که ی تر، ئە و نه ی لی نه ویم تا به سه ر، زه ویدا زال بوم و له ریشه وه ده رم، هینا.

ئەم قسه که به زاری ئە و مناله دا ها تو وه، هه ره و خه یال خه یاله یه، ئە و مناله به وزه ی خه یال،

به خه یالی خوئی زهوی به و همووه هیژوکه ش و فشه وه که هه یه تی، به دژ و دوژمنی خوئی دانابو، خه یالی کردبو سهرکه وت و زال بونی خوئی به سهرگشت زه وینا، دا بووه قه لّم و به و هوّیه وه دلّی خوئی پرکردبو له شاپی و خووشی و ههستی به وه ئه کرد واپی گه بیوه و پیاوی لیّ ده رها تووه.

میسالّی تر: روداوه یه کک که له به ره به یانا روی داوه ئه ته ویّ بوّ دوّسی خوئی تاریف که ی، به م جوّره ده س به قسه ئه که ی: «کاتیّ شه و داها تو و روژّه لآت و گزینگی ره زده ی تاو دای له دم که ل.....» ئه مه زوانی و تاره، چونکا له واهه وینا خه یال نییه، به واتایّ ترکه لامی خه یالّ ئاوی له وانیه، ئیسته بائهم قسه و نوکته یه، له زوانی نیزامی گه نجه وی کوری ره ئیسه ی کورده وه، بیستین: (سپیده دم چو وده م به رزه د سپیدی - سیاهی خاند حه رفی نائومیدی - هه زاران نه رگس ئه ز چه رخی جهانگه رد - فروشودتا به رنامه د یه کک گولی زه رد).

ئه مه هه ر ئه و مانایه یه: «کاتیّ شه و داها ت و روژئاو بو...» شاعیر لیره له وزه و هیژی خه یالّ یارمه تی وه رگرتووه، کاتیّ ئه و له نه رگس و گولی زه ر دقه سه ئه کات مه بهستی نه رگس و گولی زه ردی ده رو ده شت نییه، که له باخچه و که ژو کو دئه پروین و شین ئه بن. به لکومه بهستی ئه و له نه رگس، ئه ستیره وه له گولی زه ردیش مه بهستی تیشکی روژو خوّره تاوه، شاعیر ئیمه ئه با ته ناو گوّمی بیرو خه یالّه وه. سپیه تی و بوئی خووشی گولی نه رگس وه هه روه ها گولی زه ردی جوانی باخچه مان ده هیئینه وه بیر، وه ده ر وازه ی دنیای خه یالّ مان بوّ ئاواله، ده کاته وه.

که و ابو، بیژه گه ل ته نیا بوّ دیاردی کردن بوّ شتگه ل و کار و کرده وه به کار نابرتین، به لکو ئه بیّ حاله ت و خه یالگه لیکّ بخه نه ناو میشکی ئینسانه وه.

به هوّی وزه ی خه یالّه که ئینسان داروه کک خوئی ئه بینا و ئه زانیّ یان له ناو دارا هه موی سروشت، وه له ناو ئه نگوسی ئالادا که له بان میزدانراوه، قه راخ تا قه راخی یه کک نیشتمان و زیدی خوئی ئه بینا و ههستی پییّ ئه کات.

به واتای تر نه توانین بیژین شاعیر به هه لخراندنی بیروهیزی خه یالی ئیمه، باش تر نه توانی ههست و نه ندیشه یه ک که گشت لهش و نه ندامی داگر تووه، بیخاته ناو بیرو میسکی ئیمه مانه نه وه و له ئا کاما له توندو تیژی نه وه که م کاته وه و دلی ئارابگری.

که وایی، هوی نه وه که شاعیر دهس نه کا به هونینه وهی هه لبهست یه ک نیازی دهرونی یه، نیازی که سروشتی له گه ل خوین و ره گ و پیست و ئیسقانیدا تیکلا و بووه و خوبه خو بووه ته خوی خوئی، هه ر که سیك له کاتی خه م و خه فته و شایی و شینا، نه نواری و نه که و پته بزوتنه وه تا هاوده ننگ و هاوړه ننگ و هاوړد و هاوړوانیک بوخوی په یاکات و له شایی و شینی خویدا به شداری بکات. شاعیر به وزه ی بیژه گه ل هیژ و توانای خه یالی، ئیمه مان بیدار نه کاته وه و نه و ده مه ئا سو ده ئه بی و پشویه ک ئه دا و له دهس خه فته رانه کاو و نه وزیک ئه دا و ئیمه مانانیش له خه وه نوچکه ی بی ئا گای رانه چله کینی و بیدار مان نه کاته وه. وه زن و قافییه، یان شل و پاشل:

شاعیر بو نه وه بتوانی خه یال و بیرو نه ندیشه ی ئیمه مانان رانه کینی و ته کانی پی بدا. له دنیای ره نگا و ره ننگ و نه خشینا، به ندو باو و ئاهه ننگ و ئاواز گه لی خه یالاوی بو ئیمه نه نوینی و سرنجمان بولای نه وانه رانه کیشی، له وه زن و قافییه یارمه تی وه ره ئه گری و خویشی نه خاته ناو نه و به نده وه. شاعیر نه توانی بو به یانی که ف و کول و هه لچونی دهرونی خوئی، له ناو، وه زنگه لی جوړاجوړی زوانی کوردی، جوانترینی نه وانه بوخوی له بهر چاو بگری.

به لام یه کیک له هونه رگه لی گرینگی شاعیر نه وه یه، که به وه هه مووه کو سپ و قورته ی وادیته سهر ریگای، ریگای خوئی بیری و هونراوه کانی خوئی، وه ها به زمانی، و تار و زوانی په خشان نیزیک بکاته وه، تو بللی و و ابزانی هیچ جوړه گری و گولی له کارانه بووه. له م با به ته وه، خو شیه ک روته کاته بیسیار، هوی ههستی وزه و شاره زایی و ماشه ری، جو لای جاوانانه وه و نواندنی که لاما، نیشانی داوه. دورست وه ک سه ما کاری که هه ر له و کاته ی و اخه ریکی سه مایه، زور و ه ستایانه گشت لهش و نه ندامی خوئی نه بزوینی و دی و ده چی، ئاهه ننگ و بارستاری و بارته قایی و وه زنی موسیقایی، ره ننگ و روی ئارام و بی پشو سواربونی خوئی بنوینی و بزهی له سه ر لیوبی و بینه رانیش بخاته ناو نه م خه یال و بیروه، که ته کان وهات و چوی نه و، زور ها- سان و له سه ر خو یه.

تاقه ریواری هم ئیشه ماموستا گوران، کاتی بنوارینه هرکام له بهرگی دیوانه
هونراوه کانی میسالگه لیکي فره دیته بهرچاومان بوه ک هم هه لبهستی دهرونه ی شاعیری نه مرو
مهزنی کورده وارییه، عبدالله گوران، نه هونره که له جوانی په رهستی داتاکی که مه و واژه له
ده سیاوه ک میوه، دلته رو خوش خه یاله، ناسک بینه، به هونره شاره زاو شه ره نگیه...

هه لبهستی دهرون

هه رچهن نه که م، نه و خه یاله ی پیی مه ستم،
لیک دانه وهی دهرون، قسه ی زمانم
هم ویست دهرون بکرایه وه، وه ک تو مار
دهرکه وتایه: ئاوات، هیوا، خه و بینین
دهرکه وتایه: مانای مانگی ده ریایی،
دهرکه وتایه نه و دنیا یه که شیعری
زهرده خه نه ی بی ئاوبنه ی دم و چاو
به لام نه فسوس! که نه و شیعره جوانانه
له ناوه وه نه جریوینن، نه خوینن

هاودلی وهاوزمانی

هونراوه له راستیا، کاتی به نه و په ری دواپله ی خو ی نه گات که بتوانی هه ست و بیرو
خه یالیک، که له وا هه یه به باشتین ریگابه خه لکی تر پراگه بینن، نه وه ی هونراوه له میسکی ئینسانا
هه لخرینی، چ یه ک ههستی جوانی، یان ناشیرین و دزیو، یا یه ک ههستی دهرونی هه لچوانه، وه
که ف و کولانه یا یه ک دهردو رهنجی بهر دهوام بیت. به لام مه رچی بنه رته تی وه رگرتنی
هونراوه شتی تره، شاعیر هه رچه ن زیاده لانه به ره ی مرؤف دا هاو دهرد په یاکات
هه ره و نه ندازه ش قه دری وه رگرتنی قسه شی زیاتر نه بی. جاله بهر نه مه یه که نابی ته نیا بودلی
خوی، وه بولا بردنی ته نیا دل ته نگی خو ی هونراوه بهونیتته وه.

کام مروته که نه یه وی هاوده ننگ و هاو ره نگی بوخوی په یابکات؟ هاوده نگی که ریژی
نه و بزانی و نه ویش به و جو ره ی واهه یه بناسی؟ هه ره هم ههسته یه و اشاعیر بوهاوده نگی و هاو
دهردی و هاو ره نگی راته کیشی.

ئەم ھاوورەنگییە خوئی گەورەترین مەرجه بوھاو دەنگی، چونکا، کاتی شاعیر زوانیکی نائاشناو نەناسیاو یا، مەرموز، یا، نامۆ و خونە گری هەبی، نەدەردی خوئی وە نەدەردی کەسانی تر ئە توانی بەیان بکات.

نیشانەى ھونراوہى باش ئەوہیە کەلە بیستن و خویندەنەوہى مرؤف ھەست بکات و وابزانى ئەوہى و اشاعیر ئەیلئ دەرد، یا، بیرو ئەندیشە یە کە، ناسراو و ئاشنا، کە ھونەر، بەبەیانیکى ھونەر مەندانە را زاندویە تەوہ و گیانی کردوہ، بەبەریدا.

ئەرى وایە: تا شاعیرنەچئ بەتان و پوی ژبیان و ژینی بەرەى مرؤفدا وە دەردو رەنجی گەل و ھۆزی خوئی نەزانئ ناتوانئ لەناو ئەوانا ھاو دەرد و ھاو پەنگ بوخوئی بدوزیتەوہ، تازە نایش توانئ لەدل و ھەناوی ئەوانا شوینی ھەبی. ھۆی سەرکەوت و پیروژ بونی ھەندی لە ھونەران کە تەنانەت دوای چەندین سەتە وە لەولای چەندین کە وشەن و سنورە وە لە گیان و لەشی مرؤف داشوینی ھەیە، ئالیروہیە و اتوانیویانە بچنە ناو دل و گیان ولەشی خەلکەوہ، کاتی دەردو ئۆف و ئیشی رویان تی بکات، ئۆفی کە ھەمو کەسئ ناو ھۆزی پیی بزنانن بەیانیکیان ھەبی ئاشناو ھونەر مەندانە و روناک و راست و راستەو خو و بی گری و گۆل و خویمانە و دوستانەو خویمانە و ھۆزە وارییانە و کوردانە و مەردانە.

کاکلەى و تار:

بە کوردی و کورتی، زمانی ھونراوہ، زمانیکی تەر و پارا و بژار کراوہ و وردو ھارپراوہ و سرنج را کیشەو لەو دا، ھیچ جوړە تەوہزەلی و چاونوقاندن و لاری و کویرە ری تیدانییە، چونکا ھەم مەبەست و ھەدەف و ئامانج، لە ھونراوہدا وردترو بەرز تر لە زمانی و تارو پەخشانە، تازە چاوەنواری خوینە ران و بیسیاران لە ھونراوہ زیاترو پترە، ھەرلە بەرئەم وردی و جوانکیلانە، یە تی بە، والە سەر دل ئەنیشی و لەبیرەوہ ریدا، ئەمینیتەوہ، وە ھەرلە بەرئەمەشە واشوینیش ئە کاتە سەرزمانی و تارو پەخشان.

ئەشی سرنجی ئەمەبەدەین کە بیژە وە ک کراسە و ماناش وە ک ئەندامی ھونراوہ یە. ئەم مانایە بە لەش و گیانیش نویندراوہ، بەرگی جوان لە ئەندامی ساغ و موتەناسب باش ئە کالیتەوہ، کاتی بیژەى لینج و لیتی و نامۆ و رەمە کیا نە، بو بە یانی، مانا گە لی زۆربلیندو پایە بەرز لە بەر چاو

بگرین، یا، مانا گه لی هیچ و پوچ له گول بهرگی بیژه گه لی پته و و جوان بنوینین، کاری ناره و امان کردوه، چونکا بهم ئیشه ی خو مان یا له شمان له پوشینی بهرگی کورت و ته سکه و ته نگ ره نجانده، یا، پارچه ی به نرخ وره نگینمان، به فیرو داوه و کردمانه به بهر به ژن و بالایه کی لار و ویرا، وه ئه م هه ردوکاره کرده وه یه کی بی ئاوه زانه یه ^{ناپرا نه به} گورپی له ره خنه گیران و ناقیدانی قسه له بهر زتری بیژه به سهرمانادا، چه نه درژی یان کردوه، کورپی تریش له به نرخ تر بونی بیژه به سهرمانادا چه نه ویرغهی ان کردوه، به لام ئه وه ی واراسته و خودیته بهرچاو، ئه وه یه که بیژه و مانا هه ردوک لفی یه کترن و بارستایی و بارته قایی له نیوان بیژه و مانادا هه یه.

ئه وانه، که ته نیا له بهر بیژه گه لی جوانتر به بهر زتری هونراوه یه ک، به سهر هونراوی تر حوکم ئه که ن، وه ک که سانی ئه چن، که کاتی دیان و مروقیک بهرگی باشتر و جوانی تری له بهر دایه له خه لکی تری به باشتر بزانی، ئه وه ی وازاندراوه و سه لمیندراوه ئه وه یه، که هوی پیک هی نانی بارته قایی له نیوان بیژه و مانادا هه بونی چه شه و چیشکه یه، ئه ویش چیشکه ی پیوئک کراو، که وزه ی ده رکی ئه م بارته قایه ی هه بی.

ویژاوه ری

ئیمه ئه مانه وئ شتکه لیک بهینینه کایه وه که خوینده وارانانی روناک بیرپیان خوش بیته، به وردی، له بهر یکه وه، له مانای ویژاوه ری: «ئه ده بییات» به تیکراو شیعر، به تایهت ورد، ده بیینه وه و به وردی، مهیدانی، مه به سته گه لی جور به جور که ئه ده ب و شیعر، بالی به سهرا کیشاوه، ده خه یه، بهرچاو، ئامانجی هونراو و ئه ده ب بهر پر سیاو و وه مه سئولیه ته و ئه رکی سه رسانی شاعیر و ئه دیب و ئه م جور ه شتانه، چ به وئ و نه ته وئ شوین و ئه سه ری، دیار و نا دیاری، هه موکه لئین و قوربانی ژیانی کومهل و نه ته وه ی هه رمه لبه ندوجی و شوینیکی تیادیاره، ده هیئته ژیرر کیفی قه له م، جا:

قه لم قوربانی نوکت بهم ده بیره شورش و گوفتاروه کوحاته م، دبشکینه خه زینه ی جه وه هری ئه سرار.

به لمی ئیمه تی ده کوشین کالای ئال و والای وابهینینه ئه م بازاره وه تا کرپارانانی به زه وق و دش په سه ند که ئیوه ی زیرک و نوکته سه نج بن، ئاورپیکی لی بده نه وه و لایه کی لی بکه نه وه... با

برۆین نه کادوای ئەم هه موهه و هه و وهی هه یه، سه و قاته که مان، ئاله کوک بی و بهس!
هیوادارین بتوانین روبه ندوتارای سور له سه ر رومه تی بیرو نه ندیشه، لادهین وه زولفی
وتار له سه ر شانوی تاریک به نوکی قه له م لادهین و موی ئالوزا و شاننه که یه و سه روک و بنوکی
جیا که یه وه و به کاری سا کاری خو مان بی رازینه وه تائیه ی جوانی دۆس و جوان په سه ند،
په سه ندی بکه ن...

جا، بانه خته نه خته ده س به که یه به کوینه وه و لیک دانه وه ی مانای وته ی ئەم چه ن
قسه و باسه یه:

«ویژه - ئەدهب؟» چیه؟ «هونراو - شیعەر» - به چ قسه یه ک ده لێن؟ «هونه ر - شاعیر»
کامه؟ هه ر وه ها له مه ش ده دوین که ئایا هه ر که سی هه ر به مه، که ده سی دایه پینوس و قه له م و پیی
نایه مه ی دانی وتار ئه رکیکی له سه ر شان ده که وی؟ جائه گه ر وایه ئه لبه ته قه له م به ده س
له به رانه رکیو و چیا ی به رزی شاخاوی و زه ر داته عه هودو لی پسر اوی هه یه، راوه ستاوه،
سه باره ت به گه ل و نه ته وه و دین و پروای خو ی، وه به لکو، سه باره ت به ئینسان و ئینسانیه ت
دیاره، که ده ردی دوینی شی بو وه، به ره ی مرو ف چاوه ری ده رمانی بون، ئابا بزاین ده رمان،
به ده س کییه؟ ئایا جگه له خاوه ن بیران و قه له م به ده ستانه! نه وه ی که ئیمه له شوینی ده گه رین؟!
واته ئه ی ئینسان:

تا، ته نورت، گه رمه نایکی بکه: تا، نه بویته، کو تی پی، کو لکی پنه.
به لی: کاری ژیان گه رانه به شوین نه وه ی که ئینسان ده یه وی و لی نادیاره؛ جاری ده زانی
چی یه و جاری نازانی، به لام وادیاره که ده بی له پیشدا، چرای هه ل که یه و به شوین
ئینسانا ده شت و ده رو شارو دیار بدینه پیی وه، جامه گه ر «ئینسان» هه ر ئه وه یه، که له سه ر دو پیی
را ده ویستی، یا، ده روا و قسه ش ده کات؟ نا، نا، «ئینسان» نه و که سه یه، که به زمانی خه لک و
بو خه لک و له به ر خه لک نه دو ی. ده نابو وا «دیوژن» فه یله سو فی گه وره، به ئالوزاوی و سه ر لی
شیواوی، به روژی روناک، چرای هه لکه ر دو و ئەم سوچ و قوژبن ده گه را نه و له تاو سوچ و
گوناحی زو رداران و سه ته مکاران گیانی به لیوی گیشته بو «رو ح گه ییشته بو سه ر نوکی لوتی»
توره و قه لس و جار زبو و له نیو «ته ن» هادا خو ی ته نهاده زانی پیمان گو ت: «ئوستاد! نه وه چت لی

ون بووه؟» وه لآمی دانه وه: «ئینسانم لی ون بووه» گیانم خهسته ی ده سستی دهسته ی دیوو درنج بووه و ئاره زوی ئینسان ده که م...

دی شیخ با چراغ همی گشت گرد شهر

کز دیو و دد ملولم و انسانم آرزوست

گفتند: یافت می نشود جسته ایم ما

گفت: آنکه یافت می نشود آنم آرزوست

هه رده لئی حه کیم مه له وی کورد به چرای سوژی گهرم و ئاهی ساردی، شه و چهره ی دیوه خانی دلی سازده کاو به شوین «شه مام ته ویله یی» داته گری، به لآم ئه م له کوئی و ئه و له کوئی!

خوینده وارانی به ریژ «ئه ده ب» وه ها که ده زانن واژه و وشه ییکی کوئه له زمانی عه ره ب دا که ئیستا به تیگراله هه مو ناوچه ی ئیمه که زمانی عه ره ب شوینی تیا کردوه، هه ره به و مانایه، به کارده بری، له زمانی تورکی، پارسی و له زمانی کوردیشدا، ئه ده ب به مانای: «ده فرو، ئامان و، خووان» ه چونکائینسان خوارده مهنی و پیی خو، ده کاته نیو زه رف و ده فرو ئامانه وه، هه روه ک فیکرو بیروه ئه ندیشه و زانستی خوئی له سهر سفره و ده قی و تار، داده نیی تابه واتهی: به یان به یان بکات و نشان بدات، ئه وه یه که له زمانی عه ره بی دا به سفره ش ده لئین: «مأدبه» ئه وه ی که به تایهت له ئیراناده لئین: «ادییات» له خودی زمانی عه ره ب دانیه، به لکوئهم بیژه و که لیمه یه، ئه دیانی تورکی عوسمانلی دایان ناوه، جاعه بیی چییه؟ خو زمان و ئه ده ب مولکی کسیک نییه، به لکو وه کو، چهن شتی تر، هی هه موانه، بزاین ده توانین بیژین: ئه ده ب و ئه ده بییات، ویژه و ویژاوه ری بوئیوه. ندی نیوان ئینسان و فیکرو ئه ندیشه ی به ره ی مروشه وه ئه م هه ودا هه وریشمینه، یه ک یه کی، ئه فرادی کو مه ل به یه که وه ده به سستی، که وایه، ویژه و ئه ده ب، هویه، نه چون یهت، به لکو چون یهت، و له مانای «هونه ر» دایه، جا دوستانی ئه ده ب دوست و تی گه بیشتو، ئه مانه ی وائه مرو و سبه یینی گوتراون و ده گوترین، به یانی ساده ی زمانی عیلمی ئه مروی دنیا یه، که به چه شنیکی تازه و روناک له باسی بهرچاوی ئیمه ده کوئیه وه و ته حلیلی وردی وای ده کات که ئیمه بزاین مانای ئه وشتانه ی که له عه یینی موشکل بونا هه موروژی له پیش چاومانه و له گه لی کارمانه، چییه! تابه م جو ره چینی خوینده وارو

خویندکار و قه‌لهم به‌دهس خو‌یان بناسن و ئه‌رکی سه‌رشانیان، دییاره‌گرینگترین قو‌ناغی ژین و بونی ئینسان، «خو‌ناسینه» و ئیمه به تایه‌ت له‌به‌رخو‌ نه‌ناسین زو‌رشتمان نه‌ناسیوه! ته‌باره‌که لاهو‌جه‌له‌ل خالیق، هه‌زه‌تی محهمه‌دیغه‌مبه‌ری مه‌زنی ئیسلام چه‌ن شرین و کورت فه‌مویه‌تی:

هه‌ر که‌س خو‌ی باش بناسی خو‌دای خو‌شی باش ده‌ناسی واته‌ئه‌گه‌ر مرو‌ف خو‌ی باش بناسی ئیتر بو‌که‌س سه‌رنا‌چه‌می‌ئیه‌وه، خو‌ی بو‌خوی و خه‌مه‌ت کردن، بو‌به‌ره‌ی موسلمانان ته‌رخان ئه‌کات و به‌س و ته‌نیاله‌راست خودا و به‌دی هی‌نه‌ری جه‌هانا‌ته‌سلیم ئه‌بی.

ئه‌وه‌ش که‌ئه‌فلاتون و تویه‌تی: برو، خو‌ت بناسه‌هه‌ر ئه‌مه، دو‌پات، ئه‌کاته‌وه‌واتا: خو‌ت بو‌خوت به‌تاله‌کزی و که‌ساسی و ژیرچه‌پوکه‌ی نه‌فسی ئاماره‌رزگارت بی....

نو‌کته: واتای ئه‌ده‌ب

ئه‌ده‌ب: به‌واتای فه‌ره‌نگه‌ک، زانین، هونه‌ر، جوان له‌گه‌ل خه‌لکدا هه‌ستان و دایشتن، شه‌رم وحه‌یا، حورمه‌ت، پاراستن، بیدارکردنه‌وه‌ئه‌ده‌ب‌دان: زانین و عیلمیکه، زانایانی پیشو به‌داگری ئه‌م زانینانه‌یان زانیوه: لو‌غه‌ت، سه‌رف، نه‌حو، مه‌عانی، به‌یان، به‌دیع، عه‌روز، قافییه، قانونی خه‌ت، قانونی خو‌یندنه‌وه، هه‌ندی ئیشتیقاق، (قرض‌الشعر) ئینشا، تاریخ: میثرو، که‌ئه‌مرو به‌و زانینانه‌ده‌ئین:

ئه‌ده‌ب «ئه‌ده‌بیات، ئاداب»: و‌یژاوه‌ری. کو‌ی ئه‌ده‌ب ئادابه، نه‌ک ئه‌ده‌بیات. که‌ئه‌ده‌ب ئه‌مانه‌ش ده‌گریته‌وه: ئه‌ده‌بی که‌سبی، ده‌رسی، که‌به‌ده‌رس خو‌یندن و له‌به‌ر کردن و بیرکردنه‌وه به‌ده‌س بی‌ت، ئه‌ده‌بی نه‌فس، ئه‌ده‌بی ته‌بعی، ئه‌خلاق: خو‌وئا‌کاری چاک، په‌سنی چاک، ته‌رکی ته‌ماع و... دوکتور محهمه‌د صالح ئیبراهیمی (شه‌پۆل) مو‌ته‌رجیمی قورئان به‌زمانی کوردی

یاخوا به‌خیری میوانی ئازیز
 به‌روژی به‌هار به‌شه‌وی پاییز
 ئه‌م فو‌لکولۆره‌کوردی به‌جوان میوانداری و میوانگری نه‌ته‌وه‌ی کورد، ده‌گه‌ینی.
 شه‌پۆل: دوکتور محهمه‌د صالح ئیبراهیمی ئه‌ندامی هه‌یه‌تی عیلمی زانینگه (دانشگاه مذاهب اسلامی) له‌تاران.

شیعرو ھونە ی کوردی

ئەمڕۆکە دەریچە یەکی تازە و نوێ بو شیعرو ھونە ی کوردی کراوہ تەوہ، شیعری کوردی روی لە ئاسۆیەکی رووناک کردووہ، سەیر و سەیرانی نوێ دەستی پیکردووہ، لە ئاو و ھەوایی تازە و ئازادا دەپشکوێ و خو دەنوینی و دەدرەوشیتەوہ و درەخششی دیکە ی ھە یە

شیعرو ھونەر و ھونە و ویژە ی کوردی سەری لە ئاسۆی پینگە یشتن ساویوہ، شیعرو ھونە ی کوردی لە روی بڕاو ئیمان، و ھەر و ھە ئاگری گەر گرتوی دەرونی پر دەردەوہ دەھونریتەوہ، تیدە کووشی بە نیازگەلی من و تو و ئەو، ھەروا بە نیازگەلی کوڕو کوئمە لگای گەورە ی من و تو، و ھەلام بەداتەوہ. شیعرو ھونە ی کوردی رەنگ و روی خو مالی و مروقی و ئینسانی و ئیسلامی و قورئانی ھە یە، لە رەنگ و ریختی نامو و بیانە دورە پەریزە و خو ی سەر بە خو راگرتووہ و لە سەر بنچینە ی بیز و باوہری کوردەواری پنبجی دا کوتاوہ و خو ی تاو دەدا. چونکە جوان تیکە یوہ کە ویستی ئیمە، دەردی ئیمە، بیرو باوہری ئیمە، وە باری ژبانی کوردەواری شتی دیکە یە لە ھی بیانە و نامو جیا یە.

شیعری کوردی باری رامیاری، کوئمە لایە تی و دینی و قورئانی زورە و ئاگری گەرمی ژباو ژبان و ھە جو ش و خرۆ ش دەخا و ریگای ژبان و ژینمان نیشان ئەدا و دەسمان دەگری و بەرە و ژبانیکی خو ش و بژوین و ئاسودە رامن دەکیشی، وە بەوانە ی چاک ناتوانن راکەن رەو رەوہ ی بیرو جوان و ورد و ماقولانە دەیان خاتە سەر ریگای راست و دروست و ئینسانی و مروقانی و ئیسلامی قورئانی. شاعیرانی ئیمە رویان لە شیعار کردووہ، بەلام ھیمان شیعاریان شاعیرانە لە شیعەر خو یاندا باش نە گونجانددووہ، ئەبێ چاوە پروان بین تا شاعیرە کانمان بە نیشان دانی شکلی شاعیرانە ی شیعار، واتای بەرز و شیاوی ریسالە تی ئەوہ ئەدا بکەن شیعەر گەلی دابنن کە شیاوی ھەمو خولو چاخ و روژگار یک بی. شیعری کوردی زیاتر مایە و رەنگی ھە ماسی ھە یە و تی دە کووشی و شیار دەربێ و ھویە ک بی بو راپەرین و وریا بوونەوہ ی گەلان.

شیعرو ھونە ئەبێ جوان بە وردی بڕوانیتە دنیای کزو کە سان و بی بە شان و ھە ژاران و لیقە و ماوان و سرنج بەداتە نە تەوہ بی بەش و بەندکراوہ کان، وە ئەوانە ی وا

له دنیای سیۆم دا له بهند رزگار بوون.

شاعیرانی ئیمه ئەشی بو خزمەت کردن به خەلگێ تهرخان بکهن، ئەبێ له شیعەر شمشیری ئاودار له راست تالانچیان و زۆرو یژایی به کورتی بیژین شیعر و هۆنه ی ئیمه ریگایه کی گرتۆته بهرو بهرهو رهوه ک دهرواو راپه رپوه، ئەتوانی هیوادهرو ئومید خولقینه ربی.

□ کوردەواری جیگای هەلقولانی و یژوو و یژهوانی و ئەدەب و هۆنەرە. له وه تی خوا ئەم خاکه جوان و پاکه ی خولقاندوو و کوردی لی نیشته جی بووه، بووته کانی شیعر و هۆنه و ئەدەبی بهرز و تهرزو بلیند. شوینه واری که له پیشینان بو ئیمه به یادگار ماوه و نهفه و تاوه عهزه مهت و په ره داری هۆنهری که لامی ئەم خاکه رهنگینه به ئیمه نیشان ددها، وه ک شیعر ی مه لا په ریشان، ئەرکه وازی، مه لا رۆسته می ئیلامی، خانای قوبادی، سه رهنگ ئەلماس خان، حه کیم مه وله وی کورد، میرزا ئەولقادی پاوه ی، وه لی دیوانه، ترکه میر، مه لا منوچیهر، فه هیم سه نه جابی، ئەحمەد داواشی، بابا تاهیری عوریان، ئەسفه ندیاری غه زه نفه ری، سه یید سالح ماهی دهشتی، حه یرانه لیشا، سه یید یه عقوب ماهی دهشتی، ته مکینی کرماشانی، شامی، میرزا شه فیع کیمنه یی، ئەلماس خانی کوردستانی، عه لی حه ریری، عه لی به رده شانی، عه لی ته ره ماخی، فه قی ته یران، مه لای باته، په رته و حه کاری، حه کیم ئەحمەدی خانی، حاجی قادری کوئی، نالی، کوردی، ناری، قانع، وه فایی، ئەحمەد موختار جاف، سالم، تاهیر به گی جاف، سه لاج سووران، ئەحمەدی کور، فه قی قادری هه مه وند، حاجی خه لیفه مه لا محه مه د (به ها)، عارف، ئیمامی (ئاوات)، خاله مینه، حه قیقی، جه وه هری، سیف القضاة، فیدایی، زاری، هیمن و هه ژار.

ئەوه ی ئەمڕۆ که به ناوی و یژه و و یژه وانی قسه ی لیوه ده کری به رده وامی ریازی قسه زانانی پیشینانمانه و نوخته یه که بو پیوه ندی رابوردومان به داها تومان، دانانی شوینه واری ئەدەبی ئەمڕۆ که مان ئەبیته پیوه ندیکی راسته قینه بو ئاسه واری رابواردومان و ریگا نیشاندەریکی باش ده بی بو به ره ی داها تومان.

□ ده زانین که و یژاوه ری له ده رونه وه هه وین و مایه ده گری، خوین گه رمی و راسته قانیه کی تاییه تی هه یه، له روی هه ست و له سونگه ی ده رد له دل و ده روونه وه قله ده کا. له تیروانینی قسه ی دل تهینه و شادراوه ته وه و له هاوار کردنیشی دا ده ردو

رەنج و خەم و خەفەت و مەینەت و شادی و شادمانی مەرۆف پیل و شەپۆل ئەدا. جیا لە بەر ئەمە ئەتوانری بو وێژە و وێژاوەری، میژوووی دیکە گۆ دابنری: میژوووی دل و دەرونی، عاتفی، مەرۆقانی، خوین گەرمی، راستەقانی و راست خوازی و حەقیقەت ویستی.

جیا هەر لێرەو هیه که به خویندنه وهی شیعو هۆنه ی حە کیم ئەحمەدی خانی ئەتوانین تۆی تۆی و تویژال تویژالی ژیانی خەلکی هاو خول و هاو دەوهره ی ئەو شاعیره بهرپرسه، پر ههسته تی بگهین و بی ناسین و بی زانین تو جوان لێی حالی بین و به خویندنه وهی شوینه واری ئەده بی و هونه ری (فایق بیکهس، ئەحمەد موختار جاف، حاجی قادری کوی، حاجی خەلیفه، مه لا محمه د (به ها)، نالی، مه حوی، خانای قوبادی، فهقی تهیران، حە کیم مه وله وی کورد، نوسخه ی جامعە: مه ولانا خالید، پیره میرد، وه فایی و مه لای جزیری و ...) ئەتوانری ئەوه ی له و روژگارانه دا به سه ر خەلکی کورده واریدا هاتوو، راست و دروست ترو بی گری و گۆله تر له میژوو وه نووسراوه و دانراوه کان؛ ئەتوانین تی بگهین و شته کانمان باشتر دەس که وی و به رووناکی و به باشی لێی حالی بین

□ شیعو هۆنه ی کورده واری هەر خول و دەوهره یه ک ته شک و دیمه نی تایهت به خووی هیه، به قسه ی ساتیر: (هەر خولێ هۆنه و شیعی خووی هیه). دیاره وێژاوه ری ئەم بیست ساله ی دوایی یانه ی له ١٩٨٠ به م لاوه له کورده واری دا باشتر و جوانتر و به هیژو پیزتر گۆل و بهر و میوه ی داو سه ری هه لداوه و به خودا هاتوو که پیویسته له لایه ن لیکۆله ران و دلسوزان و زانایانی کورده واری یه وه پیااندا بچنه وه و بژاره یان بکه ن و له به را به شه ن کاودانه که ی لیک جیا بکه نه وه و ئەوسا به که و، قونه که وی بکه ن و به شیلگیرو بیژینگ دای بیژن و کۆزه ره و چیو و خه وشێ جیا بکه نه وه و جوان به شانە ی بیرو هزری سه روک و بنوکی بگرن و له جیکه نه ی بدن تا دانه و لوکه جوان و سپی یه که ی لیک هه لاویژری و به وینه ی هیلکه ی پاک کرا و له به رده ستی خوینده وارانێ نیو کورده واری دابنری.

دیاره به و پیودانه ی که مەرۆف له ته ک خویدا نامۆ بی و له بنیشه ی خووی دوره وه که وی، هونه ریش که یه کی له دیارترین و بهرچاوترین نوینگی روح و گیانی ئینسانه توشی لاریی و تیا چون ئەبی، له دنیا یی دا که مەرۆف دیل و یه خسیری هه واو هه وه سی نه وسی خووی بی یا دیلی هه وای وزه و هیژی ئەنبوژنه ی و مادی

بێ، دیاره هونەریش هەروەک پۆل و سامان و وزه و تیکۆلۆژی دەبیته که رهسته بێ له دهست ته ماکاری زیاده بهش ویستانی زل هیز و دهچیته خزمه تی بهشی ئاژالی وجودی مروفانی و له ئاکامدا هه موو چتی له خزمهت مال ویرانیدا قه رار ده گری.

به ئه ستۆ گرتن و به رپرسی له شیعر و هونه دا

له که و ناراو و تو یانه قسه که له دله وه بێ بېشک له سه ر دلێش ده نیشی. به ر له هه موو شتی که با بزانی شیعر چییه و چ جو ره که لامیکه؟

تا ئیستا له لایه ن فه یله سوفان، زانایانی مه نتیق، عه روز دانه ران و ئه دیبانه وه تار یف گه لی جیا جیا له هونه و شیعر کریا وه، بو وینه:

□ کوری سینا بو عه لی له به شی مه نتیق له په را وه ی شیفا ی خویدا فه رمویه تی: «ان الشعر هو کلام مخیل مؤلف من اقوال موزونه متساویه...»^(۱)

شیعر و هونه قسه و که لامیکی خه یال ئابسینه که له پیت و قسه ی وه زنادار و به رابه ر ساز درابی، وه ک ده زانری کوری سینا زیاتر دو پاته ی له سه ر خه یالی بونی شیعه ر. □ ئه ره ستو له په را وه ی فه نی شیعی خویدا و تویه تی: ره سه نی شیعر به واتا و مانا و مه زمونییه تی، وه زن و ئه وانی دیکه شاخ و به رگن، به م پییه که شیعر له روانگای و اتا و ا دابین ئه بی شیعر به قسه یی خه یالا وی بزانی که بتوانی شو ر و غه و غا له ده رون ساز بدا و حاله تی له غه م و شادی و شتانی دیکه له خوینه ر و بیسه ر دابه دی بهینی، هه رچه نده ده ق و بلا و کیش بێ.

□ ئه شی بوتری چون له زه مانی هه کیم ئه حمه دی خانی، خانای قوبادی، هه کیم مه وله وی کورد، مه لای جزیری، حاجی قادر کوپی، مه لا په ریشان، نالی، چامه ی هوزموگان ره مان، ئاتران کوژان، وه فایی، پیره میرد، مه ولانا خالید شاره زوری، شیعر به وینه ی وه زن و قافیه دار به یان کراون له ئاکاما قسه یه ک له و دوانه خالی بن به شیعر دانانرین، هه ر چه ند ئیمه به یتمان هه یه که هه ندیکی وه زن و قافیه ی هه یه و هه ندیکی بێ وه زنه و به ئه ده بی کلاسیک داده نری. هه رجو ر بێ شیعر ئه گه رچی له وه زن و قافیه و له هه ندی نوکته ی جوانی به دیعی و له فزی خالی بێ شیعر هه هونه

۱- بروانه: ابن سینا، فن الشعر، چاپی ئه و ره حمان به ده وی، له پال فن الشعر ئه ره ستو، قاهیر ۱۶۵۳ به ریه ی ۱۶۱.

ئەبێ ئەزمونی بەرھەمی عاتیفە و بیروخەیاڵ بێ، وە بە بێ خەیاڵ و وزە خەیاڵ هیچ یەک لە عاتیفە و بیر ناتوانن سازدەری شیعەر بە واتای واقعی بن. بە واتای دیکە ھونەری شیعری کاتی خۆدەنوینی کە خەیاڵ و بەیانی ھونەری لە کار دابی، چونکە هیچ ئەزمونیک لە ئەزمونەکانی مەرووف بێ وزە خەیاڵ بایەخی ھونەری و شیعری پەیدا ناکا. شاعیر بە وزە خەیاڵ و زەوق و سەلیقە و بە کار بردنی (تشیہات) جوان و ئیستیعارەگەلی لە تیف و قسەئەوان و بەدیع و بە کار بردنی پەند و مەسەلی دلنشین و خونجاو و گونجاو و جوانی و اتا و بیژە و کەلام بە نیشان دانی شتگەلی دل پەسەند و صووہری خەیاڵ و دلگیر ئارەزوی خووی لە شیعرو ھونەدا لە بابەت ئیلقای بیروگوێزاندوہی عاتیفە و حالاتی خووی بە خوینەر و بینەر بە دوو شیوہ ئەنجام دەدا.

١- جوان رازانەوہ و باش نیشان دان کە شاعیر بەم کارو شیوہ جوان بە جوانتر نیشان دەداو لە سیحرو جادوی کەلام و ھیزی جوانی بەیان و شوین دانانی خەیاڵ، وە خەیاڵاوی شیعەرکاری وادەکا و اتا مەفھومی زیھنی بەبیری میشکی خووی و خۆرسک و ژیان لە چا و دل و گوێچکە ی خوینەر و بیسەری شیعرو ھونە کە ی خویدا پرشکووتر و بە تین و تەوژمتر لەوہی وادەکا نیشان بەدا.

٢- دووہمی یە کە کارو شیوہی داپوشین یا داپوشینی ھونەری یە، کە شاعیر لە کاتی پیدایست دا جوورە پوشاکیک لە بیژە ی جوان و رازاوە ئەکا بە بەر و اتاداو بەم کارە ناحەز و کزیت بە جوان و رازاوە نیشان دەداو ناپەسەند دەکا تە پەسەندو دلگیر. □ لە بابەت شوین دانانی شیعرو ھونە لە دل و دەرون و بیرو میشکی خەلکدا چ لە بابەت ناسینی ھونەر، وەچ لەبابەت رەوانناسی و فیڕکردن و بارھینانەوہ گرینگی یەکی زور و بەرچاوی ھە یە. جاحیز (١٢٢٥-٦٠ ی مانگی) ئەدیب و موتە کلیمی ناوداری عەرەب. دەلی: لای نەتەوہ باستانی یەکان، شاعیران و ھەستیاران زیاتر لە ھەچین و تووژی دیکە دەستە جەلەوی ئەقل و عاتیفە ی خەلکیان بە دەستەوہ بووہ. ژنانی عەرەب لە خولی جاھلی و نەزانی دا ئەو قسە ی جاحیز دەسەلمینی.

بە قسە ی (شمس قیس رازی - صاحب المعجم: زور جارارن تاکە شیعریک ھوی دوستی و ناشتی بەدی ھیناوە و زور جارانیش بو تە ھوی فیتنە و فەسادو ئازاوە.

لە ھەر ھاواریکدا کە لە دل و دەرونی شاعیری بەراستی دەردەپەڕی و لە ھەر سورەتی خەیاڵی کە ئەو لە شیعرو ھونەیی بە ئەستووداری خووی بەدی دەھینی، گشت ھەویا، بیرو خەیاڵ، دەرد، خوۆشی، گەورەیی و داماوێ مروۆف، بە کورتی ھەموو کەینە و بەینەیی جیھانی تیدا نھینە.

دیارە شیعری ئەستوودار و وێژاوەری بەرپرس ئەتوانن بەنۆی شویندانیرترین ھۆنێ بوو بوژانەو ھەو پاراستنی بایەخە مەعنەوی یەکان و ئاگادارکردنەو ھەو بیدارکردنەو ھەو ستم لێچوان.

مەبەست لە شیعرو وێژەو وێژەوانی بەرپرس، تیکۆشانە بوو گەشتن بەراستی و دروستی و ئازادی مروۆف، ھەستیارانی بەرپرس و بە ئەستوودارو و بە ئەمەک بوو راستی و دروستی و مروۆفانی، ئەوانەن کە بە واتای قورئانی کەریم کاری چاک و ەمەلی سالیح ئەنجام بدەن، ھەمیشە لە بەر خوداو بوو رازی بوونی وێژدانی خوێان، خوێان بوو خزمەت کردن بە مروۆفانی تەرخان بکەن و لە بیری چەوساوان و ستم لێکراوان دابن.

قورئان: [والشعراء يتبعهم الغاوان الم تر انهم في كل واد يهيمون وانهم يقولون مالا يفعلون الا الذين آمنوا و عملوا الصالحات و ذکروا الله كثيراً...] (سورەتی شوعەرا -

ئایەتی ٢٢٤ تا ٢٢٧).

[پێغەمبەر شاعیر نیە - شاعیران کە سانیکن کە لاری یان پەیرەوی یان لی دە کەن، لاری بەدوی ھەستیار دە کەوی. ئایا نەت دیو ە کە ئەوانە (ھەستیاران) لە ھەر شیوو دولیکدا سەر لێشوون. ە بەراستی ئەوانە شتگە لی دە لێن کە خوێان ەمەلی پێ ناکەن. مەگەر کەسانی (لە شاعیران) کە بروایان ھیناوە و کردەوی چاکیان کردوو ەو یادی خوایان زور کردوو ە.]

ئەم ھەستیارانە کە بروایان بە دین و ئەخلاق و ئاکارو خوی چاک و ئینسانی و خودا پی ھەبە، لە ئاکام دا لە بەدیھینانی شوینەواری خوێان بوو ھونینەو ھەو شیعرو ئەکوۆشن، ھونەو شیعرو کانیاں لە خزمەت خەلکدا بی، بوو خەلک بە کەلک بی و خەلک بیدارو و شیار کاتەو ە، خوو ئەخلاق چاک و ئینسانی لە نیو خەلکدا پەره پی بداو خەلک لە زولم کردن، ملھوری، بی ئەخلاق دور بخاتەو ەو سەرنجیان بوو لای ئاکار، خو، بیرو کردەو کچاک و خودایی و مروۆفانی و دادگەری و دادپەروری و ئاشتی و ئازادی بیرو پراو خوۆشی و شادی و بە یە کەو ە سازان بانگ بکا، تا خەلک

کورده‌واری..... شه پۆل ۱۴۲

له باتی دژو دژایه تی کردن رو بکه نه چاکه و چاکه کردن و خویندن و سه‌نعت و تکنیک و په‌ره‌دان به‌فهره‌نگی ره‌سه‌نی مروفانی و خودایی و ته‌ره‌قی کردن و پیشکه‌وت و سه‌رکه‌وت له کارو باری دنیاو ئاخیره‌ت دا به هیوای سه‌رکه‌وتن و پیشکه‌وتن و تی‌گه‌یشتن و زانین و فامینی به‌ره‌ی مروف تا زولم ریشه‌کیش بکری و له دنیا دا زولم و بی‌عه‌داله‌تی و ته‌بیعض نه‌مینی. (شه پۆل)

نیشتمان ویستی و ئوگر بون به‌زید، له سه‌ره‌تایی ترینی خوی مروفانی به، هه‌روه‌ک ئوگر داربونی زاروکه، به‌دایک، ئه‌و عه‌شق و ئه‌وینه به‌گوچ‌گرتن به‌شیری دایک، له‌گه‌ل خوین تیکلاو، ده‌بی و له‌گه‌ل گیان و روح ده‌ده‌جی.
شاعیر و ته‌نی:

[روزی که بامر حق جهان شد ایجاد
و آدم شد خلق و آدم‌یزاده بزاد]
[مهر وطن و محبت قوم و نژاد
در طینت مردم بودیعت بنهاد]
خزمه‌تی خاکی و ته‌ن فه‌رزیکی عه‌ینه، بو‌ه‌مو
داخلی به‌م حوکمه‌به، کی فه‌رقی جوان و پیر ئه‌کا
زولمه‌تی جه‌هل له به‌رچی زوری سه‌ندوه باکت نه‌بی
نوری عیلمی عاله‌میکه، عاله‌می ته‌نویر ئه‌کا
هه‌رکه‌سی فیکری مه‌زاری باوک و باپیری هه‌بی
بو‌به‌قای ئی‌عزازی خاکی خوئی چلون؟ ته‌فسیر ئه‌کا.

غار پراو، بزرگترین غار و سیاهانه...

در فاصله کوه «بیستون» و «تاق بستان» در بلندیهای کوه «پراو» که یخچالهای طبیعی آن معروف است، ددانه «غار پراو» قرار دارد. در درون این غار شگفت‌انگیز، دره‌ای به عمق ۳۵۰ متر و در قسمت‌های عمیق آن چندین آبگیر و یک «آبرو» وجود دارد. این غار که در سال ۱۳۵۰ شمسی توسط یک گروه غارشناس انگلیسی

کشف شد، بنا به تائید انجمن غارشناسان بین‌المللی، بزرگترین و عمیقترین غار دنیاست.

غار بیستون:

بیستون چه حکایتها که در دل نهفته ندارد....

غار بیستون، یادگاری از بشر اولیه و دوره‌دیرینه سنگی. این غار که متعلق به دوره‌ماقبل تاریخ است در بیستون. بالای سر مجسمه هرکول به‌طور تصادفی از زیر خاک بیرون آمد.

زوان و ئەدەب:

ئەمىر شەرەفخانى بتلىسى لە ئاخرو ئوخرى سەتەى دەهەمى كوچى واتا: ٤٠٠ سالى بەرلەمە كىتېبى شەرەفنامەى بەزوانى پارسى لە مېژوى. گەلى كوردا نوسىوہ ئەمىر شەرەفخان يە كەم مېژو نوسىكە، زوانى كوردى لە بابەت زاراوہوہ كردۆتە چوار بەش^١ ئەو چوارەش بەم جورەن:

١ - كرمانجى:

مەبەستى ئەمىر شەرەفخان لە كرمانجى زاراوہىە كە لەم چاخەدا زىياتر لە دەمىليون كورد قسەى پىي دە كەن. وەنوسەران و مېژوسان كردويانەتە دوبەش: ئەلف: كرمانجى ژوروىا با كورى: "شمالى". كە كورده كانى: (ئىرەوان و گورجستانى شورەوى لاچىن، گول بەهار يا گولبىجار، ئاخكەندو ...) وە كورده كانى توركيەلەلای گولوى (وان، دىيار بە كر، قارس، با يەزىد، خەرپوت و جەزىرە و دەرسىم و ...^٢ وە كورده كانى ئىران (لە قوچان و بجنورد هەرىمى خوراسان وە هۆزى جەلالى و ميلانى و هەركى و برادۆست و ... لە ئازربايجانا^٣. وە هەرىمى جابان: "جاوان" لە دەماوہندى لای تاران.

وہ كورده كانى عىراق لە (هەرىمە گەلى دەوك و موسل و هەندى لای هەولير) وە كورده كانى سورىەلە (ئوستانى: پارىزگەى دىرانزور و فەرماندارى ترابلس و حىسن الاكراد و كورده كانى لوبنان و ئوردۆن. بەم زاراوہىە لە عىراقا^٤ - بادىنى پىي دلين. بى: كرمانجى خوارو يا باشورى: "جنوبى" وە ك زاراوہىە كورده كانى موكرىان: مەهاباد، سەردەشت، سنە، مەريوان، سقز و بانە و ... لە كوردستانى ئىرانا وە ئوستانگەلى سلیمانى، كەركوك و هەولير لە كوردستانى عىراقا «كە بەهەلە بە سورانى ناوى ئەبەن».

١ - بنوارە شەرەفنامە چاپى پىترسبورغ سالى ١٨٦٠ زابىنى وە بەرگى يە كەم چاپى قاھىرە سالى ١٩٣٠ زابىنى و ئۆفستى تاران سالى ١٣٤٣ هەتاوى لاپەرەى ٢٣.

٢ - "لە دەرسىم بە زاراوہى زازابى داخون" (نازالە ناوچەى سىورلى چىخچورەكر) و گوران (لە كە ندولە، پاوہ، هەورامان، تل هەشك (ص ٤٥ تاريخ زوان پرويز خانلرى).

٣ - بنوارە (باوى كۆمەلایەتى و مېژوى نوسراوى شەپۆل) چاپى تاران نەورۆزى ٢٥٩١ كوردى ٥٧ و ٥٨ هەتاوى.

٤ - بەهەلە بادىنانى "بەدىنانى" پىي دەلین.

۲- لری:

مه به سستی ئەمیر شه ره فخان له زاراوه ی لری (ئیلامی، فیللی، بهختیاری، له هه ریمی پشتکو و پیشکو، یه، یان رونا کتر بلین: له هه مه دانه وه تا شوشته رو شاری کورد له ئیرانا وه ئوستانگه لی کوت و عیماره و فه یلیه کانی به غاو به سره و شوینه کانی تره له عیرا قا^۱.

۳- که لۆری = که لهوری.

مه به سستی ئەمیر شه ره فخان له که لۆری ئە وجۆره زارا وانه یه که له زۆربه ی هه ریمه کانی کرماشان دا بوه له به شی له کستانا له ئوستانی ساحلی ئیران وه له ناو کورده کانی فرمانداری خانه قین، مه نده لی و میقدادیه: "شاربان" قسه ی پیی ده کری، به هه له هه ندی له نوسه ران "کرماشایی" یا "له کی" پیی ئە ئین که چی له کی خوویی تی کلاویکه له (لری، که لۆری و گۆرانی).

۴- گۆرانی:

مه به سستی ئەمیر شه ره فخان له گۆرانی زاراوه یه که له پیشا له "ئه رده لان هوه" تا کیوی حه مره ی نانی له ئوستانی: پارێزگه ی کوردستان له ئیران وه پارێزگه کانی سلیمانی و که رکوک له عیرا قا قسه ی پیی کراوه ...

به لام به هو ی ئە وه که زۆر به ی هۆزه کانی گۆران زوان وه ک: زه ننگه نه، سییا مه نسور وهی تر له رۆزگاری شاهه باسی سه فه وی یه وه کوچ دراونه ته، ئە فغانستان، جابه م هو یه ئە وانه وا به م زاراوه یه ئاخه فتون زۆر که م بونه ته وه^۲. زاراوه ی گۆرانی له م چاخه ی ئیمه دا له ناو (هۆزی زه ننگه نه، سییا مه نسور، گه لالی، شوانکاره، کاکایی، هه ورامانی له کوردستانی ئیران و عیرا قا وه له ناو کورده کانی ئە فغانستانا باوه و ماوه^۳.

۱- بابا تاهیری عوربان (۹۳۵-۱۰۱۰) به لری شیعری گوتوه و ناوبانگی چارینه: له ده ره وه ی کوردستان بلا بو ته وه بیرو باوه ریکی دژی ده ره به کایه تی له ناو گه ل دا بلا و ده کرده وه ... له شیعره کانی دا به توندی دژی زولم و زوری کو مه لایه تی دوا وه. هه روه ها دژی ئاغا گه و ره کان و فه رمانه واکان بو وه "میژوی جیهان پراگ ۱۹۶۰ به رگی سیهم ل ۵۰۲ چاپی چیکی). وه (کوردستان و کورد) به نه قل.

۲- کو ری له نوسران به هه له پگۆرانی، هه ورامانیان پیی وتون، که چی هه ورامانی خو ی زاراوه یه که له گۆرانی کون.

۳- بو ناسینی شوانکاره بنواره (کتیبی باوی کو مه لایه تی و میژوی و... نوسراوی شه پۆل چاپی تاران سالی ۵۷ و ۵۸.

پروفیسور مینوریسکی روژھەلات ناسی ناوداری روس لەبارە "گۆران" ەو ەکتیبکی بەزوانی ئینگلیسی نوسیو ە که لەوا زووری لە ھونراو ە ھونەرانی ھۆزی گۆرانی تێدا ھیناوە و چاپی کردون.

ھەر ەو ھا بە سودو ەرگرتن لە ناوی سولتان ئیسحاق پیری کا کا یی ە کان دیاردی پۆ ە و نارابونی ئەدەب و بیژاو ەری ھۆزی گۆران کردو ە و ناوی سولتان سەھا ک = ئاستیا گ = ئازی دەھا کی بە کوردی ماد داناو ە، بەلام بە داخو ە ئیستائو ە کتیبمان لەدە سانییە. ھەرچەن بەلگە یە کی زورمان لەبابەت ئەدەبی گۆرانی کونا بەدەسەو ە نییە، بەلام بەجو ۆرە ئاگاداری یانە ی وابەدەسەو ەن، ئەتوانین بیژین: ئەدەبی گۆرانی کونترین بیژاو ەری و ئەدەبی کوردە.

حەمدو للای مستەوفی قەزوینی بە نەقل لە "ئەلبولدان" ئەنوسی:

"سپای ئیسلام" سالی ۱۸ ی کوچی لەزەمانی ئەمیرە لموئمنین عومەر - ی کوری خەتتاب دا قەزوینی گرت.

لەوکاتە داخە ساری شارستان "شاپوری" بوو خەلکی ئەوی لە گەل موسلمانانان جەنگیان ئە کرد و موسلمانە کان بانگیان ئەرکردن یان موسلمان بن یان جزیە بدەن. ئەوانیش ھەرایان ئەرکرد و ئەیان وت: "نە موسلمان ئەبین و ە نە گزیەش ئەدەین ھەرن بەگەریئەو ە مە ککە تا ئیمەش رزگاربین" - "نە مسلمان بیم نە گزیت دەیم + بشی او مەکشە کاما برھیم".

مستەوفی قەزوینی ئەم بەیتە ی بە پەھلەوی ناو بردو ەو ە لە راستیا ئەم بەیتە: "گۆرانی = لری" یە، ئەمە خو ۆی بەلگە یە، بو ۆئەو ە کہ لەپیش ئیسلاما ئەدە بی کوردی گۆرانی ھەبو ە. کو ۆری تر لە میژو نوosan و نو سەران و ە ک (ملک الشعرا ی) بەھا ر و ە رەشیدی یاسمی و دوکتور سەعیدی کوردستانی و ئایە توللامەردو ۆخ و شە پۆل و ئەو رەنگ، چەن ھونراو ە یە کیان لە نو سراو ە کانی خو ۆانان، ھیناوە کہ بەدەسنوسی پەهلوی لە پیستی ئاسک نو سراو ە تەو ە و لەناو یە کیک لە غارە کانی کوردستانی عیراقا، دو ۆزاو ە تەو ە، کہ لەوا دیاری بو ۆ کوشت و پیرین و تالان و برو ۆ و بەدیل گرتن و ... کراو ە ئەو ھو ۆنراوانە، بە کہ می جیا جیا ی یەو ە بەم جو ۆرن:

هورمزگان رمان ئاتران کوژان
 زۆرکار ئه ره ب کردنه خاپور
 هوشان شارده وه گه وره ی گه وره کان
 گوناو پالّه بشی شاره زور
 مێرد ئازاتلی ژ روی هوینا
 به زه یه ک، نکاهورموز، وه هیچکس

۱- هورموز، یا ئاهورامه زدا به مانای خوایه، گان به مانای جیگه یه واتا: عیاده تخانه کان و ماله خودارمیان و روخان، ئاهورمه زدا له ئاهوره، به مانای: هه بونی دانه، مه ز به مانای مه زنه، دا، به مانای دانا و زانایه، رمان به مانای رمیان و روخانه. ئاتران له ئاتر، وه به مانا ئاگره - ت و گک به یه کتری گوژدراونه وه = ان = په سه وندی نیشانه ی جه م و کوپه له کوردی ئه مرودا "ک" ی عه هد. له پیشه وه ی دانه نری و ئه بیته ئاگره کان، ئاگر، ئاتر، ئاور، یه ک مانای هه یه، له کوردییا ده لێن: ئاگره خو شه له خو م گاته وه. کوژان له کوژیانه، به مانای ئاگر کوژانه وه و ئاور مریان و کوژیانی ئاگره.

۲- هوشان: له ریشه ی هو، خو "Hwa" ئاو یستایی یه و به مانای خو یان - له باتی هوشان "و یشان" و تراوه، شارده وه. له شارده وه یه و به مانا خو شارده وه و خو گو م و بز کردنه، گه وره ی گه وره کان یانی: مه زنی مه زنه کان. زور، له زور، له زورداره و کاریش په سه وندی نیشانه ی سیفته ی فاعلیه، ئه ره ب به مانای عه ره به. خاپور به مانای رمیانه، گونا له گونده و به مانای ئاوای یه. پالّه: به مانای شاره، په له و پالّه وان، پالّه له یه ک ریشه ن. له کوردییا پیلّاو تایه تی شارنیشه کان بو وه و کاله ش تایه تی دی نیشه کان بو وه، له کوردییا ئه بیژین: پیلّاو له سه ر چاوه، کاله و پیتا و کاله و پوزه وان. ناتوانم به ن کاله ی خو م له به ن چه کمه ی تو خه م، له بورهانی قاتیعا نو سراوه په هلو، په له و به مانای شاره، په هلو ان، په هله بان به مانای: شه ره بان یا نیگابهانی شاره، به کوردیش ئه و تری پالّه وان یانی: شاره وان، شاره وانی، دیباره، له قه دیمه وه نیگابهانی شاریان له مرو ت گه لی خودان وزه و به هیز که بتوانی له دزو دروزن به رگری بکات له به ر چا و ئه گرت، بشی له ریشه ی به شه و به مانای پشکه x بان له ریشه ی شیایی و شو - ی ئاو یستایی یه و به مانای ئه روا و رو یشتنه، له گو لستانا شد به مانای رو یشت، هاتوره. وه ک ئه بیژی: (شد غلامی که آب جو آرد آب جو آمد و غلام ببرد)

واتا هه تا ئه روا ته شاره زور، له باتی: "بشی" "هه تا" و تراوه، شاره زور ناوی به شی سلیمانی و ئه و ناو ناوه یه. نالی شاعیری شاره زوریش زور به ناو بانگه.

ژن. له ئاو یستادا به مانای زان و ژان پیا هاته، که به غیناش ناو براوه.

- که نه کان له ریشه ی که نی که نیشک کنا که نیک - ه و به مانای دو ی ت و کچه، لیره دایه گوژان شاعیری نازارو دلته رو ناو داری کورد ئه بیژی: عه شقی ئیواره ی سه ره ری کانی - به ره ئه داته چه م کلپه ی گوژانی! - روژا ئاوا ئه بی چه م تاریک - دایه ده نگی (کناله یل) هه ردوایی نایه... - (کناله یل: کچی یار) - مانگ به تریفه ی ئه کاکه یل - هیشتا، هه ر گه رمه، ناله ی (کناله یل...!)

گومان له وه دانیه که (عبدالله) گوژان (که سالی ۱۹۶۲ له عیراق کوچی دوایی کردوه) چ له ناوه روکی شیعره کانی داو چ له و شیوه تازانه دا که له شیعر دا ی هینا وه و چ له ره وانی و بزار کراوی ئه و کو دیه دا که شیعری له قه یید و به ندی شیعری کلاسیکی کوردی رزگار کردوه و به وه یه وه ئاسو یه کی نو یی بو گه شه کردنی زیاتری شیعری کوردی کردو ته وه.

بشیناله ریشه ی شیای به مانای هینان و هارد نه. مێرد ئازاله دو بیژه ی مێردو ئازا، تیکلا و اکراوه، مێرد له ریشه ی مێرد: مېرت - وه به مانای پیا و مېرو مه ردو مېرده - ئازاش به مانای نه به زو کو لته ده ره. تلی: له ریشه ی تلیای، تلین - ه و به مانای تلانه وه و تل خوار دنه.

هەر وە مەجلە العەربى ژمارەى ۲۰۰ چاپى تەموزى ۱۹۷۵ کەووەیت لەو تارىکداکە بەقەلەمى (عبدالحمىم مەتصەر) لەژێر ناوى (ابن وحشىة فى الفلاحة) و (هو اقدم الکتب فى العریبة) دەنوسى... شوق المستهام فى معرفة رموز الاقام و قد ذکر فى آخر کتابه هذا انه ترجم من اللغة الكردية کتابا فى علل المياه و كيفية استخراجها^۱ یاخەتى ماسى سووراتى کوردى کە دوکتور سەعید خان کوردستانی لە مزگانى نەزانی کوردى باسى دەکات.

بەلام ئەبى بیژین ئەم: هونراوانە بەزوانى گورانى کوردین. حوسەین حوزنى موکریانیش لە نوسراوە کانى خویدا دیبانی بە مەداناو، یەکیکە لە هۆزە کانى گورانى زوان، هۆزى کاکای یە، کە لە ئیران و عێراقا ئەژین، بەرەى کاکای یە کان، لە سەرئایىنى "شەیدایى" ئیرانى کۆن.

سرنج را کیشە لە ناوئە و نوسە رانە داتەنیا (محەمەد ئەمین زە کى بە گک) سەر چاوەى ئەم هونراوانەى بەنەقل لە کۆبەى ۱۸ لە سەر لاپەرەى ۱۱ لە کتیبى خەباتى سوێیان - ی کورد نوسراوى واسیلی نیکیتین روژە لەت ناسى ناودارى روس ناوى بردووە گووتە یەتى: ئەم هەلبەستانە بەزوانى پەهلەوى یە.

لە کتیبى میژو دا ناوى چەن بالۆل دیتە بەرچاومان ئەلف = بالۆلى خارجى: کە شارە کورى بە شەرى شەیبانى موسلى کە لە کوردانى دەورو بە-ارى، موسل بوووە لە سالى ۱۱۹ کوچى دا لە هیشامى کورى (عبدالملك) ئەمەوى را ساووە شورشى کردووە لە موسلمەووە تا کوفەى هیناوە تە ژێر فەرمانى خووى و لە پاشان لە شەرا کوژراوە.

۱- (بنواره دائرة المعارف پطرس بستان پەرەى ۶۴۴ جەلەى ۵). ۲- فەرەهنگى دەخداپیتى ب و دائرة المعارف پطرس و سە فەرنامەى (ابن بطوطە) پەرەى ۲۱۰ تا ۲۰۹.

- ژ: بە مانای بە یەو جارى واش هە یە بە مانای "لە" یە، وە ک ژمن دى ژمن.

هوبنا: لە ریشە هون بە مانای خوینە. رهوش بە مانای ئایینە.

زەردوشتەر یا زەرتوشتەر یانى پیغمبەرى ئیرانیان کە لەرە گەزى کوردە مادە کان - ە.

قانع شاعیری ناودار لەم بارەو یە، کە دەبیژى:

بەزمان هەورامى هاتە سەر بە شەر
کتیبى زەردەشت کە ئاو یستایە

وە ک باقى کتیب خەلات خوا یە
یانى های زەردەشت بوى بە پیغمبەر

- بزیکا، بەزە یە ک، لە ریشەى بەزە یە، بە مانای دگسوژى و دل سوتان و روحە.

نکا، نیکا بە مانای نە کرن، نە کردن واتانای کات. ئەم هەگەستە و هونراوانە دەسیلابى یە واتا: دەبەشن و

ب - بآلۆلی مەجنون: ئەبوو هەیب بآلۆلی کورپی عەمر صیرفی کوفی، گویالە کوردانی ئیران و شاگردی حەزرەتی ئیمام جەعفەری سادق بوو و لە ساڵی ۱۹۰ کۆچی دا مردووە .

ج - بآلۆلی شولی کە یەکیەک لە عاریفانی مەزن و شاعیر بوو «ابن بطوطە طنجه لی» لە سەفەرنامە کە ی خۆیدا ناوی بردووە کە لە لورستانا چاوی پێی کە وتووە و قسە ی لە تەکیا کردووە .

هەر وە کە لە قسە کانی ئەمیر شەرەفخانی بتلیسی دەر ئە کەوی، ئە دە بی گۆرانی لە کاتی فەرمانرەواکانی "حەسەن و پەیی" و "عە یاری" زۆر و زە وە ندو پەرە دارانە پلا و کراو تە وە، بە لآم شوینە واری و پێژاوەری ئە و کاتە لە بەر و پێران کرانی شارە کانی (دینە وەر - سیروان - حە لوان - شارە زور) لە لایەن مە غولە کانه وە، و پێژاوەریش تیا چوو نە ما، بە لآم لە کاتی فەرمانرە وای: (بەنی ئە ر دە لآن) دا ئە دە بی گۆرانی بو ژایە وە و تازە مانی خوسروە خانی ناکام چوو پێشە وە و لێرە وە شوینە وەر گە لی بە نرخی و پێژاوەری بو ئێمە جیما رە .

بە لآم میران و فەرمانرە وایانی بابان، دە سیان دایە، پەرە پێدانی ئە دە بی کرمانجی خوارو: "جنوبی" کە بە هە لە بە سوورانی ناو ئە بری، جاهر لە بەر ئە مە یە لە دە م و کاتی ئێمە دا وازا وە ی کرمانجی خوارو بوو تە زمانی ئە دە بی و عیلمی و هونە ری و کۆ مە لایە تی و رامیاری و ئابوری و نو سرا وە یی زمانی کوردی، ئیستایشی وەر چە یە کی ئە دە بی یە کگرتوی گرتو تە بەر و

- دە هێجایین. ئە م هوزی کاکایە: دوای دا هاتنی ئایینی پێروزی ئیسلام هە ندی لە بیرو باو وەری رچە ی خویان لە دە س دابریکیشیان بە دل و داو پاراستوو، تە نائە ت پێژاوەری گۆران بە شیکە لە رازە نە یینە کانی رچە ی گۆران، لای غە واره نای درکین، ئە مانە باو وەریان بە تە ناسوخ هە یە، بە مە کە گیان و رە وانی فریشتە کانی ئە وان ئە چیتە ناو کلیشە ی ئە نبیا و ئە ولییا، باو وەریان هە یە. وە لە بەر ئە وە ی زوریان حە زرە تی عە لی و ئالی ئە و خۆش دە و ی کۆری لە میژو نو سان ئە وانیان بە یارسان و عە لی یوللا هە ی ناو بردووە .

پیشوایانی ئایینی کاکای یکان، لە هە ندی شوینا لە بەر هە ندی هۆ چە ن هۆ نرا وە یە ک لە هۆ نە رانی خویان ئە گێر نە وە، بو وینە ئە و چە ن شیعر لە دو بە ی تیبە کانی بآلۆل کە لە (۱۷۰ - ۱۹۳ کۆچی) دا - ژیا وە و کۆچی دوای کردووە بو تان نە قل

دکە یین:	ئە ز بە هە لولە نان جە رۆ ی زە مینی	چار فرشتانم چاکەر کە رینی
	نجومم سالح رە جە بە م بینی	چە نی لژە ییم جە ما و هە فتینی
	ئە و واتە ی یاران ئە و واتە ی یاران	و ه قانون شە رت ئە و واتە ی یاران
	چە ندی مە ولاییم کردمان شاران	یارانم کە ر دە ن و ه قە وای ماران
	دیوانە ی زاهیر دیوانە ی زاهیر	دانای یارانم دیوانە ی زاهیر.
	دە رویش نە و رۆزی سوورانی کە لە سە تە ی ۱۳ هێجریدا ژیا وە لە زانایی و دانای بآلۆل ئە بیژی:	
	بە هلول زاتیون زات یە کدانه	عامیان ما جان بە هلول دیوانە

له و چوار زاراوه بنه رته تی یه ره سه نانه كه لک وهر ئه گری و خوئی گییاند و ته پله و ریزی زوانه زیندوو پیشكه و تووه کانی جهانی ئه مرو و شان له شانی ئه وان ئه دا.

باش وایه: بگه ریئه وه سه ریژه ی گوران، ههروه كه له بهرگی یه كه می شهر فنا مه لاپه ره ی ۲۳ دانوسراوه هوژی گوران له سه ره تاوه له پی ده شته کانی پاریزگه لی كه ركوك و سلیمانی و کرماشان دا، نیشته جیبون و رویان کردبوه، ئاوه دانی و خه ریکی زهوی وزارکیلان و کشت و کال بون، بلام هوژه كوچه ره کورده کان و جافه کان زوریان لی ده کردن وه كه له م میساله کوردی یانه دا ده رته كه وی، گورانه کان باشاری ئه وانیان نه ده کردو به رده سیان بیون ئه لین:

جاریك جافه کان میگه له په زه کانی به له وه به ره و کوستان ئه بهن و ری یان ئه كه و پته ناوزه وی وزاری کابرایه کی گوران، له دوره وه هه رای له ده كه ن و ده لین: هوئی کابرای گوران. (گاله كه ت وه گوپزه واپه زه كه مان هات) یانی تو ناتوانی بهرگری هاتی میگه له مه ره كه ی ئیمه پکه ی، دیاره به وده م و ده سه ش گال و هه رزنه كه ت بو نادور ریته وه كه و ابو په زه کان زیانی خو یان هه ر ئه كه ن.

هه ر وائه و کورده كوچه رانه كه به شه والای په ز و پوله بون، خه ویان له گورانه کان حه رام کردبون و ئه مانه یان بو کردبونه جوک و توانج و ته شهر وقسه: (هه یقه شه وه، ته قله وده وه و گورانه ... چاول خه وه ...)

ئه بیژن جاری وا هه بوه كه کورده گورانه کان، له ترسی کورده كوچه ره کان، مال و ژییانی خو یان به جی هیشتوو وه له ترسان رایان کردوه، بو یی و او تو یانه: (گورانه ... له ئاوی به ده ره ...) ئه وانیش ورده ورده چونه ته ناوچیا وچه ره کانی کوردستان و خوی کورده كوچه ره کانیان گرتوه وه له نه به زی و کولنه ده ریدا ئه وانیان به جی هیشتوه. به لام گورانه کان خو یان لایان وایه گوران له واژه ی گور گیراوه و به مانای مه زن و گه وره س، چونکا گورانه کان، لای میرو پادشایانی کاتی خو یان زور خاوه ن پله و پایه و مه زن بون.

هو زانی مه زن ته و فیت و هه بی كه کتییکی له باره ی بارامی گوره وه به عه ره بی نویسه ئه بیژی: بیژه ی گور به ری له رله گور - هه به ری قه له و گیراوه و به مانای: ناوه ند، مه یدان، ده شت، گورایی و قه ور و ... هه تره.

بوئه وه به وهوزه کوردانه یان وتوه گوران، که له دهشت دا نیشته جی بون، بارامی گورپاشای ساسانی له دایکه وه له کورده گورانه کانه، که وایی توئه کابلیی: چونکا بارام ئوگری گورپ: واتا: "که ری به له ک" گرتن بووه، ناویان ناوه: بارامی گور، چونکا ئه مه هه له یه. کوری له شاعیران وایان ناوبردوه، وه ک ئه م چوار چارینه ی خه یامی هه ژار:

له وکو شک و سه رایه دا که جه م جامی گرت ریوی تره کیوه، مامز ئارامی گرت
 بارام که هه موژیانی خوئی گوری ده گرت دیتت به چجوری گوری بارامی گرت.
 عارفی ناودار مه ولانا مه لائه حمه د جزیری له قه سیده ی ۸۴ دا به شاعر فهرمویه تی:
 مه ب ئیشراقی سوئاله ک ژله بی غونچه گوشا کر - کوب ئیلهامی د سوئالامه جه وابه

شیخی ئیشراق به عه ره بی و به کوردی و فارسی شاعر و هونه ی هه یه، شاعر به کوردی
 میرزا ئامانه ویت مه ده رو خه م نه جام مه مانو نه جه مشید نه جه م
 نه هامدم نه قه وم نه هونره س نه که س که س وه ده ردمان نه بو فیه ریاد ره س
 دلسوزان دل ته نگ بی دسه لات بو رومان جه سه فر راگه ی نه هات بو
 ئیشراق ئومیده ت وه ساقی خو بو تا دوعات جه روی قیامت سو بو
 پروفیسور مینورسکی روزه هلات ناسی ناوداری روس له کتیبه که خویدا، که به
 ئینگلیسی له باره ی گورانه وه نوسیویه تی و کراوه ته کوردیش نه زریان وایه: گوران هوزیکن
 زیبا تر له سیه هزار سال به ره له مه هه بون، مه به ست له گوران ته نیا ئه وه هوزانه نییه وایست له

کی دی دیوانه ی ته ور دانا بوی مه رکه ونه مه یدان گه ردون رانا بوی - رانا: نیشان دان.

ئه وانه ی وابه زوانی گورانی هونراوه یان گو توه، ئه مانه:

عیل به گی، مه لا په ریشان، خانای قوبادی، سه یدی هه ورامی، شه فیع جام ریزی، خان ئه لماس خان، حاکیم
 مه وله وی کورد (عبدالرحیم) تاوه کوزی مه عدومی شاعیری گه وره ی غه زه ل بیژکه له کوردستانی جنوبی له
 (۱۸۹۷-۱۸۹۲) دا ژیاوه و کوچی دوای کردوه.

له شاعیره گه وره کانی سه ده ی بیستم ده توانین پیره میرد (۱۸۶۷-۱۹۵۰) و ئه حمه د موختار جاف
 (۱۸۹۷-۱۹۳۵) و بیکه س (۱۹۰۵-۱۹۴۸) و حاجی قادر کوپی (۱۸۱۵-۱۸۹۲) که خه لکی بو خه بات له پیناوی
 ئازادی و سه ره به خوبی دا هان داوه، ناوبه رین. ئه مرو به ناویانگترینی شاعیره کان له ئیران دا هه ژاروه یین - ه
 شیخ شه هابه دین سوهره - وه ردی شیخی ئیشراق کورده و له سوره دی نیوان بیجارو زه نگان له ۵۸۷ ی مانگی له دایک
 بو ده و له ۳۸ سالی دا وه فاتی کردوه. سوهره وه ردی یه کان کوردن چون واژه ی سوهره له فارسی و عه ره پیدا به کار نا بری.
 فارس له باتی سوهره ده لێن: [سرخ] - عه ره بیه ده لی [احمر] - کوردیش ده لی: سور، سوهر - (شه پۆل).

پارێزگهی کرماشان دان و نیوی ئەم هوزەیان پاراستوو، بە لکومە بەمت لەناوی گۆران، گشت هوزە کوردە کانه که بەزاراوهی گۆرانی قسه یانکردوه، وه ک: هوزی سییامه نسورو زهنگه نه که ئە مرو له ئیران و عیراق و ئەفغانستانا بلاو بونه ته وه. هۆزی برادۆست: بروانه: (شوینه واری باوله کوردە واریداو میژوی... نوسراوی شه پۆل به رگی ۳) که ئیستازاراوهی ئە وه کوردانه کرمانجی ژورو "شمالی" یه و له لای ورمی له ئیرانا و له لای ره واندز له عیراقانیشه جین و شوانکاره و زهندو کاکایی و پالانی و گیژو هه ورامی و روژبه یانی و چگنی و پازوکی و ئەوانی تره. واژە کرمانج: ئەم واژه سی مانای هه یه:

۱- مانای گشتی که له ناو و بیژاوه ران و نوسه رانا، به مانای کورد به کاربراهه، هه ماسه و یژو به بیت سوراو ریثالیزم نوسی ناوداری کورد هه کیم ئە حمه دی خانی له بهر کولی "مه موزین" دا، چهن جار واژهی کورد و کرمانجی دو پات کرد و ته وه و بو یه ک مه به ست به کاری بردون وه ک ئە بیژی:

داخه لق نه بیژ تن کو ئە کراډ..	بی مه عریفه تن، بی ئە سل و بونیاد
ئه نواعی میلهل خودان کتیبین	کرمانج ته نی دبئی حسیین!!
هه م ئە هلی نه زهر نه بیین کو کورمانج	عیشق نه کرن ژبو خو ئە مانج
کورمانج نه پرهبی که مالن	ئه مهاد یه تیم و بی مه جان

۲- دو هه م مانای تایبه ته و به وه کوردانه که زوانیان له ته ک زوانی خيله گۆرانه کانی ترا زۆر جییانیه.

۳- سیته م مانای تایبه تی تره، به م جوړه خه لکی موکریان و سوړان و شاری سنه، به گوندنیشینه کان ئە بیژن: (کرمانج) - ئیستا ئە دیبان و، میژو نوسانی کورد خویان، کرمانج ئە که نه دو به ش.

به شی کرمانجی ژورو، به شی کرمانجی خوارو به لام مینورسکی لای وایه، واژه ی کرمانج له دو ناوی: (کورد و مانا) پیکه هاتوووه. ئەم دو هوزه سیهه زار سال بهر له مه، پیکه وه ژیاون و تیکلاوییان هه بووه و به دریژای ژورگار (کورد و مانا) بوه ته کرمانج به لام ته و فیق وهه بی لای وایه. بیژه ی کرمانج له بنه ره تا، کرماژ بووه و له مه سده ری کرماژنو به مانای

کرم لیدان و کرماوی یه وه، هاتووه و ئەم ناوێ له ئەفسانەی ئاژی دههاکی مار دوشه وه. که بیماری سه ره تانی بووه و له بان شانی دو کرم وه ک مار روان، کورده کانی ژیرده سی به سه روکایه تی کاوه ی ئاسنگه ری کورد، لیی را ساون، وه کاوه. به چکوشه که ی میسکی پرژاندوه، ئەلین ئەو مرۆڤه ی وامیشکی مهرومرۆڤی لهو برینانه ی شهرشانی ئاژی دههاک ساوی وه، ناوی (کرمائیل) بووه، که له ریشه ی کرمه وه گیراوه.

به لام ئەشی بزاین ئەم قسه له بابەت ئاژی دهها که وه، ئەفسانه یه و دژودژمانی گه لی کورد میژوی کوردیان شیواندوه و به ئانقه ست په رده ی ره شیان به سه ر میژوی ئەم گه له نه به زه دا کیشاوه، چونکا به پێی قسه ی لیکوله ران و میژونوسانی یونانی ئاژی دههاک و اتا ئاستیاک ئاخیرین پاتشای کورده ماده کان بووه، که به هوی خه یانه تی هارپاکی خزمی یه وه قله وه بون و تیاچون و نه مان. پرۆفسور مینورسکی رۆژه لات ناسی روس لای وایه: سولتان ئیسحاق هه ره ئه و ئاستیا گه کورده ماده هه ره که له پیشه وه رمان گه یا.

کرماج: مه ستوره خانمی ئەرده لان له کتێبه میژویه که ی خویدا کرماج - ی ناو برده وه ئەبیژی: (سپه م کرماج که له ناو بوره پیاوانا به (بابان) ناودارن.

محهمه د ئەمینی گولستانه له (مجمل التواریخ) ئەفشاری یه و زهندی یه داکاتی ناوی سلیمان پاتشای بابان ئەمیری هه ریمی سلیمانی ئەبا ئەبیژی: (سلیمان پاتشای کرماج به) له و به لگانه رون ئەبیته وه که کرماج له کرماز - وه گیراوه و - ژ - بووه ته - ج - ئەم جوړه گورانه له کوردیا، زۆره، وه ک: تاج و تانج، ئاژی و تانجی و فه ره جی و فه ره نجی.

هوژی کرمانج له سه ره تاوه بیژاوه ران و شاعیرانیان زۆر بووه به لام شوینه واره کانیان له ناو چون ئەلین: عه لی ته ره ماخی که هاوچاخی روده کی بووه له سه ته ی چواره می کوچیا ژیاوه، دیوانیکی هه لبه ستی گه وه ی کورده ی هه بووه، به لام له ناو چووه، بیچگه له چهن تیکه هوژراو، که ئەی ده نه پال ئەو شتی کمان به ده سه وه نییه.

دوکتور په روژی ناتل خانله ری له میژوی زوانی پارسی به رگی دوهم داله لاپه ره ی ۳۸ که له تاران له سالی ۱۳۵۲ هه تاویدا چاپ بووه ئەنوسی: له سه ته کانی ۵ و ۶ کوچیدا شوینه واری بیژاوه ری ده ماوده م و نوسراوه ی کورده ی له ناو لاپه ره ی میژو دابینراوه، یه کیک

له ونوسراوانه قه سیده یه کی مله مه عه به زمانی کوردی که نه وه شیره وانی به غدادی یه، که له کتیبی معجم البلدان چاپی لایزیک ج ۱ لاپه ره ی ۱۸۶ دانوسراوه و چاپ کراوه.

ئه شی بزاین تاسه ته ی نوهم ناویک له بیژاوه ران و هونهرانی کرمانج وه بهر چاونا که وی.

حاجی قادری کوپی له دیوانه که ی خویدا ناوی دو هونهری مه زنی کوردی کرمانجی ژوروی بردوه و ئه لی: عه لی هه ریری و اتا گوندی هه ریری لای ره واندز، هه ریر و باتاس وه شیخ ئه حمده ی جزیری و اته جه زیره ی ئینو عومهر^۱. ئه و دو شاعیره مه زنه له جهانا ناودارن و له گه ل (عبدالرحمن جامی) ئه و شاعیره پارسی و یژه داهاوکات بون و یه کترین دیوه، ههروه ک جامی ده لی: پیر مردی بدیدم زجه زیر نیک مهردی بدیده م زجه ریر

شیخ ئه حمده جه زیری زانایه کی دینی و خوانا سیکی ره بانی بووه، هونراوه کانی عاریفانه یه، زوانی کوردی و عاره بی و پارسی شی جوان زانیوه، بیری نه ته وه پهروه یشی هه بووه. کووری له میژو نوسان لایان وایه هاوکاتی ئه تابه ک عیماده دین- ی زهنگی میری موسل بووه به لام به پی ئه و شیعه ی جامی که حاجی قادری کوپی هیناویه تی شیخ ئه حمده جه زیری له سه ته ی نوهمه ژیاوه، نه ک له سه ته ی شه شه ما.

شیخ ئه حمده جه زیری له قه سیده یه کی زور ره وانا له میر خه لیل- ی ئه یوبی تاریف ئه کات وله سه ره تادا ئه بیژی:

ئه ی شه هه نشاهی موعه ززه م حه قق نیگه هه داری ته بی

سوره ی اِنَّا فَتَحْنَا حَافِزِو یاری ته بی

ئه م خیه لیل ئه یوبی یه ته نیا کورده ئیرانییه ک بووه که له کاتی هه رکه س هه رکه سیدا له زه مانی (ئاق قویونلو وه قه ره قویونلو) هه کانا میری کردوه وه له راست بیگانه کانا، ره ق راوه ستاوه، جاله بهر ئه مه یه شیخ ئه حمده جه زیری پیا هه ل خویندوه.

دیوانی کوردی شیخ ئه حمده ی جه زیری که به پی پیت گه لی هیجا و ئه لف و بی هونراوه ته وه، بو یه که م جار له لایه ن فون هارتمان- ی ئالمانییه وه له سالی ۱۹۰۴ زاینی داله

۱- وانا (عبدالعزیز ابن عمر به رقعدی): به رده قتی. وه فیاتی کوری خه له کان له باسی جزیریدا

برلین له چاپدراوه و بهر کۆلیکی ته حقیقی به زمانی ئەلمانی بۆ نوسراوه و له لایه ن ژابا روژ هه لات ناسی روسیش وتارگه لیکی توژیژانه وه و لیکۆ له رانه ی له باره ی شیخ ئەحمده ی جزیری به وه بۆ نوسراوه: جزیری شاعیر و هۆنه ریکی مه زنی چه رخی دو انزه، بو وه، دیوانه شیعره کوردی یه که شی چه ن جار ان له قاهیره و شام و عیراقا چاپ کرا وه.

له م دوایی یانه دا مه لایه کی کوردی کوردستانی سوریه دیوانه که ی مه لای جه زیری وه رگی را وه ته سه ر عه ره بی و ته واوی ته و شیعره ته ر و له بارانه ی بۆ دل داری دانرا ون به ناوی سو فیکه ریبه وه کرد وه به پارانه وه و خوا دواندن و له و مه به سته ی بر دو ته ده ری که مه لای جه زیری له دلید ابوه.

کۆر ئی له وانیه ی وا به زارا وه ی کرمانجی ژورو شیعر وهونرا وه یان گو تو وه، ئەمانه ن :
 فه قی ته یران، مه لای با ته، عه لی حه ریری، شیخ مه لا ئەحمده ی جزیری یه، گه وه ره ترین شاعیری ئەده بی نه ته وا یه تی حه کیم ئەحمده ی خانی (۱۶۵۰-۱۷۰۶) یه که دیوانه که ی "مه م وزین" به رز ترین پله ی ئەده بی کوردی سه رده می ده ربه گایه تیه. حه کیم ئەحمده ی خانی ناسیونالیسم- ی کورد- ی ۲۲ سال به ر له دا یکه بونی [ژان ژاک رو سو] و ۱۳۰ سال به ر له ئینقیلابی نه ته وه یی و لا تی فه رانسه له چه ریکه ی مه م وزین دا مه سه له ی نه ته وه یی و نیشتمانی و ناسیونالیسم- ی نه ته وه یی بۆ کورد را گه یاند وه و رونا کی کرد و ته وه و هونه ری خانی نه مر له مه دایه که هی مان فه رانسه و ئور و پایه کان ئەمه یان نه زانیبو، حه کیم ئەحمده ی خانی له سه ته ی ۱۷ ی زاینیدا رای گه یاند بو. دیاره ده بی حه ماسه ی حه کیم فیرده و سیش له بیر نه که ین، هه ر چه ن حه ماسه ی خانی ریئالیزمه و حه قیقه تی هه یه و درو یی تیدانیه، به لام هی فیرده و سی ریئالیزم نیه و له داستانی روسته م و کوره که ی دا درو یی تیدایه و باوک درو به کوره که ی ده لئی جاله م با به تانه وه شا کاری خانی فه زیله تی به سه ره ی فیرده و سی دا هه یه . - خانی که له سه ته ی ۱۷ دیوانی مه م و زین و فه ره نگو که که ی خو ی نوسی وه و دوای ئەم شاعیرانه ها تو ته جهان که له باره ی ئەوانا ئاوا دیژی:

بینا فه روحا مه لئی جزیری پی حه ی بکرا: عه لی حه ریری

که یفه ک وهبدا فه قهیی تهیران چه تاب ئه بهد بمایی چهیران
 بنه ماله و تیره ی خانی له ساله کانی ۱۹۵۲ زاینی داله ههریمی بایه زیدا نیشه جی بون،
 که له پیش ئه وهدا واتا: له ساله ۱۵۱۴ زاینی کوردستان دوای جهنگی چالدران سی بهشی
 که تبوه ژیر چه پوکی رهشی عوسمانلیه کان -
 له سوریا قهدری جان که له ساله ۱۹۷۲ زاینی کوچی دوایی کردوه، له ئیره وان
 عهره ب شه مو و ئه مینی ئه ودال که له ۱۹۰۶ زاینی هاتوته جهان و له ۲۲ سپتامبری ۱۹۶۴
 زاینی کوچی دوایی کردوه، ئه م ئه وداله هم شاعیر بووه و هم لیکۆلهر (شه پۆل).

۱- کوردستان ئه ده بیاتی کوردی دوکتور کامران بدرخان به زمانگه لی جیاجیا چاپی پاریس. میژوی ئه ده بی کوردی،
 عه لئه دین سه جادی چاپی به غا ۱۹۵۲ ی زاینی - (من روائع الادب الکردی محمد توفیق وردی) چاپی ۱۹۵۶ ی
 زاینی به غا به عه ره بی. زمانی کورگه و... نوسراوی کرمانج ۱۹۵۱ زاینی - زمانی کوردی زازا جه لاده ت عه لی به درخان
 شام ۱۹۲۶ ی زاینی - گوڤارگه لی هاوار، کوردستان، روژی کورد، ده نگه گیتی تازه، ژیان، راویژ، نیشتمان، خویشین،
 زاگروس... به ره ره سی شعرو ئه ده بیاتی کوردی نوسراوی مادام لوسی پل مارگریت و دوکتور ک. ب. به زمانی فه رانه سه
 ته ره چه مه ی جیمز چاپی پاریس ۱۹۳۰ ی زاینی (شه پۆل).

- گه نجینه ی گرانه های ئه دبیباتی کوردی (محمد قاضی) چاپی تاران ۱۳۲۵ هه تاوی، به ره ره سی عیلمی زمان و
 ادبیات کوردی نوسراوی جیمز یادداشتها، در نامه ی هه فته گی کوهستان چاپی تاران ۱۳۲۵/۶ هه تاوی - ده ستوری
 زمانی کوردی توفیق و هه بی چاپی به غدا ۱۹۳۰ زاینی، میژوی کورد و کوردستان ئه مین زه کی وه زیری فه ره نه نگه
 عیراق چاپی به غدا ۱۹۳۱ زاینی.

- بنواره به رکولی مه م وزین که قه ناتی کردو نو سیویه تی و شه پۆل وه ری گیر او ه ته سه ر زمانی پاریسی و کوردی و له
 گوڤارگه ئا و بنه ی ژماره ی ۱۲ چاپی ۱۳۷۲ ی تاران.

- (ناسیاوی له ته ک ئه مینی ئاودالانوسینی جاجی چوندی ته رجه می برای ئه رمه نی و کورد خوشه ویست خاچادریان
 آرمیاک).

بنواره (و تاری زاناو لیکۆلهر: جه میل زوژ به یانی له واحیدی زاراه کاناله تاران). (میژوی سلیمانی و ده ور به ره ری
 نوسراوی ئه مین زه کی به گ که جه میل روژ به یانی کردویه ته عاره بی)

یارسان نوسراوی سوری- ترانه های کوردی دوکتور موکری- المعجم فی معاییر اشعار العجم نوسراوی شمس الدین
 محمد بن قیس رازی، دو قرن سکوت دکتر زرین کوب چاپی تاران. بورهان الحق نورعالی اللهی چاپی تاران ۱۳۴۳
 هه تاوی.

ژماره کانی گوڤاری گه لاویژی کوردی سالگه لی ۱۹۴۴ و ۱۹۴۸ زاینی و تاریخ ئه دلان لاپه ره ی ۷.
 مجمل التواریخ افشاریه و زندیه لاپه ره ی ۱۶۵، سرسپردگان نوسراوه ی سید محمد علی خواجه الدین- تاریخ و شرح
 عقاید دینی و آداب و رسوم یارسان. دایرة المعارف پطرس بستانی لاپه ره ی ۶۴۴ و به رگی ۵. سفرنامه ابن بطوطه
 لاپه ره کانی ۲۰۹ و ۲۱۰ ترجمه محمد علی موحد چاپی تاران ۱۳۳۷. بیان الادیان ابوالمعالی نوسراوه ی محمد حسین
 علوی خوش کراوی اقبال آشتیانی چاپی تاران ۱۳۱۲. بنواره: (کتیبی باوی کومه لایه تی و میژوی و... لاپه ره ی ۱۴۵
 نوسراوی شه پۆل چاپی تاران).